

ความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียน
พระปริยัติธรรม จังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม
POLITICAL KNOWLEDGE AND UNDERSTANDING OF SECONDARY SCHOOL
STUDENTS IN PARIYATIDHAMMA SCHOOL
TRAVINH PROVINCE VIETNAM

Ven. Chuon Nat Son

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญารัฐศาสตรมหาบัณฑิต

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
พุทธศักราช ๒๕๖๓

ความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียน
พระปริยัติธรรม จังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม

Ven. Chuon Nat Son

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญารัฐศาสตรมหาบัณฑิต

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
พุทธศักราช ๒๕๖๓

Political Knowledge and Understanding of Secondary School Students in
Pariyatidhamma School Travinh Province Vietnam

Ven. Chuon Nat Son

A Research Paper Submitted in Partial Fulfillment of
the Requirements for the Degree of
Master of Political Science

Graduate School
Mahachulalongkornrajavidyalaya University
C.E. 2020

(Copyright by Mahachulalongkornrajavidyalaya University)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อนุมัติให้บัณฑิตนิพนธ์เรื่อง
“ความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรม จังหวัด
ตราวิญ ประเทศเวียดนาม” เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญารัฐศาสตรมหาบัณฑิต

(พระมหาสมบุญ วุฑฒิกโร, รศ.ดร.)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

คณะกรรมการตรวจสอบสารนิพนธ์

ประธานกรรมการ

(รศ.ดร.สุรพล สุยะพรหม)

กรรมการ

(รศ.ว่าที่ พ.ต.ดร.สวัสดิ์ จิรัฐิติกาล)

กรรมการ

(รศ.อนุภูมิ ไชวเกษม)

กรรมการ

(รศ.ดร.พรรษา พุฒยงกูร)

กรรมการ

(รศ.ดร.เต็มศักดิ์ ทองอินทร์)

คณะกรรมการควบคุมสารนิพนธ์

รศ.ดร.พรรษา พุฒยงกูร

ประธานกรรมการ

รศ.ดร.เต็มศักดิ์ ทองอินทร์

กรรมการ

ชื่อผู้วิจัย

(Chuon Nat Son)

- ชื่อสารนิพนธ์** : ความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาใน
โรงเรียนพระปริยัติธรรม จังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม
- ผู้วิจัย** : Ven. Chuon Nat Son
- ปริญญา** : รัฐศาสตรมหาบัณฑิต
- คณะกรรมการควบคุมสารนิพนธ์**
- : รศ. ดร. เต็มศักดิ์ ทองอินทร์, พธ.บ. (การสอนสังคมศึกษา),
M.A. (Politics), Ph.D. (Political Science)
 - : รศ. ดร. พรรษา พุฒยงกูร, พธ.บ. (สังคมวิทยา), M.A., (Politics)
Ph.D. (Political Science)

วันสำเร็จการศึกษา : ๑๒ มิถุนายน ๒๕๖๔

บทคัดย่อ

งานวิจัยฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ๑. ศึกษาความรู้ความเข้าใจ ๒. เปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจทางการเมือง และ ๓. แนวทางการส่งเสริมและพัฒนาความรู้ความเข้าใจทางการเมืองการวิจัยเป็นแบบผสมวิธี การวิจัยเชิงปริมาณ ใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูล ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ ๐.๙๔๙ ประชากร คือ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาชั้นปีที่ ๖ ของโรงเรียนพระปริยัติธรรมจังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม จำนวน ๑๒๕ คน สถิติที่ใช้ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบสมมติฐาน การวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการสัมภาษณ์เชิงลึกจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน ๘ รูปหรือคน วิเคราะห์ข้อมูลโดยวิเคราะห์เนื้อหาเชิงพรรณนา

๑. นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจทางการเมือง โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงลำดับดังนี้ ด้านรัฐธรรมนูญ ด้านพรรคการเมือง ด้านสิทธิและเสรีภาพทางการเมือง และด้านการเลือกตั้งตามลำดับ

๒. นักเรียนที่มีอายุต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจทางการเมือง โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ ๐.๐๕ จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย ส่วนนักเรียนที่มีเพศ สถานะภาพ ห้องเรียน และผู้สนับสนุน มีความรู้ความเข้าใจทางการเมืองไม่แตกต่างกัน จึงไม่ยอมรับสมมติฐานการวิจัย

๓. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจทางการเมือง ด้านพรรคการเมือง คือ ต้องเปลี่ยนอุดมการณ์ทางการเมืองให้คนรุ่นใหม่ ด้านรัฐธรรมนูญ การออกกฎหมายบางมาตราเอื้ออำนาจพรรคมากกว่าประชาชน ด้านการเลือกตั้งคือระบบการเลือกตั้งที่ไม่เปิดเผยการนับคะแนนโดยคณะกรรมการที่เป็นคนของพรรค กฎหมายควรรองรับให้องค์กรอิสระมีบทบาทในการเลือกตั้ง และด้านสิทธิและเสรีภาพทางการเมือง มีปัญหาสิทธิพื้นฐานในการแสดงออกความคิดเห็นของประชาชนวิธีแก้คือ การเปิดสิทธิบางอย่างให้ประชาชนและยอมรับเสียงประชาชนและกายตรงข้าม

Research Paper Title : Political Knowledge and Understanding of Secondary School Students in Pariyattidhamma School
Travinh Province Vietnam

Researcher : Ven. Chuon Nat Son

Degree : Master of Political Science

Research Paper Supervisory Committee:

Assoc. Prof. Dr. Termsak Tong - In, B.A. (Social Teaching),
M.A. (Political Science), Ph.D. (Political Science)

Assoc. Prof. Dr. Pansa Prutyangoon, B.A. (Sociology), M.A.
(Politics), Ph.D. (Political Science)

Date of Graduation : June 12, 2021

Abstract

The objective of this Research is: 1. For Political Knowledge and Understanding of Secondary School Students in Pariyattidhamma School Travinh Province Vietnam 2. To compare Political Knowledge and Understanding of Secondary School Students in Pariyattidhamma School Travinh Province Vietnam 3. To propose guidelines for promoting and developing Political Knowledge and Understanding of Secondary School Students in Pariyattidhamma School Travinh Province Vietnam.

Research is a mixed method. It is a Mixed Method Research Consists of operational research Use questionnaires as a tool for data collection. With the confidence value of the whole version equal to 0.949 The population is the sixth secondary school students in Pariyattidhamma School Travinh Province Vietnam, number 125 people, academic year 2020-2021 From the formula of Taro Yamane Which uses the level of tolerance 0.05 The statistics used for data analysis are: Frequency value Percentage value Mean And standard deviation Test the hypothesis by testing the values t-test and test values F-test The analysis of data from open-ended questionnaires. Analyzed by descriptive frequency distribution and table. And qualitative research methods In-depth equations from eight key informants were used, data analysis people using descriptive content analysis techniques.

1. Knowledgeable students political knowledge and understanding of secondary school students in Pariyattidhamma School Travinh Province Vietnam Overall was at a moderate level ($\mu=3.29$, $\sigma=0.92$) When classified by side in descending order of mean. As follows: the constitution ($\mu=3.22$, $\sigma=0.38$) Political party

($\mu=3.22$, $\sigma=0.34$) Political rights and liberties ($\mu=3.22$, $\sigma=0.38$) and elections ($\mu=3.20$, $\sigma=0.35$) respectively

2. The comparison results showed that Students of different ages political knowledge and understanding of secondary school students in Pariyattidhamma School Travin Province Overall different Significantly at the level 0.05 Therefore accepted the hypothesis set Students with gender, class, picture, classroom and sponsor They have political knowledge and understanding of secondary school students in Phrapariyattidhamma School, Travin Province, Vietnam, but not different, thus rejecting the research hypothesis.

3. Suggestions about the desirable traits as follows: problems, obstacles and guidance on political knowledge and understanding of secondary school students in Pariyattidhamma School Travin Province Vietnam The party side is political control. The approach to solving the problem is very difficult because the political ideology has to be changed to a new radical In the constitution The problem is that certain legislation allows the party more than the people. The solution to the problem is fairness practice, not using two standards. Electoral problems and obstacles are an electoral system that does not disclose the vote count by a party committee. The solution to this problem is legislation allowing independent organizations to play a role in elections And in terms of political rights and liberties, there is a problem of fundamental rights in the expression of public opinion The solution to this problem is to open certain rights for the people and accept the public's voice and under the rules.

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
กิตติกรรมประกาศ	จ
สารบัญ	ฉ
สารบัญตาราง	ช
สารบัญแผนภาพ	ฎ
บทที่ ๑ บทนำ	๑
๑.๑ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	๑
๑.๒ คำถามการวิจัย	๖
๑.๓ วัตถุประสงค์การวิจัย	๖
๑.๔ ขอบเขตการวิจัย	๖
๑.๕ ๑.๕ สมมติฐาน	๗
๑.๖ นิยามศัพท์เฉพาะศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย	๘
๑.๗ ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย	๑๐
บทที่ ๒ แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๑๑
๒.๑ แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับความรู้ความเข้าใจทางการเมือง	๑๑
๒.๒ แนวคิดการเมืองในระบอบสาธารณรัฐสังคมนิยมประเทศเวียดนาม	๓๓
๒.๓ แนวคิดเกี่ยวกับภพรรคการเมือง	๕๗
๒.๔ แนวคิดเกี่ยวกับรัฐธรรมนูญ	๖๒
๒.๕ แนวคิดเกี่ยวกับการเลือกตั้ง	๖๕
๒.๖ แนวคิดที่เกี่ยวกับสิทธิและเสรีภาพทางการเมือง	๖๙
๒.๗ แนวคิดเกี่ยวกับอิทธิบาท ๔	๗๔
๒.๘ ข้อมูลบริบทเรื่องที่วิจัย	๗๙
๒.๙ แนวคิดงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๘๒
๒.๑๐ กรอบแนวคิดการวิจัย	๙๘

	ช หน้า
บทที่ ๓	
เรื่อง	
วิธีดำเนินการวิจัย	๑๐๐
๓.๑ รูปแบบการวิจัย	๑๐๐
๓.๒ ประชากร และผู้ให้ข้อมูลสำคัญ	๑๐๑
๓.๓ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	๑๐๑
๓.๔ การเก็บรวบรวมข้อมูล	๑๐๔
๓.๕ การวิเคราะห์ข้อมูล	๑๐๕
บทที่ ๔	
ผลการวิจัย	๑๐๗
๔.๑ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม	๑๐๘
๔.๒ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของนักเรียน ระดับ มัธยมศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรมจังหวัดตราวิญ ประเทศ เวียดนาม	๑๐๙
๔.๓ ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของ นักเรียนระดับ มัธยมศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรมจังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม	๑๑๕
๔.๔ ผลการวิเคราะห์ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจทางการเมือง ของ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรมจังหวัดตรา วิญประเทศ เวียดนาม	๑๒๓
๔.๕ ผลการวิเคราะห์จากการสัมภาษณ์เกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจทาง การเมืองของ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรม จังหวัดตราวิญประเทศเวียดนาม	๑๒๗
๔.๖ องค์ความรู้	๑๓๘
บทที่ ๕	
สรุป อภิปรายผล และเสนอแนะ	๑๔๒
๕.๑ สรุปผลการวิจัย	๑๔๓
๕.๒ อภิปรายผล	๑๔๘
๕.๓ ข้อเสนอแนะ	๑๕๓

สารบัญ (ต่อ)

	ช หน้า
เรื่อง	
บรรณานุกรม	๑๕๒
ภาคผนวก	๑๕๑
ภาคผนวก ก แบบสอบถาม	๑๕๗
ภาคผนวก ข แบบสัมภาษณ์	๑๖๓

	ช
ภาคผนวก ค ผลค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)	๑๖๘
ภาคผนวก ง หนังสือขอความอนุเคราะห์นำแบบสอบถามไปทดลองใช้	๑๗๐
ภาคผนวก จ หนังสือขออนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย	๑๗๔
ประวัติผู้วิจัย	๑๗๘

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
๒.๑	สรุปแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับความรู้ความเข้าใจทางการเมือง	๓๐
๒.๒	สรุปแนวคิดการเมืองในระบบอบสาธารณสุขสังคมนิยมประเทศเวียดนาม	๕๖
๒.๓	สรุปแนวคิดพรรคการเมืองในประเทศเวียดนาม	๖๑
๒.๓	สรุปแนวคิดด้านรัฐธรรมนูญ	๖๔
๒.๔	สรุปแนวคิดเกี่ยวกับการเลือกตั้ง	๖๘
๒.๕	สรุปแนวคิดที่เกี่ยวกับสิทธิและเสรีภาพทางการเมือง	๗๓
๒.๖	แสดงการสังเคราะห์ความหมายและองค์ประกอบของอิทธิบาท ๔	๗๘
๒.๗	แสดงการสังเคราะห์สาระสำคัญงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๙๑
๔.๑	ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม	๑๐๘

๔.๒	ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นต่อการความรู้ความเข้าใจทาง การเมืองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรมจังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม โดยรวม	๑๑๐
๔.๓	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความรู้ความเข้าใจทาง การเมืองของนัก เรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรม จังหวัดตราวิญประเทศเวียดนาม ด้านพรรคการเมือง	๑๑๑
๔.๔	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความรู้ความเข้าใจทาง การเมืองของนัก เรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรม จังหวัดตราวิญประเทศเวียดนาม ด้านรัฐ ธรรมนูญ	๑๑๒
๔.๕	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความรู้ความเข้าใจทาง การเมืองของ นักเรียนมัธยมศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรมจังหวัดตรา วิญประเทศเวียดนาม ด้าน การเลือกตั้ง	๑๑๓
๔.๖	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นต่อความรู้ความ เข้าใจทาง การเมืองของนักเรียนมัธยมศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรม จังหวัดตราวิญประเทศ เวียดนาม ด้านสิทธิและเสรีภาพทางการเมือง	๑๑๔
๔.๗	แสดงการเปรียบเทียบระดับ ความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาใน โรงเรียนพระปริยัติธรรมจังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนามจำแนกตามเพศ	๑๑๕

สารบัญญัตราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
๔.๘	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับ ความรู้ความเข้าใจทาง การเมืองของนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรม จังหวัดตราวิญประเทศเวียดนาม จำแนกตามอายุ	๑๑๖
๔.๙	แสดงการทดสอบความแตกต่างระดับความคิดเห็นต่อความรู้ความเข้าใจ ทางการเมือง ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรม จังหวัดตราวิญประเทศ เวียดนาม เป็นรายคู่ด้วยวิธีการหาผลต่าง นัยสำคัญน้อยที่สุด LSD. (Least Significant Difference) จำแนกตาม อายุโดยรวม	๑๑๗
๔.๑๐	แสดงการทดสอบความแตกต่างระดับความรู้ความเข้าใจทางการเมือง ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรมจังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนามเป็นรายตัวด้วยวิธีการหาผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด LSD. (Least Significant Difference) จำแนกตามอายุ ด้านรัฐธรรมนูญ	๑๑๘

๔.๑๑	แสดงการทดสอบความแตกต่างระดับความรู้ความเข้าใจทางการเมือง ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรมจังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม เป็นรายตัว ด้วยวิธีการหาผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด LSD. (Least Significant Difference) จำแนกตามอายุ ด้านการเลือกตั้ง	๑๑๙
๔.๑๒	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความรู้ความเข้าใจทางการเมือง ของนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรมจังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม จำแนกตามสถานภาพ	๑๒๐
๔.๑๓	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความรู้ความเข้าใจทางการเมือง ของนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรมจังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม จำแนกตามห้องเรียน	๑๒๑
๔.๑๔	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความรู้ความเข้าใจทางการเมือง ของนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรมจังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม จำแนกตามผู้สนับสนุน	๑๒๒

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
๔.๑๕	สรุปผลทดสอบสมมติฐานโดยการเปรียบเทียบระดับความรู้ความเข้าใจ ทางการเมือง ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรม จังหวัดตราวิญ ประเทศ เวียดนาม โดยจำแนกปัจจัยส่วนบุคคล	๑๒๓
๔.๑๖	ปัญหา อุปสรรคและแนวทางความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของ นักเรียนระดับ มัธยมศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรมจังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม ด้านพรรค การเมือง	๑๒๔
๔.๑๗	ปัญหา อุปสรรค และแนวทางแก้ไขความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของ นักเรียน ระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรมจังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม ด้าน รัฐธรรมนูญ	๑๒๕
๔.๑๘	ปัญหา อุปสรรค และแนว ความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของนักเรียน ระดับ มัธยมศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรมจังหวัดตราวิญประเทศ เวียดนาม ด้านการ เลือกตั้ง	๑๒๖
๔.๑๙	ปัญหา อุปสรรค และแนว ความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของนักเรียน ระดับ มัธยมศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรมจังหวัดตราวิญประเทศ เวียดนาม ด้านสิทธิ และเสรีภาพทางการเมือง	๑๒๗

สารบัญแนภาพ

แผนภาพที่		หน้า
๒.๑	สังคมนิยมสมบูรณ์แบบตามแนวอุดมคติ (Utopian Socialism)	๓๙
๒.๒	สังคมนิยมแบบประชาธิปไตย(Socialism Democratic)	๔๑
๒.๓	กรอบแนวคิดในการวิจัย	๙๙
๔.๑	ด้านพรรคการเมือง	๑๓๐
๔.๒	ด้านรัฐธรรมนูญ	๑๓๓
๔.๓	ด้านการเลือกตั้ง	๑๓๕
๔.๔	ด้านสิทธิและเสรีภาพทางการเมือง	๑๓๗
๔.๕	องค์ความรู้ที่ได้รับจากการวิจัย	๑๓๘
๔.๖	แสดงองค์ความรู้ที่ได้สังเคราะห์จากงานวิจัย	๑๔๐

คำอธิบายสัญลักษณ์และคำย่อ

๑. คำย่อชื่อคัมภีร์พระไตรปิฎก

อักษรย่อในงานวิจัยเล่มนี้ ใช้พระไตรปิฎก ภาษาไทย ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๓๔ เป็นหลักในการอ้างอิง ซึ่งพระไตรปิฎกฉบับภาษาไทย จะระบุเล่ม/ข้อ/หน้า หลังอักษรย่อชื่อคัมภีร์ เช่น วิ.มหา. (ไทย) ๑/๑๘/๒๓.หมายความว่า ระบุถึง วอนัยปิฎก มหาวิงค์ ฉบับภาษาไทยพระไตรปิฎก เล่มที่ ๑ ข้อที่ ๑๘ หน้าที่ ๒๓ เป็นต้น ทั้งนี้ โดยใช้ระบบคำย่อดังต่อไปนี้

บทที่ ๑

บทนำ

๑.๑ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

๑.๑.๑ ความเป็นมาของปัญหา

นับตั้งแต่ยุคโบราณมาจนถึงยุคปัจจุบัน สังคมโลกได้ผ่านการพัฒนาระบบการเมืองการปกครองมาอย่างหลากหลายรูปแบบ หากย้อนหลังไปดูการเมืองการปกครองในสมัยก่อน จะเห็นว่ามีระบบการปกครองหนึ่งที่เด่นที่สุด นั่นคือระบอบราชานิยมหรือเรียกว่าระบอบพระมหากษัตริย์ผู้เป็นเจ้าของดินแดน มีประชาชนอยู่ภายใต้การดูแลของพระมหากษัตริย์ ระบบนี้ได้รับการชอบนิยมนานเป็นระบบการเมืองที่ได้รับการนิยมใช้ตั้งแต่อดีตสมัยก่อนประวัติศาสตร์^๑ จนมาถึงยุคทศวรรษที่ ๑๙ มาถึงยุคปัจจุบันมีระบบการปกครองใหม่มาอีก ๒ ระบบการปกครอง ใหญ่ด้วยกัน คือ ระบบเผด็จการสังคมนิยมและระบบเสรีนิยมประชาธิปไตย นับว่าเป็นระบบการปกครองที่ประชากรโลกส่วนใหญ่นิยมนำไปใช้กันมากที่สุด เพราะเป็นระบบการปกครองที่ให้สิทธิเสรีภาพของประชาชน พลเมือง มีความเสมอภาคกัน หรือเรียกว่าเป็นการปกครองของประชาชน โดยประชาชน เพื่อประชาชน และอำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชนนั่นเอง^๒

ในส่วนของ การปกครองประเทศเวียดนาม ก็มีรูปแบบดังกล่าวข้างต้นมาในอดีตด้วยเช่นกัน แต่เมื่อจะกล่าวถึงความเป็นมาแล้ว เวียดนามมีชื่อเป็นทางการว่า สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม (Nuớc Cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam) เป็นประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ตั้งอยู่ทางด้านตะวันออกสุดของคาบสมุทรอินโดจีน ใน ค.ศ. ๒๐๑๘ มีประชากรประมาณ ๙๖.๒๐๘.๙๘๔ ล้านคน เป็นประเทศมีประชากรอันดับ ๑๕ ของโลกและเป็นอันดับ ๙ ของเอเชีย มีพรมแดนติดกับประเทศจีนทางทิศเหนือ ประเทศลาว และประเทศกัมพูชา ทางทิศตะวันตก และอ่าวตังเกี๋ย ทะเลจีนใต้ อ่าวไทย ทางทิศตะวันออกและใต้ มีเมืองหลวงชื่อฮานอยตั้งแต่เวียดนามเหนือและใต้รวมกัน ใน ค.ศ. ๑๙๗๕ เมืองใหญ่สุดในประเทศคือนครโฮจิมินห์ ภาคเหนือของเวียดนามเคยเป็นส่วนหนึ่งของจักรวรรดิจีนกว่าพันปี หลังจากเวียดนามชนะจีน(มองโกล) ในแม่น้ำบักดิง รัฐแรกเริ่มของเวียดนามก่อตั้งขึ้นเมื่อใน ค.ศ. ๙๓๙ เวียดนามก็เจริญรุ่งเรืองและ เริ่มแผ่ขยายอิทธิพลเข้าไปในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ จนกระทั่งตกเป็นอินโด

^๑ วัชร สันธูประมา, “พัฒนาการของมโนทัศน์เรื่องประวัติศาสตร์โลกในโลกตะวันตก”, *ประวัติศาสตร์ธรรมศาสตร์* ปีที่ ๓ ฉบับที่ ๑ (มกราคม-มิถุนายน ๒๕๕๙) : ๘๐.

^๒ ชัยกฤต รัตนगर, “ปัจจัยที่มีผลต่อการตื่นตัวทางการเมืองของนักเรียนโรงเรียนชลราษฎรอำรุงและโรงเรียนชลกันยานุกูล ในการเมืองแบบประชาธิปไตย”, *วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต กลุ่มวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน*, (วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ : มหาวิทยาลัยบูรพา, ๒๕๕๘), หน้า ๑.

จีนของฝรั่งเศสในช่วงกลางคริสต์ศักราชที่ ๑๙^๓ โดยเวียดนามได้สู้รบกับฝรั่งเศสในสงครามอินโดจีนในวันที่ ๒ กันยายน นำโดยโฮจิมินห์และประกาศสถาปนาสาธารณรัฐประชาธิปไตยเวียดนาม ในปี ค.ศ. ๑๙๕๔ เวียดนามชนะฝรั่งเศสอย่างเด็ดขาดในยุทธการที่เดียนเบียนฟู และทำให้เวียดนามแยกเป็นสองประเทศคือเวียดนามเหนือ (สาธารณรัฐประชาธิปไตยเวียดนาม) และ เวียดนามใต้ (สาธารณรัฐเวียดนาม) ต่อมาความขัดแย้งระหว่าง ๒ ประเทศทวีความรุนแรงจนกลายเป็นสงครามเวียดนามตั้งแต่ ค.ศ. ๑๙๕๕-๑๙๗๕^๔

วันที่ ๓๐ เมษายน พ.ศ.๑๙๗๕ หลังจากระบอบเวียดนามกั๋งหว่าถูกลบสลายไปอย่างสิ้นเชิง พรรคคอมมิวนิสต์เวียดนามได้ประกาศชัยชนะในการต่อสู้เพื่อรวบรวมประเทศเป็นหนึ่งเดียว แล้วได้ตั้งชื่อประเทศใหม่ว่า “สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม” โดยถือเอาระบอบสังคมนิยมในแนวคิดอุดมการณ์คอมมิวนิสต์ของขาลมาร์ค (KARLMAX) เลนิน (LE NIN) และสตีอาร์มณโฮจิมิน (HO CHI MINH) นับตั้งแต่นั้นมาจนถึงปัจจุบันนี้ประเทศเวียดนามได้ถือเอาการเมืองการปกครองในระบอบสังคมนิยมโดยมีพรรคคอมมิวนิสต์มาเป็นผู้นำเป็นฝ่ายเดียวในประเทศเท่านั้น

ในค.ศ.๑๙๘๖ พรรคคอมมิวนิสต์เวียดนามเริ่มต้นบูรณะเศรษฐกิจและการเมือง ทำให้เวียดนามเริ่มเข้าร่วมกับเศรษฐกิจโลก ในปี ค.ศ. ๒๐๐๐ ได้สร้างความสัมพันธ์ทางการทูตกับทุกประเทศ และตั้งแต่ค.ศ.๒๐๐๐ อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจของเวียดนามนั้นถือว่าเป็นประเทศที่มีอัตราการเติบโตสูงสุดในโลก การบูรณะเศรษฐกิจประสบความสำเร็จทำให้เข้าร่วมกับองค์การการค้าโลกใน ค.ศ. ๒๐๐๗ นอกจากนี้เวียดนามยังเป็นสมาชิกของความร่วมมือทางเศรษฐกิจเอเชีย-แปซิฟิกและองค์การระหว่างประเทศของกลุ่มประเทศที่ใช้ภาษาฝรั่งเศสด้วย นับตั้งแต่นั้นมาจนถึงปัจจุบันเวียดนามได้พยายามฟื้นฟู ทั้งหลายด้านทั้งในทางการเมืองการปกครองทั้งในความมั่นคงและทั้งในด้านเศรษฐกิจ^๕

๑.๑.๒ ความสำคัญของปัญหา

ด้านการการศึกษาของเวียดนามนับตั้งแต่รัฐบาลสาธารณรัฐเวียดนาม (ค.ศ. ๑๙๗๖ ถึงปัจจุบัน) ได้มีพัฒนาการศึกษาต่อเนื่องของสาธารณรัฐประชาธิปไตยเวียดนามและเป็นส่วนหนึ่งของมรดกของการศึกษาของสาธารณรัฐเวียดนาม เมื่อภาคใต้และภาคเหนือรวมกันในปี ค.ศ. ๑๙๗๖ รูปแบบการศึกษาในภาคเหนือเข้าหาระบบการศึกษาที่จัดตั้งขึ้นในภาคใต้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งหลักสูตรประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ๑๐ ปีในภาคเหนือจะต้องตรงกับหลักสูตร ๑๒ ปีในภาคใต้ ใน ค.ศ. ๑๙๘๑ ได้กำหนดให้ใช้ระบบ ๑๒ปี ทั่วประเทศ

^๓ สำนักข่าวสารนิเทศ-กระทรวงการต่างประเทศ, ข้อมูลพื้นฐานบางอย่าง สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม, (Hà Nội: Số 1, phố Tôn Thất Đạm, Ba Đình), p25

^๔ สารานุกรมเสรี: เวียดนาม, [ออนไลน์], แหล่งที่มา: ViệtNamhttps://vi.wikipedia.org/wiki/VI%E1%BB%87t_Nam [๐๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๓].

^๕ William, Vietnam's new-look economy, [ออนไลน์], แหล่งที่มา: http://news.Bbc.co.uk/2/hi/asia-pacific/3752682.stm [๑๘ ตุลาคม ๒๐๑๔].

หากย้อนหลังประวัติศาสตร์ไปในปี ค.ศ. ๑๙๕๕-๑๙๗๕ สมัยรัฐบาล เวียดนาม กังหว่า นำโดย ประธานาธิบดี โง ดิน เตียม (Ngô Đình Diệm) ได้รับการสนับสนุนโดยสหรัฐอเมริกา ท่านโงดินเตียม (Ngo Dinh Diem) ได้ประกาศยุบเลิกระบอบราชานิยมของพระมหากษัตริย์ บาวตาย (Bảo Đại) โดยการทำให้ประจักษ์ ๘ ปีต่อมา คือใน ค.ศ. ๑๙๖๓ ระบอบการปกครองของโงดินเตียม (Ngo Dinh Diem) ได้รับการสนับสนุนจากสหรัฐในการต่อต้านคอมมิวนิสต์ในเวียดนามใต้ แม้ว่าสหรัฐอเมริกาและโงดินเตียม (Ngo Dinh Diem) โฆษณาชวนเชื่อเกี่ยวกับรัฐบาลที่รวมถึงเสรีภาพในความเชื่อและศาสนาความคิดเห็นสาธารณะชี้ให้เห็นว่าระบอบการปกครองของโงดินเตียม (Ngo Dinh Diem) แสดงถึงนโยบายสนับสนุนศาสนาคริสต์และการเลือกปฏิบัติกตัญญู กำจัดศาสนาพุทธ อย่างเช่นใน ตามคำสั่งของทำเนียบประธานาธิบดี แจงว่า “สมาคมทางศาสนาวัฒนธรรมและทางกายภาพทั้งหมดยกเว้นคาทอลิกไม่มีสิทธิ์ใช้อสังหาริมทรัพย์โดยไม่ได้รับอนุญาตจากทำเนียบประธานาธิบดี” ไม่ให้ยกธงพระพุทธรูปตามสถานที่สาธารณะเนื่องในวันวิสาขบูชา ศาสนาอื่นต้องอยู่ภายใต้ศาสนาคริสต์ และ ไม่ให้ไว้พระพุทธรูปในบ้านเป็นต้น นับเป็นการเริ่มการดำเนินนโยบายเพื่อกดขี่ศาสนาพุทธ เพราะเข้าใจว่าทางเดียวที่ไม่ให้ “พวกคอมมิวนิสต์ได้” ขยายแนวคิดเข้าไปประชาชนคือการชุมนุมทางศาสนา แล้วศาสนาพุทธเป็นสนามที่พวกคอมมิวนิสต์เอามาเป็นเครื่องมือในการทำสงครามกับรัฐบาลของเข้า จนทำให้มีการเคลื่อนไหวของชาวพุทธ นำโดยพระสงฆ์ หรือเราเรียกว่า “เหตุการณ์ทางพุทธศาสนา” ค.ศ. ๑๙๖๓ มีการแพร่กระจายไปทั่วทั้งเวียดนามใต้คือความขัดแย้งระหว่างทั้งสองฝ่าย ด้านหนึ่งคือพระพุทธรูปในเวียดนามใต้และอีกด้านหนึ่งคือรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐเวียดนาม นำโดยประธานาธิบดีโงดินห์เตียม เหตุการณ์ใน ค.ศ. ๑๙๖๓ เป็นเพียงปัญหาน้ำตาทางสังคมและการเมืองที่ผ่านมาซึ่งสามารถพูดได้ก่อนที่โงดินห์เตียม (Ngo Dinh Diem) ก่อตั้งสาธารณรัฐเวียดนาม วิกฤตครั้งนี้ทำให้รัฐบาลโงดินห์เตียม(Ngo Dinh Diem) เสียความเชื่อถือทั้งในและต่างประเทศและเป็นสาเหตุหลายประการที่ทำให้ระบอบการปกครองของ โงดินห์เตียม (Ngo Dinh Diem) ถูกล้มสลายในที่สุดในค.ศ. ๑๙๖๓^๖

สิ่งหนึ่งที่ไม่สามารถปฏิเสธได้ก็คือความขัดแย้งทางศาสนา ตามประวัติศาสตร์เห็นชัดว่าพระพุทธรูปศาสนาในประเทศเวียดนามไม่ใช่มีเพียงแต่ทำหน้าที่ยึดแนวความสุขสงบภายในจิตใจเท่านั้น แต่เมื่อไรประเทศชาติต้องการความช่วยเหลือก็อู้อืด เมื่อไรประชาชนเดือดร้อน เมื่อไรประชาชนถูกกดขี่เมื่อไรประชาชนต้องการความสามัคคี ล้วนแต่มีพระสงฆ์เข้าไปในที่นั่งนำหน้าตลอด ที่เห็นชัดเจนจากประวัติศาสตร์ กว่าจะได้มาทุกวันนี้ชีวิตของพระสงฆ์ และชาวพุทธนั้บร้อย

ค.ศ. ๑๙๗๕ หลังจากการรวบรวมประเทศ รัฐบาลได้ยุบสถาบันการศึกษาเอกชนทั้งหมดที่ดำเนินการในเวียดนามใต้ ภายใต้ระบอบการปกครองของสาธารณรัฐเวียดนาม การศึกษาภาคเอกชนได้รับอนุญาตให้ดำเนินการอีกครั้งในช่วงที่ใช้นโยบาย “เปลี่ยนใหม่”(Đổi mới) ตามรูปแบบนโยบายนี้โรงเรียนทั่วประเทศที่ไม่ได้เป็นของรัฐบาลไม่ได้รับอนุญาตให้เปิดทั้งหมด ไม่มีการเรียนการสอนได้อีกแล้วไม่ว่าในวัดวาอารามหรือในโรงเรียนต่าง ๆ ไม่ว่าจะการสอนนั้กธรรมหรือการเรียนบาลี โรงเรียนพระปริยัติ

^๖ Việt Nam Cộnghòa: สารานุกรมเสรี [ออนไลน์], แหล่งที่มา: https://vi.wikipedia.org/wiki/Vi%E1%BB%87t_Nam_C%E1%BB%99ng_h%E3%B2a[๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๓].

ธรรมที่เคยสืบทอดการเรียนแบบอย่างของฝรั่งเศส ผสมกับทางพระพุทธศาสนาได้รับผลกระทบอย่าง ร้ายแรงฝ่ายใต้นโยบาย“เปลี่ยนใหม่”(ดอยม้อย) ของรัฐบาลสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม

โรงเรียนมัธยมศึกษาพระปริยัติธรรมจังหวัดตราวิญ ในสมัยนั้นไม่ว่าพูดโดยทางอ้อมหรือ ทางตรงล้วนแต่มีส่วนเกี่ยวข้อง เบื้องหลังในการเรียนการสอนชาวพุทธในสมัยนั้นได้รับความนิยอย่าง กว้างขวาง จนมาถึงการเปลี่ยนแปลงระบอบการเมืองการปกครองใน ค.ศ. ๑๙๗๕ หนึ่งปีต่อมาใน ค.ศ. ๑๙๗๖ พรรคคอมมิวนิสต์ที่ยึดแนวคิดเผด็จการได้ดำเนินนโยบายเศรษฐกิจผลผลิตรวมหรือเรียกว่า “สมัย รายงานด่วน” (bao cấp) จนถึงปัจจุบันยังไม่มีผู้เชี่ยวชาญคนไหนสามารถตีความหมายของคำนี้ให้ ถูกต้องได้ และยังไม่ทราบถึงที่มาของคำนี้ มีแต่สมมติเป็นภาษาอังกฤษคร่าว ๆ ว่า (subsidy) การสั่งปิด ทุกโรงเรียนที่ไม่ใช่โรงเรียนของรัฐ ทำให้โรงเรียนพระปริยัติธรรมของพระพุทธศาสนาได้รับผลกระทบ โดยตรง รัฐมีคำสั่งให้ปิด ไม่ให้มีการเรียนการสอนวิชาต่างๆ แม้แต่หนังสือธรรมะก็ ไม่ให้ประชาชนเก็บ รักษาหนังสือ ต้องถูกเผ่าทิ้งหมด แม้แต่โรงเรียนของรัฐก็ถูกตรวจสอบอย่างเข้มงวดนักศึกษาที่อยากที่จะ เข้าไปเรียนต่อระดับมหาวิทยาลัยก็ต้องตรวจลิปประวัติความเป็นมา ทำให้นำมาสู่การต่อสู้ของพระสงฆ์นำ โดยพระกนธธรรมโม กิมตุงเจ็ง ประมุขคณะสงฆ์และมีพระอีกหลายองค์ที่เป็นผู้เจ้าอาวาส นักศึกษา ใน จังหวัดตราวิญได้สนับสนุนให้มีการเปิดโรงเรียนพระปริยัติธรรมมาใหม่ แต่ท่านถูกรัฐบาลกล่าวโทษเป็น การก่อกบฏ ต่อต้านรัฐบาล ท่านถูกพิจารณาโทษจนท่านมรณภาพในเรือนจำใน ค.ศ.๑๙๗๖ ในปีเดียวกัน รัฐบาลได้เอารูปแบบสังคมนิยม มาใช้อย่างเป็นทางการ โดยมติจากรัฐสภาครั้งที่ ๖ ของพรรคคอมมิวนิสต์ เวียดนาม จึงมีรัฐธรรมนูญแห่งสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม

ต่อมาใน ค.ศ. ๑๙๙๒ มาตราที่ ๓๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม ได้ ระบุว่า "รัฐเป็นเอกภาพในการจัดการระบบการศึกษาแห่งชาติเกี่ยวกับวัตถุประสงค์โปรแกรมเนื้อหา แผนการศึกษามาตรฐานครูและระเบียบข้อบังคับ รัฐได้พัฒนาระบบการศึกษาใหม่ การศึกษาก่อนวัยเรียน การศึกษาทั่วไป การศึกษาสายอาชีพ การศึกษาระดับอุดมศึกษาและสูงกว่า การศึกษาระดับประถมศึกษา สากล การจัดการไม่รู้หนังสือพัฒนารูปแบบของโรงเรียนระดับชาติและระดับประชาชนและรูปแบบ การศึกษาอื่น ๆ รัฐจัดลำดับความสำคัญการลงทุนด้านการศึกษาและสนับสนุนแหล่งการลงทุนอื่น ๆ สร้าง ความมั่นใจในการพัฒนาการศึกษาในพื้นที่ภูเขาพื้นที่ที่เป็นที่อยู่อาศัยของชนกลุ่มน้อยและในพื้นที่ที่ ยากลำบากอย่างยิ่ง องค์กรของประชาชนเป็นครั้งแรกในสหภาพยูเวนคอมมิวนิสต์โฮจิมินห์, องค์กรทาง สังคมและกลุ่มต่าง ๆ องค์กรทางเศรษฐกิจครอบครัวและโรงเรียนมีหน้าที่ให้ความรู้แก่เยาวชนวัยรุ่นและ เด็ก"^๗ ตามรัฐธรรมนูญฉบับนี้ชี้ให้เห็นว่า รัฐบาลได้เปิดโอกาสให้ประชาชนมีสิทธิในการเรียนรู้ ความเชื่อ ลัทธิ ศาสนา ดังนั้นโรงเรียนพระปริยัติธรรมจึงได้สถาปนาขึ้นอีกครั้งและดำเนินการจนถึงปัจจุบัน ในการ เปิดโรงเรียนพระปริยัติธรรมของจังหวัดตราวิญนั้นพยายามพัฒนาคุณภาพและความเชื่อเถิดตัวเองมากขึ้น มีนักเรียนจบทั้งในและนอกประเทศมากขึ้นต่อปีจากความนิยมของชาวพุทธมากขึ้นเรื่องแปลกไม่เคย

^๗ กระทรวงศึกษา เวียดนาม, สารานุกรมเสรี: รัฐธรรมนูญ สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม ๑๙๙-มาตรา ๓๖ [ออนไลน์], แหล่งที่มา: https://vi.wikipedia.org/wiki/Gi%C3%A1o_d%E1%BB%A5_c_Vi%E1%BB%87t_Nam, [๒๘ มิถุนายน ๒๕๖๓].

เห็นมา นั่นคือเด็ก ๆ เยาวชน ในจังหวัดตราวิญ น่าสนใจมาก เรื่องที่น่าสนใจคือเด็ก ๆ ผู้หญิง หลายปีมานี้ นิยมเรียนมากจนที่น่าสนใจอย่างมากเลยทีเดียว

จากสาเหตุที่กล่าวมาข้างบน การพัฒนาความรู้ความเข้าใจทางการเมืองให้แก่เด็กนักเรียน ไม่ว่าจะ เป็นไปตามแนวทางระบบสารสนเทศ ระบบสื่อสารต่าง ๆ เช่น เฟซบุ๊ก (Facebook) ซาโล (zalo) ไลน์ (line) เป็นต้น หรือในสถานที่สาธารณะ ต่าง ๆ ไม่ว่าในชุมชน วัดวาอาราม สวนสาธารณะ เป็นต้น นอกจากนั้น สิ่งสำคัญที่มีการวิพากษ์กันถึงบทบาทของ “พระสงฆ์กับการเมือง” อาจจะเป็นเพราะ พระสงฆ์ผู้เป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชนอยู่แล้ว จึงมีการสนับสนุนให้พระสงฆ์มีความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับทางการเมืองการปกครอง โดยเห็นว่าพระสงฆ์ได้เข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองนานมาแล้ว แม้แต่ ในสมัยพุทธกาลพระพุทธรองค์ได้เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับการเมืองหลายครั้ง เพราะฉะนั้นการเปิดโอกาสให้ พระสงฆ์ได้เรียนรู้วิชาการเมืองจึงเป็นเรื่องที่สำคัญและต้องสนับสนุนให้พระสงฆ์มีโอกาสได้เรียนรู้เรื่อง การเมืองการปกครอง อีกทั้งเพื่อเป็นการป้องกันพระสงฆ์ให้ตกเป็นเครื่องมือของทางนโยบายและในการ แสวงหาอำนาจทางการเมืองของบุคคลต่างๆ แต่ถ้าพระสงฆ์มีความรู้เกี่ยวกับการเมืองการปกครองก็จะ ปลอดภัยไม่ถูกล่อลวง

๑.๒ คำถามการวิจัย

๑.๒.๑ ความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติ ธรรมจังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม เป็นอย่างไร

๑.๒.๒ เปรียบเทียบศึกษาความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาใน โรงเรียนพระปริยัติธรรมจังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนามจำแนกตามปัจจัยบริบทส่วนบุคคลมีอะไรบ้าง

๑.๒.๓ แนวทางส่งเสริมและพัฒนาศึกษาความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของนักเรียนระดับ มัธยมศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรมจังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม ควรเป็นอย่างไร

๑.๓ วัตถุประสงค์ของการวิจัย

๑.๓.๑ เพื่อหาความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนพระ ปริยัติธรรมจังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม

๑.๓.๒ เพื่อเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ใน โรงเรียนพระปริยัติธรรมจังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม

๑.๓.๓ เพื่อเสนอแนวทางการส่งเสริมและพัฒนาความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรมจังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม

๑.๔ ขอบเขตการวิจัย

เพื่อให้การดำเนินงานศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ ผู้วิจัยจึงกำหนดขอบเขต ของการวิจัยในด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

๑.๔.๑ ขอบเขตด้านเนื้อหา

ผู้วิจัยได้กำหนดด้านเนื้อหา โดยแบ่งการศึกษาแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับด้านความรู้ ความเข้าใจทางการเมืองสำหรับของนักเรียนมัธยมศึกษาในโรงเรียนปริยัติธรรมออกเป็น ๔ ด้านดังต่อไปนี้

๑. ด้านพรรคการเมือง^{๘๘}
๒. ด้านรัฐธรรมนูญ^{๘๙}
๓. ด้านการเลือกตั้ง^{๙๐}
๔. ด้านการมีสิทธิและเสรีภาพทางการเมือง^{๙๑}

๑.๔.๒ ขอบเขตด้านประชากร

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ประชากรที่ใช้ในการศึกษาได้แก่ นักเรียนที่กำลังศึกษาระดับมัธยมศึกษาชั้นปีที่ ๖ ในโรงเรียนพระปริยัติธรรม จังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม จำนวน ๑๒๕ คน

๑.๔.๓ ด้านระยะเวลา

ในการวิจัยครั้งนี้ใช้เวลาในการศึกษาค้นคว้าวิจัยประมาณ ๑๐ เดือน นับตั้งแต่เดือนมกราคม พ.ศ. ๒๕๖๓ ถึง เดือนมีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๔

๑.๕ สมมติฐาน

- ๑.๕.๑ นักเรียนที่มีเพศต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจทางการเมืองต่างกันอย่างไร
- ๑.๕.๒ นักเรียนที่มีอายุต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจทางการเมืองแตกต่างกันอย่างไร
- ๑.๕.๓ นักเรียนที่มีระดับการศึกษาเท่ากันแต่ มีความรู้ความเข้าใจทางการเมืองตรงกันหรือต่างกันอย่างไร
- ๑.๕.๔ นักเรียนที่มีระดับชั้นต่างกัน ที่มีความรู้ความเข้าใจทางการเมืองแตกต่างกันอย่างไร

^{๘๘} เหงียน ฮี ฮ่อง เมียง (NGUYỄN THỊ HỒNG MIÊN), “พรรคคอมมิวนิสต์เวียดนามผู้นำสำหรับนวัตกรรมและวิธีการดำเนินงานของสมาคมสตรีตั้งแต่ปี ๑๙๙๖ ถึง ๒๐๑๖”, วิทยานิพนธ์ปริญญาเอกเฉพาะ สาขาประวัติศาสตร์ของพรรคคอมมิวนิสต์เวียดนาม (HỌC VIỆN CHÍNH TRỊ QUỐC GIA HỒ CHÍ MINH HA NOI 2019), p.148-150.

^{๘๙} ตริน เฟื่อง ถาว (Trinh Phương Thảo), “การสร้างกลไกของรัฐในการปกป้องรัฐธรรมนูญในสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม”, วิทยานิพนธ์กฎหมาย และรัฐธรรมนูญเวียดนาม สาขาการวิเคราะห์ ประวัติศาสตร์และรัฐธรรมนูญ (บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยโฮจิมินห์, ๒๐๑๑), หน้า ๑๓.

^{๙๐} ฟาง วัง จุก “ปรับปรุงระบบการเลือกตั้งของสมาชิกแห่งชาติประเทศของเรา ในปัจจุบัน” วิทยานิพนธ์นิติศาสตร์ สาขากฎหมายรัฐธรรมนูญและกฎหมายปกครอง, (VIỆN HÀN LÂM KHOA HỌC XÃ HỘI VIỆT NAM HỌC: VIỆN KHOA HỌC XÃ HỘI HÀ NỘI, 2018), pp. 147-180.

^{๙๑} หวาง ดึก ญา, “สิทธิเสรีภาพผ่านระบบสื่อสารทางสังคมในเวียดนามปัจจุบัน”, วิทยานิพนธ์นิติศาสตร์บัณฑิต สาขาสิทธิมนุษยชน, (NHÀ VIỆN HÀN LÂM KHOA HỌC XÃ HỘI VIỆT NAM : HỌC VIỆN KHOA HỌC XÃ HỘI, 2016), p.68-70.

๑.๖ นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

เพื่อให้มีความเข้าใจตรงกันผู้วิจัยได้กำหนดคำนิยามศัพท์ที่ใช้เฉพาะดังต่อไปนี้

๑.๖.๑ ความรู้ทางการเมืองคือ รัปัญหาของบ้านเมืองที่กำลังจะเกิดขึ้นและวิธีแก้ไขปัญหานั้น โดยใช้ปัญญา เทคนิค ความสามารถ ทักษะและความเชี่ยวชาญ ความรู้เกิดจากการเรียนในหนังสือ การฟังการบรรยายของนักการเมือง การทำกิจกรรมร่วมกัน และความรู้ เกิดจากการพูด การคุย การสนทนา เรื่องนโยบาย หรือเกิดจากประสบการณ์และการศึกษาเรียนรู้ถึงนโยบายโดยมีกระบวนการและวิธีการ ที่จะนำนักเรียนไปสู่การตัดสินใจของตน กลุ่มและพรรคพวก ซึ่งมุ่งหวังให้มีความรู้ทางการเมือง การปกครองเพื่อพัฒนาประเทศชาติบ้านเมือง คำนี้ส่วนใหญ่มักจะถูกนำไปประยุกต์ใช้กับรัฐบาล แต่ความจริงแล้วการเรียนให้มีความรู้ถึงการเมืองเป็นความจำเป็นจริงของประชาชนไม่ใช่เฉพาะภายใต้ทั้งนั้น กิจกรรมทางการเมืองสามารถเกิดขึ้นได้ทั่วไปในทุกกลุ่มคนที่มีปฏิสัมพันธ์กัน ซึ่งรวมไปถึงในบริษัท แวดวงวิชาการ และในวงการศาสนาด้วย

ความเข้าใจทางการเมืองหมายถึงการรู้ในใจความในสื่ออื่น ๆ เช่นการเข้าใจในบทความทางการเมือง การกระทำของนักการเมือง หรือพฤติกรรมของนักนโยบายที่แสดงออกไปแล้วสามารถตีความหมายว่าเหตุการณ์นี้เกิดอย่างน้อยโนนเป็นต้นความเข้าใจถึงบทบาท หน้าที่ที่กระทำเป็นทางการเมืองของพรรคการเมือง ความสามารถในการตีความเกี่ยวกับเรื่องของรัฐธรรมนูญของประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม ความเข้าใจถึงระบบการเลือกตั้ง เช่น การเลือกตั้งระดับชาติหรือระดับท้องถิ่นและการเข้าใจเรื่องสิทธิและเสรีภาพของตนเองว่ามีสิทธิและเสรีภาพอย่างไรบ้าง

๑.๖.๒ พรรคการเมืองหมายถึง องค์กรทางการเมืองและสังคมของผู้ที่มีความคิดเห็นคล้ายกัน หรือผู้ที่มีความคิดเห็นทางการเมืองตรงกัน เป็นผู้ลงสมัครรับเลือกตั้งเพื่อพยายามให้พวกเขาได้รับเลือกและดำเนินการตามวาระของพรรค

๑.๖.๓ รัฐธรรมนูญหมายถึง รัฐธรรมนูญเป็นระบบกฎหมายสูงสุดที่ระบุหลักการพื้นฐานทางการเมืองและกำหนดขั้นตอนอำนาจและความรับผิดชอบของรัฐบาล

๑.๖.๔ การเลือกตั้งหมายถึง การเลือกตั้งเป็นวิธีการคัดเลือกบุคคลเพื่อทำหน้าที่แทนในนามของการใช้อำนาจรัฐในสังคมประชาธิปไตยบนหลักการที่ว่าอำนาจรัฐทั้งหมดเป็นของประชาชน

๑.๖.๕ สิทธิและเสรีภาพหมายถึง สิทธิทางและเสรีภาพการเมืองคืออำนาจในการตัดสินใจและตัดสินใจเกี่ยวกับกิจการทางการเมืององค์กรและกิจกรรมที่สำคัญเพื่อให้แน่ใจว่าอำนาจในการใช้อำนาจของชนชั้นพรรคการเมืองและสถาบันทางสังคมเพื่อให้ได้รับการตัดสินใจในการบริหารจัดการของรัฐและควบคุมสังคม

๑.๖.๖ นักเรียนมัธยมศึกษา หมายถึง ผู้เรียนในระดับมัธยมศึกษา ลำดับการศึกษาชั้นที่ ๓ รองจากระดับ ประถมศึกษา และแบ่งเป็น ๒ ชั้น คือ ชั้นมัธยมศึกษามัธยมศึกษาปฐมภูมิ (ตอนต้น) และชั้นมัธยมศึกษาทุติยภูมิ (ตอนปลาย) การศึกษาตั้งแต่ปีที่ ๖ ถึงมัธยมศึกษาปีที่ ๙ เรียกว่ามัธยมศึกษาปฐมภูมิ (ตอนต้น) เทียบเท่ากับ grade ๑-๔ และช่วงมัธยมศึกษาปีที่ ๑๐ ถึงมัธยมศึกษาปีที่ ๑๒ เรียกว่า

มัธยมศึกษาทุติยภูมิ(ตอนปลาย) เทียบเท่ากับ grade ๕-๗ การศึกษาในชั้นนี้มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความรู้ทางด้านวิชาการและวิชาชีพให้เหมาะสมกับวัย ความต้องการ ความสนใจ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจ และรู้จักเลือกอาชีพที่เป็นประโยชน์แก่ตนเองและสังคม การศึกษาระดับนี้ใช้เวลาเรียนสามปี โดยผู้เรียนจะมีอายุระหว่าง ๑๓-๑๘ ปีขึ้นไป โดยผู้เรียนจบในระดับมัธยมศึกษาสามารถไปประกอบอาชีพที่เหมาะสมกับวัยและความสามารถ หรือศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ผู้เรียนเลือกเรียนกลุ่มวิชาการหรือวิชาชีพตามความถนัดของตนเอง ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายผู้เรียนสามารถเรียนกลุ่มวิชาที่ผู้เรียนชื่นชอบเพื่อยึดเป็นอาชีพได้

๑.๖.๗ โรงเรียนพระปริยัติธรรม ชื่อเป็นทางการว่า “สาลาพุทธิวิทยาลัยมัธยมศึกษา” เป็นสถานที่สำหรับการเรียนของนักเรียนระดับปฐมภูมิและมัธยมศึกษาทุติยภูมิ ชั้นปฐมภูมิเรียกว่า “สาลาพุทธิวิทยาลัย” มี ๔ ปีคือสาลาพุทธิวิทยาลัยชั้นปีที่ ๖ ชั้นปีที่ ๗ ชั้นปีที่ ๘ และชั้นปีที่ ๙ ถ้าเป็นชั้นทุติยภูมิเรียกว่า “สาลาพุทธิวิทยาลัยมัธยมศึกษาทุติยภูมิ” มี ๓ ปีคือสาลาพุทธิวิทยาลัยมัธยมศึกษาทุติยภูมิชั้นปีที่ ๑๐ ชั้นปีที่ ๑๑ และชั้นปี ๑๒ รวมมาทั้งสองชั้นมีการเรียนทั้งหมด ๗ ปีการศึกษา โรงเรียนพระปริยัติธรรมจังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม เป็นศาสนาศึกษาแผนกสามัญศึกษา อยู่ในความรับผิดชอบของสำนักศึกษาธิการพระพุทธศาสนาคณะมหานิกายเขมรจังหวัดตราวิญ ดำเนินการจัดการศึกษาทางวิชาการพระพุทธศาสนา แผนกนักรธรรม-ภาษาบาลี กับวิชาทางโลก และหลักสูตรการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ในระดับมัธยมศึกษาปฐมภูมิ(ตอนต้น)มี ๔ปี ตั้งแต่ปีที่ ๖ ถึงปีที่ ๙ และระดับมัธยมศึกษาทุติยภูมิ (ตอนปลาย) มี ๓ ปีตั้งแต่ปีที่ ๑๐ ถึงปีที่ ๑๒ ให้แก่นักเรียนที่เป็นพระสงฆ์และฆราวาสทั้งชายหญิง

๑.๖.๘ หลักอิทธิบาท ๔ หมายถึงแนวทางสำหรับการใช้ชีวิตให้ประสบความสำเร็จ โดยเฉพาะในการเรียนรู้ผลสำเร็จก็อยู่ไม่ไกลเกินเอื้อม อันประกอบด้วยแนวปฏิบัติ ๔ ข้อ คือ ฉันทะ วิริยะ จิตตะ วิมังสา

๑.๗ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผลจากการศึกษาค้นคว้าวิจัยเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนพระปริยัติธรรม จังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม ผู้วิจัยหวังว่าก่อให้เกิดผลประโยชน์ดังนี้

๑.๗.๑ ทำให้ทราบถึงระดับความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนพระปริยัติธรรมจังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม

๑.๗.๒ ทำให้ทราบถึงผลของการเปรียบเทียบ ความคิดเห็นทางการเมืองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนพระปริยัติธรรม จังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม

๑.๗.๓ ทำให้สามารถนำข้อมูลเสนอแนะแนวทางความรู้เสริมสร้างความเข้าใจในการปกครองในระบอบสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามกับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนพระปริยัติธรรมจังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม

๑.๗.๔ ผลการวิจัยไปใช้เป็นข้อมูลในการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจทางการเมืองการปกครองกับนักเรียนและขอรับการสนับสนุนจากภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม องค์กร และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในการเข้ามาส่งเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจทางการเมืองในระบอบสาธารณรัฐสังคมนิยมของนักเรียนมัธยมศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรม จังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม

บทที่ ๒

แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่อง “ความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของนักเรียนมัธยมศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรมที่จังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม” ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำเสนอลำดับดังต่อไปนี้

- ๒.๑ แนวคิดที่เกี่ยวข้องของกับความรู้ความเข้าใจทางการเมือง
- ๒.๒ แนวคิดการเมืองในระบอบสาธารณรัฐสังคมนิยมประเทศเวียดนาม
- ๒.๓ แนวคิดเกี่ยวกับพรรคการเมือง
- ๒.๔ แนวคิดเกี่ยวกับรัฐธรรมนูญ
- ๒.๕ แนวคิดที่เกี่ยวกับการเลือกตั้ง
- ๒.๖ แนวคิดเกี่ยวกับสิทธิและเสรีภาพทางการเมือง
- ๒.๗ แนวคิดเกี่ยวกับอิทธิบาท ๔
- ๒.๘ ข้อมูลบริบทเรื่องที่วิจัย
- ๒.๙ แนวคิดงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- ๒.๑๐ กรอบแนวคิดการวิจัย

๒.๑ แนวคิดที่เกี่ยวข้องของกับความรู้ความเข้าใจทางการเมือง

๒.๑.๑ ความหมายของคำว่าความรู้ความเข้าใจ

ความรู้ความเข้าใจทางการเมืองเป็นการรู้ถึงประเด็นความหมายโดยการใช้สติปัญญาไตร่ตรอง การเรียน การอ่าน การฟัง การพูดคุย สนทนา เกี่ยวกับการเมืองผสมผสานกับความรู้ในแขนงวิชาต่าง ๆ เช่น วิชาในการเมืองการปกครองของแต่ละประเทศว่ามีระบอบการเมืองการปกครองแบบไหน มีระบบเหมือนและแตกต่างกันอย่างไร มีภูมิฐานความเป็นมาอย่างไรบ้าง และการเข้าใจเกี่ยวกับการออกนโยบายของประเทศชาตินั้น ๆ อันเชื่อมโยงวัฒนธรรมในการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งทางการเมืองเป็นอย่างไร โดยความรู้ความเข้าใจทางการเมืองที่เกิดจากการเรียนรู้ที่อาศัยประสบการณ์และทักษะคติประกอบกับการรับรู้พฤติกรรมและการเคลื่อนไหวของนักการเมือง ทั้งจากที่เคยได้เรียนมาเกี่ยวกับลักษณะของความรู้ ความจำเป็นระดับหนึ่งของพฤติกรรมด้านรัฐศาสตร์ ซึ่งหมายถึงพฤติกรรมด้านความรู้ ความจำความคิดเห็นต่าง ๆ ซึ่งมีลำดับขั้นตอนการเรียนรู้จากขั้นต่ำไปสู่ขั้นสูงรวม ๖ ขั้นดังนี้

ขั้นที่ ๑. ความรู้ (Knowledge) เป็นพฤติกรรมขั้นตอนซึ่งนักการเมืองแสดงออกมาที่เราต้องจำได้ อาจจะได้จากการนึกได้หรือโดยการมองเห็นได้ยิบยิบจากการสื่อสารต่าง ๆ ของฝ่ายตรงข้ามที่แสดงออกมา

ขั้นที่ ๒. ความเข้าใจ (Comprehension) การทำความเข้าใจกับสถานการณ์การเมืองเมื่อนักการเมืองได้มีประสบการณ์กับข่าวสาร และการสื่อสาร อาจจะได้จากการได้ฟัง ได้อ่าน ได้เขียน เป็นที่เข้าใจและคิดว่าสถานการณ์นั้นจะทำความเข้าใจกับการสื่อสารนั้น ๆ อย่างไร ความเข้าใจนี้อาจจะแสดงออกในรูปแบบของทักษะการแสดงความคิดเห็นหรือความสามารถในการแปลการให้ความหมาย

ขั้นที่ ๓. การประยุกต์หรือการนำความรู้ไปใช้ (Application) การใช้ประโยชน์ โดยปรับใช้อย่างเหมาะสมกับสถานะที่เฉพาะเจาะจง "การเมือง" ที่นำมาใช้ประโยชน์นั้น อาจเป็นทฤษฎี หลักการ แนวคิด ความรู้เกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องการเมือง และนำมาใช้ประโยชน์ในภาคปฏิบัติ โดยปรับให้เข้ากับบริบทแวดล้อมที่เป็นอยู่อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์

ขั้นที่ ๔. วิเคราะห์ (Analysis) หมายถึงความสามารถในการนำเอาส่วนประกอบรายละเอียดย่อย ๆ หลาก ๆ ของสื่อทางการเมือง ที่เราได้รับมาแล้วนำไปวิเคราะห์เพื่อแยกออกว่านักการเมืองพูดแล้วมีความน่าเชื่อถือขนาดไหนเป็นต้น

ขั้นที่ ๕. การสังเคราะห์ (Synthesis) การแยกแยะข้อมูลนำไปประยุกต์ใช้เพื่อสังเคราะห์ให้เข้ากับสถานการณ์การเมืองที่กำลังเกิดขึ้น

ขั้นที่ ๖. การประเมินผล (Evaluation) หมายถึงมีความสามารถในการตัดสินหรือตีค่าหรือประเมินค่าของสิ่งที่พบเห็นว่าถูกต้องและดีงามหรือไม่^{๑๑}

อย่างไรก็ตามความหมายของความรู้ คือสิ่งที่สะสมมาจากการศึกษาเล่าเรียน การค้นคว้าหรือประสบการณ์รวมไปถึงความสามารถเชิงปฏิบัติและทักษะความเข้าใจที่ได้รับมาจากการประสบการณ์จากการได้ยิน ได้ฟัง การคิดหรือการปฏิบัติองค์วิชาในแต่ละสาขา ความรู้นั้นเป็นสิ่งที่ยากที่จะกำหนดขอบเขตของความหมาย แต่ถ้าเราเริ่มจากคำว่า "ข้อมูล" หรือ "ข้อเท็จจริง" สิ่งที่ได้คือความจริงต่าง ๆ ที่ปรากฏเกิดขึ้น การดำเนินการต่าง ๆ ทำให้เกิดข้อมูล เช่น การกระทำเกี่ยวกับเรื่องนโยบาย ก็มีการจัดบันทึกหลักฐาน เช่น การออกการแถลงการณ์ของนักการเมือง คำสั่งของรัฐบาล เอกสารกำกับกระทรวง รายการของรัฐสภา การดำเนินการของเจ้าหน้าที่รัฐ เป็นต้น สิ่งเหล่านี้เรียกว่าข้อมูล ข้อมูลจึงเป็นเรื่องของข้อเท็จจริงที่เกิดจากการกระทำของนักการเมืองเกิดจากปรากฏการณ์ทางการเมือง ที่ต้องดำเนินการทั้งในระดับ

^{๑๑} วิชัย บุญอุดมพร, “ความรู้ความเข้าใจทางการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยของประชาชนผู้มีอายุ ๑๘-๑๙ ปี ในเขต อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่”, วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเมืองและการปกครอง, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, ๒๕๓๗), หน้า ๑๒.

ส่วนตัว ระดับการทำงานร่วมกัน และระดับกลุ่ม ระดับพรรค ระดับองค์กรทางการเมือง ตลอดจนระดับสังคม และสถาบัน และความรู้นั้นก็มิได้อยู่ ๒ ชนิดคือ

๑. ความรู้ที่ฝังอยู่ในสมอง (Tacit Knowledge) อาจเรียกง่ายๆ ว่า ความรู้ในตัวตน ได้แก่ ความรู้ที่เป็นทักษะ ประสบการณ์ทางการเมือง ความคิดริเริ่ม หรือสัญชาตญาณของบุคคลในการทำความเข้าใจสิ่งต่าง ๆ ของการเปลี่ยนแปลงทางสังคมการเมือง

๒. ความรู้ที่ชัดแจ้ง (Explicit Knowledge) อาจเรียกว่าความรู้นอกตัวคน เป็นความรู้ที่สามารถรวบรวมถ่ายทอดได้ โดยผ่านวิธีต่าง ๆ เช่นการบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษร เป็นหนังสือ ตำรา เอกสาร กฎระเบียบ วิธีปฏิบัติงาน เป็นต้น

ความรู้เป็นข้อเท็จจริงข้อมูลและทักษะที่บุคคลได้รับจากประสบการณ์ทางการเมืองหรือการศึกษาความเข้าใจทางทฤษฎีหรือการปฏิบัติของเรื่องนโยบาย การรับรู้หรือความคุ้นเคยที่ได้รับจากประสบการณ์ของข้อเท็จจริงหรือสถานการณ์ ความรู้แบ่งออกเป็น ๒ ประเภทคือใหญ่ๆ ได้แก่

๑. ความรู้ที่มีอยู่ในตัวตนของเรา หรือความรู้ที่อยู่รูปแบบสื่อหรือเอกสาร ความรู้ที่มีอยู่ในตัวคน ซึ่งเกิดจากประสบการณ์ หรือเกิดจากความสามารถในการรับรู้ของบุคคลที่เกิดจากการทำความเข้าใจในสิ่งต่าง ๆ ไม่สามารถถ่ายทอดออกมาเป็นคำพูดได้

๒. ความรู้ที่อยู่ในรูปแบบสื่อหรือเอกสาร เป็นความรู้ที่ชัดเจนสามารถรวบรวมหรือถ่ายทอดความรู้ด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่นเขียนหนังสือเป็นลายลักษณ์อักษร บันทึกเทป หรือวิธีการอื่น ๆ ความรู้เป็นเรื่องที่เข้าใจยาก แต่หากศึกษาประเภทและความหมายของความรู้ที่มีผู้ให้คำนิยามไว้อย่างกว้างขวางและมีความหลากหลาย ก็สามารถทำความเข้าใจและสามารถนำความรู้ไปปฏิบัติได้ไม่ยาก^{๑๒}

ดังนั้นความหมายที่มีผู้วิจัยได้รวบรวมจากผู้ให้คำนิยามไว้หลายประเด็น สรุปหมายถึง สารสนเทศที่นำไปสู่การปฏิบัติ เป็นเนื้อหาข้อมูล ซึ่งประกอบด้วยข้อเท็จจริง ความคิดเห็น หลักการ รูปแบบ กรอบความคิด หรือข้อมูลอื่น ๆ ซึ่งอาจจะรวมไปถึงความสามารถในการนำสิ่งนั้นไปใช้ เพื่อเป้าหมายทางการเมือง ความเข้าใจคือการรู้หรือรู้ถึงปัญหา เนื้อหา สารสนเทศการเข้าใจในข้อมูล ข่าวสาร

อย่างไรก็ตาม ในส่วนของความเข้าใจถือว่ากระบวนการทางจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งทำให้บุคคลสามารถครุ่นคิดถึง และสามารถใช้มโนทัศน์ (concept) เพื่อจัดกับกับสิ่งนั้นได้อย่าง

^{๑๒} มานัส ปันหล้า, สารานุกรมเสรี: ความรู้ หมายถึง (knowledge), [ออนไลน์], แหล่งที่มา: <https://www.gotoknow.org/posts/๓๙๖๖๓๘> [๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓].

เพียงพอ สิ่งที่กำลังกล่าวถึงนี้อาจจะมีลักษณะเป็นนามธรรม หรือเป็นสิ่งที่ทางกายภาพก็ได้ เช่น บุคคล สถานการณ์ และสาร มี ๓ ความหมายประการดังนี้^{๑๓}

๑. ความสามารถในการเข้าใจและทำความเข้าใจกับการเมือง
๒. เห็นอกเห็นใจถึงความรู้สึกของนักการเมืองใจกว้างและให้อภัย
๓. มีวิจรรย์ญาณหรือวิจรรย์ญาณที่ดีในการทำความเข้าใจกับการเมือง^{๑๔}

ความเข้าใจ เป็นพฤติกรรมของมนุษย์หรือสัตว์ ที่สื่อสารกันตรงตามวัตถุประสงค์ หรือ ความเข้าใจก็คือ รู้นั่นเองความเข้าใจแบ่งออกเป็น ๓ ระดับคือ

๑. ระดับสูงสุด คือ รู้แจ้งหรือการตรัสรู้หรือเข้าใจอย่างแจ่มแจ้ง อาการที่เข้าใจอย่างแจ่มแจ้ง ความเข้าใจต่าง ๆ เกิดจากการใคร่ครวญด้วยตนเอง ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลง

๒. ระดับต่ำ ลงมาก็คือ รู้รอบ ก็คือรู้แยกแยะองค์ประกอบภายนอก ภายในของสิ่งที่ถูกรู้ หรือ การวิเคราะห์ สังเคราะห์ ความเข้าใจในระดับนี้ เกิดจากความใคร่ครวญด้วยตนเองเช่นกัน แต่ไม่มีผล ทางด้านการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม

๓. ระดับต่ำ ลงมา คือ รู้บ้าง ไม่รู้บ้าง คือ เข้าใจไม่ตลอด รู้เป็นบางส่วนเหมือนตาบอดคลำ ช้างหรือรู้ไม่จริง รู้ไม่ชัด อันอาจรับรู้ข้อมูล แต่ไม่สามารถใคร่ครวญด้วยตนเองระดับต่ำที่สุด คือ รู้ แต่ไม่เข้าใจในสิ่งที่ถูกรู้ หรือเข้าใจผิดเกี่ยวกับสิ่งที่ถูกรู้อันเนื่องมาจากความผิดพลาดด้านประสาทสัมผัส และไม่เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมความเข้าใจหมายถึง ความสามารถในการสื่อความหมายของสิ่งที่เรารู้โดยไม่จำเป็นต้องนำมาสัมพันธ์กับสิ่งอื่น ๆ ได้แก่

๓.๑. การแปลความ (Translation) สามารถสื่อความหมายของสิ่งที่เรารู้แล้วโดยวิธีสื่อความหมายแบบอื่นเข้าใจความหมายของความรู้ที่ปรากฏในการสื่อความหมายแบบต่าง ๆ

๓.๒. การตีความ (Interpretation) สามารถอธิบายหรือสรุปความเกี่ยวกับสิ่งที่เรารู้ นั้นได้

^{๑๓} จากสารานุกรมเสรี: **ความเข้าใจ**, [ออนไลน์], แหล่งที่มา: <https://th.wikipedia.org/wiki/> [๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓].

^{๑๔} ดิดโพบ, แปลศัพท์: **ความเข้าใจ**, [ออนไลน์], แหล่งที่มา: <https://dict.longdo.com/search/understand> [๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓].

๓.๓. การขยาย (Extrapolation) สามารถพิจารณาถึงสิ่งที่นอกเหนือไปจากเรื่องที่เรียนรู้ ทั้งในด้านโอกาสที่จะนำไปใช้ ผลที่เกิดขึ้น แนวโน้มในโอกาสต่อไป^{๑๕}

สรุป ความเข้าใจ เป็นส่วนหนึ่งของการเรียนรู้โดยเจตนาและตั้งใจ กระบวนการทั้งหมดความเข้าใจ เริ่มจาก ผู้รู้ รู้สิ่งที่ถูกรู้ และปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความเข้าใจ น่าจะได้แก่ ความสามารถ ประสาทสัมผัส การตีความหมาย ความสัมพันธ์ กาละ เทศะ

๒.๑.๒ ความหมายคำว่าการเมือง

คำว่าการเมืองมีความหมายที่กว้างมาก เมื่อมนุษย์เกิดมาก็ต้องดิ้นรนเพื่อให้การดำรงชีพเป็นไปอย่างปกติสุข และเพื่อความอยู่รอดและปกป้องตนเองจากภัยพิบัติต่าง ๆ มนุษย์ต้องอาศัยอยู่กับสังคม พวกเขาจึงจำเป็นต้องมาอยู่ร่วมกันเป็นหมู่ เป็นกลุ่ม เพื่อปกป้องสิทธิและผลประโยชน์ของตนเองและพรรคพวก การที่พวกเขาเข้ามานั้น จำเป็นมีคนที่เป็นหัวหน้ามาเป็นผู้นำ ส่วนผู้นำก็ต้องมีคุณสมบัติเหมาะสมตามความต้องการในแต่ละกาละเทศะการเปลี่ยนแปลงของประเทศชาติบ้านเมืองในแต่ละยุคสมัย ผู้นำในยุคโบราณและผู้นำในสมัยปัจจุบันอาจใช้ชื่อแตกต่างกัน อย่างเช่นสมัยโบราณผู้นำประเทศถูกเรียกว่ากษัตริย์ยุคปัจจุบันเรียกว่า ประธานาธิบดี (President) หรือนายกรัฐมนตรี (Prime minister) ส่วนบทบาทและหน้าที่เหมือนกันไปแค่จุดประสงค์ในยุคโบราณกษัตริย์หนักแน่นในการทำสงครามมากกว่ายุคปัจจุบัน ทั้งกษัตริย์ที่เป็นผู้นำในระบบราชานิยมทั้งประมุขของรัฐที่เป็นหัวหน้าการปกครองในระบอบสังคมนิยมหรือทั้งประธานาธิบดีหรือทั้งนายกรัฐมนตรีที่เป็นตัวแทนในระบอบประชาธิปไตยเมื่อถูกเลือกขึ้นมาดำรงตำแหน่งรับภาระหน้าที่เป็นผู้นำหรือประมุขของรัฐแล้วเพื่อแสวงหาผลประโยชน์ให้แก่ประเทศแล้วพวกเขาต้องเลือกทีมงาน พวกกลุ่มคนของตนเองขึ้นมาเพื่อช่วยดำเนินการงานการปกครอง เพราะคนเดียวไม่สามารถดูแลครบถ้วนทุกด้านได้ ตอนที่ได้คนมาช่วยแล้วพวกเขามักจะใช้กลไกวิธีการต่าง ๆ เพื่อรักษาความเป็นอยู่ของหมู่คนที่อยู่ภายในสังคม การใช้กลไกในที่นี้เราเรียกว่าการเมือง จะเห็นได้ว่าการเมืองก็คือการแสวงหาอำนาจการปกครอง เพื่อหาผลประโยชน์ให้ประเทศชาติบ้านเมือง เพราะการเมืองคือกลไกอย่างหนึ่งที่ถูกผู้นำ นำมาใช้ในสังคมเพื่อรักษาผลประโยชน์ คำว่าการเมืองนี้ได้ถูกใช้ครั้งแรกในหนังสือ governing and governments^{๑๖} (รัฐบาลกับการปกครอง) ของนักปราชญ์ชาวกรีกชื่อว่า

^{๑๕} วิชัย บุญอุดมพร, “ความรู้ความเข้าใจทางการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยของประชาชนผู้มีอายุ ๑๘-๑๙ ปี ในเขต อำเภอสาระภักดิ์ จังหวัดเชียงใหม่”, วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเมืองและการปกครอง, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, ๒๕๓๗), หน้า ๑๓.

^{๑๖} Creative Commons Attribution-ShareAlike License: การเมือง, [ออนไลน์], แหล่งที่มา: <https://km.wikipe dia.org/wiki/%E1%9E%93%E1% 9E%99%E1% 9F%84 %E1%9E %94%E1% 9E%B6% E1%9E%99> [๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔].

Aristoteles (๓๘๔ – ๓๒๒ TCN) ภาษาไทยเรียกว่าอริสโตเติล แต่ในความเป็นจริงแล้ว คำว่าการเมืองนี้ได้ถูกนำมาใช้นานแสนนานมาแล้วคือมีตั้งแต่มีมนุษย์เข้ามาอยู่รวมกันเป็นพวกเป็นหมู่เป็นกลุ่มแล้วใช้กลไกต่าง ๆ นานา เพื่อปกป้องตนเองหรือผลประโยชน์กลุ่มคนชาติวงศ์ของตนเอง จากความหมายของคำว่า การเมือง (Politics) ได้มีนักรัฐศาสตร์ให้คำนิยามหรือความหมายไว้แตกต่างกันตามลักษณะของแต่ละท่านเพราะคำว่าการเมืองมีความหมายกว้างมากและนักรัฐศาสตร์ต่างก็มีมุมมองที่แตกต่างกันออกไปซึ่งขอยกตัวอย่างกล่าวอ้างถึงไว้เช่นนักสังคมวิทยาชาวเยอรมัน ได้ให้คำนิยามว่าการเมืองหมายถึงการต่อสู้เพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจเพื่อแบ่งสรรอำนาจหน้าที่ระหว่างบุคคลหรือกรบุคคลหรือระหว่างส่วนย่อย ๆ ภายในรัฐ^{๑๗} เมื่อการเมืองเป็นการศึกษาว่าใครจะได้อะไร เมื่อไหร่และอย่างไร เขาเน้นถึงประโยชน์ที่บุคคลจะได้รับ ตลอดถึงเวลาและวิธีการที่ได้มาซึ่งประโยชน์นั้นด้วยเหตุผลที่ว่าทรัพยากรมีอยู่อย่างจำกัด มักจะไม่สามารถสนองความต้องการของมนุษย์ได้ทุกคนทุกกลุ่มอย่างทั่วถึงพร้อม ๆ กันการกำหนดวิธีการที่จะให้บุคคลรายได้มาซึ่งทรัพยากรต่าง ๆ อันจำกัดนั้นจึงเป็นเรื่องของการเมือง^{๑๘}

ส่วนนิยามคำว่าการเมืองก็เป็นความสัมพันธ์ของมนุษย์ที่เกี่ยวกับอำนาจปกครอง เน้นที่อำนาจและการปกครองโดยมิได้คำนึงว่าสิ่งเหล่านี้จะอยู่ในสภาพเช่นไรถ้ามีองค์กรมีอำนาจบังคับบัญชา มีกฎระเบียบในการดำเนินงานอย่างมีระบบก็จัดเป็นระบบการเมืองเท่านั้น องค์กรการทางศาสนา สภาพแรงงานและกิจการของเอกชนเปรมการเมืองด้วย^{๑๙} เพราะฉะนั้นการเมืองคือความสัมพันธ์ของมนุษย์ในเรื่อง การบังคับบัญชาและถูกบังคับบัญชา การควบคุมและถูกควบคุม การเป็นผู้ปกครองและผู้ถูกปกครอง^{๒๐} โดยปกติแล้วการเมืองมีลักษณะสำคัญ ๓ ประการคือ

๑. การเมืองเป็นกิจกรรมที่แสวงหาผลประโยชน์ด้วยการแข่งขันกันระดับบุคคลต่อบุคคล กลุ่มต่อกลุ่มและสังคมต่อสังคม
๒. การเมืองเป็นกิจกรรมซึ่งเกิดขึ้นในสถานการณ์ที่มีการเปลี่ยนแปลงและเกิดขึ้นในสภาพที่ค่อนข้างขาดแคลน

^{๑๗} Max Weber, จากสารานุกรมเสรี: การเมือง, [ออนไลน์], แหล่งที่มา : https://wikipedia.org/wiki/Max_Weber [๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔].

^{๑๘} Harold Lasswell, สารานุกรมเสรี: การเมือง, [ออนไลน์], แหล่งที่มา: https://en.wikipedia.org/wiki/Harold_Lasswell [๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓].

^{๑๙} Robert A. Dahl, จากสารานุกรมเสรี: การเมือง, [ออนไลน์], แหล่งที่มา: https://vi.wikipedia.org/wiki/Robert_A._Dahl [๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓].

^{๒๐} V.O.KeyJr, จากสารานุกรมเสรี: การเมือง, [ออนไลน์], แหล่งที่มา: https://en.wikipedia.org/wiki/V._O._Key_Jr. [๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓].

๓. การเมืองเป็นกิจกรรมซึ่งเกี่ยวกับการแสวงหาผลประโยชน์อันมีผลสะท้อนต่อคนหมู่มาก^{๒๑}

ในทางทฤษฎีรัฐศาสตร์ มีหลากหลายมุมมองที่ใช้พิจารณาการเมือง หรือพูดเป็นศัพท์ทางวิชาการก็คือ แนวการศึกษาวิเคราะห์การเมือง (Approach to Political Analysis) ก็ย่อมแตกต่างกันออกไปบ้างตามแต่ใครจะเห็นว่าแนวการมองการเมืองนั้นเป็นสิ่งที่ใกล้เคียงต่อการอธิบายความเป็นการเมืองได้มากที่สุด โดยคำว่า “การเมือง” นี้ นักวิชาการด้านรัฐศาสตร์ ได้ให้ความหมายไว้แตกต่างกันไปบ้าง ในรายละเอียด ตามแต่ละจะใช้ตัวแบบใด ในการศึกษาวิเคราะห์ปรากฏการณ์ทางการเมือง และด้วยตัวแบบที่เป็นกรอบในการศึกษาวิเคราะห์นี้ จะยังผลให้กรอบการมองคำว่าการเมืองต่างกันไป ในขณะที่สำคัญของคำจำกัดความเป็นไปในทำนองเดียวกันกล่าวคือเป็นเรื่องของการใช้อำนาจแบบสองทางระหว่างฝ่ายผู้ปกครอง (Rulers) และฝ่ายผู้ถูกปกครอง (Ruled) สำหรับผู้วิจัยการทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายของคำว่าการเมืองนั้น จึงดูจะเป็นเรื่องที่สร้างความสับสนอยู่มิใช่น้อย จึงแบ่งการเมืองออกเป็น ๖ กลุ่มดังต่อไปนี้

กลุ่มแรก การเมืองเป็นเรื่องของอำนาจ โดยเป็นการต่อสู้กันเพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจและอิทธิพลในการบริหารกิจการบ้านเมือง โดยคำนิยามของการเมืองในเชิงอำนาจที่น่าสนใจอันหนึ่ง ที่ได้ให้คำอธิบายที่ชัดเจนมากได้แก่นิยาม การเมือง หมายถึง ทุกสิ่งทุกอย่างที่เกี่ยวกับอำนาจ สถาบันและองค์กรในสังคม ซึ่งได้รับการยอมรับว่ามีอำนาจเด็ดขาดครอบคลุมสังคมนั้น ในการสถาปนาและทำนุรักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อยของสังคม มีอำนาจในการทำให้จุดประสงค์ร่วมกันของสมาชิกในสังคมได้บังเกิดผลขึ้นมา และมีอำนาจในการประนีประนอมความคิดเห็นที่แตกต่างกันของคนในสังคม อีกหนึ่งคำนิยามการเมืองที่ถือได้ว่าครอบคลุมและช่วยให้เห็นภาพความเกี่ยวพันของการเมืองกับบุคคลในสังคม การเมืองเป็นการต่อสู้ช่วงชิง การรักษาไว้และการใช้อำนาจทางการเมือง โดยที่อำนาจทางการเมืองหมายถึงอำนาจในการที่จะวางนโยบายในการบริหารประเทศหรือสังคม อำนาจที่จะแต่งตั้งบุคคลเพื่อช่วยในการนำนโยบายไปปฏิบัติ และอำนาจที่จะใช้ข้าราชการงบประมาณหรือเครื่องมืออื่น ๆ ในการนำนโยบายไปปฏิบัติ แนวการมองการเมืองเป็นเรื่องของอำนาจ (Power Approach) ดังที่ได้ยกตัวอย่างไปนี้เป็นแนวทางการศึกษาหนึ่งที่ได้รับคามนิยมชมชอบในหมู่นักรัฐศาสตร์และนักสังคมศาสตร์ทั่วไป ที่เห็นว่าการเมืองเป็นเรื่องมีบริบทเกี่ยวกับการใช้อำนาจเพื่อการปกครองประชาชน ก็มักให้คำนิยามของเมืองว่าเป็นปฏิสัมพันธ์ในเชิงการใช้อำนาจของรัฐชาติปต์ย์ ต่อผู้อยู่ใต้อำนาจซึ่งก็คือประชาชนนั่นเอง โดยคำนิยามเช่นนี้ สิ่งหนึ่งสิ่งใดที่ออกมาจากสถาบันทางการเมือง ไม่ว่าจะฝ่ายนิติบัญญัติที่ทำหน้าที่ในการ

^{๒๑} บุญอุดมพร, “ความรู้ความเข้าใจทางการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยของประชาชนผู้มีอายุ ๑๘-๑๙ ปี ในเขต อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่”, วิทยานิพนธ์รัฐศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการเมืองและการปกครอง, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, ๒๕๓๗), หน้า ๑๓.

ตรากฎหมายต่าง ๆ เพื่อบังคับใช้มาจากรัฐบาลในรูปของนโยบายสาธารณะ (Public Policies) โครงการพัฒนา (development program) และงานต่าง ๆ ที่ประกอบขึ้นหรือดำเนินไปโดยภาคราชการร่วมไปถึง การตัดสินใจหรือข้อพิพาทที่เกิดขึ้นระหว่างบุคคลต่อบุคคล และบุคคลกับรัฐ จึงล้วนแต่เป็นเรื่องที่ การเมืองส่งผลกระทบต่อนักศึกษาและบุคคลทั่วไป

โดยบริบทดังกล่าวการศึกษาเรื่องการเมืองและการปกครองของประเทศ จึงเป็นสิ่งที่ถูกบรรจุ อยู่ในแทบทุกสาขาวิชาในระดับอุดมศึกษาให้นักศึกษาได้รู้ เรียน ทำความรู้จักความเข้าใจในฐานะที่อย่างน้อยก็เป็นสมาชิกคนหนึ่งในสังคม และเป็นความรู้หนึ่งที่ประเทศที่ปกครองโดยระบอบประชาธิปไตยสมควรส่งเสริมให้แก่พลเมืองของรัฐ เพื่อประโยชน์เป็นพื้นฐานของการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครอง ในระบอบประชาธิปไตย นักรัฐศาสตร์บางท่านมองว่า แท้จริงนั้น การเมืองเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องการต่อสู้แย่งชิงกันของกลุ่มผลประโยชน์ (Interest Group) ที่ดำเนินกิจกรรมทางการเมืองต่าง ๆ ในอันที่จะแย่งชิงกันเข้าสู่อำนาจการบริหารประเทศ หรืออย่างน้อยที่สุดก็ให้ผลผลิตจากระบบการเมือง (Political Outputs-ผลผลิตของระบบการเมืองและแนวคิดทฤษฎีการเมืองเชิงระบบ (the Systems Theory) อันได้แก่ นโยบาย กฎหมาย ระเบียบข้อบังคับ โครงการหรือแผนงานพัฒนาของภาครัฐและภาคราชการ ซึ่งผลในทางที่เป็นประโยชน์ต่อกลุ่มของตนมากที่สุด เราเรียกการวิเคราะห์การเมืองแนวทางนี้ว่าเป็น การวิเคราะห์เชิงกลุ่มผลประโยชน์ ซึ่งดูไปก็เป็นส่วนสำคัญหนึ่งของแนวการมองการเมืองเชิงอำนาจที่จะกล่าวถึงต่อไป ความหมายของการเมืองในมุมมองนี้ จึงเป็นการเมืองการเมืองคือการที่บุคคลใดหรือกลุ่มใดในสังคม ซึ่งอาจมีผลประโยชน์ร่วมกัน หรือขัดกันก็ตาม หรือมีความเห็นเหมือนกันหรือไม่เหมือนกันก็ตาม ก็มานำมาสู่การต่อสู้เพื่อสรรหาบุคคลมาทำหน้าที่ในการปกครองและเพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจที่จะให้เขาสามารถตัดสินใจในเรื่องของส่วนรวมได้โดยชอบธรรม ซึ่งจัดเป็นแนวที่นักรัฐศาสตร์เชิงพฤติกรรมการเมือง (Political Scientist) นิยมกัน

สรุป คนกลุ่มการเมืองที่มีความคิดเห็นว่าการเมืองว่าเป็นเรื่องของอำนาจ หมายถึงอำนาจในการปกครอง ก่อนได้อำนาจมานั้น พวกเขาทำทุกสิ่งทุกอย่างเพื่อจะได้อำนาจนั้นมา การเมืองในรูปแบบนี้ ประชาชนอาจจะเป็นเครื่องมือของพวกนักการเมืองเพราะพวกนี้จุดมุ่งหมายของพวกเขาคืออำนาจ แล้วทำทุกวิธีการเพื่อให้ได้อำนาจนั้นมา ทั้งในทางที่ถูกกฎหมายหรือผิดกฎหมายก็ตาม

กลุ่มที่สอง มองว่า การเมืองเป็นเรื่องของการจัดสรรทรัพยากรของรัฐหรือสิ่งที่มีคุณค่าทางสังคม ดังเช่น การเมือง เป็นการใช้อำนาจหน้าที่ในการจัดสรรแจกแจงสิ่งที่มีคุณค่าต่าง ๆ ให้กับสังคมอย่างชอบธรรม (The authoritative allocation of values to society) ความหมายของการเมืองดังที่ยกตัวอย่างมานี้ เป็นนิยามที่ได้รับการยอมรับอย่างสูงจากสำนักพหุนิยม (Pluralism) เราจะใช้ความหมายการเมืองดังกล่าวนี้ได้ก็ต่อเมื่อ ในสังคมนั้น ๆ บุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่เกี่ยวข้อง ซึ่งได้รับผลกระทบจากทั้ง

ทางตรงและทางอ้อม มีความเห็นพ้องต้องกันและยอมรับในกติกาที่กำหนดการใช้อำนาจเพื่อแบ่งปันสิ่งที่มีคุณค่าเท่านั้น ส่วนในสังคมที่ยังไม่มีความเห็นพ้องต้องกันเกี่ยวกับกติกาการกำหนดสิ่งที่มีคุณค่าในสังคม ชัยอนันต์ อธิบายว่า การเมืองยังคงเป็นเรื่องของการแข่งขันกันเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ในการแบ่งปันคุณค่าที่ให้ประโยชน์แก่ฝ่ายตนมากที่สุด เท่าที่จะเป็นไปได้ หรือ “The competition for the authority to determine the authoritative allocation of values to society” โดยนัยเช่นนี้ การเมืองจึงมีสองระดับ ระดับแรก การเมืองอยู่ภายใต้การแข่งขัน ชัดแย้งของฝ่ายต่าง ๆ เพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจทางการเมืองที่ทุก ๆ ฝ่ายยอมรับได้ ในขณะที่การเมืองในความหมายอย่างแรกดังที่คณะของนักคิดกลุ่มพหุนิยมที่ได้กล่าวไปแล้ว จะยอมรับในจุดเน้นว่ารัฐ เป็นการรวมกันหรือประกอบกันของกลุ่มหลากหลายในสังคม และรัฐมิได้เป็นเครื่องมือทางการบริหาร โดยที่มีได้เป็นตัวกระทำทางการเมือง (actors) ที่จะชี้้นำการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและเศรษฐกิจ แต่รัฐเป็นเพียงรัฐบาล (State as government) ที่ทำหน้าที่เพียงเอื้ออำนวยความสะดวกในการแข่งขันกันของกลุ่มหลากหลายเท่านั้น^{๒๒}จากนั้นคำว่าการเมืองยังเป็นเรื่องของการศึกษาเกี่ยวกับอิทธิพลและผู้มีอิทธิพล และการเมืองเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับว่า ใคร ทำอะไร เมื่อไร และอย่างไร (Politics is, who gets “What”, “When” and “How”)^{๒๓}

สรุป การเมืองในมุมมองของกลุ่มที่สองเป็นการจัดหาอำนาจที่ได้มาให้กับประชาชน รูปแบบนี้มีผลดีคืออำนาจของผู้นำขยายไปถึงประชาชนโดยการแบ่งของผู้นำและอำนาจของผู้นำเองมั่นคงยิ่งขึ้น โดยการสนับสนุนจากประชาชนส่วนผลเสียคือ อำนาจของผู้นำถูกจำกัดไปทำให้ผลงานออกมาไม่สมบูรณ์ เนื่องจากมีขั้นตอนในการตรวจสอบ

กลุ่มที่สาม มองว่า การเมืองเป็นเรื่องของความขัดแย้ง ทั้งนี้เนื่องจากทรัพยากรของชาติที่มีอยู่อย่างจำกัด ขณะที่ผู้คนซึ่งต้องการใช้ทรัพยากรนั้นมีอยู่มากและความต้องการใช้ไม่มีขีดจำกัด การเมืองจึงเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการที่คนในสังคมไม่อาจตกลงกันได้หรือเกิดความขัดแย้งขึ้น อย่างไรก็ตาม การมองการเมืองในลักษณะนี้มีข้อโต้แย้งอยู่มากกว่า หากไม่อาจยุติข้อขัดแย้งที่เกิดขึ้นได้ บ้านเมืองย่อมตกอยู่ในสภาวะยุ่งยากวุ่นวาย ต่อมาจึงมีผู้ให้มุมมองการเมืองใหม่ว่าเป็นเรื่องของการเล่นประนีประนอมความขัดแย้งมากกว่าเป็นเรื่องของความขัดแย้ง

สรุป การเมืองของกลุ่มนี้มองว่า เป็นการขัดแย้งอำนาจในการปกครอง เกิดจากผลประโยชน์และมุมมองความคิดเห็นทางการเมืองต่างกันทำให้เกิดความขัดแย้งนำไปสู่การต่อสู้โดยวิธีต่าง ๆ เช่นการ

^{๒๒} ชัยอนันต์ สมุทวณิช, จากสารานุกรมเสรี: การเมือง, [ออนไลน์], แหล่งที่มา: <https://th.wikipedia.org/wiki/> [๒๑ กันยายน ๑๒๖๓].

^{๒๓} ฮาโรลด์ ลาสเวลล์, จากสารานุกรมเสรี: การเมือง, [ออนไลน์], แหล่งที่มา: <https://th.wikipedia.org/wiki/> [๒๑ กันยายน ๑๕๖๓].

ประท้วง การทำปฏิวัติ รัฐประหาร ในที่สุดก็ว่าได้ ส่วนผลดีคือ การเมืองรูปแบบนี้เปิดโอกาสให้ประชาชน มีความคิดสร้างสรรค์ที่หลากหลาย ถ้าเมื่อใดนักการเมืองมีอุดมการณ์ตรงกันโดยเอาผลประโยชน์ของประเทศชาติเป็นใหญ่ ก็สามารถพัฒนาประเทศได้เร็วและเจริญรุ่งเรือง

กลุ่มที่สี่ มองว่าการเมืองเป็นเรื่องของการประนีประนอมผลประโยชน์ เพื่อหลีกเลี่ยงมิให้เกิด ความขัดแย้งจากการดำเนินงานทางการเมืองที่ไม่มีทางออก

สรุป กลุ่มนี้มีการประนีประนอมไม่ค่อยชอบความขัดแย้ง คนในกลุ่มมักจะอ่อนโยนซึ่งกัน และกัน มีผลเสียคือเกิดคอร์รัปชันสูงเนื่องจากนักการเมืองปกป้องกันเอง ทำให้ระบบการเมืองเสียเพราะ หมดความน่าเชื่อถือ

กลุ่มที่ห้า ถือว่าการเมืองเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับรัฐและการบริหารประเทศในกิจกรรมหลัก ๓ ด้านคือ งานที่เกี่ยวกับรัฐ การบริหารประเทศในส่วนที่เกี่ยวกับนโยบาย และการอำนวยความสะดวก การเมืองโดยนัยยะความหมายประการนี้ เป็นเรื่องที่คาบเกี่ยวกับการเมืองในความหมายเชิงอำนาจ ซึ่งก็ เป็นเพราะอำนาจทางการเมืองนั้น ได้ถูกนำไปใช้ผ่านกระบวนการนโยบายและการแต่งตั้งคัดสรรผู้นำ นโยบายไปปฏิบัติ (ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐ) ในรูปของอำนาจและการปฏิบัติงานทางการเมือง และการแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างการเมืองและการบริหารหรือการปกครองที่ยากจะแยกออกจาก กันได้

สรุป เป็นความคิดเห็นแน่นในเรื่องของการวางแผนงานการจัดหน้าที่ การแยกกระทรวง ให้ ชัดเจนจากกันแล้วทำ ผลดีทำให้มีคุณภาพในการปกครองยิ่งขึ้น แต่ผลเสียตามมาก็คือทำให้มีจุดอ่อนเนื่อง จากแน่นแต่ในการบริหารเกินไป

กลุ่มที่หก การเมืองเป็นเรื่องของการกำหนดนโยบายของรัฐ กล่าวคือ การเมืองคือกิจกรรม ใดใดที่เกี่ยวกับการกำหนดนโยบาย หน่วยงานและเครื่องมือต่าง ๆ ที่ใช้ในการกำหนดนโยบาย โดยนัย หนึ่ง การเมืองก็คือกระบวนการกำหนดนโยบายของรัฐนั่นเอง^{๒๔}

นอกจากนี้นักปรัชญาการเมืองของกรีกได้ให้แนวคิดว่าการเมือง หมายถึง การอำนวยความสะดวก ยุติธรรมแก่คนทั้งปวง อันหมายถึง การช่วยให้แต่ละคนภายในรัฐได้มีโอกาสปฏิบัติหน้าที่ตาม

^{๒๔} ชัยอนันต์ สมุทวณิช, *ความคิดอิสระ* : รวมบทความทางการเมืองระหว่างปี ๒๕๑๑-๒๕๑๖, (กรุงเทพมหานคร : พิมพ์ ๒๕๕๗), หน้า ๒๗.

การเมือง คืองานที่เกี่ยวกับรัฐหรือแผ่นดิน ที่ว่าด้วยเรื่องของรัฐ การจัดการรัฐ และการดำเนินการแห่งรัฐที่ต้องมีระบบเพื่อจัดระเบียบ เพราะฉะนั้นนักรัฐศาสตร์ได้จัดการแยกแยะที่เราเรียกว่าระบบการเมืองดังต่อไปนี้

๒.๑.๓ ระบบการเมือง (Political system)

การกำหนดยุทธศาสตร์ ระบบกฎหมาย จุดประเด็น การวางแผนให้มาเป็นระบบๆ เพื่อสะดวกในการเข้าตรวจสอบ และการบริหารอำนาจ ทำให้ความชัดเจนมากขึ้นในแต่ละด้าน ระบบการเมืองแบ่งออกเป็น ๓ ระบบคือ

๑) ประชาคมการเมือง (Political community) หมายถึง คนที่มาอยู่ร่วมกันโดยยอมรับว่าเป็น พวกเดียวกัน มีแนวโน้มที่จะร่วมมือร่วมใจกันแก้ปัญหาอันเกิดจากความต้องการต่าง ๆ กันด้วยวิธีการสันติหรือการใช้กำลังเพื่อรักษาความในชาติ หรือประเทศจึงเป็นประชาคมการเมืองชนิดหนึ่ง ซึ่งหากการอยู่ร่วมกันเป็นชาติของคนนี้อาจต่างกันในด้าน ศาสนา ชาติพันธุ์นั้นไม่มีจิตใจเอื้อต่อการร่วมมือกันจัดการกับปัญหาความต้องการของแต่ละคนแต่ละกลุ่มโดยวิธีสันติแล้วก็ยากที่ระบบการเมืองจะอยู่รอดได้ สรุปได้ว่า ระบบประชาคมการเมืองเป็นระบบที่ใช้อุดมการณ์ร่วมกันมีแนวโน้มในการสามัคคีและความรับผิดชอบโดยยอมรับกฎหมายร่วมกัน

๒) ระบบการเมืองการปกครอง (Political regime) หมายถึง รูปแบบและกติกาในการจัดการกับ ความต้องการให้ออกมาเป็นการตัดสินใจของระบบการเมือง และเป็นตัวกำหนดว่าการกระทำใดของสมาชิก ประชาคมการเมือง เป็นการกระทำที่มีความชอบธรรม การกระทำของใครเป็นการกระทำที่มีอำนาจของสังคมรองรับตัวอย่างของระบบการเมืองการปกครอง เช่น ระบบสมบูรณาญาสิทธิราชย์ ระบบเผด็จการ และระบบประชาธิปไตย ดังนั้น ระบบการเมืองการปกครองจะมีเสถียรภาพได้ด้วยการสนับสนุนจากคนในประชาคมการเมือง อย่างไรก็ตาม อาจเกิดกรณีที่คนในประเทศหรือสมาชิกของประชาคมการเมืองให้การสนับสนุนต่อระบบการเมืองการปกครอง แต่ไม่สนับสนุนต่อประชาคมการเมืองเนื่องจากตนเป็นชนกลุ่มน้อยผู้เสียเปรียบ กรณีนี้จึงเป็นที่มาของความคิดจะแยกตัวออกไปเพื่อปกครองตนเอง กล่าวคือ รู้สึกว่าการเป็น สมาชิกของประชาคมการเมืองนั้น ๆ ไม่เอื้ออำนวยประโยชน์ในแง่สิทธิเสรีภาพ ผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ ความเท่าเทียมในทางการเมือง ความยุติธรรมและการปฏิบัติที่คำนึงถึงเกียรติและศักดิ์ศรี สรุป ระบบการเมืองการปกครองคือการปกครองที่ให้สิทธิ เสรีภาพ และการทำนุหาถิ่นความเป็นอยู่ของประชาชน รัฐเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้าถึงระบบมากยิ่งขึ้น

๓) ผู้มีสิทธิอำนาจทางการเมือง (Political authorities) คือบุคคลหรือคณะบุคคลที่เข้ามาบริหาร ประเทศ เช่น รัฐบาล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ผู้พิพากษา โดยผู้มีสิทธิอำนาจทางการเมืองที่เด่นชัดที่สุดคือ ฝ่ายบริหารซึ่งได้แก่ รัฐบาลที่มีประธานาธิบดีหรือนายกรัฐมนตรีเป็นหัวหน้าคณะ ดังนั้น

กรณีที่มีผู้มีสิทธิอำนาจ ทางการเมืองมีผลงานไม่เป็นที่น่าพอใจ แก่ปัญหาที่สังคมกำลังเผชิญอยู่ภายใต้ระบบ การปกครองแบบประชาธิปไตยก็คงต้องใช้วิธีการรอให้มีการเลือกตั้งทั่วไปเพื่อจะได้เลือกสมาชิกของพรรค อื่นมาทำหน้าที่แทน ชุดเดิม กรณีนี้ประชาชนหรือคนในสังคมยังให้การสนับสนุนประชาคมการเมือง สนับสนุนระบอบการเมือง การปกครอง แต่ไม่สนับสนุนผู้มีสิทธิอำนาจทางการเมือง แต่เมื่อใดก็ตามที่ ประชาชนเริ่มไม่ให้การสนับสนุนผู้มี สิทธิอำนาจทางการเมืองและไม่สนับสนุนระบอบการเมืองการ ปกครอง ก็ต้องมีการปฏิวัติเปลี่ยนระบอบ การปกครอง ซึ่งกรณีหลังนี้ประชาชนในสังคมยังสนับสนุนต่อ ประชาคมการเมืองอยู่ กล่าวคือ ต้องการเป็นคน ของประเทศหรือประชาคมการเมืองเดิมอยู่ และเมื่อใดก็ตามที่คนในสังคมเลือกที่จะไม่สนับสนุนประชาคม การเมืองและมีพลังพอที่จะแยกตัวออกไปก็จะ กลายเป็นวิกฤตทางการเมืองที่รุนแรงได้ ระบบการเมืองจึงเป็นระบบสังคมอย่างหนึ่งที่ใช้เป็นหลักในการ จัดระเบียบการแข่งขันเพื่ออำนาจ เป็นเวทีแห่งการแข่งขัน เป็นผู้วางตัวบุคคลเข้าสู่บทบาทเชิงอำนาจต่าง ๆ ระบบการเมืองของแต่ละประเทศ จึงเป็นเครื่องมือในการจัดการให้ได้มาซึ่งประโยชน์สุขของสังคม ส่วนรวมเป็นการเฉพาะ การกระทำทาง การเมืองหรือกิจกรรมที่อยู่ในระบบการเมืองจึงได้แก่ กิจกรรมที่ เกี่ยวข้องกับการจัดสรรสิ่งที่มีคุณค่าเพื่อสังคม โดยมีอำนาจบังคับให้มีการปฏิบัติตามการจัดสรรนั้น ตัวอย่างเช่น การร้องเรียนต่อกรมแรงงานว่าค่าจ้างที่ตน ได้รับนั้นมีอัตราจ้างต่ำกว่าที่กฎหมายแรงงาน กำหนดขอให้มาใช้อำนาจของรัฐบังคับนายจ้างให้เพิ่มค่าจ้างให้ตาม กฎหมาย ดังนั้น เมื่อใดที่มีการกระทำ เกี่ยวข้องกับผู้มีอำนาจตัดสินใจแทนสังคมส่วนรวมก็ถือได้ว่าเป็นส่วนของ ระบบการเมืองแล้ว^{๒๗}

สรุปได้ว่า การเมืองคือการแสวงหาอำนาจ และการได้มาซึ่งอำนาจเพื่อจัดการผลประโยชน์ ของคนหมู่มากให้บรรลุเป้าหมายแห่งการอยู่ร่วมกันของคนในสังคมทุกระดับ เพื่อให้เกิดผลดีที่สุด โดยใช้ อำนาจในรูปแบบของการปกครอง การบริหารทั้งในระดับกลุ่ม ระดับชาติ และระดับนานาชาติ

๒.๑.๔ รูปแบบของแนวคิดทางการเมือง

รูปแบบของแนวคิดการปกครองเป็นแนวคิดในการปกครองของการใช้อำนาจของบุคคลสอง กลุ่มคือกลุ่มของผู้ปกครองกับผู้อยู่ใต้การปกครอง สอนการปกครองไม่ว่าในรูปแบบในการปกครองรัฐเดี่ยว หรือรัฐรวมในที่สุดมักจะอยู่ในกรอบของการปกครอง ๒ แบบดังต่อไปนี้

๑) **แนวคิดทางการเมืองแบบเผด็จการ** เป็นรูปแบบในการปกครองใช้อำนาจตัดสินใจอย่าง เกี่ยวกับการปกครองประเทศให้กับบุคคลคนเดียวหรือกลุ่มเดียวโดยไม่มีฝ่ายที่ทำหน้าที่กำกับดูแล อำนาจ ของเผด็จการได้มาจากการทำปฏิวัติเพื่อล้มสลายอีกะบอบหนึ่งผ่านการใช้อำนาจทหาร แล้วตนเอง หรือ สนับสนุนกลุ่มคนขึ้นมาเป็นผู้ปกครองสูงสุด รูปแบบในการปกครองแบบเผด็จการแบ่งออกเป็น ๒ รูปแบบ

^{๒๗} จันทมร สีหาบุญลี, “ระบบการเมือง”, วิทยากรชำนาญการพิเศษ กลุ่มงานวิจัยและพัฒนา สำนัก วิชาการ (สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ถนนอุทองใน เขตดุสิต กรุงเทพฯ เดือนพฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๘), หน้า ๑.

คือ ๑. การเมืองเผด็จการแบบอำนาจนิยม เป็นเรื่องของการแย่งชิงอำนาจและผลประโยชน์มหาสารของประเทศเป็นลักษณะการเมืองแบบผู้ปกครองเอาเปรียบประชาชนทุกเรื่อง แม้แต่สิทธิและเสรีภาพพื้นฐานของประชาชนก็จะถูกลิดรอนเป็นรูปแบบอำนาจได้มาจากกระบอกรบ ผู้นำครอบครองอำนาจทั้งหมดและใช้มันผ่านเสียงข้างมาก การเมืองในรูปแบบนี้รัฐบาลหรือผู้นำส่วนใหญ่เน้นในการเมืองการปกครอง ความมั่นคง และทหาร ส่วนด้านอื่น ๆ เช่นเศรษฐกิจพวกเข้ามั่งจะคอย ๆ ปล่อยให้ไปบ้าง ๒. การเมืองเผด็จการแบบเบ็ดเสร็จ เป็นระบบการเมืองที่รัฐถืออำนาจเบ็ดเสร็จเหนือสังคมและมุ่งควบคุมทุกแง่มุมของชีวิตสาธารณะและชีวิตส่วนตัวตามที่เห็นจำเป็นซึ่งมีอยู่ ๒ ข้อคือ ๑. การเมืองเผด็จการแบบขวา การเมืองแบบนี้เน้นในเรื่องชาตินิยมและต่อต้านต่างชาติเป็นหลัก ๒. การเมืองเผด็จการแบบซ้าย เน้นความสำคัญชัยชนะของชนชั้นกรรมากรเป็นหลัก เป็นการเมืองในรูปแบบเผด็จการเบ็ดเสร็จ เป็นการเมืองแบบยึดอำนาจทั้งหมดทั้งปวงรวมทั้งสิทธิต่าง ๆ ที่เป็นมนุษย์ควรได้รับ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่พวกเขาเรียกว่าอุดมการณ์ประชาชนต้องพร้อมที่จะเสียสละทุกอย่าง โดยไม่มีใครกล้าออกความคิดเห็นหรือคัดค้านต่อนโยบายของรัฐ

๒) แนวคิดการเมืองแบบประชาธิปไตย แนวคิดนี้ได้เกิดขึ้นครั้งแรกในยุคของกรีกโบราณโดยอริสโตเติล (Aristotle^{๒๘}) ซึ่งเขาได้เขียนลงไว้ในหนังสือชื่อว่า รัฐบุรุษ (governing and governments) เป็นการปกครองที่ยึดอำนาจอธิปไตยให้แก่ประชาชน ประชาชนจะต้องมีส่วนร่วมในการบริหารปกครองประเทศโดยทางตรงหรือทางอ้อม การเมืองในระบบนี้มุ่งความสำคัญให้แก่ประชาชน ทั้งในทางสิทธิและเสรีภาพ ความเท่าเทียมกันในเรื่องศักดิ์ศรี ความเป็นมนุษย์ ความเป็นอยู่ทำหน้าหากิน การทำเศรษฐกิจ การเข้าร่วมทางการเมือง การเลือกสมาชิกผู้แทนราษฎร วุฒิสภา หรือประธานาธิบดี ไม่ว่าจะป็นหญิงหรือชาย จนหรือรวย โดยการรับการคุ้มครองไว้ในรัฐธรรมนูญและกฎหมายอย่างชัดเจน

แนวคิดการเมืองแบบประชาธิปไตยแบบนี้แบ่งออกเป็น ๒ แบบคือ ๑. ประชาธิปไตยทางตรงและ ๒. ประชาธิปไตยแบบมีผู้แทน^{๒๙}

๑. ประชาธิปไตยทางตรง เป็นระบบการเมืองแบบประชาชนเลือกผู้นำโดยตรงและสามารถตรวจสอบการทำงานของรัฐบาลได้ง่ายโดยผ่านการทำประชามติ รวมถึงการออกกฎหมาย การแก้ไขรัฐธรรมนูญ และการวางยุทธศาสตร์นโยบายต่าง ๆ ส่วนดีในระบบนี้คือทำให้ผู้นำทำงานซื่อสัตย์สุจริต เพราะประชาชนสามารถตรวจสอบได้แต่ผลเสียคือทำให้ประเทศด้อยพัฒนาเพราะถูกเปลี่ยนตำแหน่งบ่อยเพื่อป้องกันการคอร์รัปชัน ประชาธิปไตยทางตรง เป็นรูปแบบการปกครองโดยที่พลเมืองสามารถมีส่วนร่วมกับการตัดสินใจใด ๆ ได้โดยตรง โดยไม่ต้องอาศัยคนกลางหรือผู้ทำหน้าที่แทนตน ผู้สนับสนุน

^{๒๘} อังแล้วหน้า, ๑๒.

^{๒๙} วีระ ถาง, “การศึกษาวิเคราะห์ปรัชญาการเมืองของโฮจิมินห์”, วิทยานิพนธ์พุทธศาสนามหาบัณฑิต สาขาวิชาปรัชญา, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงการณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๕), หน้า ๑๗.

ประชาธิปไตยทางตรงได้โต้แย้งว่าประชาธิปไตยในปัจจุบันนั้น ควรจะให้ประชาชนมีส่วนร่วมมากกว่า ระบอบการพื้นฐานอย่างการเลือกตั้งเท่านั้น ประชาธิปไตยทางตรงนับจนถึงปัจจุบันนี้เป็นเพียงรูปแบบที่ไม่ค่อยแพร่หลายนัก เนื่องจากรูปแบบการปกครองดังกล่าวสามารถใช้ได้กับชุมชนที่มีกลุ่มคนขนาดเล็กเท่านั้น ซึ่งโดยปกติแล้วจะเป็นนครรัฐ อย่างไรก็ตาม ประชาธิปไตยทางตรงสามารถพบเห็นได้ใน สวิตเซอร์แลนด์ ซึ่งผู้มีสิทธิลงคะแนนกว่าห้าล้านคนสามารถลงประชามติ ประมาณสองถึงสี่ครั้งต่อปี การปกครองแบบประชาธิปไตยทางตรงยังสามารถใช้ได้กับการปกครองที่มีขอบเขตเป็นจังหวัด ในระดับประเทศ ส่วนที่เป็นประชาธิปไตยทางตรงมีการลงประชามติ การริเริ่มออกกฎหมายและการถอดถอนผู้ได้รับเลือกตั้ง

๒. ประชาธิปไตยแบบมีผู้แทน เป็นการมีแบบมีการปกครองโดยเลือกผ่านผู้แทนกลุ่ม หรือ พรรคเข้ามาเป็นผู้รับสมัคแล้วเมื่อพรรคไหนมีประชาชนลงคะแนนมากกว่าพรรคนั้นมีสิทธิจัดรัฐบาลได้ ประชาธิปไตยแบบมีผู้แทน เกี่ยวข้องกับการเลือกเจ้าหน้าที่รัฐบาลโดยผู้ที่ประชาชนเลือกไปทำหน้าที่แทน ตน หากประมุขแห่งรัฐถูกเลือกตั้งตามครรลองประชาธิปไตยเช่นกัน ประเทศนั้นจะเรียกว่า สาธารณรัฐ ประชาธิปไตย กลไกที่พบมากที่สุดเกี่ยวข้องกับการเลือกตั้งผู้ลงสมัครด้วยเสียงข้างมากหรือคะแนนเสียง เหนือกว่า ผู้แทนอาจได้รับเลือกตั้งหรือเป็นผู้แทนทางทูตโดยเขตหรือเขตเลือกตั้งเฉพาะ หรือเป็นผู้แทนผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั้งหมดโดยสัดส่วนในระบบสัดส่วน หรืออาจใช้สองรูปแบบผสมกัน คุณลักษณะของ ประชาธิปไตยแบบมีผู้แทน คือ ขณะที่ประชาชนเลือกผู้แทนไปทำหน้าที่เพื่อประโยชน์ของประชาชน แต่ผู้แทนเหล่านี้ก็มีเสรีภาพในการตัดสินใจขอด้วยตนเอง และเลือกวิธีการดำเนินการต่าง ๆ ได้เอง ในการเมืองระบอบประชาธิปไตยแบบมีผู้แทนแบ่งออกเป็น ๓ ระบบใหญ่ ๆ คือ ๑.ระบบรัฐสภา ๒.ระบบ ประธานาธิบดี ๓. ระบบกึ่งประธานาธิบดี **๑. ระบบรัฐสภา** ประชาธิปไตยระบบรัฐสภาเป็นประชาธิปไตยแบบมีสภาผู้แทนโดยมีนายกรัฐมนตรีเป็นผู้มีอำนาจสูงสุดในการบริหารประเทศ ซึ่งสภาผู้แทนแบ่ง ออกเป็น ๒ สภาคือรัฐสภาและวุฒิสภาหรือสภาสูง รัฐบาลได้รับแต่งตั้งจากผู้แทน ประชาธิปไตยระบบ รัฐสภา รัฐบาลบริหารประเทศโดยมอบหน้าที่ให้คณะรัฐมนตรีทำหน้าที่บริหาร ตลอดจนถูกวิจารณ์ ตรวจสอบและถ่วงดุลอย่างต่อเนื่องโดยสภานิติบัญญัติซึ่งได้รับเลือกจากประชาชน ระบบรัฐสภามีสิทธิ ถอดถอนนายกรัฐมนตรีได้เมื่อถึงเวลาที่สภาเห็นว่าผู้นั้นทำหน้าที่ไม่เป็นไปตามความคาดหวังของฝ่ายนิติ บัญญัติ การถอดถอนนี้เรียกว่า การอภิปรายไม่ไว้วางใจ โดยที่ฝ่ายนิติบัญญัติตัดสินใจว่าจะถอด นายกรัฐมนตรีออกจากตำแหน่งหรือไม่โดยการสนับสนุนเสียงข้างมากต่อการถอดถอนผู้นั้น ในบาง ประเทศ นายกรัฐมนตรียังสามารถยุบสภาและเรียกการเลือกตั้งใหม่ได้เมื่อใดก็ตามที่ผู้นั้นเลือก และตาม แบบนายกรัฐมนตรีจะจัดการเลือกตั้งเมื่อผู้นั้นทราบดีว่าตนได้รับการสนับสนุนดีจากสาธารณะที่จะได้รับการเลือกตั้งกลับเข้ามา ในประชาธิปไตยระบบรัฐสภาอื่น แทบไม่เคยจัดการเลือกตั้งพิเศษ แต่นิยมรัฐบาล

เสียงข้างน้อยจะทั้งการเลือกตั้งปกติครั้งถัดไป ระบบรัฐสภามีนายกรัฐมนตรีเป็นประมุขรัฐบาลและประมุขฝ่ายบริหาร จะมีพระมหากษัตริย์หรือประธานาธิบดีเป็นประมุขก็ได้ แต่ไม่มีอำนาจบริหาร **๒.ระบบประธานาธิบดี** ระบบประธานาธิบดีเป็นประชาธิปไตยแบบมีผู้แทนระบบหนึ่งซึ่งถูกเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชนไม่ใช่ผ่านผู้แทนเช่นในระบบรัฐสภา ประธานาธิบดีเป็นทั้งประมุขแห่งรัฐและประมุขรัฐบาลเป็นผู้มีสิทธิเลือกนายกรัฐมนตรีโดยตรงและคณะรัฐมนตรีโดยตัวเอง และควบคุมอำนาจบริหารส่วนใหญ่ ประธานาธิบดีมีวาระการดำรงตำแหน่งแน่นอนและไม่อาจดำรงตำแหน่งเกินกำหนดเวลาได้ การเลือกตั้งตามแบบมีกำหนดวันที่ชัดเจนและไม่อาจเปลี่ยนแปลงได้โดยง่าย

การเป็นประมุขแห่งรัฐและประมุขรัฐบาลร่วมกันทำให้ประธานาธิบดีไม่เพียงแต่เป็นหน้าเป็นตาของประชาชน แต่ยังเป็นหัวหน้านโยบายด้วยประธานาธิบดีควบคุมคณะรัฐมนตรีโดยตรง สมาชิกคณะรัฐมนตรีนั้นได้รับการแต่งตั้งอย่างเจาะจงจากประธานาธิบดีด้วยตนเอง ประธานาธิบดีไม่อาจถูกถอดออกจากตำแหน่งได้โดยง่ายจากฝ่ายนิติบัญญัติ แม้ประธานาธิบดีจะถืออำนาจบริหารส่วนมากไว้ แต่เขาก็ไม่สามารถถอดสมาชิกฝ่ายนิติบัญญัติได้โดยง่ายเช่นกัน

ระบบนี้จึงเพิ่มการแบ่งแยกอำนาจ ทั้งยังอาจก่อให้เกิดความแตกแยกระหว่างประธานาธิบดีและฝ่ายนิติบัญญัติที่มาจากต่างพรรคการเมือง ซึ่งเปิดให้ฝ่ายหนึ่งขัดขวางอีกฝ่ายได้ ด้วยเหตุนี้ประชาธิปไตยนี้ไม่พบแพร่หลายทั่วโลกในปัจจุบัน แต่ประเทศส่วนใหญ่ในทวีปอเมริกา ตั้งแต่สหรัฐอเมริกาถึงทวีปอเมริกาใต้ ใช้ระบบนี้ระบบนี้ไม่มีนายกรัฐมนตรี ฝ่ายบริหารไม่สามารถยุบสภา ฝ่ายนิติบัญญัติไม่สามารถอภิปรายไม่ไว้วางใจ **๓.ระบบกึ่งประธานาธิบดี** ระบบกึ่งประธานาธิบดีเป็นประชาธิปไตยแบบมีผู้แทนซึ่งรัฐบาลมีทั้งนายกรัฐมนตรีและประธานาธิบดี ประชาธิปไตยแบบนี้นายกรัฐมนตรีไม่มีกำหนดวาระ และประธานาธิบดีมีกำหนดวาระ ขึ้นอยู่กับประเทศ การแบ่งแยกอำนาจระหว่างนายกรัฐมนตรีกับประธานาธิบดีนั้นแตกต่างกันไป ในกรณีหนึ่ง ประธานาธิบดีถืออำนาจมากกว่านายกรัฐมนตรี โดยนายกรัฐมนตรีรับผิดชอบทั้งฝ่ายนิติบัญญัติและประธานาธิบดี ส่วนอีกด้านหนึ่งนายกรัฐมนตรีสามารถถืออำนาจมากกว่าประธานาธิบดี ประธานาธิบดีกับนายกรัฐมนตรีแบ่งอำนาจกัน ขณะที่ประธานาธิบดีถืออำนาจแยกจากฝ่ายนิติบัญญัติประธานาธิบดีเป็นผู้บัญชาการทหารสูงสุดด้วยตนเองควบคุมนโยบายต่างประเทศ และเป็นประมุขแห่งรัฐนายกรัฐมนตรีถูกคาดหวังว่า วางนโยบายของพรรคซึ่งขณะการเลือกตั้งสู่ฝ่ายนิติบัญญัติรัฐบาลประเภทนี้ยังสร้างปัญหาว่าใครถือความรับผิดชอบใด

๒.๑.๕ แนวคิดเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจทางพระพุทธศาสนา

การทบทวนหลักธรรมแนวคิดความรู้ความเข้าใจทางพระพุทธศาสนาที่ใช้ในการแสวงหาความรู้อันที่จะเกี่ยวเนื่องกับความรู้ความเข้าใจนักวิจัยเห็นว่าองค์ประกอบทำให้เกิดความรู้ความเข้าใจมี ๔

ประการคือ ๑. สุตตะ (การฟัง) ๒. จินตะ (การคิด) ๓. ปุจฉา (ถาม) ๔. ลิขิต (เขียน) เป็นองค์ประกอบทำให้นักเรียนเกิดสติปัญญา กล่าวหาญในการเรียนรู้ถ้าคนใดมีองค์ประกอบทั้ง ๔ ประการนี้ไว้ในตัวชีวิตของผู้นั้น เจอแต่ความสำเร็จในทุกด้านไม่ว่าในด้านการเมืองการปกครอง หรือ ในด้านการประกอบอาชีพ เป็นต้น ในทางพระพุทธศาสนาแบ่งออกเป็น ๓ หัวข้อคือ ๑. บ่อเกิดให้ความรู้ ๒. ระดับความรู้ ๓. การได้มาซึ่งความรู้ความเข้าใจทางพระพุทธศาสนา

๑) บ่อเกิดความรู้ความเข้าใจทางพระพุทธศาสนาคือความรู้หรือปัญญาในพระพุทธะปรัชญาเถรวาทนั้นมีแหล่งที่มา ๓ ประการคือ^{๓๐}

๑. สุตมยปัญญาปัญญาหรือความรู้เกิดจากการฟังการศึกษาเล่าเรียนการอ่านนอกจากตำรา หรือคัมภีร์ที่น่าเชื่อถือได้ตลาดถึงการรับถ่ายทอดจากผู้ที่น่าเชื่อถือได้ที่เรียกว่าพระโศภิตโฆษะซึ่งตรงกับชักประมาณในปรัชญาอินเดีย

๒. จินตามยปัญญาปัญญาหรือความรู้เกิดจากความคิดใคร่ครวญพิจารณาเหตุผลวิเคราะห์สังเคราะห์ที่เรียกว่าโยนิโสมนสิการซึ่งตรงกับอนุমানนะประมาณในปรัชญาอินเดีย

๓. ภาวนามะยะปัญญาความรู้ที่ได้จากการฝึกฝนอบรมลงมือปฏิบัติจนเกิดประสบการณ์อย่างรู้แจ้งด้วยตัวเองหรือพัฒนาปัญญาในทางพุทธปรัชญาเป็นไปเพื่อสร้างความเข้าใจต่อความจริงแท้เห็นทุกอย่างตามความเป็นจริงมุ่งขจัดความไม่รู้คืออวิชาเพื่อเข้าถึงความจริงสูงสุดคือนิพพานความรู้ที่เกิดจากการพัฒนาแล้วจึงไม่ได้มุ่งความรู้ที่เกิดจากการผูกพันหรือการรับถ่ายทอดหรือคิดเอาเองทางหลักเหตุผลอนุমানนะแต่ให้ความสำคัญกับความรู้ที่ได้รับการตรวจสอบยืนยันจากประสบการณ์ตรงหรือความรู้ที่ผ่านการอบรมหรือลงมือปฏิบัติแล้วโดยตัวเอง

๒) ระดับความเข้าใจทางพระพุทธศาสนาความรู้หรือปัญญาในทางพระพุทธศาสนามีหลายระดับ แต่ในทุกระดับมีธรรมชาติที่ตรงกันคือปัญญาจะเกิดเมื่ออวิชาถูกทำลายอวิชาถูกทำลายแล้วปัญญาก็จะเกิดขึ้นเพราะธรรมชาติของสัญญาคือความสิ้นไปของอวิชาความรู้ในพระพุทธะปรัชญาเถรวาทอาศัยระบบการรับรู้แบบธรรมชาติแล้วจึงเริ่มพัฒนาจากระดับเบื้องต้นจนเป็นความรู้ระดับสูงสุดพระพุทธศาสนาได้จำแนกความรู้ออกเป็น ๖ ระดับดังต่อไปนี้

๑. ความรู้ระดับวิญญานหมายถึงการรับรู้ รู้เสียง กลิ่น รส สัมผัสและมโนภาพ โดยตา หู จมูก ลิ้น กาย ใจ แบบง่าย ๆ พิเวณชั่วระยะเวลาอันสั้นเช่นเห็นรูปก็รู้แต่ว่าเป็นรูปเท่านั้นยังไม่รู้ว่าเป็นอะไร

^{๓๐} บุญเสริม จันทร์ศิริพรชัย, “การบริหารงานบุคลากรตามหลักอิทธิบาท ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขตที่ ๑ ในเขตทวีวัฒนา กรุงเทพมหานคร”, **วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา**, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๗), หน้า ๓๖.

๒. วามรู้ระดับสัญญาหมายถึงการรับรู้ถึงคุณภาพและรายละเอียดต่าง ๆ ของ รูป เสียง กลิ่น รส สัมผัสและมโนภาพนั้น ๆ เช่นพอเห็นรูปแล้วรู้ว่าเป็นรูปคนเป็นชายเป็นคนที่มียายุมาก เป็นต้น คุณภาพเหล่านั้นเป็นสิ่งที่เราเรียนรู้มาก่อนเมื่อเราเห็นรู้ความเก่าเหล่านั้นก็ทยอยเกิดขึ้นมีลักษณะเป็นการจำได้เพราะฉะนั้นท่านแปลสัญญาว่าความจำได้หมายรู้

๓. ความรู้ระดับอภิญญาหมายถึงการรับรู้อารมณ์ต่าง ๆ และคุณลักษณะต่าง ๆ โดยอาศัยพลังจิตโดยตรงไม่ต้องอาศัยหูกมูกลิ้นและผิวหนังเช่นหลับตาแล้วแต่อาจมองเห็นรูปได้หรือมองเห็นวัตถุหรือเหตุการณ์ซึ่งอยู่ในที่ไกลเกินวิสัย เป็นต้น

๔. ความรู้ระดับทิฐิหรือความเห็นหมายถึงการเห็นการเข้าใจถึงความจริงรอบยอดที่อยู่เบื้องหลังสภาวะรวมหรือการเห็นลักษณะรวมที่อยู่เบื้องหลังคนทุกคนเห็นความเปลี่ยนแปลงที่อยู่เบื้องหลังสังขตะธรรมทั้งปวง เป็นต้น

๕. ความรู้ระดับวิชญาณเป็นความรู้คล้ายทิฐิและรู้สังขธรรมเช่นเดียวกับทิฐิแต่มีลักษณะแตกต่างกันคือในระดับทิฐิความเห็นเกิดจากความคิดตามหลักเหตุผลและเป็นการรู้อย่างเลื่อนเลือนรางยังไม่แจ่มชัดนะแต่ความรู้ระดับวิชญาณไม่ได้เกิดจากการคิดตามหลักเหตุผลแต่เกิดจากการทำจิตให้สงบอย่างสมบูรณ์ตามหลักสมาธิอันถูกต้องแล้วนำจิตไปเพ่งดูวิชญาณก็จะเกิดขึ้นเองโดยปัจจุบันทันด่วนแบบเดียวกับเปิดไฟสว่างในห้องมืดความรู้ระดับวิชญาณแม้จะเห็นสังขธรรมอันเดียวกับทิฐิก็เห็นได้แจ่มชัดเจนกว่ามากเพราะฉะนั้นจึงก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในจิตของผู้ที่เห็นได้มากกว่า

๖. ความรู้ระดับสัมโพธิญาณ หรือการตรัสรู้ขึ้นมาคือรู้ว่าต้นเหตุผลพัวจากสภาวะฝ่ายสังขตะแล้วอยู่ในสภาวะธรรมฝ่ายอสังขตะเสร็จกิจที่ควรทำทุกอย่างแล้วประกาศอิสรภาพจากสภาวะธรรมฝ่ายสังขตะเต็มที่แล้ว

๓) การได้มาซึ่งความรู้ความเข้าใจทางพระพุทธศาสนาพระพุทธศาสนากล่าวถึงการได้มาซึ่งความรู้ในหลักสังขธรรม ๓ ประการดังนี้ ๑. ปริยัติสังขธรรมคือการเรียนรู้พระธรรมวินัยเพื่อนำมาปฏิบัติตาม ๒. ปฏิบัติธรรมสัตว์ทำคือสิ่งพึงปฏิบัติ ได้แก่การลงมือประพฤติปฏิบัติตามพระธรรมวินัยเพื่อบรรลุสันติความสงบสุขอันได้แก่มรรคผลนิพพาน ๓. อธิคมสังขธรรม สัตว์ทำคือผลที่พึงบรรลุได้แก่มรรคผลนิพพาน ซึ่งเป็นผลแห่งการปฏิบัติเป็นแก่นแห่งพระพุทธศาสนาที่ตรงพุทธประสงค์อย่างแท้จริง^{๓๑}

ตารางที่ ๒.๑ สรุปแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับความรู้ความเข้าใจทางการเมือง

^{๓๑} พระชัยวัฒน์ อริยชัยญาโณ เสนาขุม, “ศึกษาความรู้ความเข้าใจทางการเมืองในการปกครองระบอบประชาธิปไตยของประชาชนในเขตเทศบาลท่าคันโทจังหวัดกาฬสินธุ์”, สารนิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาปรัชญา, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๖๒), หน้า ๑๑-๑๓.

นักวิชาการหรือแหล่งข้อมูล	แนวคิดหลัก
โศภาชู พิกุลชัย และ อรทัย (๒๕๒๕, หน้า ๑๒๓)	เกณฑ์การรับรู้ยาและเข้าใจในหลวงต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดจากประสบการณ์และทัศนคติประกอบคลื่อนจากความรู้อ่าง ๆ ที่เคยได้เรียนมาเกี่ยวกับลักษณะของสิ่งนั้นบวกับการตีความของสิ่งนั้น ๆ กับความรู้ที่มีอยู่ ความรู้ความจำเป็นระดับหนึ่งของพฤติกรรมด้านพุทธิพิสัย (cognitive domain) ซึ่งหมายถึงพฤติกรรมด้านความรู้ ความจำความคิดเห็น

ตารางที่ ๒.๑ สรุปแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับความรู้ความเข้าใจทางการเมือง (ต่อ)

นักวิชาการหรือแหล่งข้อมูล	แนวคิดหลัก
สงวน สุทธิเลิศอรุณ (๒๕๓๗, หน้า ๑๒)	ได้สรุปลำดับขั้นตอนการเรียนรู้จากขั้นต่ำไปสู่ขั้นสูงรวม ๖ ขั้นดังนี้ ขั้นที่ ๑. ความรู้ (Know ledge) เป็นพฤติกรรมเพียงแต่จำได้อาจจะโดยการนึกได้หรือโดยการมองเห็นได้ยั้งก็จำได้ ขั้นที่ ๒. ความเข้าใจ (Comprehension) เมื่อบุคคลได้มีประสบการณ์กับข่าวสารหนึ่ง ๆ อาจจะโดยการได้ฟังได้อ่านหรือได้เขียน ขั้นที่ ๓. การประยุกต์หรือการนำความรู้ไปใช้ (Application) ขั้นที่ ๔. วิเคราะห์ (Analysis) ความสามารถในการนำเอาส่วนประกอบย่อย ๆ ขั้นที่ ๕. การสังเคราะห์ (Synthesis) หมายถึงความสามารถในการนำเอาส่วนประกอบย่อย ๆ หลาย ๆ ส่วน ขั้นที่ ๖. การประเมินผล(Evaluation) ความสามารถในการตัดสินหรือตีค่าหรือประเมินค่าของสิ่งที่พบเห็น ว่าถูกต้องและดีงามหรือไม่
มานัส ปันหล้า (๒๐๑๒)	ความรู้ คือสิ่งที่สั่งสมมาจากการศึกษาเล่าเรียน การค้นคว้าหรือประสบการณ์รวมทั้งความสามารถ เชิงปฏิบัติ

และทักษะความเข้าใจ หรือสารสนเทศที่ได้รับมาจาก
ประสบการณ์ สิ่งที่ได้รับมาจากการได้ยิน ได้ฟัง การคิด
หรือการปฏิบัติต้องควิชาในแต่ละสาขา

๒.๒ แนวคิดการเมืองในระบอบสาธารณรัฐสังคมนิยมประเทศเวียดนาม

๒.๒.๑ ความหมายของคำว่าสาธารณรัฐและสังคมนิยม

๑) คำว่าสาธารณรัฐ หรือบ้างเรียก มหาชนรัฐ (อังกฤษ: republic) เป็นระบอบการเมืองการปกครองที่ถูกพิจารณาว่าเป็น "กิจสาธารณะ" (ละติน: res publica) มิใช่ธุระหรือทรัพย์สินส่วนตัวของผู้ปกครอง และที่ตำแหน่งหน้าที่ของรัฐได้รับเลือกตั้งโดยตรงหรือโดยอ้อม หรือได้รับแต่งตั้ง มิใช่ได้รับทอดในสมัยใหม่ นิยามทั่วไปที่เข้าใจง่ายของสาธารณรัฐ คือ ระบอบการปกครองที่ประมุขแห่งรัฐอันมิใช่พระมหากษัตริย์ปัจจุบัน รัฐเอกราช ๑๓๕ จาก ๒๐๖ รัฐใช้คำว่า "สาธารณรัฐ" เป็นส่วนหนึ่งชื่ออย่างเป็นทางการ

ทั้งสาธารณรัฐสมัยใหม่และสมัยโบราณแตกต่างกันอย่างมากทั้งในอุดมการณ์และองค์ประกอบ ในสมัยคลาสสิกและสมัยกลาง ต้นแบบของทุกสาธารณรัฐ คือ สาธารณรัฐโรมัน ซึ่งหมายถึงกรุงโรมยุคสาธารณรัฐ ในระหว่างสมัยที่ไม่มีกษัตริย์กับจักรพรรดิปกครองอยู่ช่วงหนึ่ง แต่หากปกครองโดยบุคคลที่มาจากทางเลือกจากคณะผู้เลือกตั้ง ในประเพณีการเมืองสมัยกลางและสมัยฟื้นฟูศิลปวิทยาอิตาลีปัจจุบันที่เรียกว่า "มนุษยนิยมพลเมือง" (civic humanism) นั้น บางครั้งถูกมองว่าได้รับมาจากนักสาธารณรัฐนิยมโรมันโดยตรง อย่างไรก็ตาม นักประพันธ์โรมันที่ได้รับอิทธิพลจากกรีก อย่างพอลิเบียสและคิเคโร บางครั้งใช้คำดังกล่าวเป็นคำแปลของคำภาษากรีกว่า politeia ซึ่งอาจหมายถึงระบอบโดยทั่วไป แต่ยังสามารถใช้กับระบอบบางประเภทโดยเฉพาะซึ่งมิได้สอดคล้องพอดีกับสาธารณรัฐโรมัน สาธารณรัฐมิได้เทียบเท่ากับประชาธิปไตยในยุคคลาสสิก อย่างเช่น เอเธนส์ ซึ่งก็มีความเป็นประชาธิปไตยแตกต่างไปจากยุคศตวรรษที่ ๑๙ อีกเช่นกัน

ในสาธารณรัฐสมัยใหม่ เช่น สหรัฐ ฝรั่งเศส รัสเซีย และอินเดีย ฝ่ายบริหารมีความชอบธรรมจากทั้งโดยรัฐธรรมนูญและการออกเสียงเลือกตั้งของประชาชน เป็นอิทธิพลจาก มงแต็สกีเยอ ซึ่งรวมประชาธิปไตยมาจากระบบทั้งสองแบบ ที่ประชาชนทุกคนมีส่วนร่วมในการปกครอง ส่วนการปกครองแบบอภิชนาธิปไตยหรือคณาธิปไตย ซึ่งมีคนเพียงส่วนน้อยเท่านั้นที่ปกครอง เป็นระบอบการปกครองแบบสาธารณรัฐ

ส่วนใหญ่สาธารณรัฐมักเป็นรัฐเอกราช แต่ยังมีหน่วยต่ำกว่ารัฐที่เรียกว่า สาธารณรัฐ หรือมีการปกครองที่ถูกละเลยว่าเป็น "เป็นสาธารณรัฐ" โดยธรรมชาติเช่นกัน ตัวอย่างเช่น มาตรา 4 ของรัฐธรรมนูญแห่งสหรัฐ "ประกันว่าทุกรัฐในสหภาพนี้มีระบอบการปกครองแบบสาธารณรัฐ" เขตการปกครองของสหภาพโซเวียตถูกอธิบายว่าเป็นสาธารณรัฐ และสองในนั้น คือ สาธารณรัฐสังคมนิยมโซเวียตยูเครนและเบลารุส มีที่นั่งของตนในสหประชาชาติ ขณะที่รัฐธรรมนูญแห่งสหภาพโซเวียตอธิบายสหภาพว่าเป็น "รัฐเดี่ยว สหพันธ์และพหุชาติ" ที่จริงแล้วเป็นรัฐเดี่ยวเพราะพรรคคอมมิวนิสต์แห่งสหภาพโซเวียตใช้อำนาจในรูปรวมศูนย์เหนือสาธารณรัฐสังคมนิยมโซเวียตซึ่งปกครองตนเองแต่ในนาม^{๓๒}

๒) คำว่าสังคมนิยม (อังกฤษ: Socialism) เป็นระบบสังคมและเศรษฐกิจซึ่งมีลักษณะ คือ สังคมเป็นเจ้าของปัจจัยการผลิตและการจัดการเศรษฐกิจแบบร่วมมือ ตลอดจนทฤษฎีและขบวนการทางการเมืองซึ่งมุ่งสถาปนาระบบดังกล่าว "สังคมเป็นเจ้าของ" อาจหมายถึง การประกอบการสหกรณ์ การเป็นเจ้าของร่วม รัฐเป็นเจ้าของ พลเมืองเป็นเจ้าของความเสมอภาค พลเมืองเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์หรือที่กล่าวมารวมกัน มีความผันแปรของสังคมนิยมจำนวนมากและไม่มีนิยามใดครอบคลุมทั้งหมด ความผันแปรเหล่านี้แตกต่างกันในประเภทของการเป็นเจ้าของโดยสังคมที่ส่งเสริม ระดับที่พึ่งพาตลาดหรือการวางแผน วิธีการจัดระเบียบการจัดการภายในสถาบันการผลิต และบทบาทของรัฐในการสร้างสังคมนิยม

ระบบเศรษฐกิจสังคมนิยมอาศัยลัทธิองค์การการผลิตเพื่อใช้ หมายความว่า การผลิตสินค้าและบริการเพื่อตอบสนองอุปสงค์ทางเศรษฐกิจและความจำเป็นของมนุษย์โดยตรง และระบุคุณค่าวัตถุตามคุณค่าการใช้ประโยชน์หรืออรรถประโยชน์ ซึ่งตรงข้ามกับการผลิตมาเพื่อสะสมทุนและเพื่อกำไรในแนวคิดดั้งเดิมของเศรษฐกิจสังคมนิยม มีการประสานงาน การทำบัญชีและการประเมินค่าอย่างเดียวกันโดยปริมาณทางกายภาพร่วม (common physical magnitude) หรือโดยการวัดแรงงาน-เวลาแทนการคำนวณทางการเงินมีสองข้อเสนอในการกระจายผลผลิต หนึ่งในยึดตามหลักที่ว่าให้กระจายแก่แต่ละคนตามการเข้ามีส่วนร่วม และสอง ยึดตามหลักผลิตจากทุกคนตามความสามารถ ให้แก่ทุกคนตามความจำเป็น วิธีการจัดสรรและประเมินคุณค่าทรัพยากรที่แน่ชัดยังเป็นหัวข้อการถกเถียงในการถกเถียงการคำนวณสังคมนิยมที่กว้างกว่า

ในการกำหนดเป้าหมาย การเมืองแบบสังคมนิยมเคยเป็นทั้งชาตินิยมและนานาชาตินิยม สร้างผ่านพรรคการเมืองและการเมืองที่ต่อต้านพรรคการเมือง ในบางครั้งทับซ้อนกับสหภาพการค้า ในบางครั้งเป็นอิสระและมีความสำคัญกับเหล่าสหภาพ และมีให้เห็นทั้งในบรรดาประเทศอุตสาหกรรมและประเทศกำลังพัฒนา เริ่มจากการเคลื่อนไหวทางสังคมนิยม ประชาธิปไตยสังคมนิยมนำเศรษฐกิจแบบผสม

^{๓๒} จากสารานุกรมเสรี: สาธารณรัฐ, [ออนไลน์], แหล่งที่มา: <https://th.wikipedia.org/wiki/> [๒๙ กันยายน ๒๕๖๓].

มารวมเป็นส่วนหนึ่งกับตลาด ที่มีการแทรกแซงของรัฐในรูปแบบของ การกระจายรายได้ กฎระเบียบ และ รัฐสวัสดิการ ประชาธิปไตยเศรษฐกิจ(Economic democracy) เสนอลักษณะของสังคมนิยมทางการตลาด (Market socialism) ซึ่งมีการควบคุมการกระจายอำนาจของ บริษัท สกูลเงิน การลงทุนและ ทรัพยากรธรรมชาติ มากขึ้น^{๓๓}

๓) ลักษณะของสังคมนิยม คำว่าสังคมนิยมนั้นไม่รู้ว่าใครเป็นผู้ริเริ่มใช้เป็นคนแรก ทั้งนี้ เพราะสังคมนิยมมีหลายแบบ บางท่านกล่าวว่าสังคมนิยมมาจาก เรื่องอุทมรัฐ (The Republic) ของPlato เพราะได้กำหนดให้ผู้ปกครองไม่มีทรัพย์สินเป็นของตนเองและให้ทุกคนใช้ชีวิตร่วมกัน ถือว่าทรัพย์สินทั้งหมดเป็นของส่วนรวม แต่อย่างไรก็ตามสังคมนิยมเป็นอุดมคติที่มีผู้ยอมรับกันมากทั้งในประเทศ ประชาธิปไตยและมีใช่ประชาธิปไตย และลักษณะของสังคมนิยมนั้นจะมีลักษณะกว้าง ๆ คือ ลักษณะที่รัฐ เป็นเจ้าของกิจกรรมผลิต รัฐให้สวัสดิภาพแก่ประชาชนโดยจัดระบบสวัสดิการ สองลักษณะนี้ไม่จำเป็นต้อง มีทั้งคู่ อาจจะมีเพียงลักษณะเดียว สอนลักษณะที่สามซึ่งเป็นแกนของสังคมนิยม ได้แก่ ความหลุดพ้นจาก การเป็นทาสของวัตถุ ลักษณะสำคัญมีดังต่อไปนี้

๑. รัฐเป็นเจ้าของกิจการผลิต คือการใช้เครื่องจักรช่วยเพิ่มผลผลิตว่าเป็นสิ่งที่ดี แต่ไม่เห็น ด้วยกับวิธีการกระจายรายได้ ซึ่งเป็นผลจากการใช้แรงงานโดยเห็นว่าความไม่ยุติธรรมในการกระจายรายได้ เกิดขึ้นก็เพราะการมีทรัพย์สินส่วนตัว หากสังคมไม่ปล่อยให้คนมีทรัพย์สินตัวแล้ว ปัญหาการกระจาย รายได้จะไม่เกิดขึ้น หลักการสำคัญประการหนึ่งของสังคมนิยมจึงได้แก่การที่สังคมเป็นเจ้าของและควบคุม ปัจจัยการผลิตที่สำคัญ ๆ วิธีที่จะทำให้ปัจจัยการผลิตมาเป็นของสังคมมี ๒ แบบ ใหญ่ ๆ คือ แบบแรกได้ แก่การโอนกิจการผลิตเป็นของรัฐ ในประเทศ อีกแบบหนึ่งสังคมนิยมใช้วิธีการของประเทศแถบ สแกนดิเนเวีย คือ ใช้ระบบสหกรณ์ อันได้แก่กิจการที่มีกลุ่มคนร่วมกันเป็นเจ้าของ

เมื่อกิจการเป็นของรัฐแล้วการดำเนินการก็เป็นไปโดยอาศัยเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมักทำงาน ตามที่ได้รับมอบหมายมากกว่าจะมีความคิดริเริ่ม ไม่สนใจความต้องการของประชาชนและความ เปลี่ยนแปลงของตลาด กิจการบางอย่างจึงเลวลงกว่าเมื่อเอกชนเป็นผู้ดำเนินการ การสหกรณ์เป็นวิธี ประนีประนอมระหว่างผลประโยชน์จากการรวมกลุ่ม และแรงจูงใจส่วนบุคคลที่ทำให้เกิดความขยัน ซ้ำแข็งเพราะสมาชิกมีโอกาสได้รับผลประโยชน์มากขึ้นเมื่อกิจการเจริญ ระบบสหกรณ์ใช้ได้กับ อุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดเล็ก สอนอุตสาหกรรมหนักและกิจการระดับชาติ เช่น การ สาธารณูปโภคนั้น การโอนกิจการเป็นของรัฐเป็นวิธีเหมาะสมกว่า กิจการสำคัญ ๆ เช่น การผลิตอาวุธ การคมนาคมสื่อสารก็ใหญ่เกินกว่าจะใช้วิธีการ สหกรณ์ เหตุผลอีกประการหนึ่งในการโอนกิจการเป็นของ

^{๓๓} จากสารานุกรมเสรี: สังคมนิยม, [ออนไลน์], แหล่งที่มา: <https://th.wikipedia.org/wiki/> [๒๙ กันยายน ๒๕๖๓].

รัฐก็คือ เพื่อค้ำจุนเศรษฐกิจของรัฐเมื่อเศรษฐกิจตกต่ำในกรณีเช่นนี้แม้พวกอนุรักษนิยมก็ยอมรับ เช่น การที่รัฐซื้อหุ้นกิจการที่จำเป็นแก่ประเทศ ซึ่งเป็นกิจการที่กำลังจะล้มละลาย เป็นต้น

๒. รัฐให้สวัสดิการภาพแก่ประชาชนโดยการจัดรัฐสวัสดิการ ลัทธินายทุน ถือว่าทรัพย์สินส่วนตัวเป็นรางวัลอันเกิดจากการผลิตได้สัมฤทธิ์ผลคนรวยซึ่งได้แก่ผู้ประสบความสำเร็จในการผลิตจึงควรได้รับความยกย่องมาก สังคมแบบนี้จึงไม่ค่อยสนใจคนจน และถือว่าคนจนคือผู้ที่ขาดความสามารถ สังคมนิยมโจมตีการไม่เหลียวแลคนจนและผู้ทุกข์ยากของระบบนายทุน แต่สังคมนิยมบางระบบก็เห็นว่าการโอนกิจการทั้งหมดเป็นกิจการของรัฐก็เป็นอันตรายพอ ๆ กับที่ปล่อยให้อยู่ในมือคนเพียงสองสามคน การกระจายความมั่งคั่งอีกวิธีหนึ่ง คือการจัดสวัสดิการสังคมโดยวิธีเก็บภาษีเงินได้ภาษีมรดก รางวัลต่าง ๆ ในอัตราสูงเพื่อนำมาใช้จ่ายในการให้การศึกษา บริการด้านสาธารณสุข ช่วยคนตกงาน คนกลุ่มน้อย คนชรา และสตรี เป็นต้น ระบบนี้มีได้ มุ่งจะให้เกิดความเท่าเทียมกัน แต่มุ่งทำให้ของวาระหว่างคนรวยกับคนจนแคบเขา นักสังคมนิยมสวนมาก ยอมรับความแตกต่างทางฐานะเช่นนี้เพราะถือว่าคนเราฉลาดและขยันขันแข็งไม่เท่ากัน คนขยันจึงควรได้รับรางวัลในสวนที่เขาขยันและสามารถเป็นพิเศษ ในสังคมนั้นคนจึงร่ำรวยได้ แต่ไม่มีคนที่จนมาก ๆ การโอนกิจการผลิตเป็นของรัฐ และการจัดรัฐสวัสดิการนั้นไม่จำเป็นต้องมีควบคุมกันเสมอไป รัฐอาจโอนกิจการผลิตเป็นของรัฐโดยไม่จัดสวัสดิการและรัฐสวัสดิการอาจไม่เป็นสังคมนิยมทางเศรษฐกิจคือไม่โอนกิจการผลิตเป็นของรัฐก็ได้

๓. จุดมุ่งหมายของสังคม เรื่องที่นับว่าเป็นแกนของสังคมนิยมได้แก่ จุดมุ่งหมาย จุดมุ่งหมายของสังคมนิยมได้แก่การทำให้คนหลุดพ้นจากการเป็นทาสวัตถุซึ่งพัฒนามนุษย์ มาตั้งแต่โบราณ สังคมนิยมฝนถึงสภาวะเมื่อผลผลิตของสังคมเพิ่มขึ้นจนเพียงพอสำหรับทุกคน การเปลี่ยนความประพฤติทัศนคติและความเชื่อของมนุษย์จะทำให้เขาถึงสภาวะดังกล่าวได้ สังคมนิยมคิดว่าในสมัยโบราณ ความลำบากยากเข็ญทำให้มนุษย์ต้องแข่งขันกันจึงต้องปฏิบัติต่อกันอย่างป่าเถื่อนเพื่อเอาตัวรอด การขัดแย้งกันทำให้คนไม่อาจพัฒนาลักษณะที่สูงส่งของตนขึ้นได้ สวนในปัจจุบันเทคโนโลยีเจริญก้าวหน้าจนกระทั่งสามารถผลิตสิ่งที่ต้องการขั้นพื้นฐานได้อย่างพอเพียง คนจึงสามารถสร้างสังคมใหม่ซึ่งมีคุณค่าและความประพฤติอย่างใหม่ การแข่งขันซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นแต่ทำลายมนุษย์จำสำคัญน้อยลงกว่าการร่วมมือกัน การร่วมมือกันจะทำให้ผลผลิตยิ่งเพิ่มขึ้นทำให้ชีวิตของมนุษย์ดีขึ้น เมื่อสภาวะทางวัตถุดีขึ้นความแตกต่างกันของคนในแง่วัตถุจะลดลง การเอาทรัพย์สินเป็นเครื่องวัดค่าของคนโดยที่มีบางคนรวยมาก บางคนจนมากจะหมดไป สังคมใหม่ซึ่งทุกคนเท่าเทียมกันจะเกิดขึ้น ความแตกต่างทางชนชั้นจะหมดไป ความวุ่นวายในสังคมก็จะไม่มี สังคมจึงสงบและเป็นสุข พวกสังคมนิยมโดยทั่วไปเชื่อว่า ความสัมพันธ์ทางสังคมและการเมืองก็คือความสัมพันธ์ทางวัตถุ เมื่อกำจัดความยากลำบากทางวัตถุได้ สังคมและการเมืองก็จะดีขึ้นได้เอง จุดมุ่งหมายของสังคมนิยม คือความเท่าเทียมกันทางเศรษฐกิจหรือเรียกได้ว่าเป็นประชาธิปไตยทาง

เศรษฐกิจเสียก่อน เพราะเงินเป็นที่มาของอำนาจทางการเมือง ถ้าไม่มีความเท่าเทียมกันทางเศรษฐกิจก็ไม่มีความเท่าเทียมกันทางการเมือง สังคมนิยมลดความแตกต่างทางวัตถุระหว่างบุคคลลงจึงทำให้เกิดประชาธิปไตยทางการเมือง จุดมุ่งหมายดังกล่าวนี้ไม่มีในอุดมคติแบบฟาสซิสต์และคอมมิวนิสต์ แม้จะมีการพูดถึงอยู่บ้าง แต่ในทางปฏิบัติจริงก็เป็นเพียงการเปลี่ยนแปลงชนชั้นปกครองเท่านั้น ความสัมพันธ์ของมนุษย์อย่างที่สังคมนิยมต้องการมิได้เกิดขึ้นเลยในการปกครองสองแบบนี้^{๓๔}

๔) รูปแบบของสังคมนิยม ระบบสังคมนิยมที่มีบางประเทศนำมาเป็นรูปแบบในการปกครองประเทศนั้น จะเป็นระบบเศรษฐกิจของประเทศที่มีความเกี่ยวข้องกับระบบสังคมนิยมด้วย ระบบสังคมนิยมโดยทั่วไปที่สำคัญมีอยู่ ๓ ประเภท คือ

๑. สังคมนิยมสมบูรณแบบตามแนวอุดมคติ (Utopian Socialism) สังคมนิยมยูโทเปีย (Utopian Socialism) หรือสังคมนิยมอุดมคติ พวกนี้มีความเห็นว่า โครงสร้างสังคม ระเบียบประเพณีที่เป็นอยู่ ทำให้คนที่แข็งแรงกว่ากดขี่คนที่อ่อนแอกว่า พวกนี้เสนอแนวความคิดให้จัดตั้งประชาคมขึ้นมากใหม่ คำนึงถึงสังคมส่วนรวมให้มากขึ้น ลดการแข่งขันทางเศรษฐกิจให้รัดกุม นักคิดที่สำคัญที่เสนอแนวทางสังคมนิยมแนวนี้ ให้มีการจัดตั้งประชาชนแบบสหกรณ์ขึ้นและได้รับสมญาว่า “บิดาแห่งการสหกรณ์”^{๓๕}

แนวคิดอุดมคติสังคมนิยม (Socialist) เป็นอุดมการณ์ต่อสู้ของประชาชนที่รักความเป็นธรรมที่เอาผลประโยชน์ของสังคมเป็นที่ตั้ง เน้นเรื่องคุณค่าของมนุษย์ที่ควรได้รับการจัดการของรัฐ อุดมคตินี้ไม่ใช่เรื่องใฝ่ฝันลอยๆไร้แก่นสาร แต่ได้ผ่านการต่อสู้ยืนยันทายอย่างยาวนานในประวัติศาสตร์

ปัจจุบันนี้ การต่อสู้เชิงอุดมการณ์สังคมนิยมในทางสากลนั้น มีความแตกต่างไปตามรูปแบบของแต่ละขบวนการในแต่ละประเทศ เช่น ลัทธิคอมมิวนิสต์แบบเหมาอิดส์ จะเน้นการต่อสู้ด้วยกำลังอาวุธ เช่น ในเนปาล ฟิลิปปินส์ หรือกรณีพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย (พคท.) ในอดีตและอุดมคติแบบสังคมนิยม (Social-Democracy) จะเน้นการเคลื่อนไหวโดยการปฏิรูปทางสังคม-การเมือง หรือการจัดตั้งพรรคการเมืองของตนเองเข้าไปต่อสู้ทางการเมืองในระบบรัฐสภา ในปัจจุบันสังคมนิยมปฏิรูปได้มั่นคงพอสมควร ตัวอย่างเช่น ประเทศในแถบสแกนดิเนเวีย ในรูปของประเศรัฐสวัสดิการขณะเดียวกันอุดมการณ์สังคมนิยมในทางสากล ได้มีการปรับตัวเข้าหาสถานการณ์ทางสังคมและคลี่คลายปัญหาต่างๆตามข้อเท็จจริงมากขึ้น ไม่ใช่มุ่งแต่จะต่อสู้ทางการเมืองอย่างเดียว เพราะอุดมคตินี้ที่แท้จริงนั้นก็คือ “ทุก

^{๓๔} ปรีชา ช่างขวัญยืน, ระบบปรัชญาการเมืองในมานาวธรรมศาสตร์, พิมพ์ครั้งที่๑, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๒๙), หน้า ๒๒.

^{๓๕} โรเบิร์ตโอเวน (Robert Owen), สารานุกรมเสรี : สหกรณ์, [ออนไลน์], แหล่งที่มา: <https://web.cpd.go.th/chainat/index.php/aboutcoop/history> [๒๗ กันยายน ๒๕๖๓].

อย่างที่เอาผลประโยชน์สังคมเป็นที่ตั้ง” นั่นเอง ฉะนั้นรูปแบบของสังคมนิยมสมบูรณ์แบบตามแนวนี้จึงมีลักษณะ ดังนี้

ชุมชน	ระบบการเมืองการปกครอง	ระบบเศรษฐกิจ
เล็ก	๑.ทรัพย์สินที่สำคัญเป็นของส่วนรวม ๒.ทำงานร่วมกัน ๓.แบ่งปันประโยชน์ระหว่าง กันด้วยความเป็นธรรม	๑.ทุกคนมีความเท่าเทียมกัน (Equity) ๒.สมาชิกทุกคนมีส่วนร่วมในการปกครอง (Participation)
ประเทศหรือรัฐ	๑.เผด็จการโดยชนชั้นแรงงานมีเพียงชนชั้นเดียว ๒.ในการปฏิบัติ พรรคคอมมิวนิสต์ผูกขาดอำนาจการปกครองเพียงพรรคเดียวและเป็นผู้ใช้อำนาจสูงสุดในประเทศ	๑. ชนชั้นแรงงานเจ้าของงานของและควบคุมการผลิตทั้งสิ้น ๒. ในทางปฏิบัติให้พรรคคอมมิวนิสต์ทำหน้าที่แทนชนชั้นแรงงาน

แผนภาพที่ ๒.๑ สังคมนิยมสมบูรณ์แบบตามแนวอุดมคติ (Utopian Socialism)

๒. แนวคิดสังคมนิยมวิทยาศาสตร์ (Socialism Scientific) สังคมนิยมวิทยาศาสตร์ได้ก่อตั้งเมื่อทศวรรษที่ ๔๐ แห่งทศวรรษที่ ๑๙ เป็นต้นมา ทิศทางหลักของมันก็คือผ่านจาก มาร์ช เองเกิลส์ ถึง เลนิน สตาลิน จนถึง เหมาเจ๋อตง ถึง เต็งเสี่ยวผิง ซึ่งก็คือจากการพัฒนาไปทางตะวันออก ใน

กระบวนการพัฒนาของลัทธิสังคมนิยม ได้ผ่านการก้าวกระโดดลักษณะประวัติศาสตร์หลายครั้งถึงแม้ในวงการวิทยาศาสตร์ จากจินตนาการ สู่วิทยาศาสตร์ จากอุดมคติกลายเป็นความจริงจากการปฏิบัติในประเทศเดียวไปสู่การปฏิบัติหลายประเทศ จากโครงการสร้างระบบ ที่สืบช่วงกันมาจนถึงโครงสร้างปัจจุบันอันได้ก้าวผ่านจากลัทธิสังคมนิยมในจินตนาการพัฒนาเป็นทฤษฎีการสร้างสรรค์ลัทธิสังคมนิยมลักษณะจำเพาะของจี

แนวคิดสังคมนิยมวิทยาศาสตร์ Scientific Socialism มองโลกแห่งวัตถุแท้จริง มองภาพรวมของการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา เน้นความสำคัญของชนชั้นกรรมมาชีพ เปลี่ยนแปลงทางสังคม ให้มีความสำคัญกับสิ่งที่มีตัวตนหรือวัตถุ (วัตถุนิยม) ความขัดแย้งทางชนชั้น นำอุดมการณ์สังคมนิยมเพื่อพัฒนาผสมกับปรัชญาวิภาษวิธี (มองทุกอย่างให้เป็นภาพรวมไม่ดูเฉพาะส่วนย่อย เน้นการเปลี่ยนแปลงที่ไม่หยุดนิ่งของโลกและสังคม

สังคมนิยมแบบมาร์กซิสต์ เป็นแนวคิดของคาร์ล มาร์กซ (Karl Marx) ซึ่งเขามองระบบเศรษฐกิจแบบทุนนิยมนั้นมีการเอารัดเอาเปรียบและผูกขาดโดยที่ร่ำรวยหรือนายทุนจนทำให้บุคคลที่ไร้แรงงานหรือชนชั้นกรรมมาชีพได้รับความเดือดร้อน และขาดอำนาจในการปกครอง และเป็นเจ้าของควบคุมการผลิตทั้งหมดเพื่อจัดหรือกำจัดการกดขี่หรือการเอารัดเอาเปรียบจากระบบทุนนิยมอุตสาหกรรมที่มีนายทุนเป็นผู้ที่มีอำนาจ สังคมนิยมแบบมาร์กซิสต์

๓. สังคมนิยมแบบประชาธิปไตย (Socialism Democratic) สังคมนิยมประชาธิปไตย (Socialism Democratic) คือรูปแบบการปกครอง ทางการเมืองในระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตย ที่ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารประเทศ สามารถคิดค้นด้านการมีส่วนร่วมในหลายรูปแบบ ในส่วนที่เรียนรู้ปฏิบัติตาม หรือ ลอกเลียนแบบตามกันมาคือให้มีการเลือกตั้งโดยใช้ระบบเลือกตั้งตัวแทนเข้ามาบริหารประเทศ ส่วนรายละเอียดนั้นก็แตกต่างกันไป ในเงื่อนไขของการพัฒนาที่ต้องการให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารประเทศให้มากที่สุด หลายประเทศคิดถึงระบบการกระจายอำนาจให้ท้องถิ่นดูแลจัดการตนเอง

๔. สังคมนิยมแบบเฟเบียน (Fabian Socialism) คือสังคมนิยมแบบประชาธิปไตย ซึ่งมีแหล่งกำเนิดในอังกฤษ สังคมนิยมแบบนี้มุ่งให้รัฐบาล ดำเนินนโยบายรัฐสวัสดิการให้ประชาชนทุกคนโดยเสมอภาค และใช้วิธีการทางรัฐสภา โดยไม่จำเป็นต้องจำกัดชนชั้นนายทุน ไม่จำเป็นต้องใช้วิธีรุนแรง แต่สามารถปรับปรุงความเสมอภาคทางรายได้และเศรษฐกิจโดยสันติวิธี ด้วยวิธีการทางรัฐสภา มีการออกกฎหมายคุ้มครองแรงงานและสวัสดิการ ซึ่งจะช่วยเหลือกรรมกรให้มีการกินดีอยู่ดีได้ และได้พิสูจน์ให้เห็นว่า การต่อสู้ระหว่างชนชั้นไม่ได้เป็นไปตามคำทำนายของมาร์กซ์ คือไม่เกิดขึ้นในประเทศอุตสาหกรรมที่มีกรรมกรมากมาย เช่น อังกฤษ อเมริกา แต่กลับไปเกิดในรัสเซีย และจีน ซึ่งเป็นประเทศเกษตรกรรม

สังคมนิยมแบบประชาธิปไตย เป็นระบบเศรษฐกิจที่ต่อต้านความบกพร่องของระบบทุนนิยมอุตสาหกรรมที่ก่อให้เกิดช่องว่างในเรื่องราวได้ ฐานะทางเศรษฐกิจของประชาชนและความเป็นอยู่ที่เสื่อมโทรมของชนชั้นแรงงาน ฉะนั้นสังคมนิยมแผนประชาธิปไตยจึงพยายามสร้างโครงสร้างทางเศรษฐกิจให้มีประสิทธิภาพโดยตระหนักถึงเสรีภาพของบุคคล (Individual Freedom) ในการประกอบการต่าง ๆ แต่อย่างไรก็ตามเสรีภาพของบุคคลต้องอยู่ในขอบเขตที่เหมาะสม เพื่อก่อให้เกิดสวัสดิการและความเป็นธรรมแก่สวนรวม ซึ่งกระทำได้ด้วยทำให้รัฐบาลเข้ามาดำเนินด้วยตนเองในกิจกรรมเศรษฐกิจที่สำคัญและกำหนดนโยบายต่าง ๆ เพื่อให้บรรลุถึงวัตถุประสงค์ที่สำคัญ คือเสรีภาพของบุคคลและประโยชน์สวนรวม ฉะนั้นรัฐบาลจึงจะต้องมีบทบาทสร้างความเป็นธรรมแก่สังคม รักษาผลประโยชน์สวนรวมและดำรงไว้ซึ่งเสรีภาพของบุคคล ตลอดจนการลดช่องว่างทางอำนาจและบทบาทของประชาชนที่มีฐานะดีเพื่อเป็นการแบ่งปันผลประโยชน์ให้แก่ผู้ด้อยโอกาสทางเศรษฐกิจ ฉะนั้นความสำคัญของสังคมนิยมแบบนี้จึงไม่ใช่การทำลายเสรีภาพของประชาชนผู้ร่ำรวยในการประกอบการทางเศรษฐกิจ แต่จะเป็นการสร้างกรอบให้บุคคลเหล่านั้นมีเสรีภาพได้อย่างถูกต้องและเพื่อความเป็นธรรมต่อประชาชนสวนรวมโดยทั่วกันรูปแบบของสังคมนิยมแบบประชาธิปไตย มีลักษณะดังนี้

ชุมชน	ระบบการเมืองการปกครอง	ระบบเศรษฐกิจ
ประเทศหรือรัฐ	<p>๑. ให้ประชาชนมีอำนาจในการปกครองตนเอง ไม่มีการผูกขาดโดยพรรคใดพรรคหนึ่ง</p> <p>๒. ทุกคนมีสิทธิเท่าเทียมกันตลอด</p> <p>๓. ประชาชนสามารถเปลี่ยนรัฐบาลได้ตามความต้องการต้องอยู่ในขอบเขตของรัฐธรรมนุญ</p>	<p>๑. เอกชนมีเสรีภาพในการประกอบการทางเศรษฐกิจ</p> <p>๒. ผู้มีรายได้มากต้องเสียภาษีมากเพราะเป็นการรับภาระตามความสามารถ</p> <p>๓. รัฐบาลเข้าวางแผนและประกอบการทางเศรษฐกิจด้วยการโอนกิจการทางเศรษฐกิจที่สำคัญ เป็นของรัฐ</p> <p>๔. รัฐบาลให้สวัสดิการทางเศรษฐกิจและสังคมแก่ประชาชน เพื่อจัดความไม่เป็นธรรมและรักษาผลประโยชน์สวนรวม</p>

แผนภาพที่ ๒.๒ สังคมนิยมแบบประชาธิปไตย(Socialism Democratic)

ตัวอย่างประเทศที่สามารถเรียนรู้ ที่มีการจัดรูปแบบ การปกครองที่เรียกว่า “สังคมนิยม ประชาธิปไตย” โดยรูปแบบการจัดการ “รัฐสวัสดิการ” อำนาจที่ไม่ถูกกระจุกไว้กับคนใดคนหนึ่ง หรือ กลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง กลุ่มละความคิดที่หลากหลาย กฎหมายของเขาไม่มีเลยที่จะปิดกั้นไม่ให้คนรวมกลุ่ม แม้แต่กลุ่มความคิดนั้นจะไม่เห็นด้วยกับภาครัฐ ไม่ห้ามตามกฎหมายแล้ว ยังมีกฎหมายให้งบประมาณการ รวมกลุ่มชนด้วย เพราะเขาถือว่าการรวมกลุ่มขึ้นมาเพื่อการสร้างสรรค สิ่งที่ดีงามให้เกิดขึ้นในสังคม การ รวมกลุ่มที่จะถูกยกเว้น คือกลุ่มองค์กรที่มีเจตนาร้าย และ กระทำการลัทธิผู้คนที่อยู่ร่วมกันในสังคม เท่านั้น การปกครองภายใต้กฎหมายของเขาเมื่อเขามั่นใจคืออำนาจสูงสุดมันก็สูงสุดจริง ๆ ไม่มีใคร แม้แต่จะกล้าคิดมาทำลายล้าง ความมั่นคงของสังคมเขาจึงมี และ ก้าวไปข้างหน้าเพื่อการสร้างสรรค ตลอดเวลา

๕) รูปแบบการใช้ระบบสังคมนิยมในประเทศต่าง ๆ ในปัจจุบันมีประเทศต่าง ๆ ที่ใช้ นโยบายของสังคมนิยมมาดำเนินการมาน้อยแตกต่างกันไป แลแล้วแต่ระบบการปกครอง ระบบเศรษฐกิจ รวมทั้งการจัดการศึกษาและภาวะสังคมหากจะระบุกันให้แน่ชัดแล้ว คำว่าสังคมนิยมนั้นใช้กับประเทศที่มีการปกครองโดยพรรคคอมมิวนิสต์ ซึ่งมี ๙ ประเทศในยุโรปตะวันออก คือ อัลบาเนีย บัลแกเรีย สาธารณรัฐเชคสโลวาเกีย เยอรมันตะวันออก (ก่อนที่จะรวมตัวกันกับเยอรมันตะวันตก ในปค.ศ. ๑๙๙๐) ฮังการีโปแลนด์ รุมาเนีย สหภาพโซเวียต (ก่อนมีการล่มสลายแตกออกเป็นเครือจักรภพประเทศในปี ค.ศ. ๑๙๙๑) และยูโกสลาเวีย และอีก ๕ ประเทศในแถบเอเชีย คือ สาธารณประชาชนจีนเกาหลีเหนือ สาธารณรัฐมองโกเลีย สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว และใน ลาตินอเมริกา อีก ๑ ประเทศ คือ คิวบา ซึ่งประเทศเหล่านี้ถือกันว่าเป็นประเทศขั้นต่ำของสังคมตามที่คาร์ ล มาร์ก ได้จำแนกความเจริญของสังคมไว้เรียกว่า สังคมนิยม ขั้นนี้สังคมอยู่ในของที่มีการเปลี่ยนแปลง ปรับปรุงและแก้ไขเพื่อมุ่งสู่ทางที่ราบรื่น ลักษณะของระบบทุนนิยมยังไม่หมดสิ้นเชิง ด้วยขั้นที่สูงกว่านี้ เรียกว่าคอมมิวนิสต์ เป็นขั้นที่มีความอุดมสมบูรณ์ มีการกระจายจ่ายปันสิ่งของเป็นไปตามความจำเป็น หาใช่ว่าเป็นไปตามการงานที่ทำที่ได้มาแต่ฝ่ายเดียวไม่ ในขั้นนี้ไม่มีการใช้เงิน ไม่มีกลไกของตลาด ลักษณะ ของระบบทุนนิยมไม่มีหลงเหลืออยู่ ไม่มีการบงการของรัฐ สมาชิกอยู่ร่วมกันอย่างปกติสุข ไม่มีการต่อสู้ ระหว่างชนชั้น ทุกคนอยู่ร่วมกันภายใต้เสรีภาพ ความเสมอภาค และภราดรภาพ (Liberty Equity and Fraternity) ในปัจจุบันรูปแบบสังคมนิยมแบบมาร์กซิสต์จะมีอิทธิพลต่อหลายๆ ประเทศและที่สำคัญมี ๔ แบบ คือ ๑. สังคมนิยมแบบโซเวียต ๒. สังคมนิยมแบบจีน ๓. สังคมนิยมแบบปฏิรูป ๔. สังคมนิยมใน ประเทศด้อยพัฒนา^{๓๖}

^{๓๖} กฤษฎาพร วิเศษ, รัฐศาสตร์ Political Science: แนวคิดทางการเมืองแบบสังคมนิยม, [ออนไลน์], แหล่งที่มา: <http://witikritsada54mbu.blogspot.com/2015/11/blog-post.html> [๐๗ กันยายน ๒๕๖๓].

นอกจากนี้แนวคิดของมาร์กซ์ ยังส่งเสริมให้มนุษย์ละทิ้งความเชื่ออันงมงาย อันเกิดจากการครอบงำของชนชั้นปกครอง และคำสอนทางศาสนา มองมนุษย์มีรูปแบบตามแนววัตถุนิยมมีพฤติกรรมการเปลี่ยนแปลงสืบเนื่องจากระบบเศรษฐกิจหรือวิธีการผลิต^{๓๗}

ผู้วิจัยเห็นว่า แนวคิดของมาร์กซ์ได้ส่งผลกระทบต่อสังคมอย่างมาก เพราะรัฐของชนชั้นกรรมาชีพครอบงำแทนที่ชนชั้นอื่น ทำลายล้างรัฐเก่า ต้องยึดอำนาจรัฐ จัดระบบสังคมใหม่ที่ทรัพย์สินเป็นส่วนรวม และปัจจัยผลิตมาเป็นทรัพย์สินของรัฐ ซึ่งถือได้ว่าเป็นการเปลี่ยน สังคมจากหน้ามือเป็นหลังมือกันเลยทีเดียว ถ้าใครไม่เห็นด้วยก็ยากที่จะทำใจ เพราะทรัพย์สินเราหามาได้ด้วยความขยันยากลำบาก จะต้องถูกยึดเอาไปให้คนขี้เกียจไม่ทำงาน หรือทำคนจนให้เท่าคนรวย และทำคนรวยให้เท่าคนจน หรือทำคนขี้เกียจให้เท่ากับคนขยัน ทำคนขยันให้เท่ากับคนขี้เกียจ ใครไม่เห็นด้วยยิ่งทั้ง ถ้ามองในมิตินี้ก็ยากที่จะเห็นความยุติธรรม ความเท่าเทียม

๒.๒.๒ ระบบการเมืองการปกครองของประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม

ประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามปกครองด้วยระบอบสังคมนิยม โดยมีพรรคคอมมิวนิสต์แห่งเวียดนาม (Communist Party of Vietnam: CPV) เป็นองค์กรที่มีอำนาจสูงสุดเพียงพรรคการเมืองเดียวตามรัฐธรรมนูญ ซึ่งมีบทบาทในการกำหนด แนวทางการจัดการทุกด้าน ทำให้เสถียรภาพทางการเมืองมีเอกภาพสูง และเวียดนามมีการกระจายอำนาจไปสู่การปกครองส่วนท้องถิ่น โดย แต่ละจังหวัดจะมีคณะกรรมการประชาชน (Provincial People's Committee) ทำหน้าที่บริหารงานภายในท้องถิ่นให้เป็นไปตามกฎหมาย รัฐธรรมนูญ นโยบาย และกฎระเบียบต่าง ๆ ที่บัญญัติโดยองค์กรของรัฐ ที่อยู่ในระดับสูงกว่า ระบบการบริหารราชการท้องถิ่นของเวียดนาม^{๓๘}

รัฐนำโดยพรรคคอมมิวนิสต์เวียดนาม พรรคคอมมิวนิสต์เวียดนามเป็นผู้นำของเวียดนามโดยการตัดสินใจตัดสินใจแนวทางและการนำสมาชิกไปสู่ตำแหน่งสำคัญของรัฐ มาตรา ๔ ของรัฐธรรมนูญเวียดนาม ปี ค.ศ. ๒๐๑๓ ยืนยันการเป็นผู้นำที่สมบูรณ์แบบของพรรคต่อรัฐและสังคม

หน่วยงานของรัฐได้รับการออกแบบและดำเนินการตามกฎหมาย รัฐเองก็วางตัวภายใต้กรอบของกฎหมาย รัฐธรรมนูญปี ค.ศ. ๒๐๑๓ ของเวียดนามกำหนดเงื่อนไขทางกฎหมายหน้าที่และอำนาจของหน่วยงานของรัฐอย่างชัดเจนรวมถึงสมาชิกแห่งชาติ (บทที่ V ของรัฐธรรมนูญ, กฎหมายว่าด้วยการจัดตั้ง

^{๓๗} พระมหาดวงเด่น จูตธนาโณ (ตุนิน), “สันติภาพบนพื้นฐานความยุติธรรม วิเคราะห์แนวคิดปรัชญาการเมืองของคาร์ล มาร์กซ์”, *สันติศึกษาปริทรรศน์* ปีที่ ๓ ฉบับที่ ๑: ๓๘-๓๙.

^{๓๘} วิภาวี อัครบวร และวรรณพรชศรม์ ตรียะเกษม, *ระบบบริหารราชการของ สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม* (สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (ก.พ.) 47/111 ถนนติวานนท์ ตำบลตลาดขวัญ อำเภอเมือง นนบุรี, ๒๕๕๘), หน้า๒๔-๒๖.

องค์กรของสมาชิกแห่งชาติของเวียดนาม) และประธานาธิบดี (บทที่ VI ของรัฐธรรมนูญ), รัฐบาล (บทที่ VII ของรัฐธรรมนูญ, กฎหมายเกี่ยวกับองค์กรของรัฐ), ศาลประชาชนและตัวแทนของประชาชน (บทที่ VIII ของรัฐธรรมนูญ, กฎหมายเกี่ยวกับองค์กรศาลของประชาชน, กฎหมายเกี่ยวกับองค์กรของ Procuracies รัฐบาลท้องถิ่น (บทที่ ๙ ของรัฐธรรมนูญกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งสภาประชาชนและคณะกรรมการประชาชน) สภาการเลือกตั้งแห่งชาติและการตรวจสอบของรัฐ สำหรับกระทรวงทบวงการราชการระดับรัฐมนตรีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับรัฐบาลและคณะกรรมการการจัดการเขตเศรษฐกิจมีคำสั่งของรัฐบาลที่กำหนดหน้าที่งานอำนาจและโครงสร้างขององค์กร การแบ่งระบบการเมืองการปกครองของประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมตั้งต่อไปนี้

๑) รัฐสภา สมาชิกแห่งชาติเป็นองค์กรตัวแทนที่สูงที่สุดของประชาชนและเป็นองค์กรอำนาจสูงสุดของสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม สมาชิกแห่งชาติใช้อำนาจตามรัฐธรรมนูญและกฎหมายกำหนดประเด็นสำคัญของประเทศและมีการกำกับดูแลสูงสุดของกิจกรรมของรัฐ ในวาระที่ XIV นี้รัฐสภามีสมาชิกทั้งหมด ๔๙๖ คนได้เลือกตั้งเมื่อวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ค.ศ. ๒๐๑๖ ในนั้นมี ๒๑ คนไม่ใช่คนของพรรคคอมมิวนิสต์เวียดนามได้รับเลือก อีก ๑๐๐ คนเป็นสมาชิกของคณะกรรมการกลางของพรรคคอมมิวนิสต์เวียดนาม ประธานรัฐสภาคือท่าน เวือง ดิญ เว (Vuong Dinh Huê^{๓๙}) ดำรงตำแหน่งเมื่อวันที่ ๓๑ มีนาคม ค.ศ. ๒๐๑๑ ต่อจากนางสาว เหงียน ถิ กิมจัน (Nguyễn Thị Kim Ngân^{๔๐})

๑.๑. รัฐสภามีอำนาจและหน้าที่เช่น

๑. การสร้างรัฐธรรมนูญและการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ทำกฎหมายและแก้ไขกฎหมาย
๒. เพื่อใช้สิทธิสูงสุดในการกำกับดูแลการปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญกฎหมายและมติของรัฐสภา เพื่อตรวจสอบรายงานของประธานาธิบดี, คณะกรรมาธิการสมาชิกแห่งชาติ, รัฐบาล, ศาลประชาชนสูงสุด, หญิงชาวศาลฎีกา, สภาการเลือกตั้งแห่งชาติ, การตรวจสอบของรัฐและหน่วยงานอื่น ๆ จัดตั้งขึ้นโดยรัฐสภา
๓. การตัดสินใจเกี่ยวกับวัตถุประสงค์เป้าหมายนโยบายและการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ
๔. การตัดสินใจเกี่ยวกับนโยบายพื้นฐานด้านการเงินและการคลังของประเทศ การ

^{๓๙} เวือง ดิญ เว (VuongDinhHuê), จากสารานุกรมเสรี: [ออนไลน์], แหล่งที่มา: https://vi.wikipedia.org/wik/I/V%C6%B0%C6%A1ng_%C4%90%C3%ACnh_Hu%E1%BB%87 [๐๗ เมษายน ๒๕๖๔].

^{๔๐} เงวียงถิ กิมจัน (Nguyễn Thị Kim Ngân), จากสารานุกรมเสรี: [ออนไลน์], แหล่งที่มา: https://vi.Wikipedia.org/wi/ki/Nguy%E1%BB%85n_Th%E1%BB%8B_Kim_Ng%C3%A2n [๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓].

กำหนดแก้ไขหรือยกเลิกภาษี ตัดสินใจเกี่ยวกับการแบ่งรายได้และงานการใช้จ่ายระหว่างงบประมาณ ส่วนกลางและงบประมาณท้องถิ่น ตัดสินใจเกี่ยวกับข้อ จำกัด ด้านความปลอดภัยสำหรับหนี้ในประเทศ หนี้สาธารณะและหนี้ภาครัฐ ตัดสินใจประมาณการงบประมาณของรัฐและการจัดสรรงบประมาณกลาง อนุมัติการชำระงบประมาณของรัฐ

๕. การตัดสินใจเกี่ยวกับนโยบายชาติพันธุ์และนโยบายทางศาสนาของรัฐ

๖. การกำหนดองค์กรและการดำเนินงานของสมัชชาแห่งชาติ, ประธานาธิบดี, รัฐบาล, ศาลประชาชน, ตัวแทนประชาชน, สภาการเลือกตั้งแห่งชาติ, การตรวจสอบของรัฐ, การบริหารงานของรัฐ และหน่วยงานท้องถิ่น อื่น ๆ ก่อตั้งโดยสมัชชาแห่งชาติ

๗. เลือกตั้งปลดและถอดถอนประธานาธิบดีรองประธานสมัชชาแห่งชาติประธานรัฐสภา รองประธานรัฐสภาสมาชิกสภาผู้แทนสมัชชาแห่งชาติประธานสภาแห่งชาติและประธานคณะกรรมการชุดย่อยของสมัชชาแห่งชาติ สมัชชาแห่งชาติ, นายกรัฐมนตรี, หัวหน้าผู้พิพากษาของศาลประชาชนสูงสุด, หัวหน้าของหญิงศาลฎีกา, ประธานสภาการเลือกตั้งแห่งชาติ, ผู้สอบบัญชีของรัฐทั่วไป, และหัวหน้าหน่วยงานอื่น ๆ ที่นำโดยชาติ ก่อตั้งสภา; เพื่ออนุมัติข้อเสนอสำหรับการแต่งตั้งปลดออกและย้ายออกจาก ตำแหน่งรองนายกรัฐมนตรีรัฐมนตรีและสมาชิกคนอื่น ๆ ของรัฐบาลและผู้พิพากษาศาลประชาชนสูงสุด อนุมัติรายชื่อสมาชิกสภาความมั่นคงและความมั่นคงแห่งชาติและสภาการเลือกตั้งแห่งชาติ หลังจากได้รับการเลือกตั้งประธานาธิบดีประธานสมัชชาแห่งชาตินายกรัฐมนตรีและหัวหน้าผู้พิพากษาศาลประชาชน สูงสุดจะต้องสาบานตนจงรักภักดีต่อภูมิลำเนาประชาชนและรัฐธรรมนูญ

๘. การลงคะแนนด้วยความมั่นใจในผู้ดำรงตำแหน่งที่ได้รับการเลือกตั้งหรือได้รับอนุมัติ จากรัฐสภา

๙. การตัดสินใจที่จะจัดตั้งยกเลิกรัฐมนตรีและหน่วยงานระดับรัฐมนตรีของรัฐบาล การ จัดตั้งการยุบการควบรวมการแบ่งและการปรับขอบเขตการบริหารของจังหวัดและเมืองที่ดำเนินการจาก ส่วนกลางหน่วยการบริหารเศรษฐกิจแบบพิเศษ การจัดตั้งและยกเลิกหน่วยงานอื่นตามรัฐธรรมนูญและ กฎหมาย

๑๐. ยกเลิกเอกสารของประธานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติรัฐบาลนายกรัฐมนตรี

นายกรัฐมนตรีศาลประชาชนสูงสุดและพนักงานหญิงชาวศาลฎีกาที่ขัดต่อรัฐธรรมนูญกฎหมายและมติของ สภาองเกรส

๑๑. การตัดสินใจในราโทษกรรม

๑๒. การกำหนดระดับและการจัดอันดับในกองกำลังติดอาวุธของประชาชนตำแหน่ง

ทางการทูตและระดับและระดับรัฐและระดับอื่น ๆ กฎระเบียบเกี่ยวกับเหรียญรัฐเหรียญและเกียรติยศ

๑๓. ตัดสินใจเรื่องสงครามและสันติภาพ บทบัญญัติเกี่ยวกับเหตุฉุกเฉินและมาตรการพิเศษอื่น ๆ เพื่อให้มั่นใจว่าการป้องกันประเทศและความมั่นคง

๑๔. การตัดสินใจเชิงนโยบายขั้นพื้นฐานเกี่ยวกับการต่างประเทศ ให้สัตยาบันตัดสินใจที่จะเข้าร่วมหรือยุติประสิทธิผลของสนธิสัญญาระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับสงครามสันติภาพอธิปไตยของชาติสมาชิกของสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามที่องค์กรระหว่างประเทศ และพื้นที่สำคัญสนธิสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิมนุษยชนสิทธิขั้นพื้นฐานและภาระผูกพันของพลเมืองและข้อตกลงระหว่างประเทศอื่น ๆ ที่ขัดต่อกฎหมายและมติของสมัชชาแห่งชาติ

๑๕. การตัดสินใจลงประชามติ

๑.๒ วาระของสภาตามมาตรา ๗๑ แห่งรัฐธรรมนูญปีค.ศ. ๒๐๑๓ ระบุว่าวาระของสมัชชาแห่งชาติแต่ละครั้งมีระยะเวลาห้าปี ทหสิบวันก่อนที่จะหมดวาระของสมัชชาแห่งชาติจะต้องมีการเลือกตั้งสมัชชาแห่งชาติชุดใหม่ ในกรณีพิเศษหากได้รับการอนุมัติอย่างน้อยสองในสามของจำนวนผู้แทนรัฐสภาทั้งหมดสมัชชาแห่งชาติจะต้องตัดสินใจที่จะยุบหรือขยายเวลาออกไปตามคำร้องขอของคณะกรรมการประจำสมัชชาแห่งชาติ การขยายระยะเวลาของสมัชชาแห่งชาติต้องไม่เกินสิบสองเดือนยกเว้นในกรณีสงคราม และตามมาตรา ๘๓ ของรัฐธรรมนูญปีค.ศ. ๒๐๑๓ สมัชชาแห่งชาติพบกับสาธารณะ ในกรณีที่มีความจำเป็นตามข้อเสนอของประธานาธิบดีคณะกรรมการสมัชชาชาตินายกรัฐมนตรีหรืออย่างน้อยหนึ่งในสามของจำนวนผู้แทนทั้งหมดของรัฐสภาสมัชชาแห่งชาติจะต้องตัดสินใจปิดการประชุม สมัชชาแห่งชาติเปิดประชุมปีละสองครั้ง หากประธานกรรมการสมัชชาชาตินายกรัฐมนตรีหรืออย่างน้อยหนึ่งในสามของจำนวนผู้แทนสมัชชาแห่งชาติร้องขอให้สมัชชาแห่งชาติจัดประชุมวิสามัญ คณะกรรมการสมัชชาแห่งชาติเรียกประชุมสมัชชาแห่งชาติ

๑.๓ สมาชิกสภา เป็นพลเมืองเวียดนามอายุ ๒๑ ปีขึ้นไปมีคุณสมบัติมีคุณสมบัติและได้รับการเลือกตั้งจาก ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง สภาผู้แทนราษฎรเป็นตัวแทนของเจตจำนงและแรงบันดาลใจของประชาชนในเขตเลือกตั้งและประชาชนทั่วประเทศ เจ้าหน้าที่ของสมัชชาแห่งชาติกำลังติดต่อย่างใกล้ชิดกับผู้มีสิทธิเลือกตั้งภายใต้การกำกับดูแลของผู้ลงคะแนน รวบรวมและสะท้อนความคิดเห็นและความใฝ่ฝันของผู้มีสิทธิเลือกตั้งอย่างซื่อสัตย์ต่อรัฐสภาหน่วยงานและองค์กรที่เกี่ยวข้อง ปฏิบัติตามระบอบการติดต่อและรายงานต่อผู้มีสิทธิเลือกตั้งเกี่ยวกับกิจกรรมของผู้ได้รับมอบหมายและสมัชชาแห่งชาติตอบสนองต่อคำขอและคำร้องของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง เพื่อตรวจสอบและกระตุ้นให้มีการตั้งถิ่นฐานของการร้องเรียนและการเพิกถอนและให้คำแนะนำและช่วยเหลือในการดำเนินการด้านสิทธิในการร้องเรียนและการเพิกถอน เจ้าหน้าที่สมัชชาแห่งชาติเป็นที่นิยมและระดมประชาชนเพื่อดำเนินการตามรัฐธรรมนูญและ

กฎหมาย ผู้แทนของรัฐสภามีสิทธิที่จะส่งข้อเสนอแนะเกี่ยวกับกฎหมายกฎหมายและร่างกฎหมาย โครงการกฎหมายให้แก่รัฐสภาและคณะกรรมการการประจำสมัชชาแห่งชาติผู้แทนรัฐสภามีสิทธิตั้งคำถาม กับประธานาธิบดีประธานรัฐสภานายกรัฐมนตรีรัฐมนตรีและสมาชิกคนอื่น ๆ ของรัฐบาลหัวหน้าผู้ พิพากษาของศาลประชาชนสูงสุดและประธานศาลปกครองสูงสุดของประชาชน สูง, ผู้ตรวจสอบบัญชีของ รัฐทั่วไป

๑.๔ ประธานและรองประธานสมัชชาแห่งชาติ สมาชิกสมัชชาแห่งชาติที่ได้รับการเลือกตั้ง จากสมัชชาแห่งชาติในช่วงแรกของการประชุมสมัชชาแห่งชาติ ประธานรัฐสภาเป็นประธานการประชุม สมัชชาแห่งชาติ ลงนามรับรองความถูกต้องของรัฐธรรมนูญกฎหมายและมติของรัฐสภา เป็นผู้ว่าการ ทำงานของคณะกรรมการสมัชชาแห่งชาติ จัดระเบียบการดำเนินงานของความสัมพันธ์ภายนอกของ สมัชชาแห่งชาติ; รักษาความสัมพันธ์กับเจ้าหน้าที่สภาแห่งชาติ รองประธานรัฐสภาช่วยประธานรัฐสภาใน การปฏิบัติงานตามที่ประธานรัฐสภามอบหมาย

๑.๕ คณะกรรมการการประจำสมัชชาแห่งชาติ ในมาตรา ๗๓ แห่งรัฐธรรมนูญปีค.ศ. ๒๐๑๓ กำหนดคณะกรรมการแห่งชาติเป็นหน่วยงานที่ทำหน้าที่สมัชชาแห่งชาติคณะกรรมการสมัชชา แห่งชาติประกอบด้วยประธานรัฐสภารองประธานสมัชชาแห่งชาติและสมาชิก จำนวนสมาชิกของ คณะกรรมการสมัชชาแห่งชาติได้รับการตัดสินจากสมัชชาแห่งชาติ สมาชิกของคณะกรรมการสมัชชา แห่งชาติไม่สามารถเป็นสมาชิกของรัฐบาลได้ในเวลาเดียวกันคณะกรรมการสมัชชาแห่งชาติของแต่ละ สมัชชาแห่งชาติทำหน้าที่และอำนาจของตนจนกว่ารัฐสภาชุดใหม่จะเลือกตั้งคณะกรรมการสมัชชา แห่งชาติ

๑.๖ สภานิติบัญญัติและคณะกรรมการสมัชชาแห่งชาติประกอบด้วย คณะกรรมการด้าน กฎหมายคณะกรรมการตุลาการ, คณะกรรมการเศรษฐกิจ การเงิน คณะกรรมการงบประมาณ คณะกรรมการป้องกันและรักษาความปลอดภัยแห่งชาติคณะกรรมการวัฒนธรรมการศึกษาเยาวชนและ เด็ก คณะกรรมการประเด็นทางสังคม คณะวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม การบริหารการทูต

๒) ประธานาธิบดี ตามมาตรา ๘๖ ของรัฐธรรมนูญปีค.ศ. ๒๐๑๓ ระบุว่าประธานาธิบดีเป็น ประมุขในนามของสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามในเรื่องกิจการภายในและภายนอก ประธานาธิบดีได้รับการ เลือกตั้งจากสมัชชาแห่งชาติในหมู่สมาชิก ประธานาธิบดีมีหน้าที่รับผิดชอบและรายงานผลงานของ เขาต่อรัฐสภา ท่านประธานาธิบดี เหงียนชวนฟุก (Nguyễn Xuân Phúc^๑) เป็นประธานาธิบดีของ

^๑ เหงียนชวนฟุก (Nguyễn Xuân Phúc), จากสารานุกรมเสรี: [ออนไลน์], แหล่งที่มา: https://vi.wikipedia.org/w iki/Nguy%E1%BB%85n_Xu%C3%A2n_Ph%C3%BAC [๐๗ เมษายน ๒๕๖๔].

ประเทศเวียดนามดำรงตำแหน่งเมื่อวันที่ ๓๑ มีนาคม ค.ศ. ๒๐๒๑ รับตำแหน่งต่อจากท่าน เจวียน ฟู ตรง (nguyễn phú trọng ^{๔๒})

๑.๑.หน้าที่และอำนาจ

มาตรา ๘๘ ของรัฐธรรมนูญปีค.ศ. ๒๐๑๓ ระบุว่าประธานาธิบดีมีหน้าที่และอำนาจดังต่อไปนี้

๑. เผยแพร่รัฐธรรมนูญกฎหมายและกฎหมาย ขอให้คณะกรรมการระดับชาติพิจารณาทบทวนกฎหมายภายในสิบวันหลังจากผ่านไปหากกฎหมายดังกล่าวยังคงได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการสมัชชาแห่งชาติ แต่ประธานาธิบดีแห่งรัฐยังไม่มิตีเป็นเอกฉันท์เสนอให้สมัชชาแห่งชาติเพื่อการตัดสินใจในที่สุด

๒. เพื่อเสนอให้รัฐสภาเลือกตั้งปลดจากตำแหน่งและถอดถอนรองประธานและนายกรัฐมนตรีดำเนินการตามมติของสมัชชาแห่งชาติเพื่อแต่งตั้งถอดถอนย้ายจากตำแหน่งรองนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีและสมาชิกคนอื่น ๆ ของรัฐบาล

๓. เพื่อเสนอให้รัฐสภาเลือกตั้งยกเลิกหรือยกเลิกหัวหน้าผู้พิพากษาศาลสูงสุดและหัวหน้าผู้ปกครองสูงสุด ดำเนินการตามมติของรัฐสภาแต่งตั้งถอดถอนระดับผู้พิพากษาศาลประชาชนสูงสุด แต่งตั้งถอดถอนและถอดถอนหัวหน้าผู้พิพากษาของศาลประชาชนสูงสุดผู้พิพากษาศาลอื่นรองผู้อำนวยการและผู้แทนของหญิงชาวศาลฎีกา การตัดสินใจนिरาโทษกรรม ตามมติของรัฐสภาประกาศการตัดสินใจนिरาโทษกรรม

๔. การตัดสินใจให้รางวัลเหรียญของรัฐหรือเหรียญรางวัลของรัฐและชื่อ; ตัดสินใจที่จะแปลงสัญชาติปล่อยคืนสัญชาติหรือกีดกันสัญชาติเวียดนาม

๕. ครอบครองกองกำลังติดอาวุธของประชาชนและดำรงตำแหน่งประธานสภาป้องกันและความมั่นคงแห่งชาติ ตัดสินใจที่จะมอบส่งเสริมลระดับกีดกันนายพลพลเรือเอกมาตรฐานพลรองพลเรือโท; แต่งตั้งถอดถอนและปลดหัวหน้าเสนาธิการทหารบก, หัวหน้าภาควิชาการเมืองของกองทัพเวียดนาม ตามมติของสมัชชาแห่งชาติหรือคณะกรรมการประจำสมัชชาแห่งชาติเพื่อประกาศและยกเลิกการตัดสินใจเกี่ยวกับการประกาศสถานภาพของสงคราม ดำเนินการตามมติของที่ประชุมสมัชชาแห่งชาติเพื่อสั่งการระดมพลโดยทั่วไปหรือบางส่วนเพื่อประกาศและยกเลิกสถานการณ์ฉุกเฉิน ในกรณีนี้

^{๔๒} เจวียน ฟู ตรง (nguyễn phú trọng), จากสารานุกรมเสรี: [ออนไลน์], แหล่งที่มา: https://vi.wikipedia.org/wiki/Nguy%E1%BB%85n_Ph%C3%BA_Tr%E1%BB%8Dng [๐๗ เมษายน ๒๕๖๔].

คณะกรรมการสมัชชาแห่งชาติไม่สามารถพบประกาศหรือยกเลิกสถานการณ์ฉุกเฉินทั่วประเทศหรือในแต่ ละท้องถิ่น

๖. การรับเอกอัครราชทูตวิสามัญผู้มีอำนาจเต็มของต่างประเทศ ดำเนินการตามมติของ คณะกรรมการสมัชชาแห่งชาติแต่งตั้งและถอดถอน ตัดสินใจที่จะแต่งตั้งและระลึกถึงเอกอัครราชทูต วิสามัญผู้มีอำนาจเต็มของสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม ชื่อและระดับทูต ตัดสินใจที่จะเจรจาและลง นามในสนธิสัญญาระหว่างประเทศในนามของรัฐ ส่งไปยังสมัชชาแห่งชาติเพื่อให้สัตยาบันการตัดสินใจที่ จะลงนามหรือทำให้สนธิสัญญาระหว่างประเทศที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๔ มาตรา ๗๐ ตัดสินใจที่จะให้ สัตยาบันรับรองหรือทำให้สนธิสัญญาระหว่างประเทศอื่น ๆ เป็นโมฆะในนามของรัฐ

๑.๒ วาระ วาระของประธานาธิบดีนั้นเหมือนกับของสมัชชาแห่งชาติ ในตอนท้ายของวาระ สมัชชาแห่งชาติประธานาธิบดียังคงปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่ารัฐสภาชุดใหม่จะเลือกประธานาธิบดี

๑.๓ ผู้ช่วยอธิการบดีรวมถึง รองประธานสภาป้องกันและความมั่นคงแห่งชาติสำนักงาน อธิการบดี รองประธานาธิบดีได้รับการเลือกตั้งจากสมัชชาแห่งชาติในหมู่สมาชิกของสมัชชาแห่งชาติ รอง ประธานช่วยประธานาธิบดีในการปฏิบัติหน้าที่ของเขาและอาจได้รับมอบหมายจากประธานาธิบดีเพื่อทำ หน้าที่แทนเขาในการปฏิบัติงานต่าง ๆ

สภากลาโหมและความมั่นคงประกอบด้วยประธานาธิบดีรองประธานและสมาชิกรายชื่อ สมาชิกสภาความมั่นคงและความมั่นคงแห่งชาติเสนอโดยประธานาธิบดีเพื่อเสนอให้รัฐสภานุมัติคณะ มন্ত্রীความมั่นคงและความมั่นคงทำงานโดยรวมและตัดสินใจโดยเสียงส่วนใหญ่ให้สภากลาโหมและความ มั่นคงแห่งชาติเสนอต่อสมัชชาแห่งชาติเพื่อพิจารณาเกี่ยวกับสถานการณ์สงครามหากรัฐสภาไม่สามารถ ปฏิบัติตามได้ สนับสนุนกองกำลังและความสามารถทั้งหมดของประเทศเพื่อปกป้องปิตุภูมิ; ปฏิบัติภารกิจ พิเศษและอำนาจที่ได้รับมอบหมายจากรัฐสภาในกรณีสงคราม ตัดสินใจว่ากองกำลังติดอาวุธของ ประชาชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ที่นำไปสู่การคุ้มครองสันติภาพในภูมิภาคและในโลก

๓) รัฐบาล มาตรา ๙๔ ของรัฐธรรมนูญปีค.ศ. ๒๐๑๓ ระบุว่ารัฐบาลเป็นหน่วยงานบริหารรัฐ ที่สูงที่สุดของสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามใช้อำนาจบริหารและเป็นองค์กรบริหารของสมัชชาแห่งชาติ รัฐบาลมีหน้าที่รับผิดชอบต่อรัฐสภาและรายงานผลการดำเนินงานต่อรัฐสภาสมัชชาแห่งชาติและ ประธานาธิบดี

๑.๑. การกิจและอำนาจ ตามมาตรา ๙๖ ของรัฐธรรมนูญปีค.ศ. ๒๐๑๓ ระบุว่ารัฐบาลมี หน้าที่และอำนาจดังต่อไปนี้:

๑. เพื่อจัดให้มีการดำเนินการตามรัฐธรรมนูญกฎหมายมติของรัฐสภากฎหมายระเบียบ มติของคณะกรรมการสมัชชาแห่งชาติคำสั่งและการตัดสินใจของประธานาธิบดี

๒. เสนอและพัฒนานโยบายเพื่อเสนอต่อรัฐสภาและคณะกรรมการสมัชชาแห่งชาติเพื่อการตัดสินใจหรือการตัดสินใจตามความสามารถในการปฏิบัติงานและอำนาจตามที่กำหนดไว้ในข้อนี้ การเสนอโครงการกฎหมายโครงการงบประมาณของรัฐและโครงการอื่น ๆ ต่อรัฐสภา ส่งโครงการกฎหมายให้คณะกรรมการธิการสมัชชาแห่งชาติ

๓. การจัดการแบบครบวงจรของเศรษฐกิจ วัฒนธรรม สังคม การศึกษา สุขภาพ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี สิ่งแวดล้อม ข้อมูล สื่อ การต่างประเทศ การป้องกัน ความมั่นคงของชาติและความสงบเรียบร้อย ประกันสังคม เพื่อดำเนินการตามคำสั่งการระดมพลโดยทั่วไปหรือบางส่วนคำสั่งให้ประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินและมาตรการที่จำเป็นอื่น ๆ เพื่อปกป้องปิตุภูมิและรับรองชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

๔. เสนอต่อรัฐสภาเพื่อประกอบการตัดสินใจในการจัดตั้งและยกเลิกรัฐมนตรีและหน่วยงานระดับรัฐมนตรี การจัดตั้งการยุบการควมรวมการแบ่งและการปรับขอบเขตการบริหารของจังหวัดและเมืองที่ดำเนินการจากส่วนกลางหน่วยการบริหารเศรษฐกิจแบบพิเศษ เสนอต่อคณะกรรมการสมัชชาแห่งชาติเพื่อตัดสินใจเกี่ยวกับการจัดตั้งการยุบการรวมการแยกและการเปลี่ยนแปลงขอบเขตของหน่วยงานบริหารภายใต้จังหวัดหรือเมืองที่ดำเนินการจากส่วนกลาง

๕. การจัดการแบบรวมของการบริหารประเทศ ดำเนินการจัดการ ข้าราชการ พนักงานของรัฐและข้าราชการในหน่วยงานของรัฐ การจัดการการตรวจสอบการตรวจสอบและการตั้งถิ่นฐานของการร้องเรียนและการปฏิเสธการป้องกันและต่อสู้กับระบบราชการและการทุจริตในเครื่องมือของรัฐ เป็นผู้นำการทำงานของกระทรวงหน่วยงานระดับรัฐมนตรีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับรัฐบาลและคณะกรรมการประชาชนทุกระดับ เป็นแนวทางและตรวจสอบสภาประชาชนในการดำเนินการตามเอกสารของหน่วยงานของรัฐที่เหนือกว่า สร้างเงื่อนไขให้สภาประชาชนดำเนินงานและใช้อำนาจตามที่กฎหมายกำหนด

๖. การคุ้มครองสิทธิและผลประโยชน์ของรัฐและสังคมสิทธิมนุษยชนและสิทธิพลเมือง สร้างความมั่นใจในความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยของสังคม

๗. เพื่อเจรจาและลงนามในสนธิสัญญาระหว่างประเทศในนามของรัฐตามที่ประธานาธิบดีมอบหมาย ตัดสินใจลงนามยินยอมรับรองหรือทำให้สนธิสัญญาระหว่างประเทศในนามของรัฐบาล เป็นโมฆะยกเว้นสนธิสัญญาระหว่างประเทศที่ส่งไปยังสมัชชาแห่งชาติเพื่อให้สัตยาบันตามที่ระบุไว้ในข้อ ๑๔ ข้อ ๗๐ ปกป้องผลประโยชน์ของรัฐผลประโยชน์อันชอบธรรมขององค์กรและประชาชนชาวเวียดนามในต่างประเทศ

๘. การประสานงานกับคณะกรรมการกลางของ Vietnam Motherland Front และหน่วยงานกลางขององค์กรทางสังคมและการเมืองในการปฏิบัติงานและอำนาจของพวกเขา

๑.๒ วาระ วาระของรัฐบาลเป็นไปตามวาระของสมัชชาแห่งชาติ เมื่อรัฐสภาสิ้นสุดลง รัฐบาลจะดำเนินงานต่อไปจนกว่ารัฐสภาจะเริ่มก่อตั้ง

๑.๓ สมาชิกรัฐบาล: รัฐบาลประกอบด้วยนายกรัฐมนตรีรองนายกรัฐมนตรีรัฐมนตรีและหัวหน้าหน่วยงานระดับรัฐมนตรี โครงสร้างและจำนวนสมาชิกรัฐบาลได้รับการตัดสินจากสมัชชาแห่งชาติ

๑.๔ นายกรัฐมนตรี เป็นหัวหน้ารัฐบาลที่ได้รับการเลือกตั้งจากสมัชชาแห่งชาติในฐานะผู้แทนของสมัชชาแห่งชาติรับผิดชอบต่อสมัชชาแห่งชาติสำหรับกิจกรรมของรัฐบาลและงานที่ได้รับมอบหมาย รายงานเกี่ยวกับการทำงานของรัฐบาลนายกรัฐมนตรีต่อคณะกรรมการสมัชชาแห่งชาติ ประธานรัฐสภา ในวาระนายกรัฐมนตรีปัจจุบันนี้คือ ท่าน ฟามินห์ชินห์ (Phạm Minh Chính^{๙๓}) เมื่อวันที่ ๓๑ มีนาคม ค.ศ. ๒๐๒๑ ด้วยความเห็นชอบของ ๔๔๖ เสียงคิดเป็น ๙๐% ของสมาชิกสภาได้รับเลือกเป็นนายกรัฐมนตรี รับตำแหน่งในวาระที่ ๑๕ ปีค.ศ. ๒๐๒๑-๒๐๒๖

๑.๕ รองนายกรัฐมนตรี เป็นผู้ช่วยนายกรัฐมนตรีในการปฏิบัติหน้าที่ตามที่นายกรัฐมนตรีมอบหมายและรับผิดชอบต่อนายกรัฐมนตรีในการปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมาย ในกรณีที่ไม่มีนายกรัฐมนตรีรองนายกรัฐมนตรีซึ่งได้รับมอบหมายจากนายกรัฐมนตรีในนามของนายกรัฐมนตรีจะเป็นผู้ดำเนินงานของรัฐบาล ในวันที่ ๐๕ เมษายน ๒๐๒๑ มีทั้งหมด ๕ ท่าน คือ ๑. ท่าน วู ดึก ตาม (Vũ Đức Dam) ๒.ท่าน เตี๋อง หวา บิน (Trương Hòa Bình) ๓.ฟาม บินห์ มินห์ (Phạm Bình Minh) ๔. เลอ มินห์ ไค (Lê Minh Khái) ๕. เลอ ว่าง ถาญ (Lê Văn Thành) รับตำแหน่งเป็นรองนายกรัฐมนตรีมาจนถึงปัจจุบัน

๑.๖ รัฐมนตรีและหัวหน้าหน่วยงานระดับรัฐมนตรี ประเทศเวียดนามมี ๒๐ รัฐมนตรีดำรงตำแหน่ง ๒๐ กระทรวงและ ๒ หน่วยงานที่มีตำแหน่งเท่ากับกระทรวงที่สำคัญ ๆ คือ หน่วยงาน ตรวจจับการแผ่นดิน และ ผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทยเวียดนาม รัฐมนตรีทั้ง ๒๒^{๙๔}นี้มีหน้าที่รับผิดชอบต่อนายกรัฐมนตรีรัฐบาลและสมัชชาแห่งชาติสำหรับสาขาและสาขาที่ได้รับมอบหมายของพวกเขาและสมาชิกรัฐบาลอื่น ๆ มีหน้าที่รับผิดชอบร่วมกัน กิจกรรมภาครัฐ

^{๙๓} ฟามินห์ชินห์ (Phạm Minh Chính) จากสารานุกรมเสรี , [ออนไลน์], แหล่งที่มา: https://vi.wikipedia.org/wiki/Ph%E1%BA%A1m_Minh_Ch%C3%ADnh [๙ เมษายน ๒๕๖๔].

^{๙๔} สารานุกรมเสรี Wikipedia: **คณะรัฐมนตรีเวียดนาม**, [ออนไลน์], แหล่งที่มา: https://vi.wikipedia.org/wiki/B%E1%BB%99_tr%C6%B0%E1%BB%9Fng_Vi%E1%BB%87t_Nam, [๙ เมษายน ๒๕๖๔].

๔) ศาลประชาชนสูงสุด มาตรา ๑๐๔ ของรัฐธรรมนูญปีค.ศ. ๒๐๑๓ ศาลประชาชนสูงสุดเป็นองค์กรตุลาการสูงสุดของสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม ศาลประชาชนสูงสุดดูแลการพิจารณาคดีของศาลอื่นยกเว้นตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ศาลประชาชนสูงสุดจะต้องทบทวนการปฏิบัติการทดลองและรับรองการใช้กฎหมายอย่างสม่ำเสมอตามที่กล่าวไว้ในมาตราที่ ๑๐๕ ของรัฐธรรมนูญปี ๒๐๑๓ ระยะเวลาของหัวหน้าผู้พิพากษาศาลประชาชนสูงสุดจะเป็นไปตามระยะเวลาของสมัชชาแห่งชาติ หัวหน้าผู้พิพากษาศาลประชาชนสูงสุดรับผิดชอบและรายงานผลงานของเขาต่อรัฐสภา ในระหว่างที่รัฐสภาไม่อยู่ให้รับผิดชอบและรายงานผลงานต่อคณะกรรมการสมัชชาแห่งชาติและประธานาธิบดี การแต่งตั้งการอนุมัติถอดถอนการพ้นจากตำแหน่งวาระการพิพากษาและการเลือกตั้งและเงื่อนไขของผู้ประมุขจะถูกกำหนดโดยกฎหมาย

๕) องค์กรทางสังคมและการเมือง หลายองค์กรและสมาคมในสังคมเรียกรวมกันว่าองค์กรขนาดใหญ่ คุณสมบัติหลักขององค์กรเหล่านี้คือแต่ละองค์กรจัดการพื้นที่เฉพาะ การผูกขาดในองค์กรทำให้องค์กรขนาดใหญ่มีอำนาจหน้าที่เหมือนกับหน่วยงานที่มีอำนาจ วิธีการสร้างและบริหารองค์กรขนาดใหญ่ส่วนใหญ่อยู่บนพื้นฐานของแนวทางและนโยบายของพรรค ดังนั้นองค์กรมวลชนหากพวกเขามีส่วนร่วมในกระบวนการเลือกตั้งสำนักงานตัวแทนของประชาชนหรือ ในกระบวนการกำหนดนโยบายส่วนใหญ่จะเป็นไปตามแนวทางที่กำหนดไว้ นั่นคือลักษณะของระบบที่ไม่ยอมรับฝ่ายการเมือง อย่างไรก็ตามความเสี่ยงของระบบคือหากองค์กรและบุคคลไม่ ได้มีวัตถุประสงค์พวกเขาจะไม่ปกป้องสิทธิของชั้นเรียนที่พวกเขาได้รับการแต่งตั้งให้เป็นตัวแทนดังนั้นคนอาจสูญเสียโอกาส มีการพูดของคุณ องค์กรทางสังคม – การเมืองในเวียดนาม องค์กรทางสังคมและการเมืองของเวียดนามมีชื่อดังนี้

๑. Vietnamese Veterans Association	Hội Cựu chiến binh Việt Nam.
๒. HoChiMinh Communist Youth Union	Đoàn Thanh niên Cộng sản Hồ Chí Minh.
๓. Vietnam General Confederation of Labour	Tổng Liên đoàn Lao động Việt Nam.
๔. Viet Nam Farmers' Union	Hội Nông dân Việt Nam.
๕. Vietnamese Fatherland Front	Mặt trận Tổ quốc Việt Nam
๖. Vietnam Women's Union	Hội liên hiệp phụ nữ Việt Nam

ซึ่งองค์ทางสังคมและการเมืองทั้งนี้ถูกต้องตามกฎหมายรัฐธรรมนูญตามมาตรา ๙ ของรัฐธรรมนูญปี ค.ศ. ๒๐๑๓ ของสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม

๖) อุดมการณ์ อุดมการณ์ดั้งเดิมระบุไว้ในมติพรรคบทความของหัวหน้าพรรคหนังสือเกี่ยวกับอุดมการณ์ การพูดสิ่งพิมพ์อื่น และสิ่งพิมพ์ และการประกาศอื่น ๆ อย่างเป็นทางการ อุดมการณ์ดั้งเดิมเกิดจากหลายแหล่งและมีรากฐานในประวัติศาสตร์ของแนวคิดทางสังคมนิยม ชั้นลึกที่สุดคืออุดมการณ์ของสังคมนิยม แล้วความคิดส่วนใหญ่ของ Karl Marx ชั้นถัดไปประกอบด้วยความคิดแรงบันดาลใจและคุณค่าของขบวนการปฏิวัติในประเทศต่อมาสู่สังคมนิยมตามด้วยช่วงของอุดมการณ์ที่เกิดขึ้นจากช่วงเวลาของการเปลี่ยนแปลงคณะปฏิวัติตั้งประสบการณ์จากพรรคคอมมิวนิสต์จากตำแหน่งของพรรคปฏิวัติฝ่ายค้านไปยังพรรคผู้ปกครองโดยรวมแล้วรัฐธรรมนูญเป็นส่วนผสมที่แปลกประหลาดของรัฐธรรมนูญเสรีนิยมกับรัฐธรรมนูญ มุ่งเน้นไปที่การ จำกัด อำนาจรัฐและการปกป้องสิทธิและเสรีภาพและสังคมนิยม หลักการตามรัฐธรรมนูญ นวัตกรรมเสรีรวม เน้นหลักนิติธรรมและรัฐธรรมนูญมากขึ้น

อย่างไรก็ตามในสายตาจากต่างประเทศให้มุมมองต่อระบบการเมืองของประเทศเวียดนามว่ามีความมุ่งมั่นต่อลัทธิมาร์กซ์-เลนินเป็นพื้นฐานทางอุดมการณ์ของระเบียบทางการเมืองและความเป็นเจ้าของที่ดินของรัฐ ถือเป็นสิ่งสำคัญส่วนที่เหลือของระบบสังคมนิยม ระเบียบการประกาศจำนวนมากกับเนื้อหาเชิงบรรทัดฐานที่ไม่แน่นอนและการนำไปใช้แบบกระจายสอดคล้องกับลักษณะการมองไปข้างหน้าของรัฐธรรมนูญสังคมนิยมอื่น ๆ ยังคงถือเป็น "แนวหน้าของชนชั้นแรงงาน" และประเทศเวียดนามกล่าวกันว่า "ซื่อสัตย์" เป็นตัวแทนของผลประโยชน์ของพวกเขา เป็นครั้งแรกที่รัฐธรรมนูญได้ประกาศอย่างชัดเจนว่าความจงรักภักดีของกองทัพประชาชนและกองกำลังรักษาความปลอดภัยสาธารณะของประชาชน เป็นของพรรคคอมมิวนิสต์ ผูกขาดการเป็นตัวแทนและตำแหน่งที่มีสิทธิพิเศษในระบบสังคมนิยม สดุดี “ การรวมศูนย์ตามระบอบประชาธิปไตย ” ยังคงเป็นหลักการสำคัญของพรรค รัฐและองค์กรมวลชนคอมมิวนิสต์ทั้งหมด^{๔๕}

ตารางที่ ๒.๒ สรุปแนวคิดการเมืองในระบอบสาธารณรัฐสังคมนิยมประเทศเวียดนาม

^{๔๕} Aurel Croissant Philip Lorenz, *Comparative Politics of Southeast Asia* Aurel CroissantPhilip Lorenz *An Introduction to Governments and Political Regimes*, (Switzerland: springer, 2018), p. 375.

นักวิชาการหรือแหล่งข้อมูล	แนวคิดหลัก
มาร์กซ์ ค.ศ. ๒๐๐๕	ระบบสังคมนิยม (Socialism system) มุ่งวิจารณ์วิธีแห่งการผลิตแบบนายทุน ทำการล้มล้างลัทธินายทุนในอดีตชนชั้นนายทุนเกิดขึ้นจากการล่มสลายของสังคมขุนนาง แต่ก็ไม่ได้ทำลายความเป็นคู่ขัดแย้งคือชนชั้นขุนนางลงไป มันเป็นเพียงแต่นำเอาชนชั้นใหม่ เงื่อนไขการกดขี่รูปแบบใหม่มาแทนเท่านั้นกระบวนการผลิต จะเป็นสิ่งก่อให้เกิดการแบ่งแยกทางชนชั้นและประวัติศาสตร์เกิดความแปลกและสำนึกทางชนชั้น เพราะคุณค่าของมนุษย์ถูกลดลงเป็นเพียงสินค้าเพื่อผลกำไรของนายทุนมีการแบ่งแยกงานทำให้ลูกจ้างผู้ผลิตถูกลดค่าลงเป็นเพียงเครื่องจักรความพึงพอใจในงานที่ตนทำก็ถูกทำลายลงตามด้วยค่าจ้างที่ชนชั้นผู้ใช้แรงงานได้รับเป็นเพียงส่วนแบ่งเล็กน้อย
ไมตรี อังภากรณ์ ค.ศ. ๑๙๗๔	มีผู้ให้ความหมายของสังคมนิยมไว้มากมาย เช่น สังคมนิยม หมายถึง การที่สังคมรับผิดชอบต่อสมาชิกของตนอย่างทั่วหน้า ด้วยการให้สวัสดิการขั้นมูลฐานต่าง ๆ เช่น การรักษาพยาบาล การหาที่อยู่อาศัยการให้การศึกษารักษาช่วยเหลือผู้อื่นที่มีรายได้น้อยและผู้ที่ไม่มียานพาหนะ

ตารางที่ ๒.๒ สรุปแนวคิดการเมืองในระบอบสาธารณรัฐสังคมนิยมประเทศเวียดนาม (ต่อ)

นักวิชาการหรือแหล่งข้อมูล	แนวคิดหลัก
	นอกจากนี้ยังหมายถึง การที่กิจกรรมต่าง ๆ ของแต่ละบุคคลและแต่ละกลุ่มจะต้องเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของสังคมส่วนรวม ไม่ใช่เพื่อผลประโยชน์ส่วนตัว และต้องอยู่

ภายใต้การควบคุมของสังคม สังคมในที่นี้ ไม่จำเป็นต้องหมายถึงสังคมระดับรัฐหรือระดับ ประเทศแก่อาจจะหมายถึงสังคมในระดับอื่น เช่น ระดับโลก ระดับท้องถิ่นระดับกิจกรรม (เช่นสหกรณ์) หรือระดับชุมชน เป็นต้น

๒.๓ แนวคิดเกี่ยวกับพรรคการเมือง

๒.๓.๑ ประวัติความเป็นมาของพรรคคอมมิวนิสต์เวียดนาม

ประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามมีการเมืองการปกครองแบบสังคมนิยมโดยมีพรรคคอมมิวนิสต์เป็นพรรคเดียวที่มีสิทธิอันชอบธรรมตามรัฐธรรมนูญสามารถดำเนินการเคลื่อนไหวในประเทศเวียดนามเป็นพรรคเดียวประวัติความเป็นมาของพรรคได้ก่อตั้งขึ้นเมื่อวันที่ ๐๓ กุมภาพันธ์ ค.ศ. ๑๙๓๐ ชื่อว่า “พรรคคอมมิวนิสต์อินโดจีน” โดยมีท่าน เตรง์ ฟู (Trần Phú) เป็นเลขาธิการคนแรก ในช่วงสงครามอินโดจีนในเดือนกุมภาพันธ์ ค.ศ. ๑๙๕๑ ที่สมัชชาแห่งพรรคครั้งที่ ๒ ใน เตียง วาง (Tuyen Quang) พรรคคอมมิวนิสต์ได้เปลี่ยน ชื่อว่า พรรคแรงงานเวียดนาม หลังจากรวบรวมประเทศมาเป็นหนึ่งเดียว ในการประชุมสภาแห่งชาติครั้งที่ ๔ ค.ศ. ๑๙๗๖ ได้เปลี่ยน “พรรคแรงงาน” มาเป็น “พรรคคอมมิวนิสต์เวียดนาม” จนถึงปัจจุบันพรรคคอมมิวนิสต์ขึ้นมาปกครองและได้ใช้ชื่อประเทศเป็นทางการว่า “สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม. ในคำขวัญ “เอกราช-เสรีภาพ-สุขุมงคล” ไม่มีพระมหากษัตริย์ใช้ระบупรรคเดียวคือพรรคคอมมิวนิสต์มีอำนาจสูงสุดในทางการเมืองการปกครอง ในพรรคมีคณะผู้บริหารระดับกลางของพรรคคอมมิวนิสต์เวียดนาม เป็นองค์กรชั้นนำสูงสุดของพรรคคอมมิวนิสต์และนำองค์กรชั้นนำสูงสุดของพรรคคอมมิวนิสต์คือเลขาธิการทั่วไปเป็นผู้นำสูงสุดของพรรคคอมมิวนิสต์เวียดนามมีวาระการประชุมวาระ ๕ปีละครั้งสภาแห่งชาติเลือกคณะกรรมการบริหารกลาง คณะกรรมการบริหารกลางเลือกกระทรวงนโยบายและเลขาธิการพรรค^{๔๖} สมัยก่อนผู้มีอำนาจสูงสุดคืออดีตประธานาธิบดีโฮจิมินห์ปัจจุบันตำแหน่งนี้คือประธานาธิบดี เหงียน ฟู ตรง (nguyễn phú trọng^{๔๗}) องค์กรชั้นนำสูงสุดของ

^{๔๖} เลเวียดดุง (LêViệtĐông) จากสารานุกรมเสรี: ระบบการเมืองเวียดนาม, [ออนไลน์], แหล่งที่มา: <http://chinhphuvnportalpageportalchinhphuNuocCHXHCViet Nam/ThongTinTongHop/hethongchintri> [๒๑ กรกฎาคม ๒๕๖๓].

^{๔๗} จากสารานุกรมเสรี: เหงียนฟูตรง (nguyễnphútrọng), [ออนไลน์], แหล่งที่มา: <https://vi.wikipedia.org/wiki/NguyễnPhúTrọng> [๒๑ กรกฎาคม ๒๕๖๓].

พรรคคอมมิวนิสต์สามารถเรียกจัดประชุมรัฐสภาและสมาชิกผู้แทนรัฐคร เลขาธิการของพรรคเป็นผู้มีอำนาจสูงสุด เป็นสถาบันทางการเมืองที่ปรากฏในความเป็นจริง มันได้รับการประกาศโดยพรรคคอมมิวนิสต์ในการเป็นผู้นำที่จะนำประเทศไปตามเส้นทางของลัทธิสังคมนิยม ประเทศนี้เรียกตัวเองว่าประเทศสังคมนิยมซึ่งใช้คำว่าลัทธิสังคมนิยมในยุคสมัยก่อนคอมมิวนิสต์ ประเทศอื่น ๆ เรียกพวกเข้าว่าประเทศคอมมิวนิสต์ ระบบของประเทศนี้ไม่รวมประเทศที่มีเป้าหมายลัทธิสังคมนิยมที่ไม่ใช่ลัทธิมาร์กซ์-เลนิน ตามมาตรา ๔ ของรัฐธรรมนูญปี ๒๐๑๓ ยืนยันว่าผู้นำที่แท้จริงของพรรคมีต่อรัฐและสังคม: “พรรคคอมมิวนิสต์เวียดนามซึ่งเป็นแนวหน้าของชนชั้นแรงงานเวียดนามเป็นตัวแทนที่ซื่อสัตย์ต่อผลประโยชน์ของชนชั้นแรงงานคนทำงานและทั้งประเทศตามมาร์กซ์ เลนินและแนวคิดของโฮจิมินห์เป็นกองกำลังนำสำคัญของรัฐและสังคม”^{๔๔}ให้เห็นว่าประเทศเวียดนามมีแต่ พรรคการเมืองเดียวที่มีสิทธิ ได้รับอนุญาตให้ดำเนินการในเวียดนามคือพรรคคอมมิวนิสต์เวียดนาม ตั้งในพินัยกรรมของโฮจิมินห์ได้เขียนไว้ว่า “พรรคของเราเป็นพรรคมีอำนาจปกครองสมาชิกพรรคและเจ้าหน้าที่ของรัฐต้องถูกฝังลึกอยู่ในศีลธรรมของการปฏิบัติจำเป็นต้องมีความซื่อสัตย์สุจริตเป็นกลางและเป็นธรรม พรรคของเราจะต้องรักษาความสะอาด มีค่าในการเป็นผู้นำและเป็นคนรับใช้ที่ซื่อสัตย์ของประชาชน”^{๔๕}เห็นได้ว่าพรรคคอมมิวนิสต์เวียดนามเป็นพรรคในสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามและมีอิทธิพลอย่างมากต่อการพัฒนาเศรษฐกิจสังคมและการเมืองของประเทศเวียดนามจนถึงปัจจุบัน

๒.๓.๒ สภาแห่งชาติของพรรคคอมมิวนิสต์เวียดนาม

พรรคคอมมิวนิสต์เวียดนามเป็นพรรคใช้ลัทธิมาร์กซิสต์-เลนินนิสต์โดยยึดหลักการของระบอบประชาธิปไตยแบบส่วนกลาง รัฐสภาแห่งชาติเป็นผู้มีอำนาจสูงสุดของพรรคซึ่งเป็นหน่วยงานเดียวที่มีอำนาจในการประกาศหรือแก้ไขกฎบัตรพรรคและเวทีทางการเมืองผ่านรายงานสรุปเกี่ยวกับวาระนี้และทิศทางของการดำเนินการในระยะต่อไป การเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารกลางเป็นองค์กรชั้นนำที่สูงที่สุดที่จะปฏิบัติตามมติของรัฐสภา

สมัชชแห่งพรรคจัดขึ้นทุก ๆ ๕ ปีเพื่อพิจารณาตรวจสอบความเป็นผู้นำของพรรคและการปกครองของรัฐบาลและการประชุมวิสามัญเมื่อจำเป็น ในขณะเดียวกันสภาพรรคทหารก็จัดการเลือกตั้งห้าปีสำหรับคณะกรรมการพรรคทหารกลางซึ่งรวมถึงสมาชิกจำนวนหนึ่งที่ได้รับมอบหมายจากกรมการเมืองของกระทรวงนโยบาย และสมาชิกกองทัพให้เป็นผู้นำทางทหาร ของพรรค ปัจจุบันสมัชชาแห่งพรรคได้เปิดการประชุมครั้ง ๑๒ เมื่อวันที่ ๒๑ ถึงวันที่ ๒๘ เดือนมกราคม ค.ศ.๒๐๑๖ ณ กรุงฮาโนย

^{๔๔} สารานุกรมเสรี Wikipedia: พินัยกรรมของโฮจิมินห์, [ออนไลน์], แหล่งที่มา: https://vi.wikipedia.org/wiki/Di_ch%C3%BAC_H%E1%BB%93_Ch%C3%AD_Minh [๒๑ กรกฎาคม ๒๕๖๓].

มีผู้แทนจำนวน ๑.๕๑๐ คน จาก ๕ สถานคนของสมาชิกพรรคที่มีอยู่ทั่วประเทศ อำนาจและหน้าที่ของสมัชช
 ขแห่งพรรคมีดังต่อไปนี้

๑. ประเมินผลการทำงานของวาระที่ผ่านมา
๒. กำหนดแผนยุทธศาสตร์และนโยบายของพรรคในวาระต่อไป
๓. เลือกตั้งคณะกรรมการบริหารกลาง จำนวนสมาชิกคณะกรรมการกลางอย่างเป็นทางการ
 และคณะกรรมการกลางสำรองตัดสินใจโดยสมัชชา
๔. เพิ่มและแก้ไขแผน,นโยบาย,หน้าที่ ทางการเมืองและธรรมนูญของพรรคตามที่จำเป็น^{๔๙}

๒.๓.๓ กระทรวงการเมือง

กระทรวงการเมืองเป็นหน่วยงานชั้นนำและตรวจสอบการดำเนินการตามมติของรัฐสภา
 แห่งชาติ มติของคณะกรรมการบริหารกลาง เพื่อตัดสินใจในประเด็นของแนวทาง การปฏิบัตินโยบาย
 องค์กรและเจ้าหน้าที่การเปิดประชุมและเตรียมประเด็นอภิปรายของการประชุมของคณะกรรมการ
 บริหารกลาง รายงานต่อคณะกรรมการบริหารกลางหรือตามคำร้องขอของคณะกรรมการบริหารกลาง

๒.๓.๔ สำนักเลขาธิการพรรค

สำนักเลขาธิการเป็นหน่วยงานที่กำกับดูแลการดำเนินงานประจำวันของพรรคคอมมิวนิสต์
 เวียดนามการตัดสินใจในประเด็นต่าง ๆ ตามที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการบริหารกลาง สำนัก
 เลขาธิการประกอบด้วยเลขาธิการทั่วไป และบางสมาชิกสำนักเลขาธิการจำนวนหนึ่งที่ได้รับการเลือกตั้ง
 จากคณะกรรมการบริหารกลางในหมู่คณะกรรมการบริหารกลางและสมาชิกของกระทรวงการเมือง
 จำนวนหนึ่งที่ได้รับมอบหมาย^{๕๐}

จากการสำรวจเห็นว่า พรรคคอมมิวนิสต์เวียดนามสืบเชื้อสายกลับไปยังคณะปฏิวัติ ก่อตั้งขึ้น
 ในปี พ.ศ. ๒๔๖๘ โดยตัวแทนของคอมมิวนิสต์สากล (Comintern) ที่ปกครองโดยโซเวียตและนักชาตินิยม
 ชาวเวียดนามที่นำโดยโฮจิมินห์ ทางตอนใต้ของจีน พรรคคอมมิวนิสต์เวียดนามก่อตั้งขึ้นที่ฮ่องกง
 (HongKong) ในปีพ.ศ. ๒๔๗๓ และเปลี่ยนชื่อเป็นพรรคคอมมิวนิสต์อินโดจีนทันทีถูกยกเลิกอย่างเป็นทางการ

^{๔๙} สารานุกรมเสรี Wikipedia: การประชุมรัฐสภา Đại hội Đại biểu toàn quốc, [ออนไลน์],
 แหล่งที่มา: https://vi.wikipedia.org/wiki/%C4%90%E1%BA%A1i_h%E1%BB%99i_%C4%90%E1%BA%A1i_bi%E1%BB [๒๑ กรกฎาคม ๒๕๖๓].

^{๕๐} สารานุกรมเสรี Wikipedia: พรรคคอมมิวนิสต์เวียดนาม, [ออนไลน์], แหล่งที่มา: https://vi.Wikipedia.org/wiki/%C4%90%E1%BA%A3ng_C%E1%BB%99ng_s%E1%BA%A3n_Vi%E1%BB%87t_Nam [๒๑ กรกฎาคม ๒๕๖๓].

ทางการในปีพ. ศ.๒๕๕๘ รอดพ้นจากการปราบปรามของฝรั่งเศสในช่วงหลังสงครามโลกครั้งที่สองปีในฐานะสมาชิกของกลุ่มศึกษามาร์กซิสต์และเป็นอีกครั้งเปลี่ยนชื่อพรรคคนงานแห่งเวียดนามในปี ค.ศ. ๑๙๕๑ และในปีค.ศ. ๑๙๗๖ หลังจากสิ้นสุดพรรคสงครามเวียดนามพรรคคนงานและพรรคปฏิวัติของพรรคคอมมิวนิสต์ของเวียดนาม^{๕๑}

ตารางที่ ๒.๓ สรุปแนวคิดพรรคการเมืองในประเทศเวียดนาม

นักวิชาการหรือแหล่งข้อมูล	แนวคิดหลัก
เหงียนชิเหอ NGUYỄN CHÍ HIẾU หน้า ๗-๘.	ลัทธิมาร์กซ์-เลนินเป็นรากฐานทางอุดมการณ์สำหรับพรรคคอมมิวนิสต์เวียดนามในการประยุกต์ใช้และพัฒนาทฤษฎีสังคมนิยมและเส้นทางสู่สังคมนิยมในเวียดนาม ความสำเร็จครั้งยิ่งใหญ่ในประวัติศาสตร์ที่พรรคและประชาชนประสบความสำเร็จในการปรับปรุงใหม่กว่า ๓๐ ปีแสดงให้เห็นถึงการประยุกต์ใช้พรรคอย่างถูกต้องและสร้างสรรค์ ในขณะที่เดียวกันก็ยังมีส่วนช่วยเสริมและพัฒนาลัทธิมาร์กซ์-เลนินอย่างสร้างสรรค์ในเงื่อนไขใหม่ ^{๕๒}

^{๕๑} Aurel Croissant Philip Lorenz, *Comparative Politics of Southeast Asia* Aurel Croissant Philip Lorenz *An Introduction to Governments and Political Regimes*, : (Switzerland: Springer, 2018), p379.

^{๕๒} เหงียนชิเหอ (NGUYỄN CHÍ HIẾU), “พรรคคอมมิวนิสต์”, *หน่วยงานทางทฤษฎีทางการเมืองของคณะผู้บริหารส่วนกลางของชุมชนชุมชนแห่งเวียดนาม ปีที่ ๖๓ [พฤศจิกายน ๒๕๖๒]: ๗-๘.*

โฮจิมินห์ ค.ศ.๒๐๑๑หน้า ๒๖๗-๒๖๘.

การปฏิวัติ "อันดับแรกต้องมีคณะปฏิวัติเพื่อที่จะระดมและจัดระเบียบประชาชนภายนอกเพื่อสื่อสารกับประชาชนที่ถูกกดขี่และชนชั้นกรรมาชีพทุกแห่ง" หากต้องการให้การปฏิวัติชนะก็ต้องมีพรรคที่เป็นผู้นำพรรคจะต้องให้ความรู้แก่มวลชนเพราะพวกเขาถูกกดขี่และเอาไรต์เอาเปรียบ ต้องสอนมวลชนให้เข้าใจกฎของการพัฒนาสังคมเพื่อจุดประสงค์และระบุแนวทางการปลดปล่อยมวลชน การปฏิวัติเป็นสาเหตุของ "คนทั้งคนไม่ใช่หนึ่งหรือสองคน"^{๕๓}

๒.๔ แนวคิดเกี่ยวกับรัฐธรรมนูญ

รัฐธรรมนูญของประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามเป็นกฎหมายสำคัญที่สุดในระบบกฎหมายของเวียดนาม รัฐธรรมนูญฉบับใช้ปัจจุบันคือ ฉบับปีค.ศ. ๒๐๑๓ เป็นรัฐธรรมนูญของสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามซึ่งได้รับการรับรองโดยสมัชชาแห่งชาติของเวียดนามในการประชุมสมัยที่ ๖ ในเช้าวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ค.ศ. ๒๐๑๓ รัฐธรรมนูญเป็นเอกสารทางการเมืองและกฎหมายที่สำคัญที่สุดหลังจากเวทียของพรรคกฎหมายดั้งเดิมซึ่งควบคุมประเด็นพื้นฐานของรัฐ และ รัฐธรรมนูญฉบับแก้ไขนี้ได้กำหนดโครงสร้างของพรรคเพื่อสร้างประเทศในช่วงเปลี่ยนผ่านไปสู่สังคมนิยมโดยสืบทอดรัฐธรรมนูญ ค.ศ.ปี ๑๙๕๖ รัฐธรรมนูญ ค.ศ.ปี ๑๙๕๙ รัฐธรรมนูญปี ค.ศ.๑๙๘๐ และรัฐธรรมนูญปี ค.ศ.๑๙๙๒

รัฐธรรมนูญ ค.ศ.๑๙๕๖ เป็นรัฐธรรมนูญฉบับแรกของสาธารณรัฐประชาธิปไตยเวียดนามที่ร่างและรับรองโดยสมัชชาแห่งชาติเมื่อวันที่ ๙ พฤศจิกายน ค.ศ.๑๙๕๖ มีการลงมติเห็นด้วย ๒๔๐ คะแนน (จากคะแนนโหวต ๒๔๒) คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญจัดตั้งขึ้นโดยคำสั่งที่ ๓๔-SL เมื่อวันที่ ๒๐ กันยายน ๑๙๕๕ ประกอบด้วยสมาชิก ๗ คน ได้แก่ ๑ โฮจิมินห์ ๒ วินทวี่ (Vinh Thuy) ๓ ดาง ทำยไม

^{๕๓} Nhà xuất bản chính trị quốc gia, **Hồ chí minh toàn tập**, (Hà nội: ban bí thư trung ương đảng cộng sản việt nam, 2011), pp. 267-268.

(Dang Thai Mai) ๔ วุ ตรุง ขัน (Vu Trong Khanh) ๕ เล วัง เหียง (Le Van Hien) ๖ เหงียน เลื่อง บาง (Nguyen Luong Bang) และ ๗ ตั้ง สวีง ขู (ĐặngXuân Khu) มี ๗ บทและ ๗๐ มาตรา^{๕๔}

รัฐธรรมนูญแห่งสาธารณรัฐประชาธิปไตยเวียดนามปี ค.ศ. ๑๙๕๙ มี ๑๑๒ มาตราแบ่งออกเป็น ๑๐ บทรัฐธรรมนูญแห่งสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม ค.ศ.ปี ๑๙๘๐ เป็นครั้งแรกที่ใช้แนวคิด "รัฐเป็นเจ้าของคนที่ดินทั้งหมด" สาเหตุของการทบทวนเนื่องจาก สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามต้องการรัฐธรรมนูญเพื่อกำหนดนโยบายของพรรคคอมมิวนิสต์เวียดนามในยุคใหม่ มันเป็นรัฐธรรมนูญของช่วงเวลาการเปลี่ยนแปลงเพื่อสังคมนิยมในระดับชาติ การสืบทอดและการพัฒนารัฐธรรมนูญ ค.ศ. ๑๙๔๖ และรัฐธรรมนูญ ค.ศ. ๑๙๕๙ รัฐธรรมนูญฉบับนี้สรุปและระบุถึงการต่อสู้ดิ้นรนของชาวเวียดนามในช่วงครึ่งศตวรรษที่ผ่านมาซึ่งแสดงให้เห็นถึงเจตจำนงและแรงบันดาลใจของประชาชน ชาวเวียดนามสร้างความมั่นใจในการพัฒนาสังคมนิยมเวียดนามที่ยอดเยี่ยมในเวลาต่อไป

รัฐธรรมนูญแห่งสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม ค.ศ. ๑๙๙๒ เรียบเรียงโดย หัวหน้าบรรณาธิการคือ เหงียน ดินห์ ห็อก (Nguyễn Đình Lộc) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม มี ๑๔๗ มาตรา และ ๑๒ บท ถูกเพิ่มในวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๐๐๑ โครงสร้างรัฐธรรมนูญ ค.ศ. ๑๙๙๒ ได้ยกเลิกสภาแห่งรัฐเพื่อแต่งตั้งบุคคลหนึ่งให้ดำรงตำแหน่งประธานาธิบดี นอกจากนี้รัฐธรรมนูญ ค.ศ. ๑๙๙๒ ได้ลดจำนวนผู้แทนรัฐสภาจากประมาณ ๕๐๐ คน มาเป็น ๔๐๐ คน รัฐธรรมนูญปี ค.ศ.๒๐๑๓ เป็นฉบับที่ใช้ปัจจุบันร่างโดย คณะกรรมการด้านกฎหมายของสมัชชาแห่งชาติ ได้รับการรับรองโดยสมัชชาแห่งชาติของเวียดนาม ครั้ง ๑๓ การประชุมครั้งที่ ๖ ในเช้าวันที่ ๒๘ พฤศจิกายนปี ค.ศ.๒๐๑๓ จนถึงเช้าวันที่ ๘ ธันวาคมปี ค.ศ.๒๐๑๓ ประธานาธิบดีเวียดนาม เทรื่อง ดิง สาง (Truong Tan Sang) ได้ลงนามในคำสั่งเพื่อประกาศรัฐธรรมนูญแห่งสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามและการลงมติกำหนดเงื่อนไขจำนวนหนึ่งสำหรับการดำเนินการตามรัฐธรรมนูญเมื่อวันที่ ๙ ธันวาคม ค.ศ.๒๐๑๓ สำนักงานอธิการบดีได้ประกาศคำสั่งของประธานาธิบดีในการเผยแพร่รัฐธรรมนูญและมติของสมัชชาแห่งชาติที่กำหนดจำนวนคะแนนสำหรับการดำเนินการตามรัฐธรรมนูญรัฐธรรมนูญปี ค.ศ.๒๐๑๓ มีทั้งหมด ๑๑ บทมี ๑๒๐ มาตรา ซึ่งเน้นบทบาทนำของพรรคคอมมิวนิสต์เวียดนาม^{๕๕} ปัญหาการออกกฎหมายของประเทศเวียดนามมองโดยภาพรวมแล้วเพียงเป็นการเอาเปรียบประชาชนมากกว่า อย่างเช่นในหนังสือต่างประเทศเล่มหนึ่งสรุปว่า ผู้

^{๕๔} สารานุกรมเสรี, รัฐธรรมนูญ: ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยเวียดนาม, [ออนไลน์], แหล่งที่มา: <https://thuvienphapluat.vn/van-ban/bo-may-hanh-chinh/Hien-phap-1946-Viet-Nam-Dan-Chu-Cong-Ho-a-36134.aspx> [๒๐ กรกฎาคม ๒๕๖๓].

^{๕๕} สารานุกรมเสรี, รัฐธรรมนูญ: ประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม ๒๐๑๓, [ออนไลน์], แหล่งที่มา: [Wikipediahttps://vi.wikipedia.org/wiki/Hi1%BB%87t_Nam_n%C4%83m_2013](https://vi.wikipedia.org/wiki/Hi1%BB%87t_Nam_n%C4%83m_2013) [๒๐ กรกฎาคม ๒๕๖๓].

ที่อยู่ในพรรคและในรัฐบาลเวียดนาม เชื่อว่ากฎหมายและกิจกรรมการพัฒนาในเวียดนามโดยเน้นเพิ่มเติม การประสานกันทางกฎหมายและการดำเนินการตามกฎหมายอาจบ่งบอกถึงขีด จำกัด ของสิ่งที่ทำได้และ ควรทำได้ในการเปลี่ยนผ่านสังคมนิยม ความพยายามเหล่านั้นอาจได้รับการชื่นชม แต่ก็ไม่เพียงพออย่าง แน่นนอน สำหรับความพยายามในการปฏิรูปกฎหมายของเวียดนามจะต้องประเมินใหม่ เป้าหมายและ กิจกรรมในอีกหลายปีข้างหน้า เพื่อให้ผู้เสียเปรียบท่ามกลางคลื่นของการปฏิรูปกฎหมายที่เวียดนามได้ ส่งเสริมและสร้างสถาบันเริ่มขึ้น^{๕๖}

ตารางที่ ๒.๔ สรุปแนวคิดด้านรัฐธรรมนูญ

นักวิชาการหรือแหล่งข้อมูล	แนวคิดหลัก
เหงียน ลี ฝู่น ค.ศ. ๒๐๒๐	รัฐธรรมนูญฉบับปี ค.ศ. ๑๙๕๖ เป็นรัฐธรรมนูญที่ กระชับและรัดกุมมาก ข้อความทั้งหมดประกอบด้วย บทความเพียง ๗๐ มาตรา ในหมู่พวกเรามีเพียงบรรทัด เดียว (ตัวอย่างเช่นมาตรา ๑๒ เขียนไว้ดังนี้: "รับประกัน กรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินของชาวเวียดนาม") เหตุผลประการ หนึ่งของความสั้นนี้คือรัฐธรรมนูญปี ค.ศ. ๑๙๕๖ ได้รับการ ออกแบบภายใต้หลักนิติธรรม
ฟาม ดุย เจี๋ย ค.ศ. ๒๐๒๐	รัฐธรรมนูญฉบับปี ค.ศ. ๑๙๕๖ ยังคงใช้ได้อยู่เพราะทุก คำในนั้น โดนใจประชาชนนี้คือรัฐธรรมนูญที่เขียนขึ้นด้วย เจตนาารมณ์ของการแบ่งอำนาจ (เรียกโดยทั่วไปว่าคำว่า "การแบ่งแยกอำนาจ"): นิติบัญญัติ (รัฐสภา), ฝ่ายบริหาร (รัฐบาล) และฝ่ายตุลาการ (ศาล) เช่นรัฐธรรมนูญของ สหรัฐอเมริกาและรัฐธรรมนูญของสาธารณรัฐอื่น ๆ มาตรา ๑ ของรัฐธรรมนูญ ปี ค.ศ. ๑๙๕๖ ระบุไว้อย่าง

^{๕๖} Mark Sidel, LAW AND SOCIETY IN VIETNAM, (NewYork: Cambridge University Press, 2008), p. 222.

ชัดเจน " ประเทศเวียดนามเป็นสาธารณรัฐ
ประชาธิปไตย"^{๕๗}

๒.๕ แนวคิดเกี่ยวกับการเลือกตั้ง

การลงคะแนนเสียงในเวียดนามเป็นกระบวนการที่ผู้ลงคะแนนเสียงของประเทศนี้ทำการตัดสินใจในลักษณะที่กฎหมายกำหนดไว้เพื่อคัดเลือกผู้แทนเพื่อดำรงตำแหน่งในหน่วยงานที่ได้รับการเลือกตั้ง ของรัฐบาลกลางและท้องถิ่นในดินแดนของเวียดนาม การเลือกตั้งในเวียดนามประกอบด้วย การเลือกตั้งระดับชาติ (ระดับกลาง) และสภาประชาชนทุกระดับ (ระดับท้องถิ่น) โดยปกติแล้วการเลือกตั้งจะดำเนินการเมื่อหน่วยงานที่ได้รับการเลือกตั้ง (หรืออำนาจรัฐ) สิ้นสุดวาระการเลือกตั้งและถูกมอบหมายให้ดำรงตำแหน่งอื่น หลังจากกำหนดล่วงหน้าโดยคณะกรรมการการเลือกตั้ง ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ ๑๙๙๒ ระยะเวลาของสมาชิกแห่งชาติคือ ๕ ปีในการทำงานเดียวกันระยะเวลาห้าปียังเป็นระยะเวลาของสภาประชาชนในทุกระดับตั้งนั้นทุก ๆ ๕ ปี และในเวียดนามมีการเลือกตั้งสมาชิกสภาแห่งชาติและสภาประชาชนเป็นระยะๆ ในเวียดนามการเลือกตั้งเป็นสิ่งสำคัญทางกฎหมายมันเป็นขั้นตอนสำคัญในการจัดตั้งหน่วยงานรัฐจากส่วนกลางถึงระดับท้องถิ่น วิธีที่สำคัญสำหรับผู้ใช้พลังของพวกเขา บทความที่ ๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งรัฐในปีค.ศ. ๑๙๙๒ ระบุว่า“ประชาชนที่ใช้อำนาจรัฐผ่านรัฐสภาและสภาประชาชนเป็นหน่วยงานที่เป็นตัวแทนของเจตจำนงและแรงบันดาลใจของประชาชนเลือกโดยประชาชนและรับผิดชอบต่อประชาชน”^{๕๘}

๒.๕.๑ สิทธิในการลงคะแนนและยื่นสำหรับการเลือกตั้ง

สิทธิในการลงคะแนนเสียงและลงสมัครรับตำแหน่งผู้มีอำนาจสูงสุดของรัฐเป็นสิทธิทางการเมืองขั้นพื้นฐานของพลเมือง กฎหมายปัจจุบันกำหนดให้ประชาชนมีสิทธิออกเสียงและมีสิทธิที่จะเข้ารับการเลือกตั้งในสภาแห่งชาติและสภาประชาชน ดังนั้นชาวเวียดนามที่มีอายุ สิบแปดปีขึ้นไปไม่มีสิทธิออกเสียงลงคะแนนและมีอายุยี่สิบเอ็ดปีขึ้นไปเพื่อดำเนินการในสมาชิกแห่งชาติ พลเมืองเหล่านี้โดยไม่มีคำนึงถึงเชื้อชาติ เพศ สถานภาพทางสังคม ศาสนา ระดับการศึกษาอาชีพหรือระยะเวลาพำนักอาศัยทั้งหมดได้รับการลงทะเบียนในการเลือกตั้งเพื่อลงคะแนนเสียง

^{๕๗} Pham Duy Nghia, สารานุกรมเสรี: รัฐธรรมนูญแห่งสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม [ออนไลน์], แหล่งที่มา: https://vi.wikipedia.org/wiki/H%E1%BA%BFn_ph%C3%A1p_n%C6%B0% E1%BB %9Bc_C %t_Nam [๙ กันยายน ๒๕๖๓].

^{๕๘} เหวียน เตียง ดุง (Nguyễn Tiến Dũng), จากสารานุกรมเสรี: กระทรวงรัฐธรรมนูญสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามปี๑๙๙๒, [ออนไลน์], แหล่งที่มา: www.moj.gov.vn [๒๓ กรกฎาคม ๒๕๖๓].

อย่างไรก็ตามยังมีพลเมืองที่มีคุณสมบัติตรงตามเงื่อนไขข้างต้น แต่ไม่มีชื่ออยู่ในรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้งในกรณีที่ผู้คนถูกกีดกันจากสิทธิในการออกเสียงลงคะแนนตามการตัดสินใจหรือการตัดสินใจของศาลที่มีประสิทธิภาพตามกฎหมาย หรือคนที่รับโทษจำคุกหรือผู้ที่ถูกคุมขัง และผู้ที่สูญเสียสมรรถภาพทางแพ่ง กฎระเบียบเหล่านั้นเป็นไปตามแนวทางปฏิบัติสากลอย่างสมบูรณ์ นอกจากนี้บุคคลดังต่อไปนี้ยังไม่ได้รับอนุญาตให้เข้าร่วมการเลือกตั้งผู้แทนสมัชชาแห่งชาติและผู้แทนสภาประชาชนรวมถึง: ผู้ที่ถูกตัดสิทธิในการเลือกตั้งตามการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพตามกฎหมายหรือการตัดสินใจของศาล บุคคลที่ทำหน้าที่ลงโทษผู้ที่ถูกจำกัดความสามารถทางแพ่งหรือสูญเสียความสามารถ บุคคลที่ถูกดำเนินคดีกับผู้ถูกกล่าวหา บุคคลที่รับใช้การตัดสินใจทางอาญาและการตัดสินใจของศาล บุคคลที่ทำหน้าที่ศาลอย่างสมบูรณ์หรือมีการตัดสินใจคดีอาญา แต่ยังไม่ได้มีการบันทึกความผิดทางอาญา บุคคลที่กำลังดำเนินการตามมาตรการการจัดการการบริหารส่งมอบให้กับสถานศึกษาที่ได้รับคำสั่งมอบให้กับสถานประกอบการล้างพิษภาคบังคับหรือการศึกษาที่ communes คนใช้หรือเมือง

๒.๕.๒ หลักการเลือกตั้ง

หลักการเลือกตั้งคือ กฎและแนวทางที่ใช้บังคับกับสิทธิในการออกเสียงของอาสาสมัคร (สิทธิในการลงคะแนนเสียงตามความคิดริเริ่มและสิทธิในการออกเสียงเรื่อย ๆ) หลักการเลือกตั้งคือเงื่อนไขที่กำหนดโดยกฎหมายการเลือกตั้งของแต่ละประเทศซึ่งการดำเนินการและการปฏิบัติตามในระหว่างกระบวนการเลือกตั้งจะกำหนดกฎหมายของการเลือกตั้ง ในเวียดนามหลักการเลือกตั้งแบบประชาธิปไตยนั้นได้รับการสืบทอดเสริมและพัฒนาขึ้นเพื่อเป็นพื้นฐานสำหรับการใช้ระบอบการเลือกตั้งใหม่แบบประชาธิปไตยอย่างแท้จริง หลักการเลือกตั้งที่กฎหมายกำหนดไว้ประกอบด้วยหลักการสี่ประการ ได้แก่ บัตรลงคะแนนสากลที่เท่าเทียมกันโดยตรงและเป็นความลับ

๒.๕.๓ หลักการทั่วไป

หลักการทั่วไปถือเป็นหลักการที่สำคัญมากที่ยืนยันในมาตรา ๗ ของรัฐธรรมนูญในปี ๒๐๑๓ ดังนั้นประชาชนที่มีอายุสิบแปดปีขึ้นไปมีสิทธิ์ออกเสียงลงคะแนนและมีอายุยี่สิบเอ็ดปีขึ้นไปที่มีสิทธิ์ลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง ต่อสภาแห่งชาติและสภาประชาชนทุกระดับ หลักการนี้เพื่อให้แน่ใจว่าประชาชนทุกคนจะไม่ถูกเลือกปฏิบัติบนพื้นฐานของเชื้อชาติความเชื่อสถานะทางสังคมเพศ

๒.๕.๔ หลักการของความเท่าเทียมกัน

หลักการของความเท่าเทียมกันเป็นการแสดงออกในบางแง่มุมขณะที่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งแต่ละคน โดยไม่คำนึงถึงว่ามีคะแนนเสียงเท่ากันมูลค่าของการลงคะแนนของผู้มีสิทธิเลือกตั้งแต่ละคนเท่ากัน จำนวนประชาชนสามารถโหวต จำนวนผู้ได้รับมอบหมายเท่ากัน^{๕๙}

๑) กฎโดยตรง หลักการนี้คือเพื่อให้แน่ใจว่าผู้คนที่แสดงความรู้สึกของพวกเขาโดยตรงในการเลือกผู้ได้รับมอบหมาย โดยเฉพาะผู้ลงคะแนนได้รับอนุญาตให้ลงคะแนนเสียงโดยตรงในกล่องลงคะแนนโดยไม่ต้องมีคนกลางผู้ลงคะแนนก็เลือกคนที่พวกเขาลงคะแนนโดยตรงไม่สามารถขอให้คนอื่นลงคะแนนให้พวกเขาหรือไม่ลงคะแนนด้วยวิธีการส่งจดหมาย รัฐธรรมนูญสำหรับปกครองประเทศเวียดนามในค.ศ. ๑๙๔๖ และได้แก้ไขเพิ่มเติมครั้งสุดท้ายในค.ศ. ๒๐๑๓ เพื่อรองรับสิทธิและเสรีภาพของประชาชนอย่างเช่น

๒) หลักการบัตรลงคะแนนลับ หลักการนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อให้แน่ใจว่าการเคารพเสรีภาพในการแสดงเจตจำนงของผู้มีสิทธิเลือกตั้งเพื่ออำนวยความสะดวกขั้นตอนการคัดเลือกของผู้มีสิทธิเลือกตั้งแต่ละคนไม่ได้รับผลกระทบจากอิทธิพลของบุคคลหรือกลุ่ม อื่น ๆ ในรายงานเรื่องสิทธิและเสรีภาพของประชาชนของ เครือข่ายสิทธิมนุษยชนของเวียดนาม เห็นว่าในการมีส่วนร่วมทางการเมืองและชีวิตสาธารณะ พรรคคอมมิวนิสต์ผูกขาดความเป็นผู้นำของชาติ และเพื่อรับประกันความเป็นพลเมืองสิทธิในเสรีภาพในการรวมตัวและการชุมนุมโดยสงบซึ่งได้รับการยอมรับอย่างชัดเจน โดยกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง ในการแสดงออกและเสรีภาพในการพูด การลงโทษทางกฎหมายและการกดขี่ข่มเหงต่อนักข่าวและประชาชนที่แสดงความคิดเห็นอย่างสันติผ่านสื่อสิ่งพิมพ์วิทยุและอินเทอร์เน็ต อย่างไรก็ตามเมื่อพูดถึงสิทธิมนุษยชน เวียดนามมักจะอ้างถึง “ การลดความยากจน ” เป็นสำคัญและการเติบโตของรายได้ต่อหัวเพื่อบ่งชี้ความสำเร็จของนโยบายของรัฐ รัฐบาลเวียดนามอ้างว่าประเทศนี้มีความก้าวหน้าด้านสิทธิมนุษยชนเกี่ยวกับโครงการลดความยากจน ภายใน ๕ ปีมีรายงานว่าสัดส่วนครัวเรือนยากจนทั่วประเทศลดลงจาก ๑๔.๒% ในปี พ.ศ. ๒๕๕๓ เหลือ ๔.๒๕% ในปี พ.ศ. ๒๕๕๘

ตารางที่ ๒.๕ สรุปแนวคิดเกี่ยวกับการเลือกตั้ง

นักวิชาการหรือแหล่งข้อมูล	แนวคิดหลัก
---------------------------	------------

^{๕๙} VIETNAM HUMAN RIGHTS NETWORK, REPORT ON HUMAN RIGHTS IN VIETNAM 2016-2017, (Westminster: 8971 Colchester Ave, 2017), p. 68

เหงียน วัน อัน ค.ศ.๒๐๑๗

หากไม่มีการเลือกตั้งประชาชนจะไม่มีโอกาสเลือก
ประมุขแห่งรัฐ เป็นเวลานานแล้วที่พรรคจะไม่เป็น
ประชาธิปไตยจริง ๆ ไม่ใช่ประชาธิปไตยในหมู่ประชาชน
มันยังคงเป็นทางการเฉย ๆ คนไม่ค่อยสนใจเพื่อแก้
ข้อผิดพลาดของระบบนี้อาจมีพรรคพวกหลายคนนำเสนอ
เวทีการเลือกตั้งที่แตกต่างกันเช่นหลังจากนั้นพรรคจะ
เลือกเวทีเลือกตั้งสองหรือสามเวทีเพื่อให้ประชาชนเลือก
เช่นการเลือกตั้งในภายในประเทศภาคเดียวที่มีพรรค
การเมืองหลายพรรค เมื่อเป็นเช่นนี้ประชาชนจะมีโอกาส
เลือกเวทีของผู้สมัครและหัวหน้าเวทีเพื่อเป็นเวทีพัฒนา
ประเทศและประมุขตามวาระที่กำหนด^{๖๐}

เหงียน วันเยว่ ค.ศ.๒๐๑๖

ในต่างประเทศ ที่มีระบบการหาเสียงไม่มีการเลือก
ตั้งแต่มีการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งและตามข้อบังคับสมัช
ชาแห่งชาติเป็นองค์กรตัวแทนสูงสุดของประชาชนคือ
พรรคคอมมิวนิสต์เวียดนาม ชายที่มีตำแหน่งสูงสุดคือ

ตารางที่ ๒.๕ สรุปแนวคิดเกี่ยวกับการเลือกตั้ง (ต่อ)

นักวิชาการหรือแหล่งข้อมูล

แนวคิดหลัก

^{๖๐} Nguyễn Văn An, สารานุกรมเสรี: การเลือกตั้งในเวียดนาม, [ออนไลน์], แหล่งที่มา: https://vi.wikipedia.org/wiki/B%E1%BA%A7u_c%E1%BB%AD_%E1%BB%9F_Vi%E1%BB%87t_Nam [๐๙ กันยายน ๒๕๖๓].

คณะกรรมการกลางตามมาตรา ๔ ของรัฐธรรมนูญ
๑๙๙๒ เป็นผู้นำของรัฐและสังคม^{๖๑}

๒.๖ แนวคิดที่เกี่ยวกับสิทธิและเสรีภาพทางการเมือง

ในปัจจุบัน สังคมโลกมองว่าเวียดนามให้ความสำคัญและปกป้องสิทธิเสรีภาพขั้นพื้นฐานของประชาชน รวมถึงสิทธิเสรีภาพในการชุมนุมและแสดงความคิดเห็นที่สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญปีค.ศ. ๒๐๑๓ และธรรมเนียมปฏิบัติสากลเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนอย่างจริงจัง หลังจากที่ได้เข้าเป็นสมาชิกของสหประชาชาติเมื่อปีค.ศ. ๑๙๗๗ เวียดนามได้ให้ อนุสัญญาาระหว่างประเทศต่าง ๆ เกี่ยวกับสิทธิมนุษยชน เช่น อนุสัญญาาระหว่างประเทศว่าด้วย การขจัดการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติในทุกรูปแบบ อนุสัญญาว่าด้วยการขจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีในทุกรูปแบบ อนุสัญญาาระหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม อนุสัญญาาระหว่างประเทศเกี่ยวกับสิทธิด้านพลเรือนและการเมือง อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิของเด็ก อนุสัญญาต่อต้านการทรมาน และอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิคนพิการ

นอกจากนี้ เวียดนามยังประกาศมติและมาตรการที่สอดคล้องกับกฎหมายเวียดนามและธรรมเนียมปฏิบัติสากลเพื่อรักษาความมั่นคงและความปลอดภัยให้แก่ประชาชน โดยเฉพาะผู้สูงอายุ สตรี และเด็ก เวียดนามยังเป็นสมาชิกของสภาสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติวาระปีค.ศ. ๒๐๑๔-๒๐๑๖ และมีความร่วมมือด้านสิทธิมนุษยชนอย่างเข้มแข็งในกรอบประชาคมประเทศที่ใช้ภาษาฝรั่งเศส เข้าร่วมกรอบความร่วมมือระดับภูมิภาคเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชน รวมทั้งคณะกรรมการร่วมรัฐบาลเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนอาเซียน นอกจากผลสำเร็จที่น่ายกย่องด้านสิทธิมนุษยชนแล้ว เวียดนามยังเป็นฝ่ายรุกในการจัดทำร่างรายงานการตรวจสถานการณ์ประจำของสภาสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติเกี่ยวกับการปฏิบัติสิทธิมนุษยชนในเวียดนาม เข้าร่วมการสนทนาด้านสิทธิมนุษยชนกับสหรัฐ ออสเตรเลีย สวิสเซอร์แลนด์และอียู อยู่เสมอ การให้ความสำคัญและค้ำประกันสิทธิเสรีภาพขั้นพื้นฐานของประชาชนเวียดนามได้รับการปฏิบัติอย่างแท้จริงและได้รับคำชื่นชมจากประชาคมระหว่างประเทศเสรีภาพและประชาธิปไตยต้องได้รับการปฏิบัติในกรอบของกฎหมาย สิทธิขั้นพื้นฐานของพลเมืองคือสิทธิของพลเมืองที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญควบคุมความสัมพันธ์ที่สำคัญโดยเฉพาะระหว่างประชาชนและรัฐพื้นฐานของการดำรงอยู่ของบุคคลและกิจกรรมปกติของสังคม สิทธิขั้นพื้นฐานของพลเมืองมีความสำคัญสูงสุดต่อประชาชนและรัฐ มัน

^{๖๑} Nguyen Van Yeu, สารานุกรมเสรี: การเลือกตั้งในเวียดนาม, [ออนไลน์], แหล่งที่มา: https://vi.wikipedia.org/wiki/B%E1%BA%A7u_c%E1%BB%AD_%E1%BB%9F_Vi%E1%BB%87t_Nam [๐๙ กันยายน ๒๕๖๓].

เป็นพื้นฐานสำหรับรัฐในการควบคุมสิทธิเฉพาะของประชาชน สิทธิขั้นพื้นฐานของประชาชน ได้แก่ พื้นฐานทางการเมืองเศรษฐกิจวัฒนธรรมสิทธิในการศึกษาประชาธิปไตยและเสรีภาพส่วนบุคคล

ในเวียดนามสิทธิขั้นพื้นฐานของพลเมืองในการเมือง ได้แก่ สิทธิในการมีส่วนร่วมในการจัดการของรัฐและสังคมสิทธิในการออกเสียงเลือกตั้งการเลือกตั้งสิทธิในการอุทธรณ์และการปฏิเสธ สิทธิพื้นฐานทางเศรษฐกิจและสังคมของพลเมืองรวมถึง: สิทธิแรงงาน สิทธิในการเป็นเจ้าของ เสรีภาพทางธุรกิจ สิทธิในที่อยู่อาศัย ความเสมอภาคสำหรับชายและหญิง การแต่งงานและสิทธิของครอบครัว สิทธิเพ็ดลิตเพลินไปก็้ระบอบการคุ้มครองสุขภาพ สิทธิของเยาวชนในการศึกษา แรงงานและนันทนาการ สิทธิในการได้รับการคุ้มครอง ได้รับการดูแลและให้การศึกษาโดยเด็ก ๆ และสิทธิพิเศษของผู้ทุพพลภาพ สงคราม ทหารป่วยและสมาชิกในครอบครัว ชุมชนของผู้พลีชีพสิทธิในการช่วยเหลือคนชราคนพิการและเด็กกำพร้าที่ทำอะไรไม่ถูก สิทธิขั้นพื้นฐานของพลเมืองในวัฒนธรรมและการศึกษารวมถึงสิทธิในการศึกษาสิทธิในการดำเนินการวิจัยทางวิทยาศาสตร์และกิจกรรมสร้างสรรค์ สิทธิขั้นพื้นฐานของประชาธิปไตยและเสรีภาพส่วนบุคคลของพลเมืองรวมถึง สิทธิในเสรีภาพในการแต่งงาน ที่อยู่อาศัย เสรีภาพในการพูด เสรีภาพในการพูด สิทธิในการได้รับข่าวสาร สิทธิในการรวมตัวและการจัดตั้งพลเมือง การประท้วงเสรีภาพในความเชื่อและศาสนาสิทธิในการขัดขืนไม่ได้ของร่างกายสิทธิในการรักษาความลับ ในการติดต่อทางจดหมายทางโทรศัพท์โทรศัพท์โทรเลขและหนังสือที่ขัดขืนไม่ได้จากที่פק^{๖๒}นับแต่นั้นมา รัฐบาลได้ให้ความสำคัญต่อสิทธิและเสรีภาพพลเมืองและได้เขียนไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามนักวิจัยสรุปดังต่อไปนี้

วรรค ๒ มาตราที่ ๒๕ บัญญัติว่า “พลเมืองมีสิทธิเสรีภาพในการออกเสียง การเข้าถึงข้อมูล ข่าวสาร การประชุม ก่อตั้งสมาคม การประท้วง แต่สิทธิเหล่านั้นต้องถูกกำหนดโดยกฎหมาย”^{๖๓} ตามรัฐธรรมนูญ ในมาตรานี้เห็นได้ว่าประเทศเวียดนามได้เปิดโอกาสให้พลเมืองมีสิทธิเหมือนบางประเทศที่ใช้ในระบอบประชาธิปไตยเพียงแต่ว่าสิทธิเหล่านั้นต้องกฎหมายอนุญัตติจึงจะทำได้

มาตรา ๘ ข้อ ๒ บัญญัติว่า หน่วยงานของรัฐเจ้าหน้าที่ และพนักงานของรัฐต้องเคารพ

^{๖๒} สารานุกรมเสรี, กฎหมายปกครอง: สิทธิพื้นฐานของประชาชนคืออะไร? การกำหนดสิทธิพื้นฐานของประชาชน, [ออนไลน์], แหล่งที่มา: <https://luatminhkhue.vn/quyen-cong-dan-la-gi-quydinghaphluatvequyencongdan.A.spx> [๒๓ มีนาคม ๒๐๒๐].

^{๖๓} สำนักงานรัฐสภา, สารานุกรมเสรี: สิทธิและหน้าที่พื้นฐานของพลเมือง, [ออนไลน์], แหล่งที่มา: <http://www.Chlnhphu.vn/porta/page/porta/chinhphu/NuocCHXHCNVietNam/ThongTinTongHop?CategoryId=920&articleId=10053009>, [๒๑ กรกฎาคม ๒๕๖๓].

ประชาชน อุทิศตนเพื่อรับใช้ประชาชน ติดต่อกับประชาชนอย่างใกล้ชิด รับฟังความคิดเห็นของประชาชน และ ยอมอยู่ภายใต้การดูแลของประชาชน ต่อด้านการทุจริตอย่างเด็ดขาด การเปลื้อง การแสดงออกของเจ้าหน้าที่ที่การปกครองระบบเจ้าขุนมูลนาย แบบเจ้ากี้เจ้าการ ผู้มีอำนาจ

มาตรา ๑๖ ข้อ ๒ ห้ามมิให้บุคคลใดถูกเลือกปฏิบัติในชีวิตทางการเมือง พลเรือน เศรษฐกิจ วัฒนธรรม สังคม

มาตรา ๒๔ ข้อ ๑ ทุกคนมีสิทธิในอิสรภาพแห่งความเชื่อ ศาสนา ตามหรือไม่ตามศาสนา ทุกศาสนามีความเท่าเทียมกันตามกฎหมาย

มาตรา ๒๕ พลเมืองทุกคนมีสิทธิและเสรีภาพในการพูด เสรีภาพของสื่อ เสรีการเข้าถึงข้อมูล การประชุมการสมาคมและการประท้วง การใช้สิทธิเหล่านี้ถูกกำหนดโดยกฎหมาย

มาตรา ๒๗ พลเมืองที่มีอายุสิบแปดปีขึ้นไปมีสิทธิออกเสียงลงคะแนนและมีอายุครบยี่สิบเอ็ด มีสิทธิลงสมัครเลือกตั้งในสมัชชาแห่งชาติและสภาประชาชน การใช้สิทธิเหล่านี้ถูกกฎหมายกำหนด

มาตรา ๔๒ พลเมืองมีสิทธิในการกำหนดเชื้อชาติ การใช้ภาษาของตนเอง การเลือกภาษาของการสื่อสารจากรัฐธรรมนูญในฉบับมาตราทั้งนั้นเห็นว่ารัฐบาลต้องมีการสนับสนุนให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจทางการเมืองทั้งมีการส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีบทบาททางการเมืองด้วย โดยสร้างแนวทางให้ประชาชนสามารถเข้ามามีส่วนรวมกับประเทศชาติเพื่อให้ประชาชนมีความรู้ถึงสิทธิและหน้าที่ต่างๆ ของตนที่รัฐธรรมนูญกำหนดไว้ อนุสัญญาระหว่างประเทศเกี่ยวกับสิทธิด้านพลเรือนและการเมือง เมื่อวันที่ ๒๔ กันยายนปี ค.ศ. ๑๙๘๒ ได้ระบุว่า สิทธิและเสรีภาพของประชาชนต้องได้รับการปฏิบัติในกรอบของกฎหมายไม่ส่งผลกระทบต่อความเป็นระเบียบเรียบร้อยในชุมชน ความมั่นคงของประเทศ คุณธรรมและสุขภาพของชุมชน ตลอดจนสิทธิและผลประโยชน์ของบุคคลต่าง ๆ ซึ่งหมายความว่า การปฏิบัติสิทธิเสรีภาพของพลเมืองและข้อจำกัดต่าง ๆ ต้องถูกระบุในกฎหมายของแต่ละประเทศอย่างชัดเจน ซึ่งเป็นประเด็นที่ละเอียดอ่อน เพราะแต่ละประเทศต้องพิจารณาสถานการณ์ความเป็นจริงในการจัดทำกฎหมายและมาตรการแก้ไขสำหรับการปฏิบัติสิทธิเสรีภาพของพลเมือง เพื่อสามารถยืนยันว่า สิทธิเสรีภาพของพลเมืองได้รับการเคารพและคุ้มครองโดยรัฐผ่านรัฐธรรมนูญและกฎหมายเวียดนาม ดังนั้น มาตรการแก้ไขปัญหาการชุมนุมในเวลาที่ผ่านมาของรัฐเวียดนามก็เพื่ออํารงเสถียรภาพทางการเมืองและสังคม ปกป้องชีวิตที่สงบสุขของประชาชน ทุกปฏิบัติการที่ละเมิดกฎหมาย เป็นภัยคุกคามต่อผลประโยชน์ส่วนรวมของประชาชนและผลประโยชน์ขั้นพื้นฐานของประเทศใดประเทศหนึ่งต้องถูกลงโทษอย่างเด็ดขาดตามกฎหมายของประเทศนั้น ทั้งนี้และทั้งนั้นได้แสดงให้เห็นว่า คำประกาศของโฆษกข้าหลวงใหญ่ด้านสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติเกี่ยวกับการชุมนุมในเวียดนามถือเป็นความผิดพลาด เพราะเป็นการ

ใส่ร้ายป้ายสีเกี่ยวกับปัญหาสิทธิมนุษยชนในเวียดนาม และเป็นการมองปัญหาอย่างขาดภาวะวิสัย ซึ่งสมควรถูกประณามและไม่ได้รับการยอมรับจากเวียดนามและประชาคมระหว่างประเทศ^{๖๔}

ตารางที่ ๒.๖ สรุปแนวคิดที่เกี่ยวกับสิทธิและเสรีภาพทางการเมือง

นักวิชาการหรือแหล่งข้อมูล	แนวคิดหลัก
โฮจิมินห์ ค.ศ.๒๐๐๐	กล่าวเนื่องในโอกาสประชุมกับสภาผู้แทนราษฎรและรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐประชาธิปไตยคืออะไร? คือคนรับใช้ประชาชนประชาธิปไตยคือรัฐบาลจะต้องเป็นคนรับใช้ ตั้งแต่ระดับประธานชาติลงมาจนถึงระดับล่างประชาชนเป็นเจ้าของรัฐบาลต้องเป็นคนรับใช้ของประชาชนทำงานในวันนี้ไม่ใช่เพื่อการหาตำแหน่ง ร่ำรวย หากรัฐบาลทำสิ่งอันตรายต่อประชาชนประชาชนมีสิทธิที่จะยกเลิกรัฐบาลได้ เมื่อประชาชนต้องช่วยการความช่วยเหลือรัฐบาลต้องรับใช้ต่อประชาชน หากรัฐบาลผิดประชาชนต้องวิพากษ์วิจารณ์ แต่วิจารณ์ไม่ใช่แข่ง” ^{๖๕}

^{๖๔} หวาง ต๊ก ญา, “สิทธิเสรีภาพผ่านระบบสื่อสารทางสังคมในเวียดนามปัจจุบัน”, *วิทยานิพนธ์นิติศาสตร์นิติศาสตร์บัณฑิต สาขาสหวิทยาการ*, (NHÃ VIỆN HÀN LÂM KHOA HỌC XÃ HỘI VIỆT NAM : HỌC VIỆN KHOA HỌC XÃ HỘI, 2016), p.68-70.

^{๖๕} Nhà xuất bản chính trị quốc gia, *Hồ chí minh toàn tập*, (Hà nội: ban bí thư trung ương đảng cộng sản việt nam, 2000), pp. 267-114.

๒.๗ แนวคิดเกี่ยวกับอิทธิบาท ๔

คำว่า อิทธิบาท แปลว่า บาทฐานแห่งความสำเร็จ หมายถึง สิ่งซึ่งมีคุณธรรม เครื่องให้บรรลุถึงความสำเร็จตามที่ตนประสงค์ ผู้หวังความสำเร็จในสิ่งใด ต้องทำตนให้สมบูรณ์ ด้วยสิ่งที่เรียกว่า อิทธิบาท ซึ่งจำแนกไว้เป็น ๔ คือ ๑. ฉันทะ ความพอใจรักใคร่ในสิ่งนั้น ๒. วิริยะ ความพากเพียรในสิ่งนั้น ๓. จิตตะ ความเอาใจใส่ฝักใฝ่ในสิ่งนั้น ๔. วิมังสา ความหมั่นสอดส่องในเหตุผลของสิ่งนั้น

๒.๗.๑ ความหมายของหลักอิทธิบาท ๔

อิทธิบาท ๔ เป็นหลักธรรมคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้าเพื่อจะใช้หลักการและแนวคิดให้ประสบผลสำเร็จตามหลักอิทธิบาทที่พระพุทธองค์ตรัสไว้ในพระไตรปิฎกเพื่อจะให้เห็นข้อปฏิบัติหรือเป็นแนวทางให้ประสบผลสำเร็จหรือประกอบภารกิจก็เมื่อต้องการสมาธิเพื่อให้จิตที่ทำงานนั้นดำเนินไปอย่างได้ผลก็พึงปลูกเราและชักจูงโดยอธิบาย ๔ พระพุทธองค์ได้ให้หลักการและแนวคิดเกี่ยวกับอิทธิพลบาท ๔ ในสูตรต้นตปิฎกมัชฌิมนิกาย มัชฌิมปณณาสกั ไว้ว่า สวาททั้งหลายของเราผู้ปฏิบัติตามเจริญอิทธิบาท ๔ ประการคือภิกษุในธรรมวินัยนี้^{๖๖}

๑. เจริญอิทธิบาทอันประกอบไปด้วยฉันทสมาธิชานสังขาร(สมาธิที่เกิดจากฉันทะความเพียรสร้างสรรค์)

๒. เจริญอิทธิบาทอันประกอบไปด้วยวิริยะสมาธิชานสังขาร(สมาธิที่เกิดจากวิริยะความเพียรสร้างสรรค์)

๓. เจริญอิทธิบาทอันประกอบไปด้วยจิตตะสมาธิชานสังขาร (สมาธิที่เกิดจากจิตความเพียรสร้างสรรค์)

๔. เจริญอิทธิบาทอันประกอบไปด้วยวิมังสาสมาธิชานสังขาร(สมาธิที่เกิดจากวิมังสา สมาธิความเพียรสร้างสรรค์)

^{๖๖} ม.ม(ไทย)๑๓/๒๔๗/๒๙๒.

ดังนั้นพระพุทธองค์ได้ตรัสในสูตรต้นตปิฎก ที่มณิกาย มหาวรรค ^{๖๗}พระผู้มีพระภาคทรงรู้ทรงเห็นเป็นพระอรหันตสมมาสัมพุทธเจ้าพระองค์นั้นทรงบัญญัติอิทธิบาท ๔ ประการนี้และเพื่อเพิ่มพูนความสำเร็จ เพื่อให้ชำนาญในเรื่องความสำเร็จเพื่อฝึกเพ่งให้เกิดความสำเร็จอิทธิบาท ๔ เป็นหลักธรรมที่ไม่ล่าสมัยหรือหลักธรรมอันเป็นหลักแห่งความสำเร็จหรือทางแห่งความสำเร็จ ๔ ประการที่ในปัจจุบันแม้เราจะหลงลืมกันไปบ้างว่าคืออะไรแต่ถ้าหากได้ย้อนรำลึกกันบ้างว่ามีอะไรและคืออะไรจะเห็นได้ว่าหลักธรรมอายุ สองพัน กว่าปีไม่มีคร่าวใดที่จะเรียกว่าล่าสมัย ฉันทะ เพราะเหตุว่าทรงละสิ่งที่ทรงทำจึงได้ทำสิ่งที่ทำอยู่ในขณะนี้ วิริยะ คือความเพียรไม่ย่อท้อ จิตตะ คือความเอาพระทัยจดจอบในสิ่งที่มุ่งทำ เพราะฉะนั้นท่านจึงทำได้ วิมังสา ทำงานแล้วไม่ทิ้งคอยตรวจสอบทบทวนไตร่ตรองพิจารณาทันตั้งนั้นละ ความสำเร็จปฏิบัติตามหลักธรรมที่จะนำไปสู่ความสำเร็จแทนกิจการที่เรียกว่าอิทธิบาททำให้ถึงความสำเร็จซึ่งมี ๔ ข้อคือ

ฉันทะ: รักงาน (การเห็นคุณค่า ความรัก ความพอใจ) คือมีใจละเอียดจะทำสิ่งนั้นและทำด้วยใจรักต้องการทำให้เป็นผลสำเร็จอย่างดีให้เจ็บหรืองานที่ทำมิใช่สักแต่จะทำพอให้สำเร็จสำเร็จหรือเพียงเพราะอยากได้สตางค์รางวัลหรือผลกำไร

วิริยะ: สู้งาน (ความเพียร เห็นเป็นความท้าทาย ใจสู้ ขยัน) คือพากเพียรทำขยันมั่นประกอบมั่นกระทำสิ่งนั้นด้วยความพยายามเข้มแข็งอดทนเอาธุระไม่ทอดทิ้งไม่ทอดยถั่วไปข้างหน้างานสำเร็จ

จิตตะ: ใส่ใจงาน (ความคิด อุทิศตัวต่องาน ใจจดจ่อ จริงจัง) คือเอาจริงเอาจิตฝึกฝน ตั้งจิตรับรู้ในสิ่งที่ทำและทำสิ่งนั้นด้วยความคิดไม่ปล่อยจิตให้ฟุ้งสารเลื่องเลือนลอยไข่ความคิดในเรื่องนั้นบ่อย ๆ เสมอเสมอทำเก็บหรืองานนั้นอย่างอุ่งใจ

วิมังสา: ทำงานด้วยปัญญา (ไตร่ตรอง พิสูจน์ ทดสอบ ตรวจสอบ ปรับปรุงแก้ไข) ใช้ปัญญาสอบสวนคือหมั่นใช้ปัญญาพิจารณาใคร่ครวญตรวจสอบหาเหตุผลและตรวจสอบข้อเท็จจริงข้อหยิ่งหย่อนเกินเลยบกพร่องขัดข้องในสิ่งที่ทำนั้น โดยรู้จักทดลอง วางแผน วัดผล และตรวจสอบข้อยิ่งหย่อนเกินเลยบกพร่องครบคล่องในสิ่งที่ทำนั้นด้วยรู้จักทดลอง วางแผน วัดผล คิดค้นวิธีแก้ไข ปรับปรุงเป็นต้นเพื่อจัดการและดำเนินงานนั้นให้ได้ผลดียิ่งขึ้นไป^{๖๘} ตามหลักพระพุทธศาสนากล่าวไว้ว่าผู้หวังความเจริญควรปฏิบัติในธรรมอันเป็นเครื่องนำไปสู่ความเจริญหรือสำเร็จตามแนวประสงค์คำแปลของอิทธิบาท ๔ มี ๒ ทางคือ ๑. แปลว่าข้อปฏิบัติที่ให้ผู้ฤทธิ์ (basic of psychic power) อีกอย่างหนึ่งแปลว่าข้อปฏิบัติที่ให้บรรลุถึงความสำเร็จ (low of success) อิทธิบาท ๔ อธิบายเป็น ๒ นัย คือ นัยแห่งพระสูตรและนัยใน

^{๖๗} ที.ม.(ไทย)๑๐/๒๘๗/๒๘๒.

^{๖๘} พิชุร มลิวัลย์, แบบเรียนวิชาธรรมและนักธรรมชั้นตรี, (กรุงเทพมหานคร : กรมการศาสนา, ๒๕๔๐), หน้า ๑๙-๒๐.

แห่งพระธรรมจะแสดงหนักไปทางโลกุตตระ ในที่นี้เป็นารแสดงตามนัยแห่งพระสูตรความหมายของอิทธิบาทมีดังนี้ความพอใจการทำความพอใจความใคร่เพื่อจะทำความฉลาดความพอใจในธรรมะนี้เรียกว่าฉันทะ ความปรารถนาความเพียรทางใจความค่าเชมรความประกันความตั้งหน้าความพยายามความอดทนความอดทนความเข้มแข็งความมั่นคงความก้าวไปอย่างไม่ท้อถอยความไม่ทอดทิ้งฉันทะถ้าไม่ทอดทิ้งธุระความประดับประดาธุระไว้ด้วยดี วิริยะ วิริยอินทรีย์ วิริยพละ สัมมาวายามะ นี้เรียกว่าวิริยะ จิต มโน มนัส มโน วิญญานธาตุ นี้เรียกว่าจิต ปัญญา กิริยา ที่รู้ชัด ความไม่หลง ความวิจยธรรมะ สัมมาทิฐิ นี้เรียกว่าวิมังสา^{๖๙}

ธรรมที่เป็นเหตุให้ประสบความสำเร็จมี ๔ อย่างคือฉันทะมีความพอใจมีใจรักคือพอใจที่จะทำสิ่งนั้นและทำด้วยใจรักต้องการทำให้เป็นผลสำเร็จอย่างดีแห่งกิจกรรมหรืองานที่ไม่ใช่จะทำให้เสร็จๆหรือเพียงเพราะอยากได้รางวัลหรือผลกำไร วิริยะคือขยันมั่นประกอบบั่นกระทำให้สิ่งนั้นด้วยความพยายามเข้มแข็งอดทนเอาธุระไม่ทอดทิ้งไม่ท้อถอยสู่สำเร็จของชีวิตตามที่พระพุทธเจ้าตรัสไว้ว่าจิตเป็นลักษณะฐานของสิ่งทั้งหลายประสิทธิ์กว่าสิ่งทั้งหลาย ๆ สำเร็จได้โดยจิตเพราะฉะนั้นความสำเร็จจึงอยู่ที่ใจไม่ว่าเพราะเราจะต้องการอะไรหากเราต้องตั้งใจทำกรรมนั้นให้มั่นคงทุกสิ่งจะสำเร็จได้ตั้งใจและอธิบาย ๔ ให้ถึงคั้นคือทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยใจรักด้วยความพอใจด้วยใจจุดจ่อและใช้ปัญญาใต้อธิบายอย่างสม่ำเสมอ^{๗๐} อิทธิบาท ๔ เป็นธรรมแห่งความสำเร็จ ธรรมแห่งการก้าวหน้า ที่ตั้งฝึกฝน จนทำให้สำเร็จ ทำให้จิตใจต่อสู้กับการงาน การใช้ชีวิตบนพื้นฐานแห่งความสุข องค์ประกอบของอิทธิบาท ๔ ในความหมายของพระพุทธศาสนานั้นมีการกล่าวเอาไว้อย่างมากมายแต่หลักๆแล้วจะมีความหมายที่เป็นแก่นแท้ในการปฏิบัติเพื่อให้เห็นชอบเพียง ๔ อย่างดังนี้

๑. ฉันทะ แปลว่าความพอใจ ได้แก่ความมีใจรักใคร่สิ่งที่ทำและพอใจใฝ่รักในจุดหมายของสิ่งที่ทำนั้น อยากทำสิ่งนั้น ๆ ให้สำเร็จ อยากให้งานนั้นหรือสิ่งนั้น ๆ บรรลุ พุดง่าย ๆ ว่ารักงานและรักจุดหมายของงานพูดให้ลงลึกในทางธรรมะว่าความรักความใฝ่ใจปรารถนาต่อภาวะดีงามเต็มสมบูรณ์ของสิ่งนั้น ๆ ของงานนั้น ๆ อยากทำให้สำเร็จผลตามจุดหมายที่ดีงามนั้นเมื่อเห็นสิ่งนั้นหรืองานนั้นกำลังเดินหน้าไปสู่จุดหมายก็เกิดปิติเป็นความอิมใจครั้นสิ่งหรืองานที่ทำนั้นบรรลุจุดหมายก็รับโสมนัสเป็นความฉ่ำชื่นใจที่พร้อมด้วยความรู้สึกโปร่งใสเบิกบาน เป็นอิสระสามารถปลุกเร้าฉันทะให้เกิดอย่างแรงกล้าเกิดความรักในคุณค่าความดีงามความสมบูรณ์ของสิ่งนั้นหรือจุดหมายนั้นอย่างเต็มที่แล้วคุณก็จะทุ่มเทชีวิตและจิตใจ

^{๖๙} พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตโต), **ธรรมบุญชีวิต**, พิมพ์ครั้งที่๔๖, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ศาสนา, ๒๕๔๕), หน้า ๔๐.

^{๗๐} สุชีพ ปุญญานุภาพ, **คุณลักษณะพิเศษแห่งพระพุทธศาสนา**, พิมพ์ครั้งที่๒, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาจุฬาราชวิทยาลัย, ๒๕๔๑), หน้า ๑๙.

อุทิศให้แก่สิ่งนั้นเมื่อรักแท้ก็มอบใจให้อาจถึงขนาดยอมสละชีวิตเพื่อสิ่งนั้นได้เมื่อมีฉันทะนำแล้วก็ต้องทำการสิ่งนั้นให้ดีที่สุดให้สำเร็จผลอย่างดีที่สุดของสิ่งนั้น ของงานนั้นไม่ห่วงพะวงกับสิ่งล่อเร้าหรือผลตอบแทนทั้งหลาย จิตใจก็มุ่งแน่วแน่ ในการดำเนินสู่จุดหมายเดินเรียบสม่ำเสมอไม่ซ่าน ไม่ส่าย ฉันทะสมาธิจึงเกิดขึ้นโดยนัยนี้และพร้อมไปกับประธานสังขารคือความเพียงสร้างศักดิ์ก็ยอมเกิดควบคุมด้วย

๒. วิริยะแปลว่าความกล้าหาญแกล้วกล้า บากบั่น ก้าวไปใจสู้ไม่ย่อท้อไม่หวั่นกลัวและความยากลำบากเมื่อคุณรู้ว่าสิ่งใดมีคุณค่าควรแก่การบรรลุถึงถ้าวิริยะเกิดขึ้นแก่เขาแล้วแม้ได้ยืนว่าจุดหมายนั้นจะรู้ถึงได้ยากนะมีอุปสรรคและความยากลำบากหรืออาจใช้เวลาเท่านั้นปีเท่านั้นเดือนเขาก็ไม่ท้อถอยกลับเห็นเป็นสิ่งที่ท้าทายที่เขาจะเอาชนะให้ได้ทำให้สำเร็จคนที่มีความเพียรเท่ากับมีแรงหนุนเวลาทำงานหรือปฏิบัติธรรมก็ตามจิตใจจะแน่วแน่มั่นคงพุ่งตรงต่อจุดหมายสมาธิก็เกิดขึ้นได้เรียกว่าเป็นวิริยะสมาธิพร้อมทั้งมีประธานสังขารคือความเพียรสร้างสรรค์เข้าประกอบคู่ไปด้วย

๓. จิตตะแปลว่าความคิดจุดจ่อ หรือเอาใจพระอภัย ได้แก่ความมีจิตผูกพันจุดจ่อเฝ้าคิดเรื่องนั้น ใจอยู่กับงานนั้นไม่ปล่อย ไม่ห่างไปไหน ถ้าจิตเป็นไปอย่างแรงกล้าในเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรืองานอย่างใดอย่างหนึ่งคุณผู้นั้นจะไม่สนใจรับรู้เรื่องอื่น ๆ ใครพูดอะไรเรื่องอื่น ๆ ไม่สนใจแต่ถ้าพูดเรื่องงานนั้นจะสนใจเป็นพิเศษทันทีบางทีจิตทำเรื่องนั้น งานนั้น ขลุ่ยจนอยู่ได้ทั้งวันทั้งคืน ไม่เอาใจใส่ร่างกายการแต่งเนื้อแต่งตัวอะไรเกิดขึ้นก็ไม่สนใจเรื่องอื่นเกิดขึ้นใกล้ใกล้ ๆ บางทีก็ทำไม่รู้จักวันลี้มวันลี้มคืนลี้มคืนลี้มนอนความมีใจฝักใฝ่เช่นนี้ยอมทำให้สมาธิเกิดขึ้นจิตจะแน่นแนบสนิทในกิจที่ทำมีกำลังมากเฉพาะสำหรับกิจนั้นเรียกว่าเป็นจิตตะสมาธิพร้อมกันนั้นก็เกิดประธานสังขารคือความเพียรสร้างสรรค์สนับสนุนไปด้วย

๔. วิมังสาแปลว่าความสอบสวน ไตรตรอง ได้แก่การใช้ปัญญาพิจารณาหมั่นใคร่ครวญ ตรวจตราหาเหตุผลและตรวจสอบข้อยิ่งหย่อน เกินเลย ปกครองหรือคัดค้านเป็นต้น ในกิจที่ทำรู้จักทดลองและคิดค้นหาทางแก้ไขปรับปรุงข้อนี้เป็นการศึกษาชักนำสมาธิซึ่งจะเห็นได้ไม่ยากคุณมีวิมังสาเป็นพวกชอบคิดค้นหาเหตุผลตรวจสอบทดลองเมื่อทำอะไรก็คิดพิจารณาทดสอบไปเช่นคิดว่าผลนี้เกิดจากสาเหตุอะไรทำไมจึงเป็นอย่างนี้ผลคราวนี้เกิดจากปัจจัยที่เป็นองค์ประกอบเหล่านี้ทั้งนั้นร่องเรียนองค์ประกอบนั้นแล้วไม่เกิดผลอย่างที่คาดหมายเป็นเพราะอะไรจะแก้ไขที่จุดไหน ให้เหตุให้จิตแน่วแน่วแล่นดิ่งไปกับเรื่องที่พิจารณา เรียกว่าวิมังสาสมาธิซึ่งจะมีประธานสังขารคือความเพียรสร้างสรรค์เกิดขึ้นมาด้วยเช่นเดียวกันกับสมาธิคนอื่น ๆ^{๗๑}

^{๗๑} พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตโต), **พุทธธรรม** พิมพ์ครั้งที่ ๘, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๔๒), หน้า ๘๔๒-๘๔๔.

ตารางที่ ๒.๗ แสดงการสังเคราะห์ความหมายและองค์ประกอบของอิทธิบาท ๔

นักวิชาการหรือแหล่งข้อมูล	แนวคิดหลัก
พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตฺโต) (๒๕๔๕ หน้า ๔๐)	<p>หลักธรรมที่จะนำไปสู่ความสำเร็จแทนกิจการที่เรียกว่าอิทธิบาททำให้ถึงความสำเร็จซึ่งมี ๔ ข้อคือ</p> <p>ฉันทะ:รักงาน การเห็นคุณค่า ความรัก ความพอใจ ในสิ่งนั้นและทำด้วยใจรักต้องการทำให้เป็นผลสำเร็จอย่าง ดีให้เจ็บหรืองาน ที่ทำมิใช่สักแต่จะทำพอให้สำเร็จหรือ เพียงเพราะอยากได้สตางค์ รางวัลหรือกำไร</p> <p>วิริยะ: สู้งาน ความเพียร เห็นเป็นความท้าทาย ใจ สู้ ขยัน คือพากเพียรทำขยันประกอบกันกระทำสิ่งนั้นด้วยความพยายามเข้มแข็งอดทนไม่ทอดทิ้งไม่ท้อถอยก้าวไป ข้างหน้าจนสำเร็จ</p>

ตารางที่ ๒.๗ แสดงการสังเคราะห์ความหมายและองค์ประกอบของอิทธิบาท ๔

นักวิชาการหรือแหล่งข้อมูล	แนวคิดหลัก
	<p>วิจิตตะ: ใส่ใจงานความคิดอุทิศตัวต่องานใจจดจ่อ จริงจัง คือเอาจริงเอาจิตฝึกฝั ตั้งจิต รับรู้ในสิ่งที่ทำด้วยความคิดเรื่องนั้นบ่อย ๆ เสมอเสมอทำเก็บหรืองานนั้น อย่างอุ่งใจ</p> <p>วิมังสา: ทำงานด้วยปัญญาไตร่ ตรองพิสุจน์ทุก สอบ ตรวจสอบตรา ปรับปรุงแก้ไข ใช้ปัญญาสอบสวนคือหมั่น</p>

ใช้ปัญหาพิจารณาใคร่ควรตรวจตราหาเหตุผลและ
ตรวจสอบข้อเท็จจริงข้อหยิ่งหย่อนเกินเลยบกพร่อง
ขัดข้องในสิ่งที่ทำนั้น

๒.๘ ข้อมูลบริบทเรื่องที่วิจัย

๒.๘.๑. สภาพทั่วไป

๑) ประวัติความเป็นมา

โรงเรียนพระปริยัติธรรม ของจังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม มีที่ตั้งอยู่ที่วัดโพธิศาลราช (กำพง) ในเมือง อำเภอในเมือง จังหวัด ตราวิญ ประเทศเวียดนาม เป็นศูนย์กลางในการเรียนรู้สำหรับชาวพุทธและประชาชนทั่วไป โรงเรียนพระปริยัติธรรมนี้ ใน ค.ศ. ๑๙๕๕ พระ สีน ธน (Son Thun) เจ้าคนจังหวัด ตราวิญ โดยมี พระมหาฟาท (Phra Maha Phat) เป็นเลขาธิการ ได้เปิด ห้องเรียน พระปริยัติธรรม ม.ต้นขึ้น ชื่อว่า อนุวิทยาลัย รสมีสุริยา (អនុវិទ្យាល័យរស្មីសុរិយា) โดยเอารูปแบบกเขมร-ฝรั่งเศส^{๗๒} มาประกอบการสอน ถือว่าเป็นการเอารูปแบบทางโลกเข้ามาประกอบกับวิชาทางพระพุทธศาสนารวมกันครั้งแรกในจังหวัดตราวิญ ๒ ปีต่อมา คือใน ค.ศ. ๑๙๕๗ พระสีนวงส์ (Son Von) ได้ถูกคณะสงฆ์เลือกมาเป็น เจ้าคนจังหวัดตราวิญโดยเห็นความต้องการของลูกศิษย์ที่จบมต้นแล้วอยากเรียนต่อไปอีก พระองค์ตัดสินใจเปิดโรงเรียนพระปริยัติธรรมมปลายขึ้นอีกในไม่กี่ปีต่อมา ชื่อว่า โรงเรียนพระปริยัติธรรมมปลาย สาขาศาสนศึกษาวิทยาลัย สีนวง หนึ่งปีต่อมาคือในคศ ๑๙๕๘ รัฐบาล ังติญเตียม ได้ออกกฎหมายบังคับปิดโรงเรียนไป ทำให้มีการประท้วงเรียกร้องสิทธิของชาวเขมรขึ้นมาในหนึ่งปีต่อมาคือในช่วงวันศาสตร์เขมร เดือน กันยายน ค.ศ. ๑๙๖๐ นำโดยพระมหา สีน วง และคณะสงฆ์และชาวเขมรประมาณ ๔๐.๐๐๐ องค์+รูป^{๗๓} ต่อมา ในค.ศ. ๑๙๗๖ พระกิม ตุก เจือง กนธรรมมา (Kim Tuc Chuong) คณะสงฆ์เหลือถูกขึ้นมาเป็นเจ้าคนจังหวัดแทน พระเจ้าคนจังหวัด หล่วงพ่อ กิม สาง ที่ถูกรัฐบาลคอมมิวนิสต์ไปขังคุก ในวันที่ ๒๖ เดือนตุลาคม ในค.ศ. ๑๙๗๕ และ ได้รับมรณภาพ ในวันที่ ๒ เดือน

^{๗๒} ทาจ ปรีชา เคื่อน, จากสารานุกรมเสรี: กิมสาง, [ออนไลน์], แหล่งที่มา: https://km.wikipedia.org/wiki/%E1%9E%82%E1%9E%B9%E1%9E%98_%E1%9E%9F%E1%9E%B6_%E1%9E%84 [๑ มีนาคม ๒๕๖๓].

^{๗๓} ทาจ ปรีชา เคื่อน, จากสารานุกรมเสรี: สีนวง, [ออนไลน์], แหล่งที่มา: https://km.Wikipedia.org/wiki/%E1%9E%9F%E1%9E%BA%E1%9E%84_%E1%9E%9C%E1%9E%84%E1%9F%8B [๑ มีนาคม ๒๕๖๓].

กุมภาพันธ์ ค.ศ. ๑๙๘๙ โดยการฉีดยาพิษให้มรณภาพ พระองค์ได้ต่ออุดมการณ์ของพระเจ้าคณะจังหวัด ก่อนๆคือพยายามฟื้นฟูโรงเรียนพระปริยัติธรรมขึ้นมาจนถึง ปัจจุบันนี้^{๗๔}

๒) ลักษณะที่ตั้ง

โรงเรียนพระปริยัติธรรมชื่อเป็นทางการว่าสาละพุทธิภิทยาลัยมัธยมศึกษาทุติยภูมิ(สภานตฺฐิ ตรีอุฎฺถยชฺชยสภิกุฎฺฐิ) มีที่ตั้งศูนย์กลางอยู่ที่ วัดโพธิสาลราช (รุตฺตเทนิสภานตฺฐ) กำแพง (กัถง) ตำบล ในเมือง อำเภอเมือง จังหวัด ตราวิญ ประเทศเวียดนาม^{๗๕}

๓) โครงสร้างและระบบการจัดการศึกษาของโรงเรียน

โดยเอาตามรูปแบบดั้งเดิมคือวิธีการสอนแบบเขมร-ฝรั่งเศส^{๗๖} ดังนั้นรูปแบบนั้นแบ่ง การศึกษา ๑๒ปีเหมือนทางโลกอยู่แล้วแปลกแต่โครงสร้างต่างกันไปคือ ป.ต้นกับ ป.ปลายมี ๕ปี สอน ม. ต้นมี ๔ ปี และ ม.ปลายมี ๓ ปี ในปีการศึกษา ค.ศ. ๒๐๑๙ - ๒๐๒๐ มีนักเรียน ม.๖ ทั้งหมด ๑๒๕ องค์+รูป ส่วนการเปิดพุมนิเทศ ทั่วไปในวันแรมที่ ๐๘ เดือน มิถุนายน และปิดใน วันแรมที่ ๑๑ เดือน กุมภาพันธ์ ทุกปี สรุปีเรียน ๒ เดือน ประมาณ ๑๐ เดือน ส่วนโครงสร้างของโรงเรียนมีศูนย์กลางอยู่ที่ ตัวจังหวัดก็จริงเนื่องจากนักเรียนมีทั่วจังหวัดคณะกรรมการจัดการได้แบ่งห้องเรียนไปให้อำเภอต่าง ๆ ของจังหวัดเพื่อความสะดวกสบายการเดินทางของนักเรียน แล้วส่งครูไปตามในแต่ละห้องเรียนแล้วแต่การ ข้อเสนอของผู้บริหารในห้องเรียนในแต่ละอำเภอทั้งนั้น จึงเห็นได้ว่าโรงเรียนพระปริยัติธรรมได้ขยาย โครงสร้างการศึกษาของตนไปทั่วอำเภอ ส่วนกรรมวิธีการสอนก็ยังยึดถือการสอนแบบ เขมร-ฝรั่งเศส เหมือนเดิมไม่มีการเปลี่ยนแปลงไปสักเท่าไร จนมาถึงปัจจุบันนี้

^{๗๔} ทาจ พริชา เคือน, จากสารานุกรมเสรี: **กิม ดุกเจ็ง**, [ออนไลน์], แหล่งที่มา: https://km.wikipedia.org/wiki/%E1%9E%82%E1%9E%B9%E1%9E%98_%E1%9E%8F%E1%9E%BB%E1%9E%80%E2%80%8B%E1%9E%85%E1%9E%BE%E1%9E%84 [๑ มิถุนายน ๒๕๖๓].

^{๗๕} เสียงเขมรโบราณ, สารานุกรมเสรี: **วัดโพธิสาลราช**, [ออนไลน์], แหล่งที่มา: <https://vokk.net/wat-bodhisalaraja-kom-pong/> [๑ มิถุนายน ๒๕๖๓].

^{๗๖} เสียงเขมรโบราณ, สารานุกรมเสรี: **สมัยอาณานิคมฝรั่งเศส**, [ออนไลน์], แหล่งที่มา: https://vi.Wikipedia.Org/wiki/Ph%C3%A1_p_thu%E1%BB%99c [๑ มิถุนายน ๒๕๖๓].

๒.๘.๒ ด้านประชากร

ข้อมูลเมื่อวันที่ ๒๓ มิถุนายน ค.ศ. ๒๐๒๐ นักเรียน ของโรงเรียนทั้งหมด ๑๒๕ องค์กร+รูปแบบ ออกเป็น ๔ ห้องเรียน ๒ ห้องอยู่ในตัวจังหวัดตราวิญ คือ ห้องเรียนวัดโพธิสารราช และห้องเรียนวัดหอสารองเอก อีกสองห้องอยู่ที่อำเภอ ตร่ากู คือห้องเรียนวัดพะโนโง้ง และห้องเรียนวัดบังไร่ทะใหม่

๒.๙ แนวคิดงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

๒.๙.๑ งานวิจัยที่เกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจทางการเมือง

เหงียน ธี ฮ่อง เมียง (NGUYỄN THỊ HỒNG MIÊN), วิจัยเรื่อง “พรรคคอมมิวนิสต์เวียดนาม ผู้นำสำหรับนวัตกรรมและวิธีการดำเนินงานของสมาคมสตรีตั้งแต่ปี ๑๙๙๖ ถึง ๒๐๑๖”, สรุปลผลการวิจัย

๑. สหภาพสตรีเวียดนามเป็นองค์กรทางสังคมและการเมืองแบบตัวต่อตัวองค์ประกอบใน HTC ของสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามเป็นตัวแทนและรวบรวมผู้หญิงเวียดนามทุกชนชั้น สมาคมนี้นี้เป็นสมาชิกของแนวร่วมปฏิวัติเวียดนามชายสมาชิกของสหพันธ์สตรีประชาธิปไตยนานาชาติสมาชิกของสหพันธ์คณะผู้แทนองค์กรสตรีอาเซียน สหภาพสตรีเวียดนามทำงานเพื่อความเท่าเทียมการพัฒนาสตรีดูแลปกป้องสิทธิและผลประโยชน์ทางกฎหมายและถูกต้องตามกฎหมายผู้หญิง มีส่วนร่วมในการจัดการของรัฐ ในเวลาเดียวกันความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันการสนับสนุนองค์กรย่อยผู้หญิงดำเนินการตามแนวปฏิบัติและนโยบายทางกฎหมายของพรรคและรัฐ หลัง ๘๖ ปีแห่งการเกิดและการพัฒนาสหภาพสตรีเวียดนามได้คิดค้น NDPTHD อย่างต่อเนื่องแสดงงานทางการเมืองที่ดีในการรวบรวมนำเสนอส่งเสริมศักยภาพที่ดีของสตรีในการพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจ ที่ละขั้นตอนยืนยันถึงบทบาทที่สำคัญ ใน HTCT สหภาพสตรีเวียดนามกลายเป็นสะพานเชื่อมระหว่างพรรคและฝูงผู้หญิง ๒. ก่อนปี ๑๙๙๖ ภายใต้การนำของพรรคคณะกรรมการพรรคทุกระดับสิทธิได้สั่งให้สหภาพสตรีเริ่มต้นการต่ออายุการปรับปรุงสิ่งใหม่ให้ทันสมัยและปฏิบัติตามภารกิจของตนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมเพื่อรวบรวมและนำสตรีไปสู่การปฏิบัติตามนโยบายนโยบายของพรรคและกฎหมายของรัฐเกี่ยวกับ ADP ส่งเสริมบทบาทของสตรีในการพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจ ปกป้องสิทธิและผลประโยชน์ที่ถูกต้องตามกฎหมายความชอบธรรมของสตรี อย่างไรก็ตามการต่ออายุ ILSSA ของสหภาพสตรีเวียดนามยังมีข้อบกพร่องหลายประการ ADP ยังมีข้อบกพร่องหลายประการสมาคมยังไม่ได้รับการส่งเสริมอย่างแท้จริงบทบาทขององค์กรทางสังคมและการเมืองไม่ได้รับการยืนยันจุดยืนมั่นคงสำคัญใน HTCT ๓. ตั้งแต่ปี ๑๙๙๖ ถึง ๒๐๑๖ ADPN ความทันสมัยของความทันสมัยของความทันสมัยสหภาพสตรีเวียดนามให้ความสนใจเป็นพิเศษกับพรรค ด้วยมุมมองเป้าหมายภารกิจแนวทางแก้ไขและแนวทางแก้ไขที่เหมาะสมของภาคีในโครงการย่อยการปรับปรุงความ

ทันสมัยของแรงงานสมัยใหม่สหภาพสตรีเวียดนาม “ คณะกรรมการพรรคทุกระดับรัฐบาลเสริมสร้างความเป็นผู้นำและทิศทางปรับปรุงสมาคมให้ทันสมัยของสมาคมมุ่งเน้นกิจกรรมไปที่ระดับรากหญ้าดูแลความเป็นจริงสิทธิที่ถูกต้องและถูกต้องตามกฎหมายสำหรับผู้หญิง” สร้างความตระหนักในบทบาทความรับผิดชอบของทุกระดับของพรรคและหน่วยงานในกระบวนการต่ออายุของสหภาพสตรีเวียดนามแก้ไขปัญหาที่เกิดจากสตรีโดยทันที จากนั้นยืนยันความเป็นผู้นำที่สำคัญของพรรคต่อ ADP ซึ่งเป็นปัจจัยชี้ขาดความสำเร็จในการฟื้นฟูความทันสมัยของสหภาพสตรีแห่งสหภาพสตรีเวียดนาม HLHPNVN เป็นของจริงการเป็นองค์กรของ HTC มีบทบาทสำคัญในกระบวนการนี้การก่อสร้างและการพัฒนาประเทศ ๔. ด้วยนโยบายที่เหมาะสมความคิดสร้างสรรค์ทิศทางที่ใกล้ชิดและทันที่ของงานเลี้ยงนี้งานปรับปรุงสหภาพแรงงานสตรีแห่งสหภาพสตรีเวียดนามตั้งแต่ปี ๑๙๙๖ ถึง ๒๐๑๖ มีข้อดีทั้งในด้านความคิดเชิงทฤษฎีและแนวทางปฏิบัติ HLHPNVN ยกระดับนวัตกรรมแห่งความทันสมัยของความทันสมัย ประสิทธิภาพการทำงานแสดงถึงพื้นฐานเรียนของผู้หญิงได้รับความสนใจจากระดับสหภาพมากขึ้นเรื่อย ๆ กิจกรรมสนับสนุนการเล่นของผู้หญิงการพัฒนาเศรษฐกิจการจัดความอดอยากและการลดความยากจนได้รับการต่ออายุด้วยความคิดริเริ่มและรูปแบบต่าง ๆ การสนับสนุนที่หลากหลายใช้งานได้จริงและมีประสิทธิภาพ “ การต่างประเทศและความร่วมมือระหว่างประเทศมีการขยายการประกอบ โหมตการทำงานของสมาคมได้รับการต่ออายุไปสู่ส่งเสริมความคิดเชิงบวกความคิดริเริ่มและความคิดสร้างสรรค์ ให้คำปรึกษากับคณะกรรมการพรรคปรับปรุงคุณภาพของรัฐบาลในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับ NTFPs” ทิศทางในระบบสมาคมได้รับการปรับปรุงและต่ออายุ แนวปฏิบัตินี้มุ่งเน้นอย่างยิ่งต่อกิจกรรมระดับรากหญ้าโดยมีรูปแบบการปฏิบัติที่หลากหลายสมาคมดึงดูดผู้หญิงให้เข้าร่วมในการจัดตั้งสมาคมมากขึ้นเรื่อย ๆ คณะกรรมการจัดงาน งานเจ้าหน้าที่ของสมาคมได้รับการปรับปรุงใหม่และสมบูรณ์แบบในทิศทางที่คล่องตัวและเหมาะสมลักษณะและข้อกำหนดของสมาคมกิจกรรมของสมาคมมีความสอดคล้องกันมากขึ้นข้อกำหนดในทางปฏิบัติตอบสนองความปรารถนาของผู้หญิงรวบรวมผู้หญิงจำนวนมากนำมาซึ่งศักยภาพที่ดีในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมทำให้ชีวิตของผู้คนดีขึ้นผู้คนปรับปรุงตำแหน่งและศักดิ์ศรีของเวียดนามในเวทีระหว่างประเทศ ๕. กระบวนการของพรรคในการเป็นผู้นำนวัตกรรมของ NDPTHĐ ของสหภาพสตรีเวียดนามตั้งแต่ปี ๑๙๙๖ ถึง ๒๐๑๖ ได้ออกจากปาร์ตี้พร้อมกับประสบการณ์อันล้ำค่า ไม่หยุดหย่อนสร้างความตระหนักถึงจุดยืนและบทบาทของสหภาพสตรีเวียดนามใน HTC ด้วยการสร้างที่ละขั้นตอนอธิบายแนวทางและนโยบายเกี่ยวกับโครงการนอกภาคเกษตรอย่างละเอียดและสมบูรณ์ปรับปรุงความทันสมัยของสมาคมกำกับการต่ออายุ ILSSA ของสหภาพสตรีเวียดนามอย่างครอบคลุมสอดคล้องและถูกต้องวางไว้ในปรับปรุงโดยรวมของระดับความทันสมัยของแนวร่วมปฏิวัติและองค์กรทางการเมือง - ชุมชนงานเทศกาล มุ่งเน้นไปที่องค์กรและสร้างบุคลากรของสหภาพสตรีในทุกระดับคุณภาพและความสามารถในการ

การตอบสนองความต้องการของการปรับปรุงความทันสมัยของสมาคมให้ทันสมัย HLHPNVN ในเชิงรุก ค้นคว้าให้คำปรึกษาเสนอกฎหมายและนโยบายในเชิงรุกที่เกี่ยวข้องกับผู้หญิงและการต่อต้านการทุจริต ตรวจสอบและกำกับดูแลการเปลี่ยนแปลงอย่างสม่ำเสมอสภาพแรงงานสตรีแห่งใหม่ทุกระดับ^{๗๗}

ตริน เฟื่อง ถาว (Trinh Phuong Thao) วิจัยเรื่อง “การสร้างกลไกของรัฐในการปกป้องรัฐธรรมนูญในสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม” สรุปรายการวิจัยและการชี้แจงเนื้อหาทางทฤษฎีเกี่ยวกับกลไก รัฐปกป้องรัฐธรรมนูญของเวียดนามในบริบทของการสร้างรัฐนิติธรรมการวางแผนสังคมนิยมสามารถสรุปได้ดังต่อไปนี้ ๑. รัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายเดิมเอกสารที่มีผลทางกฎหมายสูงสุดบทบาทของรัฐธรรมนูญมีความสำคัญอย่างยิ่งการปรากฏตัวของรัฐธรรมนูญเป็นการแสดงออกของประชาธิปไตยโดยรัฐธรรมนูญกำหนดขึ้นโดยประชาชนโดยแสดงออกถึงอำนาจอธิปไตยและเจตจำนงของประชาชน อยู่ในสถานะหลักนิติธรรมรัฐธรรมนูญได้รับการยกย่องเป็นพิเศษถูกมองว่าเป็น “มงกุฎ” ของหลักนิติธรรม ข้อกำหนดพื้นฐานประการหนึ่งของหลักนิติรัฐคือกฎหมายปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญและกฎหมายอย่างเคร่งครัด แต่ในทางปฏิบัติการปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญเกิดขึ้นได้เสมอ ละเมิดรัฐธรรมนูญ จากนั้นไปจำเป็นต้องปกป้องรัฐธรรมนูญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเวลาในปัจจุบันเมื่อภาคีและรัฐมุ่งมั่นที่จะดำเนินตามเป้าหมายของหลักนิติรัฐภายใต้หลักนิติรัฐการวางแผนสังคมนิยมประเด็นรัฐธรรมนูญต้องได้รับความสนใจมากขึ้น ๒. กลไกของรัฐในการพิทักษ์รัฐธรรมนูญมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อกิจกรรมการคุ้มครองรัฐธรรมนูญโดยเฉพาะอย่างยิ่งและเป้าหมายของการสร้างรัฐนิติธรรมสังคมนิยมเวียดนาม หนึ่งในโดยทั่วไปเข้าใจได้ว่ากลไกของรัฐในการพิทักษ์รัฐธรรมนูญเป็นระบบที่อ่อนแอปัจจัยที่เป็นส่วนประกอบที่แตกต่างกันซึ่งแต่ละองค์ประกอบมีฟังก์ชันบางอย่างมีความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบเกี่ยวข้องกันอย่างใกล้ชิด ทั้งหมดทำงานร่วมกันไปสู่เป้าหมายร่วมกันคือความปลอดภัยการป้องกันรัฐธรรมนูญ. ประสิทธิภาพของกิจกรรมการบริจาคมขึ้นอยู่กับ ประสิทธิภาพของกลไกการเคหะประเทศปกป้องรัฐธรรมนูญซึ่งส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับประสิทธิภาพของสถาบันที่ปกป้องรัฐธรรมนูญปัจจุบันในประเทศของเรากิจกรรมตามรัฐธรรมนูญดำเนินการโดยหน่วยงานในหน่วยงานของรัฐซึ่งหน้าที่ตามรัฐธรรมนูญส่วนใหญ่ดำเนินการผ่านหน้าที่การกำกับดูแลสูงสุดของสมัชชาแห่งชาติและบูรณาการในงานและอำนาจของหน่วยงานต่าง ๆ ในกระทรวงเครื่องรัฐกล่าวอีกนัยหนึ่งการกำกับดูแลตามรัฐธรรมนูญจะกระทำผ่านทางเดียวกลไกที่มีวิชามากเกินไปหลายระดับและขั้นตอนต่าง ๆ มีบทบาทของการสอดส่องด้านมืดที่ค่อนข้าง “บดบัง” ในขณะที่เดียวกันก็ จำกัด ประสิทธิภาพของการกำกับดูแลตามรัฐธรรมนูญ เป้าหมายการก่อสร้างหลักนิติธรรมกำหนดให้ประเทศของเราต้องจัดตั้งสถาบันอิสระ

^{๗๗} เหงียน ฮี ฮ่อง เมียง (NGUYỄN THỊ HỒNG MIÊN), “พรรคคอมมิวนิสต์เวียดนามผู้นำสำหรับวัฒนธรรมและวิธีการดำเนินงานของสมาคมสตรีตั้งแต่ปี ๑๙๙๖ ถึง ๒๐๑๖”, วิทยานิพนธ์ปริญญาเอกเฉพาะ สาขาประวัติศาสตร์ของพรรคคอมมิวนิสต์เวียดนาม (HỌC VIỆN CHÍNH TRỊ QUỐC GIA HỒ CHÍ MINH HA NOI 2019), p.148-150.

ตามรัฐธรรมนูญซึ่งอาจเป็นศาลได้คำพิพากษาตามรัฐธรรมนูญหรือสภารัฐธรรมนูญ ในเวลาที่จะมาถึงเพื่อตอบสนองความต้องการขั้นพื้นฐานของบ้านในหลักนิติธรรมการสร้างสถาบันตามรัฐธรรมนูญเต็มเวลาเป็นงานเร่งด่วนและเป็นไปไม่ได้ล่าช้าในเวียดนาม ๓. ศึกษากลไกการกำกับดูแลรัฐธรรมนูญของประเทศเราตลอดระยะเวลา นับตั้งแต่มีรัฐธรรมนูญครั้งแรกตั้งแต่ปี ๑๙๔๖ จนถึงรัฐธรรมนูญปี ๑๙๙๒ ที่แก้ไขในปี ๒๐๐๑ อาจพบว่าจำเป็นต้องขอใช้การปรับปรุงกลไกนี้โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลไกนี้ทำให้การกำกับดูแลของรัฐสภาเปิดกว้าง ความต้องการจะต้องมีการยืนยันใคร ๆ ก็ทำผิดได้ตั้งนั้นรัฐธรรมนูญจึงบัญญัติไว้การกำกับดูแลสูงสุดมีเป้าหมายเพื่อสร้างความมั่นใจในหลักการ "รัฐสภาเป็นหน่วยงานของอำนาจรัฐระดับสูงสุด" แต่การละเลยการกำกับดูแลของสภาองเกรสเองก็เป็นสิ่งที่น่ากังวลไม่มีอะไรจะโต้แย้งหากรัฐสภาไม่ขัดรัฐธรรมนูญ แต่จะเกิดอะไรขึ้นจะเกิดอะไรขึ้นถ้าสภาองเกรสทำผิดในการตรากฎหมายหรือข้อบัญญัติที่ขัดต่อรัฐธรรมนูญ? เครื่องกลเจ้าหน้าที่คนใดจะโดดเด่นเพื่อเตือนรัฐสภาและเอาชนะผลของการละเมิดรัฐธรรมนูญเกิดจากสภาองเกรส จนถึงปัจจุบันไม่มีเอกสารแม้แต่ฉบับเดียวที่จำเป็นต้องเพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับการควบคุมความชอบด้วยรัฐธรรมนูญของเอกสารที่ออกโดยรัฐสภาประกาศใช้ นอกจากนี้ไม่ควรประมาทในการควบคุมกิจกรรมของหน่วยงานทางปกครองในรัฐเองในภาคินิติบัญญัติบริหารและตุลาการผู้บริหารเป็นคนง่ายการละเมิดและการละเมิดรัฐธรรมนูญส่วนใหญ่เกิดขึ้น ดังนั้นการคุ้มครองรัฐธรรมนูญที่มีประสิทธิผล ๑๓ จะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อเราควบคุมอำนาจรัฐและทำให้ธรรมเนียมสมบูรณ์กฎหมายที่ใช้กำกับดูแลรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน ๔. ใกล้ชิดกับเป้าหมายของการสร้างหลักนิติรัฐภารกิจในการสร้างสถาบันการบริจาดเต็มเวลาเป็นเรื่องเร่งด่วนมากขึ้นสำหรับภาคีและรัฐของเรา เนื้อหาเอกสาร การประชุมระดับชาติครั้งที่สิบของพรรคคอมมิวนิสต์เวียดนามได้รับรองการถือกำเนิดในอนาคตของกลไกที่ตัดสินการละเมิดรัฐธรรมนูญในด้านอำนาจรัฐบาล แต่สิ่งนี้จะกลายเป็นความจริงได้ก็ต่อเมื่อได้รับการรับรองอย่างเป็นทางการในรัฐธรรมนูญกฎหมาย - เอกสารที่มีผลทางกฎหมายสูงสุดในระบบกฎหมายของประเทศของเรา ย่อมนำไปสู่ในครั้งต่อไปเราต้องแก้ไขเนื้อหาของรัฐธรรมนูญให้เหมาะสมกับสถานการณ์ใหม่บนพื้นฐานที่รัฐธรรมนูญรับรองกลไกรัฐธรรมนูญเฉพาะเช่นศาลรัฐธรรมนูญแน่นอนว่า จะต้องมีการจัดตั้งสภาทางกฎหมายหรือรัฐธรรมนูญในประเทศของเรา นี้ไม่ใช่แค่หนึ่งเดียวจุดเปลี่ยนของระบอบรัฐธรรมนูญของเวียดนาม แต่ยังเป็นก้าวสำคัญไปข้างหน้าเส้นทางสู่หลักนิติธรรม^{๗๘}

หวาง ดิก ญา วิจัยเรื่อง "สิทธิเสรีภาพผ่านระบบสื่อสารทางสังคมในเวียดนามปัจจุบัน" สรุปผลงานวิจัย ๑. โดยสร้างแนวทางให้ประชาชนสามารถเข้ามามีส่วนรวมกับประเทศชาติเพื่อให้ประชาชนมี

^{๗๘} ตริน เฟื่อง ถาว (Trinh Phuong Thao), "การสร้างกลไกของรัฐในการปกป้องรัฐธรรมนูญในสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม", *วิทยานิพนธ์กฎหมาย และรัฐธรรมนูญเวียดนาม สาขาการวิเคราะห์ ประวัติศาสตร์และรัฐธรรมนูญ* (บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยโฮจิมินห์, ๒๐๑๑), หน้า ๑๓.

ความรู้ถึงสิทธิและหน้าที่ต่าง ๆ ของตนที่รัฐธรรมนูญกำหนดไว้ อนุสัญญาระหว่างประเทศเกี่ยวกับสิทธิ ด้านพลเรือนและการเมืองเมื่อวันที่ ๒๔ กันยายนปี ค.ศ. ๑๙๘๒ ได้ระบุว่า สิทธิและเสรีภาพของ ประชาชนต้องได้รับการปฏิบัติในกรอบของกฎหมายไม่ส่งผลกระทบต่อความเป็นระเบียบเรียบร้อยใน ชุมชน ความมั่นคงของประเทศ คุณธรรมและสุขภาพของชุมชน ตลอดจนสิทธิและผลประโยชน์ของบุคคล ต่าง ๆ ซึ่งหมายความว่า การปฏิบัติสิทธิเสรีภาพของพลเมืองและข้อจำกัดต่าง ๆ ต้องถูกระบุในกฎหมาย ของแต่ละประเทศอย่างชัดเจน ซึ่งเป็นประเด็นที่ละเอียดอ่อน เพราะแต่ละประเทศต้องพิจารณา สถานการณ์ความเป็นจริงในการจัดทำกฎหมายและมาตรการแก้ไขสำหรับการปฏิบัติสิทธิเสรีภาพของ พลเมือง ๒. เพื่อสามารถยืนยันว่า สิทธิเสรีภาพของพลเมืองได้รับการเคารพและค้ำประกันโดยรัฐผ่าน รัฐธรรมนูญและกฎหมายเวียดนาม ดังนั้น มาตรการแก้ไขปัญหาการชุมนุมในเวลาที่ผ่านมาของรัฐ เวียดนามก็เพื่อธำรงเสถียรภาพทางการเมืองและสังคม ปกป้องชีวิตที่สงบสุขของประชาชน ๓. ทุก ปฏิบัติการที่ละเมิดกฎหมาย เป็นภัยคุกคามต่อผลประโยชน์ส่วนรวมของประชาชนและผลประโยชน์ขั้น พื้นฐานของประเทศใดประเทศหนึ่งต้องถูกลงโทษอย่างเด็ดขาดตามกฎหมายของประเทศนั้น ทั้งนี้และ ทั้งนี้ได้แสดงให้เห็นว่า คำประกาศของโฆษกข้าหลวงใหญ่ด้านสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติเกี่ยวกับ การชุมนุมในเวียดนามถือเป็นความผิดพลาด เพราะเป็นการใส่ร้ายป้ายสีเกี่ยวกับปัญหาสิทธิมนุษยชนใน เวียดนาม และเป็นการมองปัญหาอย่างขาดภาวะวิสัย ซึ่งสมควรถูกประณามและไม่ได้รับการยอมรับจาก เวียดนามและประชาคมระหว่างประเทศ^{๗๙}

ยุทธพงษ์ เชื้อนแก้ว วิจัยเรื่อง “ความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัย กาสินธุ์” ผลสรุปการวิจัย อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๑ คะแนน จาก ๓๐ คะแนนโดย พิจารณารายด้านพบว่า ระดับความรู้ความเข้าใจทางการเมือง อยู่ในระดับสูง ๑ ด้านคือ ด้านรัฐธรรมนูญ มีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๗ คะแนน อยู่ในระดับปานกลาง ๒ ด้านคือ ด้านประชาธิปไตย มีค่าคะแนนเฉลี่ย อยู่ที่ ๖ คะแนน และด้านการเมืองและองค์กรทางการเมืองในปัจจุบัน มีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๕ คะแนน ตามลำดับ การมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยกาสิโน อยู่ในระดับ ปานกลาง ค่าเฉลี่ย ที่ ๒.๖๒ เมื่อทำ การทดสอบโดยใช้สถิติเชิงอนุมาน พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยกาสิโนที่เรียนต่างชั้นปี มีผลคะแนนเฉลี่ยสะสม (GPA) ต่างกันมีความความเข้าใจทางการเมืองแตกต่างกัน แต่นักศึกษา มหาวิทยาลัยกาสิโนที่มีเพศต่างกัน ที่เรียน ต่างคณะกันมีความรู้ความเข้าใจทางการเมืองไม่แตกต่างกัน

^{๗๙} หวาง ดิก ญา “สิทธิเสรีภาพผ่านระบบสื่อสารทางสังคมในเวียดนามปัจจุบัน”, *วิทยานิพนธ์นิติศาสตร์ นิติศาสตร์บัณฑิต สาขาสิทธิมนุษยชน*, (NHÀ VIỆN HÀN LÂM KHOA HỌC XÃ HỘI VIỆT NAM : HỌC VIỆN KHOA HỌC XÃ HỘI, 2016), p.68-70.

และนักศึกษามหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์ ที่มีเพศต่างกัน ที่เรียนต่างคณะกัน ที่มีผลคะแนนเฉลี่ยสะสม (GPA) ต่างกันมีส่วนร่วมทางการเมืองต่างกันแต่นักศึกษามหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์ ที่เรียนชั้นปีต่างกันมีส่วนร่วมทางการเมืองไม่ต่างกันโดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ๐.๐๕^{๘๐}

เพ็ญศรี ฉิรินัง วิจัยเรื่อง “ความรู้ความเข้าใจ และความต้องการของประชาชนเขตหนองแขมที่มีต่อพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐” สรุปผลงานวิจัย ๑. จากการศึกษาพบว่าประชาชนมีความรู้ความเข้าใจ และประสบการณ์การดำเนินกิจกรรมในเรื่องพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการโดยรวมอยู่ในระดับน้อย ทั้งนี้เป็นเพราะว่า ๑) ข้อมูลข่าวสารที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้มีลักษณะเป็นข้อมูลประเภทที่เกี่ยวข้องกับเรื่องราวของส่วนรวม ๒) โดยปกติประชาชนโดยเฉพาะในเขตชุมชนเมืองจะมีความคิด ทัศนคติ และค่านิยมที่เกี่ยวกับเรื่องคุณภาพชีวิตของตนเองและครอบครัวเป็นสำคัญ จึงไม่ค่อยมีความสนใจและต้องการยุ่งเกี่ยวกับเรื่องของส่วนรวมและ ๓) การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ที่ไม่ได้ดำเนินการประชาสัมพันธ์แนะนำประชาชนในเรื่องนี้อย่างจริงจัง และ ๔) หน่วยงานราชการไม่เคยมีการจัดประชุมชี้แจงอบรมเกี่ยวกับการให้ความรู้แก่ประชาชนในเรื่องบทบาทอำนาจหน้าที่ของประชาชนว่ามีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติ^{๘๑}

เทอดศักดิ์ยอ แสงรัตน์ และ วราภรณ์ เทพสมถ์ทิพร ได้วิจัยเรื่อง “ทัศนคติการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต” ผลการวิจัยพบว่า ๑. ผลการวิจัยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงจำนวน ๑๙๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๑.๗ มีอายุระหว่าง ๑๘-๒๐ ปี จำนวน ๒๔๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๕.๖ มีระดับการศึกษาในชั้นปีที่ ๔ จำนวน ๑๒๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๒.๐ ศึกษาในวิทยาลัยการท่องเที่ยวนานาชาติจำนวน ๑๕๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๑.๘๒. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทัศนคติต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต โดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านความรู้ความเข้าใจมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาด้านพฤติกรรมและด้านอารมณ์ความรู้สึก มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ๓. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ตโดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการเลือกตั้งมีค่าเฉลี่ยสูงสุดรองลงมาด้านการเป็นผู้มีบทบาทในชุมชนและด้านการ

^{๘๐} ยุทธพงษ์ เชื้อนแก้ว, “ความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์”, วิชาการแพรร่กาฬสินธุ์ มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์, ปีที่ ๓ ฉบับที่ ๒ (พฤษภาคม-สิงหาคม ๒๕๕๙) : ๑๐๕-๑๐๙.

^{๘๑} เพ็ญศรี ฉิรินัง, “ความรู้ความเข้าใจ และความต้องการของประชาชนเขตหนองแขมที่มีต่อพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐”, ศรีนครินทร์วิโรฒวิจัยและพัฒนา, ปีที่ ๖ ฉบับที่ ๑๑ (มกราคม-มิถุนายน ๒๕๕๗) : ๑๒๕-๑๒๙

เป็นเจ้าหน้าที่พรรคการเมืองและผู้รณรงค์หาเสียงเลือกตั้งมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดผลการวิเคราะห์ปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะในการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต เป็นรายด้าน มี ดังนี้ ๑) ด้านการเลือกตั้งคือบ้านอยู่ต่างจังหวัด บัญชีรายชื่อตกหล่น มีหน่วยเลือกตั้งไม่เพียงพอ ต่อจำนวนประชาชนมีการซื้อสิทธิ์ขายเสียง ระยะเวลาการเลือกตั้งนอกเขตมีน้อย อยู่ในช่วงเรียนหรือสอบไม่สามารถไปเลือกตั้งได้ไม่รู้ จักผู้ลงสมัคร ๒) ด้านการเป็นเจ้าหน้าที่พรรคการเมืองและผู้รณรงค์หาเสียงเลือกตั้งบางครั้งให้ข้อมูลไม่ชัดเจนทำให้ขาดความน่าเชื่อถือ ๓) ด้านการเป็นผู้มีบทบาทในชุมชนคือไม่วางตัวเป็นกลาง ๔) ด้านการติดต่อกับทางราชการมีความล่าช้าไม่ยิ้มแย้ม ๕) ด้านการเป็นผู้ประท้วง คือ มีการรับจ้างประท้วง ๖) ด้านการเป็นผู้สื่อข่าวสารทางการเมือง คือ สื่อสารความคิดเห็นไม่ตรงกันผลการสรุปข้อเสนอแนะในการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต เป็นรายด้าน มี ดังนี้ ๑) ด้านการเลือกตั้ง คือ ควรเพิ่มหน่วยการเลือกตั้ง ให้เพียงพอในทุก ๆ เขตรณรงค์ต่อต้านการซื้อสิทธิ์ขายเสียง ควรจัดให้มีการเลือกตั้งแบบอัตโนมัติ ๒) ด้านการเป็นเจ้าหน้าที่พรรคการเมืองและผู้รณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง คือ ควรให้ข้อมูลอย่างชัดเจน ๓) ด้านการเป็นผู้มีบทบาทในชุมชน คือควรเป็นกลางสร้างความน่าเชื่อถือ ๔) ด้านการติดต่อกับทางราชการ คือยิ้มแย้มและให้การต้อนรับที่เป็นมิตร มีการประเมินความพึงพอใจเพื่อแก้ปัญหา ๕) ด้านการเป็นผู้ประท้วง คือควรวางตัวเป็นกลาง ๖) ด้านการเป็นผู้สื่อข่าวสารทางการเมือง คือ ควรรับฟังข่าวสารให้ถูกต้องก่อนมีนำไปประชาสัมพันธ์^{๕๒}

กรนิภา ไตรพิน วิจัยเรื่อง “อิทธิพลการสื่อสารทางการเมืองของพรรคการเมือง การมีส่วนร่วมทางการเมือง ความรู้ความเข้าใจทางการเมือง มีผลต่อการตัดสินใจทางการเมืองของสมาชิกกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน” ผลการวิจัย พบว่า ๑) การสื่อสารทางการเมืองของพรรคการเมือง มีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อการตัดสินใจทางการเมือง ที่ค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ .๓๖ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ และมีอิทธิพลทางอ้อมเชิงบวก ผ่านความรู้ความเข้าใจทางการเมือง ที่ค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ.๑๐ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.๐๕ ๒) การมีส่วนร่วมทางการเมือง มีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อการตัดสินใจทางการเมือง ที่ค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ.๑๐ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.๐๕ และมีอิทธิพลทางอ้อมเชิงบวก ผ่านความรู้ความเข้าใจทางการเมือง ที่ค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ.๒๙ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.๐๕ ๓) ความรู้ความเข้าใจทางการเมือง มีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อการตัดสินใจทางการเมือง ที่ค่า สัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ.๔๘

^{๕๒} เทอดศักดิ์ ยอแสงรัตน์ และ วราภรณ์ เทพสมัญทิพร, “ทัศนคติการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต”, วิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต, ปีที่ ๑๓ ฉบับที่ ๒ (กรกฎาคม-ธันวาคม ๒๕๖๐) : ๕๑-๕๕

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.๐๕ ๔) การสื่อสารทางการเมืองของพรรคการเมือง การมีส่วนร่วมทางการเมือง การเมือง ความรู้ความเข้าใจทางการเมือง สามารถร่วมกันทำนุบำรุงการตัดสินใจทางการเมืองของสมาชิกกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ได้ร้อยละ ๗๐^{๘๓}

๒.๙.๒ งานวิจัยที่เกี่ยวกับโรงเรียน

อนุกุล จินตรักษ์ ได้วิจัยเรื่อง “การรับรู้และการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครอง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ” ผลการวิจัยพบว่า ๑. ด้านการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครอง พบว่ากลุ่มตัวอย่างร้อยละ ๑๑.๗๐ มีประสบการณ์การใช้สิทธิ์เลือกตั้งในระดับต่าง ๆ โดยนักเรียนหญิงเคยใช้สิทธิ์เลือกตั้งมากกว่านักเรียนชาย การตัดสินใจเลือกตั้งผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของนักเรียนชายและหญิงมีค่าร้อยละไม่แตกต่างกันมากนัก (ร้อยละ ๔๒.๖๘ และ ๔๓.๕๘) โดยนักเรียนส่วนใหญ่ตัดสินใจเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามนโยบายของพรรคที่ประกาศออกมาให้ทราบอย่างเป็นทางการ ๒. กลุ่มตัวอย่างชายและหญิง มีอายุเฉลี่ย ๑๗.๘๑ ปี ส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจด้านการเมืองการปกครองถูกต้องตามหลักการปกครองในระบอบประชาธิปไตย โดยมีค่าร้อยละของคำตอบไม่แตกต่างกันมากนักและไปในทิศทางเดียวกันในทุกด้าน ซึ่งอาจเป็นผลจากการอบรมบ่มเพาะจากโรงเรียนในระดับมัธยมศึกษา และการรับรู้ข่าวสารข้อมูลที่มีค่าร้อยละสูงมาก โดยที่นักเรียนชายร้อยละ ๘๘.๙๕ และนักเรียนหญิงร้อยละ ๙๒.๔๔ ตอบว่า ได้รับข่าวสารข้อมูลด้านการเมืองการปกครองจากสื่อมวลชน เช่น วิทยุ โทรทัศน์และสื่อสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ มากที่สุด รองลงมาคือจากผู้ปกครอง ครูอาจารย์ และกลุ่มเพื่อน^{๘๔}

ตารางที่ ๒.๘ แสดงการสงเคราะห์สาระสำคัญงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

นักวิจัย	ผลการวิจัย
----------	------------

^{๘๓} กรนิภา ไตรพิน, “อิทธิพลการสื่อสารทางการเมืองของพรรคการเมือง การมีส่วนร่วมทางการเมือง ความรู้ความเข้าใจทางการเมือง มีผลต่อการตัดสินใจ ทางการเมืองของสมาชิกกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน”, บัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา, ปีที่ ๒ ฉบับที่ ๒ (๒๕๕๙) : ๑๐๘-๑๑๐.

^{๘๔} อนุกุล จินตรักษ์, “การรับรู้และการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครอง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ”, บัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา, ปีที่ ๒ ฉบับที่ ๑ (มกราคม ๒๕๕๙) : ๒๓๗-๒๓๘.

เหงวียน ธี หุง เมียง ค.ศ.๒๐๑๙

สรุป ผลงานวิจัย เรื่อง “พรรค คอมมิวนิสต์ เวียดนาม ผู้นำพัฒนาการ รูปแบบของการดำเนินงานของ สมาคมสตรีสหตั้งแต่ปี ๑๙๙๖ ถึงปี ๒๐๑๖” ดังนี้ ทิศทาง ของระบบสมาคมได้รับการเสริมความแข็งแกร่งให้มีการ ปรับปรุงใหม่ให้สอดคล้องกับคำขวัญของกิจกรรมระดับ รากหญ้าที่แข็งแกร่งการกระจายรูปแบบการชุมนุมที่ หลากหลายดึงดูดผู้หญิงให้เข้าร่วมสมาคมมากขึ้นเรื่อย ๆ โครงสร้างองค์กรการทำงานของสมาคมได้รับการปฏิรูป และรวมใน ทิศทางของการทำให้สอดคล้องกับลักษณะ และข้อกำหนดการดำเนินงานของสมาคมกิจกรรมของ สมาคมมีมากขึ้นตามความต้องการในทางปฏิบัติพบกับ แรงบันดาลใจของผู้หญิงรวบรวมผู้หญิงจำนวนมากเพื่อนำ ศักยภาพที่ยอดเยี่ยมมาใช้ในการพัฒนาเศรษฐกิจและ สังคมปรับปรุงชีวิตของผู้คน ปรับปรุงตำแหน่งและศักดิ์ศรี ของเวียดนามในเวทีระหว่างประเทศ^{๘๕}

ตารางที่ ๒.๘ แสดงการสังเคราะห์ความสาระสำคัญงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (ต่อ)

นักวิจัย	ผลการวิจัย
----------	------------

^{๘๕} เหงวียน ธี หุง เมียง (NGUYỄN THỊ HỒNG MIÊN), “พรรคคอมมิวนิสต์เวียดนาม ผู้นำพัฒนาการ รูปแบบของการดำเนินงานของสมาคมสตรีสหตั้งแต่ปี ๑๙๙๖ ถึงปี ๒๐๑๖” วิทยานิพนธ์ สถาบันการเมืองแห่งชาติ โฮจิมินห์ บัณฑิตวิทยาลัย สาขาประวัติศาสตร์พรรคคอมมิวนิสต์เวียดนาม, (หาไณย: สถาบันการเมืองแห่งชาติโฮจิมินห์, ๒๐๑๙), หน้า, ๑๔๘ -๑๕๐.

ตรีน เฟื่อง ถาว ค.ศ.๒๐๑๑

ได้วิจัยเรื่อง “การสร้างกลไกของรัฐในการปกป้อง
รัฐธรรมนูญในสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม”
ผลงานวิจัยพบว่า

๑. รัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายเดิมเอกสารที่มีผลทาง
กฎหมายสูงสุดบทบาทของรัฐธรรมนูญมีความสำคัญอย่าง
ยิ่งการปรากฏตัวของรัฐธรรมนูญเป็นการแสดงออกของ
ประชาธิปไตยโดยรัฐธรรมนูญกำหนดขึ้นโดยประชาชน
โดยแสดงออกถึงอำนาจอธิปไตยและเจตจำนงของ
ประชาชน อยู่ในสถานะหลักนิติธรรมรัฐธรรมนูญได้รับ
การยกย่องเป็นพิเศษถูกมองว่าเป็น "มงกุฎ" ของหลักนิติ
ธรรมข้อกำหนดพื้นฐานประการหนึ่งของหลักนิติรัฐคือ
กฎหมายการปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญและกฎหมาย

๒. กลไกของรัฐในการพิทักษ์รัฐธรรมนูญมี
ความสำคัญอย่างยิ่งต่อกิจกรรมการคุ้มครองรัฐธรรมนูญ
โดยเฉพาะและเป้าหมายของการสร้างนิติรัฐสังคมนิยม
เวียดนาม โดยทั่วไปสามารถเข้าใจได้ว่ากลไกของรัฐใน
การพิทักษ์รัฐธรรมนูญเป็นระบบที่อ่อนแอปัจจัยที่เป็น
องค์ประกอบที่แตกต่างกันซึ่งแต่ละองค์ประกอบมีหน้าที่

ตารางที่ ๒.๘ แสดงการสังเคราะห์ความสาระสำคัญงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (ต่อ)

นักวิจัย	ผลการวิจัย
	<p>บางอย่างมีความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบเกี่ยวข้อง กันอย่างใกล้ชิดทั้งหมดทำงานร่วมกันไปสู่เป้าหมาย ร่วมกันคือความปลอดภัย การป้องกันรัฐธรรมนูญ ประสิทธิผลของกิจกรรมการปรึกษาขึ้นอยู่กับประสิทธิผล</p>

ของกลไกประเทศปกป้องรัฐธรรมนูญซึ่งส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับประสิทธิภาพของสถาบันที่ปกป้องรัฐธรรมนูญ

๓. ศึกษากลไกการกำกับดูแลรัฐธรรมนูญของประเทศเราตลอดระยะเวลาตั้งแต่มีรัฐธรรมนูญครั้งแรกของปีค.ศ. ๑๙๔๖ จนถึงรัฐธรรมนูญปีค.ศ. ๑๙๙๒ ฉบับแก้ไขปี ๕.ศ. ๒๐๐๑ อาจมีความจำเป็นที่จะต้องขอใช้การปรับปรุงกลไกนี้โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลไกนี้ทำให้การกำกับดูแลของรัฐสภาเปิดกว้างความต้องการต้องยืนยันว่าใครก็ตามที่ทำได้ตั้งนั้นรัฐธรรมนูญจึงบัญญัติไว้การกำกับดูแลสูงสุดมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้มั่นใจในหลักการ "รัฐสภาเป็นหน่วยงานของอำนาจรัฐระดับสูงสุด"

๔. ใกล้ชิดกับเป้าหมายของการสร้างหลักนิติรัฐภารกิจในการสร้างสถาบันการบริจาคมเวลาเป็นเรื่อง

ตารางที่ ๒.๘ แสดงการสังเคราะห์ความสาระสำคัญงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (ต่อ)

นักวิจัย	ผลการวิจัย
	<p>เร่งด่วนมากขึ้นสำหรับภาคีและรัฐของเรา การประชุมระดับชาติครั้งที่สิบของพรรคคอมมิวนิสต์เวียดนามได้รับรองการถือกำเนิดในอนาคตของกลไกที่ตัดสินการละเมิดรัฐธรรมนูญในด้านอำนาจรัฐ</p>

เหงวียน หยี หวี ค.ศ. ๒๐๐๙

วิจัยเรื่อง “การพัฒนาและการตกแต่งกฎหมายสิทธิพลเมืองแห่งสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม”
ผลงานวิจัยคือ

๑. ทฤษฎีการปกครองด้วยกฎหมาย
๒. การสร้างรัฐที่มีกฎเกณฑ์เป็นปัจจัยสำคัญในประวัติศาสตร์และที่ขาดไม่ได้สำหรับเวียดนามปัจจุบัน
๓. รัฐเวียดนามภายใต้การควบคุมของนักสังคมนิยมได้แสดงให้เห็นถึงคุณค่าสากลและยืนยันตัวตนของตน
๔. ลักษณะของรัฐกฎหมายของสังคมนิยมเวียดนาม
๕. การต่ออายุและปรับปรุงเครื่องมือของรัฐให้สมบูรณ์ตามคำร้องขอของรัฐเวียดนามภายใต้การควบคุมของพรรคสังคมนิยม

ตารางที่ ๒.๙ แสดงการสังเคราะห์ความสาระสำคัญงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (ต่อ)

นักวิจัย	ผลการวิจัย
ฟาง วัง งุก ค.ศ. ๒๐๑๗	<p>ได้วิจัยเรื่อง “ปรับปรุงระบบการเลือกตั้งของสมาชิกแห่งชาติประเทศของเรา ในปัจจุบัน” ผลงานวิจัยพบว่า</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. การเลือกตั้งเกิดขึ้นเนื่องจากการยอมรับว่าหลักคำสอนพื้นฐานเป็นอธิปไตยเป็นของประชาชน การลงคะแนนพร้อมด้วยสิทธิตามรัฐธรรมนูญเป็นสิ่งสำคัญและเป็นเครื่องมือเพื่อให้อำนาจแก่ประชาชนในการมอบอำนาจจัดตั้งประชาธิปไตยผู้แทนและจัดตั้งกระทรวงรัฐ

สิทธิในการลงคะแนนเสียงเป็นสิทธิทางประชาธิปไตย โดยตรงซึ่งเป็นสิทธิทางการเมืองขั้นพื้นฐานเป็นของกลุ่มสิทธิมนุษยชน

๒. ระบอบการเลือกตั้งระบอบการเลือกตั้งผู้แทนรัฐสภาเป็นส่วนหนึ่งของระบอบการปกครองการเมืองถูกควบคุมโดยเงื่อนไขทางการเมืองวัฒนธรรมและสังคมของประเทศนั้น ๆ ควรมีลักษณะของตัวเอง ไม่มีระบบการเลือกตั้งสากลที่ เหมาะสมสำหรับทุกคนประเทศชาติ แม้แต่ในแต่ละประเทศระบอบการเลือกตั้ง

ตารางที่ ๒.๙ แสดงการสังเคราะห์ความสาระสำคัญงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (ต่อ)

นักวิจัย	ผลการวิจัย
	<p>ในแต่ละยุคก็มีเช่นกัน การ ดำเนินการโดยฝ่ายปกครองมากที่สุดระบอบการเลือกตั้งพิเศษในประเทศของเรามีลักษณะเป็นของตัวเอง</p> <p>๓. การปฏิรูประบอบการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นปัญหาใหม่ในประเทศของเราเป็นครั้งแรกยังไม่ทำการวิจัย การต่ออายุโหมตการเลือกตั้งรัฐสภาที่เช่นกันกระบวนการเปลี่ยนแปลงในเชิงบวกมุ่งไปที่การสร้างระบอบการเลือกตั้งตามสิ่งเหล่านี้หลักการเลือกตั้งแบบประชาธิปไตยและมาตรฐานการเลือกตั้งแบบก้าวหน้า</p> <p>๔. คำสั่งที่ ๐๓-CT / TW วันที่ ๒๐ มกราคมปีค.ศ. ๑๙๘๗ในการเป็นผู้นำการประชุมการเลือกตั้งผู้แทนสมัชชาแห่งชาติครั้งที่ ๘ ได้เสนอนโยบายการต่ออายุระบอบการเลือกตั้ง ในปีที่ผ่านมา รัฐธรรมนูญของการ</p>

เลือกตั้งกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมหรือประกาศใช้หลายครั้งมีการปรับปรุงวิธีปฏิบัติในการจัดการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ระบบการเลือกตั้งที่ยอดเยี่ยม รัฐสภามีนวัตกรรมบางอย่างเมื่อเทียบกับช่วงเวลาที่ผ่านมา

ตารางที่ ๒.๙ แสดงการสังเคราะห์ความสาระสำคัญงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (ต่อ)

นักวิจัย	ผลการวิจัย
	<p>๕. ผลการวิจัยยังแสดงให้เห็นว่ากระบวนการสร้างนวัตกรรมของสถาบันการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรยังคงเข้าส่งผลให้มีการปรับปรุงและ จำกัด ด้วยความเป็นจริง ระบบการปกครองการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในปัจจุบันข้อบกพร่องมากมายทั้งทางกฎหมาย และฝีกการจัดการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในประเทศของเราในวันนี้</p>
	<p>๖. การต่ออายุระบบการเลือกตั้งรัฐสภาเป็นปัญหาที่ละเอียดอ่อนและซับซ้อนเพื่อให้กระบวนการนวัตกรรมบรรลุเป้าหมายต้องมีการกำหนดและรับประกันไปในทิศทางที่ถูกต้องเป็นแรงขับเคลื่อนกระบวนการนวัตกรรม</p>
	<p>๗. วิทยานิพนธ์ได้เสนอระบบที่ครอบคลุมและครอบคลุมในการแก้ปัญหาเพื่อดำเนินการต่อการปรับปรุงระบบการเลือกตั้งผู้แทนรัฐสภาในกลุ่มของเรา ตามทฤษฎีต้นจากการเลือกตั้งการแก้ไขกฎหมายและข้อมูลเพิ่มเติมและการปฏิรูปในทางปฏิบัติกฎหมายปัจจุบันเกี่ยวกับการเลือกตั้ง การต่ออายุองค์การแห่งการเลือกตั้ง ทางแก้มัด</p>

ข้อเสนอที่เสนอมุ่งไปที่การรักษาความปลอดภัยหลักการ
ของยอดนิยมความเท่าเทียมกันทางตรงบัตรลงคะแนนลับ

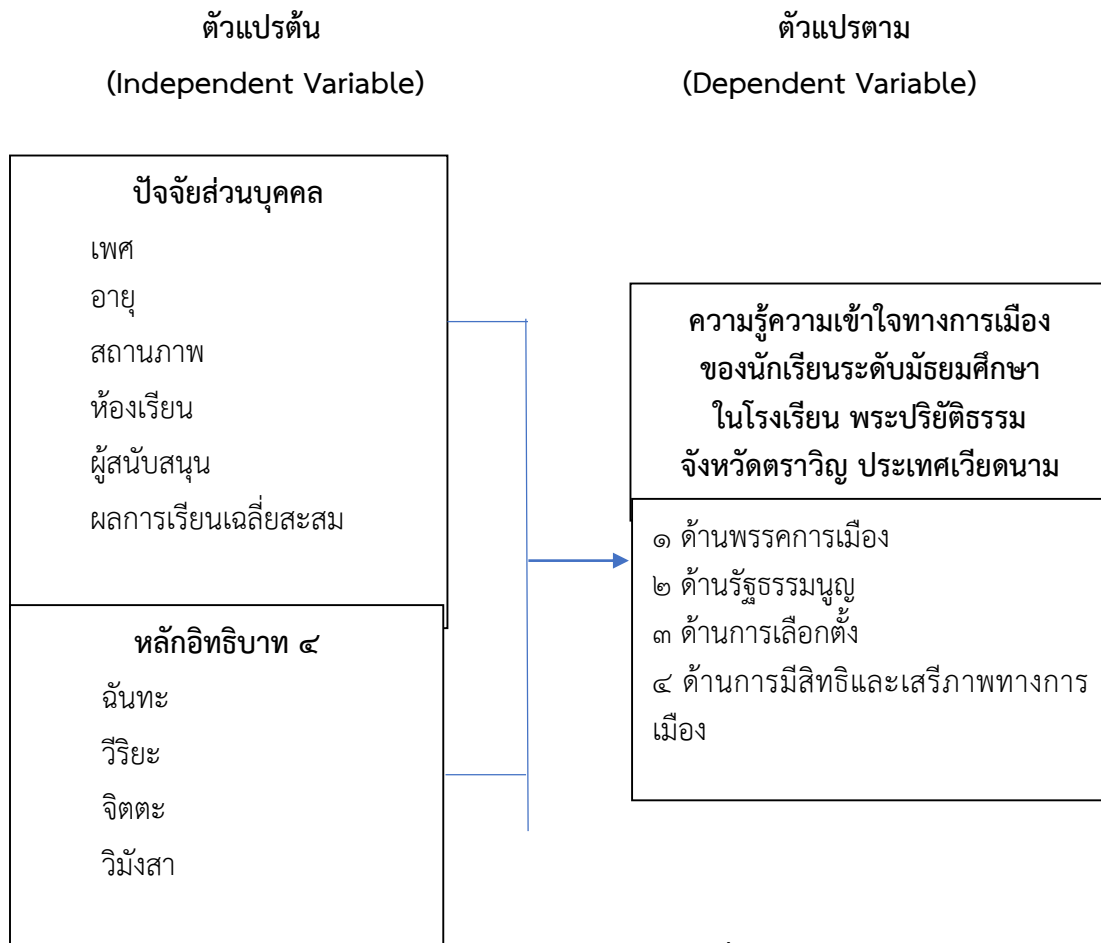
ตารางที่ ๒.๙ แสดงการสังเคราะห์ความสาระสำคัญงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (ต่อ)

นักวิจัย	ผลการวิจัย
	<p>การปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การแข่งขันและการเลือกตั้ง สาธารณะการเปิดเผยความโปร่งใสและเป็นธรรม เพื่อให้ แน่ใจว่ามีความเป็นไปได้ในการต่ออายุระบบการเลือกตั้ง ผู้แทนสมัชชาแห่งชาติในอนาคตอันใกล้นี้เป็นไปตาม กระบวนการฟื้นฟูระบบการเมืององค์กรใหม่และรูปแบบ การดำเนินงานของสมัชชาแห่งชาติของเรา</p> <p>๘. มาตรการเสริมสร้างความเข้มแข็งด้าน การศึกษาและการโฆษณาชวนเชื่อการศึกษาเพื่อสร้าง ความตระหนักของผู้ใช้อินเทอร์เน็ตเป็นวิธีแก้ปัญหาการ แก้ปัญหา ความสำคัญอย่างยิ่งและในระยะยาวเพื่อเพิ่ม การรับรู้ของคนอย่างทั่วถึงเพื่อให้ทุกคนกลายเป็นตัว กรองข้อมูลกลายเป็นคู่ต่อสู้ที่มีประสิทธิภาพของข้อมูลที่ ไม่ดีสำหรับตัวคุณเองและชุมชน</p>

๒.๑๐ กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “ความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียน
พระปริยัติธรรมจังหวัดตราวิญประเทศเวียดนาม” จากการทบทวนแนวคิดและทฤษฎีงานวิจัยของ เหงียน
ธี ฮ่อง เมียง (NGUYỄN THỊ HỒNG MIẾN) พรรคคอมมิวนิสต์เวียดนามผู้นำสำหรับนวัตกรรมและวิธีการ

ดำเนินงานของสมาคมสตรีตั้งแต่ปี ๑๙๙๖ ถึง ๒๐๑๖ ตริน เฟือง ถาว (Trinh Phuong Thao) การสร้างกลไกของรัฐในการปกป้องรัฐธรรมนูญในสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม ฟ่าง วัง จุก ปรับปรุงระบบการเลือกตั้งของสมาชิกแห่งชาติประเทศของเรา ในปัจจุบัน หวาง ดึก ญา สิทธิเสรีภาพผ่านระบบสื่อสารทางสังคมในเวียดนามปัจจุบัน ผู้วิจัยได้สรุปกรอบแนวคิดในการวิจัย ๔ ด้าน ได้แก่ ๑. หลักว่าด้วยพรรคการเมือง ๒. หลักว่าด้วยรัฐธรรมนูญ ๓. หลักว่าด้วยการเลือกตั้ง ๔. หลักว่าด้วยสิทธิและเสรีภาพทางการเมือง ดังนี้

แผนภูมิภาพที่ ๒.๓ กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ ๓

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “ ความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ในโรงเรียนพระปริยัติธรรม จังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม ” เป็นการวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed Method Research) โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับดังนี้

- ๓.๑ รูปแบบการวิจัย
- ๓.๒ ประชากร และผู้ให้ข้อมูลสำคัญ
- ๓.๓ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- ๓.๔ การเก็บรวบรวมข้อมูล
- ๓.๕ การวิเคราะห์ข้อมูล

๓.๑ รูปแบบการวิจัย

งานวิจัยเรื่อง “ ความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ในโรงเรียนพระปริยัติธรรม จังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม ” เป็นการวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed Methods Research) โดยการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) จากแบบสอบถาม (Questionnaire) ประกอบการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) กับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informant) จำนวน ๘ รูปหรือคน

๓.๒ ประชากรและผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

๓.๒.๑ ประชากร

ประชากร (Population) ประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ ๖ (ม.๖) ของโรงเรียนพระปริยัติธรรมจังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม จำนวน ๑๒๕ คน

๓.๒.๒ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

ผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) ผู้ให้ข้อมูลสำคัญจำนวน ๘ รูปหรือคน ได้แก่ เลขาธิการของโรงเรียนจำนวน ๑ รูป ผู้ใหญ่บ้าน จำนวน ๑ คน ครูจำนวน ๓ คน ข้าราชการ จำนวน ๒ คน ผู้ลี้ภัยทางการเมือง จำนวน ๑ คน ดังนี้

๑. พระมหาเถระ สงฆ์ ปาโล ตรังเหื่อง เลขาธิการพุทธศึกษา
๒. ตูท่าญบิน ข้าราชการ หมู่บ้านธุงถาว
๓. ถ่าจ ดี ข้าราชการ หมู่บ้านธุงถาว
๔. ถ่าจ วางนาม อดีตผู้ใหญ่บ้าน หมู่บ้านธุงถาว
๕. สีน หาย ผู้ลี้ภัยทางการเมือง
๖. พระ เกียง งุก มีน เมตตาโสภโณ ครูสอน ห้องเรียนวัดโพธิสาลราช
๗. พระ จันท์ดารา रामบัณฑิต ครูสอน ห้องเรียนวัดโพธิ์ภิรมยรังศรี
๘. พระ กีมรตนา อภิขโน ครูสอน ห้องเรียนวัดบั้งไรทะเลใหม่

๓.๓ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย

๓.๓.๑ แบบสอบถาม

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ใช้เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น ๓ ตอน

ตอนที่ ๑ สอบถามข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งถามเกี่ยวกับ เพศ อายุ สถานะภาพ ห้องเรียน และผู้สนับสนุน

ตอนที่ ๒ สอบถามที่ถามเกี่ยวกับ ความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ในโรงเรียนพระปริยัติธรรม จังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม โดยได้กำหนดให้ผู้ตอบ

แบบสอบถาม ทำเครื่องหมาย (√) ลงในช่องปริมาณความคิดเห็นที่ผู้ตอบเห็นว่าตรงกับตนเอง เพียงระดับเดียวจาก ๔ ระดับ (Rating Scale) ทั้ง ๔ ด้าน จำนวน ๒๐ ข้อ คือ

๑. ด้านรัฐธรรมนูญ
๒. ด้านองค์กรทางการเมือง
๓. ด้านการเลือกตั้ง
๔. ด้านการมีสิทธิ และเสรีภาพทางการเมือง

ตอนที่ ๓ สอบถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางเกี่ยวกับ ความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ในโรงเรียนพระปริยัติธรรม จังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม ลักษณะคำถามปลายเปิดโดยคำถามในตอนที ๒ มีลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Likert Scale) ระดับ ดังนี้

มากที่สุด	ให้คะแนน	๕	คะแนน
มาก	ให้คะแนน	๔	คะแนน
ปานกลาง	ให้คะแนน	๓	คะแนน
น้อย	ให้คะแนน	๒	คะแนน
น้อยที่สุด	ให้คะแนน	๑	คะแนน

การแปลผล

ค่าเฉลี่ย ๔.๕๐ - ๕.๔๙ แปลผลว่า อยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย ๓.๕๐ - ๔.๔๙ แปลผลว่า อยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย ๒.๕๐ - ๓.๔๙ แปลผลว่า อยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย ๑.๕๐ - ๒.๔๙ แปลผลว่า อยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย ๑.๐๐ - ๑.๔๙ แปลผลว่า อยู่ในระดับน้อยที่สุด

๓.๓.๒ การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

๑. ขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบเครื่องมือ

ที่สร้างไว้

๒. หาความเที่ยงตรง (Validity) โดยการนำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จ เสนอประธานและกรรมการที่ปรึกษาสารนิพนธ์ เพื่อขอความเห็นชอบและนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสม ซึ่งผู้เชี่ยวชาญทั้ง ๕ ท่าน ประกอบด้วย

๑. รศ.ประณต นันทิยะกุล อาจารย์ประจำภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๒. รศ.อนุภูมิ โขวเกษมอาจารย์ประจำภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๓. ศ.ดร.จำนงค์ อติวัฒนสิทธิ์ อาจารย์ประจำภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๔. ผศ.ดร.ยุทธนา ปราณีต อาจารย์ประจำภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๕. อาจารย์ ดร.กาญจนา คำจตุติ อาจารย์ประจำภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

เพื่อพิจารณาทั้งในด้านเนื้อหาสาระ และโครงสร้างของคำถาม รูปแบบของแบบสอบถาม ตลอดจนภาษาที่ใช้และตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ^{๘๔๘๕}

ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง ตั้งแต่ ๐.๖๐-๑.๐๐ และมีการใช้ภาษาไม่เหมาะสมในบางข้อ จึงต้องปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

๓. หาความเชื่อมั่นของเครื่องมือ (Reliability)

นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองใช้ (Try-out) กับผู้ นักเรียน ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย จำนวน ๓๐ คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นด้วยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ^{๘๗} ได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ ๐.๙๗๑

๔. นำแบบสอบถามที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ เพื่อขอความเห็นชอบ และจัดพิมพ์แบบสอบถามเป็นฉบับสมบูรณ์ เพื่อใช้ในการวิจัย

๓.๓.๓ แบบสัมภาษณ์

^{๘๔} สุรินทร์ นิยมางกูร, *ระเบียบวิธีวิจัยทางรัฐประศาสนศาสตร์*, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย), หน้า ๒๔๓-๒๔๔.

^{๘๗} Lee J. Cronbach, *Essentials of Psychological Testing*, 4th ed., (New York: Harper & Row, 1971), p. 67.

๑) ศึกษาวิธีการสร้างแบบสัมภาษณ์ที่ใช้ในการเก็บข้อมูลจากเอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดกรอบความคิดในการสร้างแบบสัมภาษณ์

๒) ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและเอกสารการวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยพิจารณาถึงรายละเอียดต่าง ๆ เพื่อให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่กำหนดไว้

๓) ขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสัมภาษณ์

๔) สร้างแบบสัมภาษณ์ให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informant) เพื่อนำมาวิเคราะห์

๓.๔ การเก็บรวบรวมข้อมูล

๓.๔.๑ การเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลมีขั้นตอน ดังนี้

๑) ขอหนังสือจากผู้อำนวยการหลักสูตรบัณฑิตศึกษา ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ถึงผู้ใหญ่บ้านและผ.อ.โรงเรียน ในเขตตำบล ทั้ง ๔ ห้องเรียน

๒) นำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ไปเก็บข้อมูลกับประชาชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน ๑๒๕ ชุด และเก็บแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง แล้วนำมาตรวจสอบความถูกต้อง ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์ทั้งหมดจำนวน ๑๒๕ ชุด คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐ ของจำนวนแบบสอบถามทั้งหมด

๓) นำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์และประมวลผลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ต่อไป

๓.๔.๒ การเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลมีขั้นตอน ดังนี้

๑) ขอหนังสือจากผู้อำนวยการหลักสูตรบัณฑิตศึกษา ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ถึงผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informant) เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการให้สัมภาษณ์

๒) ทำการนัดวัน เวลา และสถานที่กับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informant) เพื่อสัมภาษณ์ตามที่กำหนดไว้

๓) ดำเนินการสัมภาษณ์ตามวัน เวลาและสถานที่ที่กำหนดไว้ จนครบทุกประเด็น โดยขออนุญาตใช้วิธีการจดบันทึกและการบันทึกเสียงประกอบการสัมภาษณ์

๔) รวบรวมที่ได้มาวิเคราะห์โดยวิธีการที่เหมาะสมและนำเสนอต่อไป

๓.๕ การวิเคราะห์ข้อมูล

๓.๕.๑ การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ โดยใช้สถิติ ดังนี้

สถิติพรรณนา (Descriptive Statistics) สำหรับอธิบายลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง สถิติที่ใช้ คือ ค่าความถี่ (Frequency), ค่าร้อยละ (Percentage), ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

สถิติอนุมาน (Inferential Statistics) ใช้สำหรับทดสอบสมมติฐาน โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล สถิติที่ใช้คือ การทดสอบค่าที (t-test) ในกรณีตัวแปรต้นสองกลุ่ม และการทดสอบค่าเอฟ (F-test) ด้วยวิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) ในกรณีตัวแปรต้นตั้งแต่สามกลุ่มขึ้นไป เมื่อพบว่ามีความแตกต่างจะทำการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีผลต่างเป็นสำคัญน้อยที่สุด (Least Significant Difference : LSD.) การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามปลายเปิด (Open ended Question) วิเคราะห์โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis Technique) ประกอบการนำเสนอเป็นความเรียงประกอบตาราง โดยการแจกแจงความถี่ของผู้ตอบคำถามปลายเปิด ตามลำดับความสำคัญ

๓.๕.๒ การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์โดยวิธีการดังนี้

- ๑) นำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์มาถอดเสียงและบันทึกเป็นข้อความ
- ๒) นำข้อความจากการสัมภาษณ์และการจดบันทึกมาจำแนกเป็นประเด็นและเรียบเรียงเฉพาะประเด็นที่เกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย
- ๓) วิเคราะห์คำให้สัมภาษณ์ของผู้ให้ข้อมูลสำคัญตามวัตถุประสงค์การวิจัย โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis Technique) ประกอบบริบท (Context)
- ๔) สังเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์การวิจัยและนำเสนอต่อไป

บทที่ ๔

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง “ความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรมจังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม” มีวัตถุประสงค์ในการวิจัย ดังนี้ ๑) ความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรมจังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม ๒) เปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ในโรงเรียนพระปริยัติธรรมจังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม ๓) เพื่อเสนอแนวทางการส่งเสริมและพัฒนาความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรมจังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่รวบรวมได้ จากกลุ่มประชากร ได้แก่ นักเรียนระดับมัธยมศึกษา ในเขตพื้นที่ของโรงเรียนพระปริยัติธรรม จังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม จำนวน ๑๒๕ คน มาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปการวิเคราะห์ข้อมูลทางสังคมศาสตร์ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลนำเสนอ ดังต่อไปนี้

๔.๑ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

๔.๒ ผลการวิเคราะห์องค์ความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรมจังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม

๔.๓ ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรมจังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม

๔.๔ ผลการวิเคราะห์ข้อเสนอแนะแนวเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรมจังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม

๔.๕ ผลการวิเคราะห์การสัมภาษณ์เกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรมจังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม

๔.๖ องค์ความรู้

๔.๖.๑ องค์ความรู้ที่ได้รับจากการวิจัย

๔.๖.๒ องค์ความรู้ที่ได้สังเคราะห์จากการวิจัย

๔.๑ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

การศึกษาข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน ๑๒๕ คน จำแนกตาม เพศ อายุ สถานะ ห้องเรียน และ ผู้สนับสนุน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม มีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ ๔.๑ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

(N=๑๒๕)

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบสอบถาม	จำนวน	ร้อยละ
๑. เพศ		
ชาย	๙๔	๗๕.๒
หญิง	๓๑	๒๔.๘
รวม	๑๒๕	๑๐๐.๐
๒. อายุ		
๑๘ ปี	๓๙	๓๑.๒
๑๙ ปี	๑๔	๑๑.๒
๒๐ ปี	๑๘	๑๔.๔
๒๑ ปี	๕๔	๔๓.๒
รวม	๑๒๕	๑๐๐.๐
๓. สถานะ		
ภิกษุ	๖๒	๔๙.๖
สามเณร	๒๗	๒๑.๖
คฤหัสถ์	๓๖	๒๘.๘
รวม	๑๒๕	๑๐๐.๐
๔. ห้องเรียน		
วัดโพธิสารราช	๓๙	๓๑.๒
วัดหสารองเอก	๒๓	๑๘.๔
วัดบั้งไร่ทะเลใหม่	๓๔	๒๗.๒
วัดพะโนโง้ง	๒๙	๒๓.๒
รวม	๑๒๕	๑๐๐.๐

จากตารางที่ ๔.๑ พบว่า ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียนผู้ตอบแบบสอบถาม เรื่อง ความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรม จังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม จำแนกได้ดังนี้

เพศ พบว่า นักเรียนผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เพศชาย จำนวน ๙๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๕.๒ รองลงมาคือ เพศหญิง จำนวน ๓๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๔.๘ ตามลำดับ

อายุ พบว่า นักเรียนผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุ ๒๑ ปี ขึ้นไป จำนวน ๕๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๓.๒ รองลงมาคือ อายุ ๑๘ ปี จำนวน ๓๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๑.๒ อายุ ๒๐ ปี จำนวน ๑๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๔ และน้อยที่สุดมีอายุ ๑๙ ปี จำนวน ๑๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๑.๒ ตามลำดับ

สถานะภาพ พบว่า นักเรียนผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อยู่ในระดับมัธยมศึกษาชั้นปีที่ ๖ (ม.๖) เป็นพระภิกษุตอบจำนวน ๖๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๙.๖, รองลงมาคือ คฤหัสถ์ จำนวน ๓๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๘.๘, และน้อยที่สุดคือ สามเณร จำนวน ๒๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๖, ตามลำดับ

ห้องเรียน พบว่า นักเรียนผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นนักเรียนห้องวัดโพธิสาลาราช จำนวน ๓๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๑.๒, รองลงมาคือห้องเรียนวัดวัดบังไร่ทะเลใหม่จำนวน ๓๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๗.๒, ห้องเรียนวัดพะโนโง้งจำนวน ๒๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๓.๒, และน้อยที่สุดคือห้องเรียนวัดหสำรองเอกจำนวน ๒๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๔, ตามลำดับ

ผู้สนับสนุน พบว่า นักเรียนผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นพ่อแม่จำนวน ๗๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๘.๔, รองลงมาคือเจ้าอาวาส จำนวน ๓๓ คนคิดเป็นร้อยละ ๒๖.๔, ญาติโยมจำนวน ๑๑ คน จำนวน ๑๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๘.๘, ตัวเองจำนวน ๕ คนคิดเป็นร้อยละ ๔, และน้อยที่สุดคืออื่นๆ จำนวน ๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๒.๔ ตามลำดับ

๔.๒ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรมจังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรมจังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม โดยรวมและรายด้าน ประกอบด้วย ๑) ด้านพรรคการเมือง ๒) ด้านรัฐธรรมนูญ ๓) ด้านการเลือกตั้ง ๔) ด้านสิทธิและเสรีภาพทางการเมือง ดังนี้

ตารางที่ ๔.๒ ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นต่อการความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรมจังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม โดยรวม

(N=๑๒๕)

ความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของนักเรียน ในโรงเรียนพระปริยัติธรรมจังหวัดตราวิญ	ระดับความคิดเห็น		
	μ	σ	การแปลผล
๑. ด้านพรรคการเมือง	๓.๒๒	๐.๓๔	ปานกลาง
๒. ด้านรัฐธรรมนูญ	๓.๒๒	๐.๓๘	ปานกลาง
๓. ด้านการเลือกตั้ง	๓.๒๐	๐.๓๕	ปานกลาง
๔. ด้านสิทธิและเสรีภาพทางการเมือง	๓.๒๒	๐.๓๔	ปานกลาง
โดยรวม	๓.๒๒	๐.๒๔	ปานกลาง

จากตารางที่ ๔.๒ พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรมจังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu=๓.๒๙$, $\sigma=๐.๙๒$) เมื่อจำแนกเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านรัฐธรรมนูญ ($\mu=๓.๒๒$, $\sigma=๐.๓๘$) อยู่ในระดับปานกลาง ด้านพรรคการเมือง ($\mu=๓.๒๒$, $\sigma=๐.๓๔$) ด้านสิทธิและเสรีภาพทางการเมือง ($\mu=๓.๒๒$, $\sigma=๐.๓๔$) และด้านสิทธิและการเลือกตั้ง ($\mu=๓.๒๐$, $\sigma=๐.๓๕$) อยู่ในระดับน้อย ตามลำดับ

ตารางที่ ๔.๓ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรมจังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม ด้านพรรคการเมือง

ด้านพรรคการเมือง	ระดับความคิดเห็น		
	μ	σ	แปลผล
๑. เข้าใจในบทบาทของพรรคคอมมิวนิสต์ของสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม	๔.๐๕	๐.๗๔	มาก
๒. การรับทราบถึงกิจกรรมทำให้มีความรู้ความเข้าใจทางการเมืองเกี่ยวกับพรรคคอมมิวนิสต์ของสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม	๓.๐๔	๐.๙๗	ปานกลาง
๓. พรรคคอมมิวนิสต์ของสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามได้ชี้ให้นักเรียนได้รู้เข้าใจกิจกรรมทางการเมือง	๒.๙๔	๐.๙๑	ปานกลาง

๔. การได้รับทราบข้อมูลของสมาชิกพรรคมีความ ประพฤติกฎปฏิบัติตนตามข้อกำหนดระบอบการ ปกครองประเทศให้แก่นักเรียน	๒.๙๙	๐.๗๗	ปานกลาง
๕. พรรคคอมมิวนิสต์เปิดโอกาสให้นักเรียนได้รับทราบ ในการดำเนินงาน ติดตาม ประเมินผลการดำเนินงาน ของพรรค	๓.๒๒	๐.๓๔	ปานกลาง
โดยรวม	๓.๐๐	๐.๗๑	ปานกลาง

จากตารางที่ ๔.๓ พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรมจังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม ด้านพรรคการเมือง อยู่ในระดับปานกลาง ($\mu=3.00$, $\sigma=0.71$) เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่า โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ ข้อที่ว่า “เข้าใจในบทบาทของพรรคคอมมิวนิสต์ของสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม” ($\mu=4.05$, $\sigma=0.74$) รองลงมาได้แก่ข้อที่ว่า “พรรคคอมมิวนิสต์เปิดโอกาสให้นักเรียนได้รับทราบในการดำเนินงาน ติดตาม ประเมินผลการดำเนินงานของพรรค” ($\mu=3.22$, $\sigma=0.34$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดได้แก่ข้อที่ว่า “พรรคคอมมิวนิสต์ของสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามได้ชี้ให้นักเรียนได้รู้เข้าใจกิจกรรมทางการเมืองแก่นักเรียน” ($\mu=2.99$, $\sigma=0.91$) ตามลำดับ

ตารางที่ ๔.๔ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรมจังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม
ด้านรัฐ ธรรมนูญ

ด้านรัฐธรรมนูญ	ระดับความคิดเห็น		
	μ	σ	แปลผล
๑. ระดับความพึงพอใจของท่านต่อความชอบรัฐธรรมนูญของสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม	๔.๑๗	๐.๘๒	มาก
๒. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับรัฐธรรมนูญ ประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม	๓.๐๑	๐.๙๒	ปานกลาง
๓. รัฐธรรมนูญของสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจทางการเมืองแก่นักเรียน	๒.๙๐	๐.๘๗	ปานกลาง
๔. การศึกษารัฐธรรมนูญเป็นการส่งเสริมความประพฤติที่ดีงามเป็นแบบอย่างและสนับสนุนให้นักเรียน ได้ศึกษาความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของนักเรียน	๒.๙๐	๐.๗๙	ปานกลาง

๕. รัฐธรรมนูญได้ มีบทบัญญัติให้นักเรียนในการ
ดำเนินงานติดตามประเมินผลการดำเนินงานของ
พรรค

	๓.๑๓	๐.๗๔	ปานกลาง
โดยรวม	๓.๒๒	๐.๘๘	ปานกลาง

จากตารางที่ ๔.๔ พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของนักเรียนมัธยมศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรมจังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนามด้านรัฐธรรมนูญอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu=๓.๒๒$, $\sigma=๐.๘๘$) เมื่อจำแนกเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดได้แก่ข้อที่ว่า “ระดับความพึงพอใจของท่านต่อความชอบรัฐธรรมนูญของสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม” ($\mu=๔.๑๗$, $\sigma=๐.๘๒$) รองลงมาได้แก่ข้อที่ว่า “รัฐธรรมนูญได้ มีบทบัญญัติให้นักเรียนในการดำเนินงานติดตามประเมินผลการดำเนินงานของพรรค” ($\mu=๓.๑๓$, $\sigma=๐.๗๔$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดได้แก่ ข้อที่ว่า “การศึกษารัฐธรรมนูญเป็นการส่งเสริมความประพฤติที่ดีงามเป็นแบบอย่างและสนับสนุนให้นักเรียน ได้ศึกษาความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของนักเรียน” ($\mu=๒.๙๐$, $\sigma=๐.๗๙$) ตามลำดับ

ตารางที่ ๔.๕ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของนักเรียนมัธยมศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรมจังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม **ด้านการเลือกตั้ง**

ด้านการเลือกตั้ง	ระดับความคิดเห็น		
	μ	σ	แปลผล
๑. ระบบการเลือกตั้งของสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม ให้ความรู้ความเข้าใจทางการเมืองแก่นักเรียน	๔.๑๒	๐.๗๘	มาก
๒. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเลือกตั้งประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม	๒.๗๕	๐.๗๑	ปานกลาง
๓. การเลือกตั้งของสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจทางการเมืองแก่นักเรียน	๒.๙๘	๐.๙๑	ปานกลาง
๔. บุคลากรของรัฐได้ส่งเสริมให้นักเรียนได้ศึกษาความรู้ความเข้าใจทางการเมืองเกี่ยวกับการเลือกตั้ง	๓.๑๖	๐.๘๑	ปานกลาง

๕. รัฐได้เปิดโอกาสให้นักเรียนในกาดำเนิน
การติดตาม ประเมินผลการดำเนินงานของการ
เลือกตั้ง

	๓.๐๓	๐.๘๒	ปานกลาง
โดยรวม	๓.๒๐	๐.๓๕	ปานกลาง

จากตารางที่ ๔.๕ พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของนักเรียนมัธยมศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรมจังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนามด้านการเลือกตั้งอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu=๓.๒๐$, $\sigma=๐.๗๕$) เมื่อจำแนกเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากได้แก่ข้อที่ว่า “ระบบการเลือกตั้งของสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม ให้ความรู้ความเข้าใจทางการเมืองแก่นักเรียน” ($\mu=๔.๑๒$, $\sigma=๐.๗๘$) รองลงมาได้แก่ข้อที่ว่า “บุคลากรของรัฐได้ส่งเสริมให้นักเรียนได้ศึกษาความรู้ความเข้าใจทางการเมืองเกี่ยวกับการเลือกตั้ง” ($\mu=๓.๑๖$, $\sigma=๐.๘๑$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางได้แก่ข้อที่ว่า “ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเลือกตั้งประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม” ($\mu =๒.๗๕$, $\sigma=๐.๗๑$) ตามลำดับ

ตารางที่ ๔.๖ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นต่อความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของนักเรียนมัธยมศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรมจังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม ด้านสิทธิและเสรีภาพทางการเมือง

ด้านสิทธิและเสรีภาพทางการเมือง	ระดับความคิดเห็น		
	μ	σ	แปลผล
๑. สิทธิและเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญของสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามมีความเหมาะสม	๔.๒๐	๐.๖๙	มาก
๒. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสิทธิและเสรีภาพของท่านในประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม	๒.๙๑	๐.๘๑	ปานกลาง
๓. สิทธิและเสรีภาพของสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจทางการเมืองแก่นักเรียน	๒.๗๙	๐.๗๖	ปานกลาง
๔. บุคลากรของรัฐได้ส่งเสริมให้นักเรียนได้ศึกษาความรู้ความเข้าใจถึงสิทธิและเสรีภาพทางการเมืองของนักเรียน	๓.๒๐	๐.๘๗	ปานกลาง
๕. รัฐเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงออกทางการเมือง	๓.๐๔	๐.๙๑	ปานกลาง
โดยรวม	๓.๒๒	๐.๔๒	ปานกลาง

จากตารางที่ ๔.๖ พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของนักเรียนมัธยมศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรมจังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม ด้านสิทธิและเสรีภาพทางการเมืองอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu=3.22$, $\sigma=0.42$) เมื่อจำแนกเป็นรายข้อโดเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ข้อที่ว่า “สิทธิและเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญของสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามมีความเหมาะสม” ($\mu=4.20$, $\sigma=0.69$) รองลงมา มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากได้แก่ข้อที่ว่า “บุคลากรของรัฐได้ส่งเสริมให้นักเรียนได้ศึกษาหาความรู้ มีความเข้าใจถึงสิทธิและเสรีภาพทางการเมืองของ นักเรียน” ($\mu=3.20$, $\sigma=0.47$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดได้แก่ข้อที่ว่า “สิทธิและเสรีภาพของสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจทางการเมืองแก่นักเรียน” ($\mu=2.79$, $\sigma=0.76$) ตามลำดับ

๔.๓ ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรมจังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม

การทดสอบสมมติฐานการวิจัย เพื่อศึกษาองค์ความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของนักเรียนมัธยมศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรมจังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม จำแนกตามเพศ อายุ สถานะ ห้องเรียน และผู้สนับสนุน โดยใช้สถิติ t-test เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ๒ กลุ่ม ในเรื่อง เพศ โดยการทดสอบค่า F-test (One-way ANOVA) ในการทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียวเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง ของค่าเฉลี่ยที่มีมากกว่า ๒ กลุ่ม ในเรื่อง อายุ ระดับการศึกษา ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ๐.๐๕ จึงเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีการหาผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด LSD. (Least Significant Difference) ดังนี้

สมมติฐานที่ ๑ นักเรียนที่มีเพศต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจทางการเมือง แตกต่างกัน

การวิเคราะห์สมมติฐานที่ ๑ ใช้สถิติ t-test ในการทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียวเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยที่มีมากกว่า ๒ กลุ่ม ใช้ระดับความเชื่อมั่น ๙๕% ดังนั้น ถ้าเป็นไปตามสมมติฐานต่อเมื่อค่า Sig. น้อยกว่า ๐.๐๕ และนำเสนอผลการวิเคราะห์ในรูปตารางประกอบการบรรยาย ดังต่อไปนี้

ตารางที่ ๔.๗ แสดงการเปรียบเทียบระดับ ความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรมจังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม จำแนกตามเพศ

(N= ๑๒๕)

ความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของนักเรียน		N	μ	σ	t	Sig.
๑. ด้านพรรคการเมือง	ชาย	๙๔	๓.๒๒	๐.๓๕	-๑๘๒	๐.๘๕๖
	หญิง	๓๑	๓.๒๓	๐.๓๓		
๒. ด้านรัฐธรรมนูญ	ชาย	๙๔	๓.๒๔	๐.๓๙	-๑.๖๖๑	๐.๕๑๐
	หญิง	๓๑	๓.๑๘	๐.๓๗		

๓. ด้านการเลือกตั้ง	ชาย	๙๔	๓.๒๒	๐.๓๖	-๑.๙๘๙	๐.๓๒๕
	หญิง	๓๑	๓.๑๕	๐.๓๓		
๔. ด้านสิทธิและเสรีภาพ ทางการเมือง	ชาย	๙๔	๓.๒๔	๐.๓๔	๑.๖๖๐	๐.๕๑๑
	หญิง	๓๑	๓.๑๙	๐.๓๔		
โดยรวม	ชาย	๙๔	๓.๒๓	๐.๒๔	๐.๗๙๖	๐.๔๒๘
	หญิง	๓๑	๓.๑๙	๐.๒๑		
	รวม	๑๒๕	๓.๒๑	๐.๒๒		

จากตารางที่ ๔.๗ พบว่า นักเรียนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของนักเรียนโดยรวมไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ ๒ นักเรียนที่มีอายุต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจทางการเมือง แตกต่างกัน

การวิเคราะห์สมมติฐานที่ ๒ ใช้สถิติ F-test (One-way ANOVA) ในการทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียวเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยที่มากกว่า ๒ กลุ่ม ใช้ระดับความเชื่อมั่น ๙๕% ดังนั้น ถ้าเป็นไปตามสมมติฐานต่อเมื่อค่า Sig. น้อยกว่า ๐.๐๕ ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ๐.๐๕ จึงเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีการหาผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด LSD. (Least Significant Difference) และนำเสนอในรูปตารางประกอบการบรรยาย ดังต่อไปนี้

ตารางที่ ๔.๘ แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับ ความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรมจังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม จำแนกตามอายุ

(N = ๑๒๕)

ความรู้ความเข้าใจทางการเมือง ของนักเรียน		SS	Df	MS	F	Sig.
๑. ด้านพรรค การเมือง	ระหว่างกลุ่ม	๐.๔๖๐	๓	๐.๑๕๖	๑.๒๙๗	๐.๒๗๙
	ภายในกลุ่ม	๑๔.๕๔๘	๑๒๑	๐.๑๒๐		
	รวม	๑๕.๐๑๖	๑๒๔			
๒. ด้านรัฐธรรมนูญ	ระหว่างกลุ่ม	๒.๐๒๐	๓	๐.๖๗๓	๔.๘๗๑	๐.๐๐๓*
	ภายในกลุ่ม	๑๖.๗๒๗	๑๒๑	๐.๑๓๘		
	รวม	๑๘.๗๔๘	๑๒๔			
๓. ด้านการเลือกตั้ง	ระหว่างกลุ่ม	๑.๓๗๐	๓	๐.๔๕๗	๓.๘๖๔	๐.๐๑๑*
	ภายในกลุ่ม	๑๔.๒๙๙	๑๒๑	๐.๑๑๘		
	รวม	๑๕.๖๖๘	๑๒๔			
๔. ด้านสิทธิและ เสรีภาพทางการเมือง	ระหว่างกลุ่ม	๐.๓๓๒	๓	๐.๑๑๑	๐.๙๔๒	๐.๔๒๒
	ภายในกลุ่ม	๖๑.๘๕๑	๑๒๑	๐.๑๑๗		
	รวม	๖๒.๑๘๓	๑๒๔			

	ระหว่างกลุ่ม	๐.๗๐๖	๓	๐.๒๓๕	๔.๓๓๓	๐.๐๐๖*
โดยรวม	ภายในกลุ่ม	๖.๕๖๗	๑๒๑	๐.๐๕๕		
	รวม	๑๒๑.๖๘๐	๑๒๕			

จากตารางที่ ๔.๘ พบว่า นักเรียนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรมจังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านพรรคการเมืองและด้านรัฐธรรมนูญแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ ๐.๐๕ ส่วนด้านด้านการเลือกตั้งและด้านสิทธิและเสรีภาพทางการเมือง ไม่แตกต่างกัน

ดังนั้นจึงทำการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ระดับความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรมจังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (Least Significant Difference : LSD.) รายละเอียดดังนี้

ตารางที่ ๔.๙ แสดงการทดสอบความแตกต่างระดับความคิดเห็นต่อความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรมจังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม เป็นรายคู่ด้วยวิธีการหาผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด LSD. (Least Significant Difference) จำแนกตามอายุ โดยรวม

อายุ		๑๘ ปี	๑๙ ปี	๒๐ ปี	๒๑ ปี
	μ	๓.๓๒	๓.๑๔	๓.๒๖	๓.๑๖
๑๘ ปี	๓.๓๒	-	-๐.๑๘*	๐.๐๖	-๐.๑๖*
๑๙ ปี	๓.๑๔			๐.๑๒	๐.๐๒
๒๐ ปี	๓.๒๖			-	-๐.๑๐
๒๑ ปี	๓.๑๖				-

(n = ๑๒๕)

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

จากตารางที่ ๔.๙ พบว่า นักเรียนที่มีอายุต่างกันมีความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรมจังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม ด้านรัฐธรรมนูญ แตกต่างกับด้านด้านการเลือกตั้งอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ๐.๐๕ จำนวน ๒ คู่ ได้แก่

นักเรียนที่มีอายุ ๑๘ ปี มีความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรมจังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนามแตกต่างกับนักเรียนมี อายุ ๑๙ ปี และอายุ ๒๑ ปี

นักเรียนที่มีอายุ ๒๐ ปี มีความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรมจังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม แตกต่างกับนักเรียนมีอายุ ๑๙ ปี และ ๒๑ ปี

ตารางที่ ๔.๑๐ แสดงการทดสอบความแตกต่างระดับความคิดเห็นต่อการกล่อมเกลาทางการเมือง ในระบอบประชาธิปไตยของนักเรียน อำเภอนองนาง จังหวัดอุทัยธานี เป็นรายตัว ด้วยวิธีการหาผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด LSD. (Least Significant Difference) จำแนกตามอายุ ด้านรัฐธรรมนูญ

อายุ					
	๑๘ ปี	๑๙ ปี	๒๐ ปี	๒๑ ปี	
	μ	๓.๓๔	๒.๙๖	๓.๓๖	๓.๑๗
๑๘ ปี	๓.๓๔	-	-๐.๓๘*	๐.๐๒	-๐.๑๗*
๑๙ ปี	๒.๙๖	๐.๓๘	-	๐.๔๐*	๐.๒๑*
๒๐ ปี	๓.๓๖				-๐.๑๙*
๒๑ ปี	๓.๑๗				-

(N= ๑๒๕)

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

จากตารางที่ ๔.๑๐ พบว่า นักเรียนที่มีอายุต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรมจังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม ด้านรัฐธรรมนูญ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ๐.๐๕ จำนวน ๓ คู่ ได้แก่

นักเรียนที่มีอายุ ๑๘ ปี มีความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรมจังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม แตกต่างกับนักเรียนที่อายุ ๑๙ ปี

นักเรียนที่มีอายุ ๑๘ ปี มีความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรมจังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม แตกต่างกับนักเรียนที่อายุ ๒๐ ปี

นักเรียนที่มีอายุ ๑๘ ปี มีความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรมจังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม แตกต่างกับนักเรียนที่อายุ ๒๑ ปี

ตารางที่ ๔.๑๑ แสดงการทดสอบความแตกต่างระดับความคิดเห็นต่อการกล่อมเกลาทางการเมือง ในระบอบประชาธิปไตยของนักเรียน อำเภอหนองฉาง จังหวัดอุทัยธานี เป็นรายตัว ด้วยวิธีการหาผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด LSD. (Least Significant Difference) จำแนกตามอายุ ด้านการเลือกตั้ง

อายุ					
		๑๘ ปี	๑๙ ปี	๒๐ ปี	๒๑ ปี
	μ	๓.๓๕	๓.๒๗	๓.๑๔	๓.๑๑
๑๘ ปี	๓.๓๕	-	-๐.๐๘	-๐.๒๑*	-๐.๒๔*
๑๙ ปี	๓.๒๗		-	-๐.๑๓	-๐.๑๖*
๒๐ ปี	๓.๑๔			-	-๐.๐๓
๒๑ ปี	๓.๑๑				-

(N = ๑๒๕)

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

จากตารางที่ ๔.๑๑ พบว่า นักเรียนที่มีอายุต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรมจังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม ด้านรัฐธรรมนูญ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ๐.๐๕ จำนวน ๒ คู่ ได้แก่

นักเรียนที่มีอายุ ๑๘ ปี และ ๑๙ ปี มีความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรมจังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม แตกต่างกับนักเรียนที่อายุ ๒๐ ปี

นักเรียนที่มีอายุ ๑๘ปี และ ๑๙ ปี มีความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรมจังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม แตกต่างกับนักเรียนที่อายุ ๒๑ ปี

สมมติฐานที่ ๓ นักเรียนที่มีสถานะภาพต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจการเมืองแตกต่างกัน

การวิเคราะห์สมมติฐานที่ ๓ ใช้สถิติ F-test (One-way ANOVA) ในการทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียวเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยที่มากกว่า ๒ กลุ่ม ใช้ระดับความเชื่อมั่น ๙๕% ดังนั้น ถ้าเป็นไปตามสมมติฐานต่อเมื่อค่า Sig. น้อยกว่า ๐.๐๕ ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ๐.๐๕ จึงเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีการหาผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด LSD. (Least Significant Difference) และนำเสนอในรูปตารางประกอบการบรรยาย ดังต่อไปนี้

ตารางที่ ๔.๑๒ แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรมจังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม จำแนกตามสถานะภาพ

(N = ๑๒๕)

ความรู้ความเข้าใจทางการเมือง ของนักเรียน		SS	Df	MS	F	Sig.
๑. ด้านพรรค การเมือง	ระหว่างกลุ่ม	๐.๐๘๕	๒	๐.๐๔๓	๐.๓๔๘	๐.๗๐๗
	ภายในกลุ่ม	๑๔.๙๓๑	๑๒๒	๐.๑๒๒		
	รวม	๑๕.๐๑๖	๑๒๔			
๒. ด้านรัฐธรรมนูญ	ระหว่างกลุ่ม	๐.๑๗๒	๒	๐.๐๘๖	๐.๕๖๓	๐.๕๗๑
	ภายในกลุ่ม	๑๘.๗๔๘	๑๒๒	๐.๑๕๒		
	รวม	๑๘.๗๔๘	๑๒๔			
๓. ด้านการเลือกตั้ง	ระหว่างกลุ่ม	๑.๒๗๔	๒	๐.๖๓๗	๕.๓๘๗	๐.๐๐๖*
	ภายในกลุ่ม	๑๔.๓๙๕	๑๒๒	๐.๑๑๘		
	รวม	๑๕.๖๖๘	๑๒๔			
๔. ด้านสิทธิและ เสรีภาพทางการเมือง	ระหว่างกลุ่ม	๐.๐๖๗	๒	๐.๐๓๔	๐.๒๘๔	๐.๗๕๓
	ภายในกลุ่ม	๑๔.๔๖๙	๑๒๒	๐.๑๑๙		
	รวม	๑๔.๕๓๖	๑๒๔			
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	๐.๒๖๒	๒	๐.๑๓๑	๒.๒๘๒	๐.๑๐๖
	ภายในกลุ่ม	๗.๐๑๑	๑๒๒	๐.๐๕๗		
	รวม	๗.๒๗๓	๑๒๔			

*มีนัยสำคัญที่ระดับ ๐.๐๕

จากตารางที่ ๔.๑๒ พบว่า นักเรียนที่มีสถานะภาพต่างกันมีความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรมจังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ ๔ นักเรียนที่เรียนห้องเรียนต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจทางการเมืองแตกต่างกัน

การวิเคราะห์สมมติฐานที่ ๔ ใช้สถิติ F-test (One-way ANOVA) ในการทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียวเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยที่มากกว่า ๒ กลุ่ม ใช้ระดับความเชื่อมั่น ๙๕% ดังนั้น ถ้าเป็นไปตามสมมติฐานต่อเมื่อค่า Sig. น้อยกว่า ๐.๐๕ ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ๐.๐๕ จึงเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีการหาผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด LSD. (Least Significant Difference) และนำเสนอในรูปตารางประกอบการบรรยาย ดังต่อไปนี้

ตารางที่ ๔.๑๓ แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรมจังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม จำแนกตามห้องเรียน

(N = ๑๒๕)

ความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา		SS	Df	MS	F	Sig.
๑. ด้านพรรคการเมือง	ระหว่างกลุ่ม	๐.๓๗๙	๓	๐.๑๒๖	๑.๐๔๖	๐.๓๗๕
	ภายในกลุ่ม	๑๔.๖๓๗	๒๒๑	๐.๑๒๑		
	รวม	๑๕.๐๑๖	๒๒๔			
๒. ด้านรัฐธรรมนูญ	ระหว่างกลุ่ม	๐.๘๔๓	๓	๐.๒๘๑	๑.๘๙๙	๐.๓๑๓
	ภายในกลุ่ม	๑๗.๙๐๔	๒๒๑	๐.๑๔๘		
	รวม	๑๘.๗๔๘	๒๒๔			
๓. ด้านการเลือกตั้ง	ระหว่างกลุ่ม	๑.๔๕๓	๓	๐.๔๘๔	๔.๑๒๔	๐.๐๐๘*
	ภายในกลุ่ม	๑๔.๒๑๕	๒๒๑	๐.๑๑๗		
	รวม	๑๕.๖๖๘	๒๒๔			
๔. ด้านสิทธิและเสรีภาพทางการเมือง	ระหว่างกลุ่ม	๐.๒๔๑	๓	๐.๐๘๐	๐.๖๘๐	๐.๕๖๖
	ภายในกลุ่ม	๑๔.๒๙๕	๑๒๑	๐.๑๑๘		
	รวม	๑๔.๕๓๖	๑๒๔			
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	๐.๕๗๑	๓	๐.๑๙๐	๓.๔๓๖	๐.๑๙๐
	ภายในกลุ่ม	๖.๗๐๒	๑๒๑	๐.๕๕		
	รวม	๗.๒๗๓	๑๒๔			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

จากตารางที่ ๔.๑๓ พบว่า นักเรียนที่มีการศึกษาในห้องเรียนต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจทางการเมือง โดยรวมไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าห้องเรียนนอกเมืองและห้องเรียนในเมืองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ ๐.๐๕ ส่วนด้านพรรคการเมืองด้านรัฐธรรมนูญ ด้านการเลือกตั้งและด้านสิทธิและเสรีภาพทางการเมืองไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ ๕ นักเรียนที่มีผู้สนับสนุนต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจทางการเมืองแตกต่างกัน

การวิเคราะห์สมมติฐานที่ ๕ ใช้สถิติ F-test (One-way ANOVA) ในการทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียวเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยที่มากกว่า ๒ กลุ่ม ใช้ระดับความเชื่อมั่น ๙๕% ดังนั้น ถ้าเป็นไปตามสมมติฐานต่อเมื่อค่า Sig. น้อยกว่า ๐.๐๕ ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ๐.๐๕ จึงเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีการหาผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด LSD. (Least Significant Difference) และนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบการบรรยาย ดังต่อไปนี้

ตารางที่ ๔.๑๔ แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรมจังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม จำแนกตามผู้สนับสนุน

(n = ๑๒๕)

ความรู้ความเข้าใจทางการเมือง ของนักเรียน		SS	Df	MS	F	Sig.
๑. ด้านพรรค การเมือง	ระหว่างกลุ่ม	๐.๙๘๓	๔	๐.๒๔๖	๒.๑๐๑	๐.๐๘๕
	ภายในกลุ่ม	๑๔.๐๓๓	๑๒๐	๐.๑๑๗		
	รวม	๑๕.๐๓๓	๑๒๔			
๒. ด้านรัฐธรรมนูญ	ระหว่างกลุ่ม	๑.๑๕๘	๔	๐.๒๘๙	๑.๙๗๕	๐.๑๐๓
	ภายในกลุ่ม	๑๗.๕๙๐	๑๒๐	๐.๑๔๗		
	รวม	๑๘.๗๔๘	๑๒๔			
๓. ด้านการเลือกตั้ง	ระหว่างกลุ่ม	๑.๗๔๗	๔	๐.๔๓๗	๓.๗๖๕	๐.๐๖๑
	ภายในกลุ่ม	๑๓.๙๒๑	๑๒๐	๐.๑๑๖		
	รวม	๑๕.๖๖๘	๑๒๔			
๔. ด้านสิทธิและ เสรีภาพทางการ เมือง	ระหว่างกลุ่ม	๐.๖๔๐	๔	๐.๑๖๐	๑.๓๘๒	๐.๒๔๔
	ภายในกลุ่ม	๑๓.๘๙๖	๑๒๐	๐.๑๑๖		
	รวม	๑๔.๕๓๖	๑๒๔			
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	๐.๙๐๑	๔	๐.๒๒๕	๔.๒๔๑	๐.๐๕๓
	ภายในกลุ่ม	๖.๓๗๒	๑๒๐	๐.๐๕๓		
	รวม	๗.๒๗๓	๑๒๔			

จากตารางที่ ๔.๑๔ พบว่า นักเรียนที่มีห้องเรียนต่างกันความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาโดยรวมไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ ๔.๑๕ สรุปผลทดสอบสมมติฐานโดยการเปรียบเทียบระดับความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรมจังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม โดยจำแนกปัจจัยส่วนบุคคล

สมมติฐาน ที่	ตัวแปรต้น	ตัวแปรตาม	t-test/ F-test	ค่า Sig	ผลการทดสอบ	
					สมมติฐาน ยอมรับ	ปฏิเสธ

๑	เพศ	ความรู้ความเข้าใจทางการเมือง	๐.๗๙๖	๐.๔๒๘	-	/
๒	อายุ	ความรู้ความเข้าใจทางการเมือง	๓.๗๙๖	๐.๐๐๖	*	-
๓	สถานะ	ความรู้ความเข้าใจทางการเมือง	๒.๒๘๒	๐.๑๐๖	-	/
๔	ห้องเรียน	ความรู้ความเข้าใจทางการเมือง	๓.๔๓๖	๐.๑๙๐	-	/
๕	ผู้สนับสนุน	ความรู้ความเข้าใจทางการเมือง	๔.๒๔๑	๐.๐๕๓	-	/

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

จากตารางที่ ๔.๑๕ พบว่า นักเรียนที่มีอายุต่างกัน ความรู้ความเข้าใจทางการเมืองโดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ ส่วนนักเรียนที่มีเพศ อายุ สถานะและผู้สนับสนุนต่างกันมีความรู้ความเข้าใจทางการเมืองไม่แตกต่างกัน

๔.๔ ผลการวิเคราะห์ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรมจังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม

จากผลการศึกษาพบว่า ผลการวิเคราะห์ข้อเสนอแนะแนวเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรมจังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม ซึ่งเป็นข้อมูลที่ได้จากคำถามปลายเปิด (Open-Ended) ผู้วิจัยได้นำเสนอข้อมูลโดยเขียนเป็นความเรียงประกอบตาราง ดังนี้

๔.๔.๑ ด้านพรรคการเมือง

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรค และแนวทางการพัฒนาความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรมจังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม ด้านพรรคการเมือง รายละเอียดดังนี้

ตารางที่ ๔.๑๖ ปัญหา อุปสรรคและแนวทางการความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรมจังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม ด้านพรรคการเมือง

ปัญหา อุปสรรค	ความถี่	ข้อเสนอแนะ	ความถี่
๑. พรรคปลุกฝังความเชื่อในลัทธิคอมมิวนิสต์แก่นักเรียน	๑๐	๑. อายากให้พรรคดำรงต่อไป	๓

๒. การเข้าร่วมเป็นสมาชิกของ พรรคยาก	๓	๒. พรรคควบคุมประเทศทั้ง หมด	๔
๓. พรรครักษาสันติภาพดีที่สุด	๘	๓. พรรคออกนโยบายในการ ปกครอง	๘

จากตารางที่ ๔.๑๖ พบว่า นักเรียนผู้ตอบแบบสอบถามเสนอและแนะนำเกี่ยวกับปัญหาและแนวทาง ความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาด้านพรรคการเมือง ดังนี้ ปัญหา คือ ๑) จำนวน ๑๐ คน ๒) จำนวน ๓ คน ๓) จำนวน ๘ คน ๔) จำนวน ๓ คน ๕) จำนวน ๔ คน ๖) จำนวน ๘ คน แนวทางแก้ไข คือ ๑) ตามนโยบายของพรรคการปลูกฝังความเชื่อในลัทธิคอมมิวนิสต์ของแก่นักเรียนเป็นเรื่องที่จำเป็นเพราะนักเรียน เป็นอนาคตของชาติอย่างเช่นในสุภาสัตย์ของอดีตประธานาธิบดีโฮจิมินว่า “รักชาติ รักประชาชน เรียนดี ทำงานดี สามัคคี มีวินัย รักษาอนามัยดี ซื่อสัตย์ และกล้าหาญ” จะเห็นได้ว่าท่านให้ความสำคัญแก่นักเรียนอย่างมาก แต่ในมุมมองของผู้วิจัยเห็นว่า การใช้ระบบพรรคการเมืองเดียวอาจทำให้เกิดคอร์รัปชัน เนื่องจากผู้นำของประเทศเปลี่ยนแปลงกันปกครองและอาจเกิดความเสื่อมล้ำทางสังคม แต่ผู้วิจัยยอมรับว่าปัจจุบันประเทศเวียดนามภายใต้การปกครองของพรรคคอมมิวนิสต์มีสถานะด้านความมั่นคงสูง ๒) ประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามควรเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เข้าถึงข้อมูลและกิจกรรมบางอย่างที่มีประโยชน์ต่อการเรียนรู้ของเด็กมากกว่าเดิม เพราะเด็กเป็นอนาคตของพรรคและประเทศ

๔.๔.๒ ด้านรัฐธรรมนูญ

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรค และแนวทางการพัฒนาความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรมจังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม **ด้านรัฐธรรมนูญ** รายละเอียดดังนี้

ตารางที่ ๔.๑๗ ปัญหา อุปสรรค และแนวทางแก้ไขความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรมจังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม **ด้านรัฐธรรมนูญ**

ปัญหา อุปสรรค	ความถี่	ข้อเสนอแนะ	ความถี่
๑. นักเรียนไม่รู้จักรัฐธรรมนูญ	๑๔	๑. รัฐธรรมนูญควรเปิดสิทธิแก่ประชาชน	๕

๒. รัฐธรรมนูญเปิดโอกาสให้พรรค คอมมิวนิสต์เคลื่อนไหวพรรค เดียว	๗	๒. รัฐธรรมนูญเข้มงวดกับ ประชาชน	๔
---	---	------------------------------------	---

จากตารางที่ ๔.๑๗ พบว่านักเรียนผู้ตอบแบบสอบถามเสนอและแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทาง ความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาด้านรัฐธรรมนูญ ดังนี้ ปัญหา คือ ๑) นักเรียนไม่รู้จักรัฐธรรมนูญ จำนวน ๑๔ คน ๒) รัฐธรรมนูญเปิดโอกาสให้พรรคคอมมิวนิสต์เคลื่อนไหวพรรคเดียว จำนวน ๗ คน แนวทาง คือ ๑) มาตรา ๒ วรรค ๔ ของรัฐธรรมนูญประเทศสาธารณรัฐเวียดนามบัญญัติไว้ว่า “พรรคคอมมิวนิสต์เป็นแกนนำรัฐและสังคม” ซึ่งให้เห็นว่า พรรคมีบทบาท สำคัญมากในการนำประเทศเวียดนามไปสู่จุดมุ่งหมายปลายทาง นั่นคือการพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้า ประชาชนอยู่อย่างสันติสุข แต่ในมุมมองอื่นผู้วิจัยเห็นว่ารัฐธรรมนูญให้อำนาจแก่พรรคมากกว่าประชาชน ๒) ในรัฐธรรมนูญของประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม ผู้วิจัยเห็นว่ามีความลำเอียง โอนเอียงอำนาจให้พรรคคอมมิวนิสต์มากกว่าประชาชน สิ่งอาจทำให้เกิดความไม่สมดุลกันระหว่างประชาชนและสมาชิกของพรรค

๔.๔.๓ ด้านการเลือกตั้ง

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรค และแนวทางการพัฒนา ความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรมจังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม **ด้านการเลือกตั้ง** มีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ ๔.๑๘ ปัญหา อุปสรรค และแนว ความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรมจังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม **ด้านการเลือกตั้ง**

ปัญหา อุปสรรค	ความถี่	ข้อเสนอแนะ	ความถี่
๑. นักเรียนไม่ได้รับข้อมูลการเลือกตั้งในแต่ละครั้ง	๕	๑. ให้อิสสรชนได้ไปรับการเลือกตั้ง	๑๘

๒. การเลือกตั้งเป็นเป็นแค่เครื่องมือ เท่านั้นความจริงพรรคจัดการ	๑๐
๓. กฎหมายการเลือกตั้งเอื้อ ผลประโยชน์พรรคการเมือง	๑๒

จากตารางที่ ๔.๑๘ พบว่า นักเรียนผู้ตอบแบบสอบถามเสนอและแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทาง ความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาจากกลุ่มเพื่อน ดังนี้ ปัญหาคือ ๑) นักเรียนไม่ได้รับข้อมูลการเลือกตั้งในแต่ละครั้ง จำนวน ๕ คน ๒) การเลือกตั้งเป็นเป็นแค่เครื่องมือเท่านั้นความจริงพรรคจัดการ จำนวน ๑๐ คน ๓) กฎหมายการเลือกตั้งเอื้อผลประโยชน์พรรคการเมือง จำนวน ๑๒ คน แนวทางแก้ไข ๑) การเลือกตั้งคือกระบวนการประชาชนเลือกผู้แทนเข้าไปเป็นสมาชิก ผู้แทนราษฎรทั้งในระดับท้องถิ่นและในระดับชาติมาจากการเลือกตั้งเป็นกระบวนการสำคัญกฎหมายที่บัญญัติให้สมาชิกพรรคมีการเลือกตั้งไปตามความสามารถ ในการประเมินผลที่ผ่านมาเห็นว่านักเรียนไม่ค่อยมีความรู้ความเข้าใจในการเลือกตั้ง สาเหตุอาจจะเกิดจากไม่ให้ความสำคัญเนื่องจากพวกเขาคิดว่ามันไม่เกี่ยวกับชีวิตปัจจุบัน การเรียนความรู้ส่วนใหญ่มาจากห้องเรียนที่ถูกสอนโดยครูเป็นส่วนใหญ่ การค้นคว้าจากนั้นไม่มี

๔.๔.๕ ด้านสิทธิและเสรีภาพทางการเมือง

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรค และแนวทางการพัฒนา ความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรมจังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม ด้านสิทธิและเสรีภาพทางการเมือง มีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ ๔.๑๙ ปัญหา อุปสรรค และแนว ความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรมจังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม ด้านสิทธิและเสรีภาพทางการเมือง

ปัญหา อุปสรรค	ความถี่	ข้อเสนอแนะ	ความถี่
๑. นักเรียนมีจำนวนน้อยที่รู้จักสิทธิและเสรีภาพทางการเมืองของตัวเอง	๗	๑. สิทธิในการแสดงออกตามสื่อต่าง ๆ เช่น สื่อทางสังคม	๑๕
๒. นักเรียนถูกสอนแต่ในแง่ดีของรัฐ	๙	๒. รัฐบาลควรสนใจถึงปัญหาสิทธิและเสรีภาพของประชาชน	๔

จากตารางที่ ๔.๑๙ พบว่า นักเรียนผู้ตอบแบบสอบถาม เสนอและแนะเกี่ยวกับปัญหา และแนวทาง ความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ด้านสิทธิและเสรีภาพทางการเมือง ดังนี้ ปัญหาคือ ๑) นักเรียนมีจำนวนน้อยที่รู้จักสิทธิและเสรีภาพทางการเมืองของตัวเอง จำนวน ๗ คน ๒) นักเรียนถูกสอนแต่ในแง่ดีของรัฐ จำนวน ๙ คน แนวทางแก้ไข ดังนี้ ๑) สิทธิและเสรีภาพทางการเมืองเป็นสิทธิพื้นฐานของประชาชนในการแสดงออกโดยสันติแต่ในรัฐธรรมนูญมาตราที่ ๒๙ บัญญัติว่า “ประชาชนมีสิทธิและเสรีภาพทางการเมืองแสดงออก สิทธิและเสรีภาพทางการเมืองรับรู้อำนาจ การ เข้าถึงข้อมูล ตั้งสมาคม และประท้วง การกระทำทั้งหมดถูกกำหนดโดยกฎหมาย” ตามมาตรานี้เห็นได้ว่าประชาชนมีสิทธิและเสรีภาพในการแสดงออกความคิดเห็นโดยธรรมตามกฎหมาย แต่อย่างไรก็ตามในความเป็นจริง หลายปีที่ผ่านมาประชาชนที่เป็น blogger ถูกจับในหลายข้อหา เช่น การทำให้มีการแตกแยกในสังคม เป็นต้น จนทำให้ประชาชนไม่กล้าแสดงความคิดเห็นเรื่องการเมือง สาเหตุอีกอย่างหนึ่งอาจมาจากประชาชนได้รับการเรียนรู้มาน้อย เพราะประเทศเพิ่งรวมกันมา ประมาณ ๔๐ ปีเท่านั้นเอง อีกสาเหตุหนึ่งก็คือการปลูกฝังของรัฐบาลในการออกนโยบายรักพรรคโดยให้ประชาชน นักเรียน นักศึกษา มีทัศนคติอยู่แต่ในพรรคคอมมิวนิสต์ เพื่อแก้ไขปัญหานี้ นักวิจัยเห็นว่าสามารถที่จะเริ่มปรับเปลี่ยนระบบการเรียนการสอนให้เด็กนักเรียน นักศึกษาและประชาชนอย่างเป็นขั้นตอน

๔.๕ ผลการวิเคราะห์จากการสัมภาษณ์เกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรมจังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม

ผู้วิจัยใช้แบบสัมภาษณ์ (Interview) สำหรับเก็บข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) จากการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน ๘ รูปหรือคน ผลการสัมภาษณ์พบว่า ความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรมจังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม มีรายละเอียดดังนี้

๔.๕.๑ ด้านพรรคการเมือง

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ พบว่า

๑. นักเรียนมีสิทธิได้รับรู้งานของพรรคการเมือง โดยการลงชื่อเข้าเป็นสมาชิกของพรรคเพื่อได้รับข้อมูลอย่างชัดเจน หรือนักเรียนอาจศึกษาในชั้นเรียนเพื่อมีความรู้พื้นฐานก่อน การเรียนรู้เกี่ยวกับพรรคคอมมิวนิสต์เวียดนามในห้องเรียนครูบางคนอาจจะมีความรู้ต่างกัน แต่ความถูกต้องของหนังสือ ตำรา และเอกสารการเรียนนั้นมีความน่าเชื่อถือเหมือนกัน เพราะฉะนั้นความรู้ที่เป็นสิ่งที่สำคัญมากไม่ว่าจะอยู่ในช่วงหรือวัยไหนก็ตามก็มีความสำคัญ เพราะสิ่งที่สำคัญคือ การเรียนรู้ทำให้มีความรู้พร้อมกับสถานการณ์การดำเนินงานของพรรคได้

๒. การมีพรรคการเมืองพรรคเดียวนั้น ควรสร้างความตระหนักและความเข้าใจทางการเมืองของนักศึกษาอย่างมาก เพราะจากประสบการณ์ของผู้วิจัยตอนที่เรียนนั้น ได้เรียนเฉพาะวิชาที่เกี่ยวกับพุทธศาสนาและวรรณคดีเขมร ไม่มีการผสมการเมืองด้วยเลย แม้ว่าประวัติศาสตร์จะไม่อนุญาตให้มีการผสมรวมเอาไว้ แต่การศึกษาและการฝึกอบรมของเขมรกรรมในเวียดนามใต้ ซึ่งเป็น

เหตุผลว่าทำไมจึงเข้าใจว่าพรรคการเมืองได้ให้ข้อมูลเชิงลึกและความรู้ แต่รู้จากมุมมองของข้อบกพร่อง ยังไม่ครอบคลุมและเพียงพอสำหรับนักเรียน อย่างไรก็ตามเมื่อนักศึกษาต้องการทำวิจัยของตนเอง เพื่อค้นหาวิธีการบริหารประเทศในด้านการพัฒนาประเทศ การศึกษาเศรษฐกิจ การทหาร สื่อความสัมพันธ์กับต่างประเทศ และกิจกรรมทั้งหมดในทุกพื้นที่ของประเทศ ก็พยายามทำเท่าที่จะทำได้ เรื่องเหล่านี้เป็นส่วนหนึ่งของความเข้าใจของเจ้าหน้าที่พรรค และการกระทำของนักศึกษาที่ต้องการพิสูจน์ความสามารถโดยแสดงให้เห็นถึงวิธีการปกครองประเทศหรือในสนามการเมืองของพรรค เส้นทางเดินหรือวิธีการถือว่าเป็นการให้ความรู้ความเข้าใจหรือประสบการณ์ที่เหมาะสม จึงมีความเห็นที่ว่าพรรคการเมืองมักประสบปัญหาหลายประการด้วย เช่น ความขัดแย้งภายใน เพราะเจ้าหน้าที่ผู้ดำรงตำแหน่งไม่เข้าใจหรือปฏิบัติหน้าที่สาธารณะให้เต็มที่ ตรงตามเวลาที่กำหนด อาจจะไม่มีความลำเอียงและอคติต่อญาติพี่น้อง และปัญหาใหญ่อีกประการหนึ่งคือ ความไม่เป็นธรรมยังคงเกิดขึ้นบ่อยครั้ง โดยมักจะเกิดปัญหาที่ดินในพื้นที่ที่พัฒนาแล้ว และการคอร์รัปชันเป็นต้น สาเหตุบางประการที่ผู้วิจัยกล่าวถึงข้างต้นและนำไปสู่การวิพากษ์เช่นเดียวกับปัญหาคนงานในโรงงาน บางคนถูกทำร้ายและได้รับเงินเดือนที่ไม่เหมาะสม แต่สิ่งเหล่านี้ยังเป็นบทเรียนสำหรับความเข้าใจในการหาทางพลิกวิกฤตให้เป็นโอกาส

๓. เวียดนามมีเพียงพรรคเดียวคือพรรคคอมมิวนิสต์เวียดนามริเริ่มโดยอดีตประธานาธิบดีโฮจิมินห์ ตั้งแต่การรวมประเทศในปี ค.ศ. ๑๙๗๕ จนถึงปัจจุบันปี ค.ศ. ๒๕๖๔ เวียดนามมีเพียงพรรคเดียว ซึ่งมีสิทธิตามรัฐธรรมนูญที่ได้รับอนุญาตให้ดำเนินการบริหารประเทศ มากกว่า ๔ ทศวรรษ และจะเห็นได้ว่าการปรากฏตัวของพรรคนี้วันจะเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ จนถึงวันนี้พรรคมีสมาชิกมากกว่า ๕ ล้านคนทั่วประเทศ และตัวเลขนี้ยังคงเติบโตอย่างรวดเร็วชี้ให้เห็นว่าประชาชนที่ศรัทธาและเชื่อมั่นในแนวทางและอุดมการณ์ของพรรคคอมมิวนิสต์ยังมีอยู่ ในขณะเดียวกันพรรคได้ออกนโยบายในการดึงดูดใจประชาชนด้วยวิธีการต่าง ๆ ในนั้นมีโรงเรียนต่าง ๆ ของรัฐด้วย ตั้งแต่ เด็กอนุบาล ปฐมศึกษา มัธยมศึกษา มหาวิทยาลัย เพื่อสร้างคนสืบทอดแนวคิด อุดมการณ์ของพรรคให้มีความมั่นคงต่อไป

๔. พรรคคอมมิวนิสต์เป็นตัวแทนของชนชั้นกรรมาชีพคนทำงานและคนทั้งประเทศโดยยึดถือลัทธิมาร์กซ์-เลนิน และแนวคิดโฮจิมินห์เป็นแนวทางในการดำเนินกิจกรรมทั้งหมด ในบริบทที่ไม่เป็นทางการคำว่า "พรรค" (หรือ "พรรคของเรา") ยังใช้เพื่ออ้างถึงพรรคคอมมิวนิสต์เวียดนามหลักการและข้อบังคับเกี่ยวกับองค์กรกระบวนการปฏิบัติงานบทบาทหน้าที่งานและอำนาจของหน่วยงานที่ดำเนินการจัดตั้งสถาบัน ในเวียดนามปัจจุบันตามหลักการของรัฐธรรมนูญกิจกรรมการสร้างสถาบันดำเนินการโดยผู้แสดงสองฝ่ายคือภาคีและรัฐ ในฐานะผู้นำพรรคจะสร้างฐานทางการเมืองการวางแนวเนื้อหาและเป้าหมายสำหรับกิจกรรมการสร้างสถาบันทั้งหมด เป็นความรับผิดชอบของรัฐที่จะดำเนินการสร้างและปรับปรุงระบบสถาบันให้สมบูรณ์แบบบนพื้นฐานที่สอดคล้องกับแนวทางทางการเมืองที่กำหนดโดยพรรค อย่างไรก็ตามจนถึงขณะนี้ปัญหาของบทบาทและความรับผิดชอบของรัฐในการจัดตั้งสถาบันโดยเฉพาะในแง่ของความสัมพันธ์ระหว่างรัฐกับภาคีและภายในรัฐยังไม่ได้รับการชี้แจงอย่างครบถ้วนและสมบูรณ์ ส่วนในแง่ของการศึกษานั้นรัฐไม่ได้ละทิ้งแต่อย่างใด และการศึกษาของพระสงฆ์ก็ได้รับการสนับสนุนเพราะสอดคล้องตามประวัติศาสตร์เวียดนาม เมื่อใดการ

เปลี่ยนแปลงรัฐบาลไม่ว่าในรัฐบาลก่อนๆ ล้วนแต่มีพระสงฆ์เป็นแนวหน้าตลอด เพราะฉะนั้นพรรคคอมมิวนิสต์มีการปรับทัศนคติให้แก่พระสงฆ์เป็นช่วง ๆ อาจจะเดือนละครั้งหรือปีละสองครั้งตลอดมา

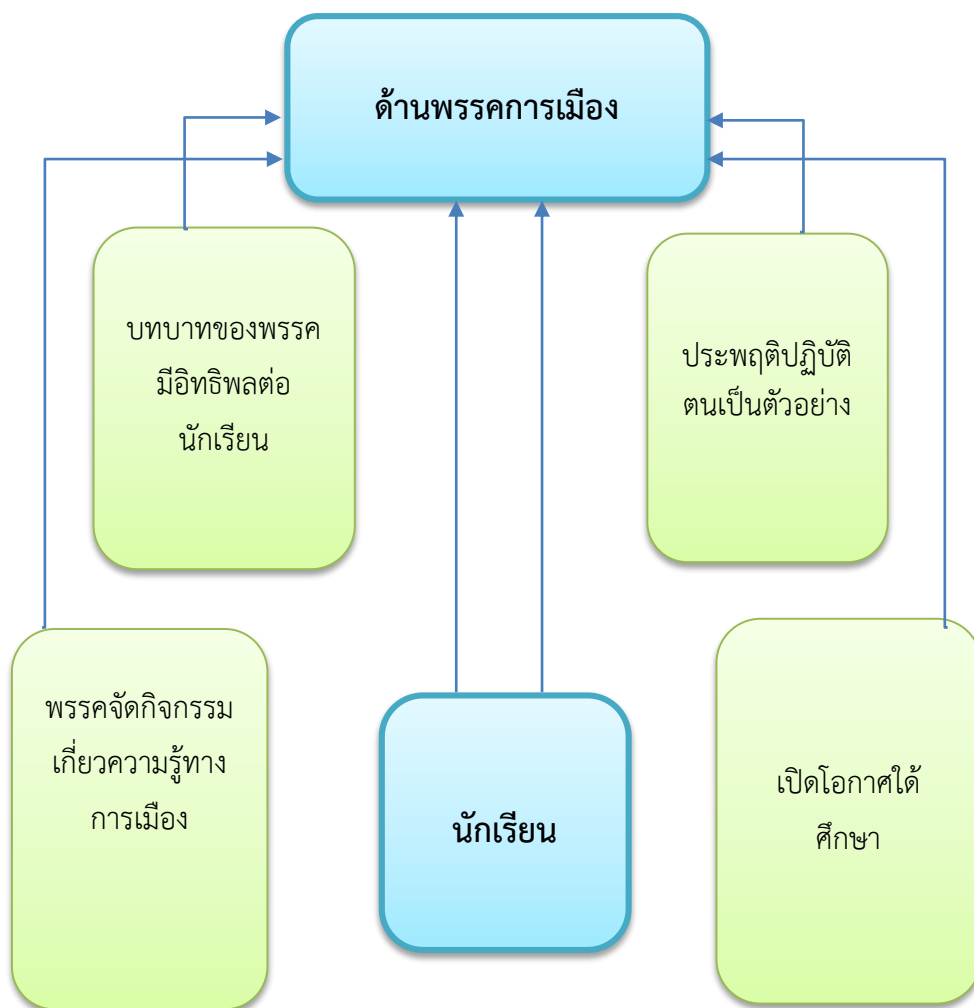
๕. ในฐานะผู้นำอันดับแรก พรรคจะสร้างฐานทางการเมืองกำหนดทิศทางเนื้อหาและกำหนดเป้าหมายสำหรับกิจกรรมการสร้างสถาบันทั้งหมด ซึ่งหมายความว่าประเด็นแรกของการสร้างสถาบันคือการสร้างคนให้มีความรู้ความเข้าใจต่อไปคือการให้ประชาชนได้รับการรับรู้และกำหนดเป็นหลักการทำงานไปตั้งนั้นจึงเป็นพื้นฐานทางการเมืองสำหรับกิจกรรมการสร้างสถาบันทั้งหมด พรรคเป็นผู้นำของรัฐและองค์กรทางการเมืองและสังคมที่มีรากฐานทางการเมืองยุทธศาสตร์นโยบายและแนวปฏิบัติ โดยการทำงานเชิงอุดมการณ์องค์กรและการติดตามและกำกับดูแลการดำเนินการสำหรับการก่อสร้างระดับชาติในการเปลี่ยนแปลงไปสู่สังคมนิยม

๖. ในเวียดนามในความสัมพันธ์กับภาคีบทบาทของรัฐโดยทั่วไปมักถูกมองว่าเป็นรัฐที่ปกครองซึ่งเป็นภาคีที่นำการจัดการของรัฐองค์กรทางสังคมการเมืองและองค์กรมวลชนมีส่วนร่วมในการจัดการ กล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือกลไกการดำเนินการตามระบอบประชาธิปไตยในเวียดนาม อย่างไรก็ตามจนถึงขณะนี้ประเด็นของบทบาทและความรับผิดชอบของพรรคเกี่ยวกับการปกครองประเทศไม่ได้รับการชี้แจงอย่างสมบูรณ์และครบถ้วนตามความสอดคล้องทางวิชาการ

๗. ผู้วิจัยเห็นว่าพรรคการเมืองแต่ละพรรคมีโครงสร้างที่ชัดเจนของตัวเองและพวกเขา มักจะปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมกับสถานการณ์เพื่อไปสู่เป้าหมายนั้น ในขณะที่เดียวกันพรรคการเมืองยังส่งเสริมให้นักศึกษาหรือคนรุ่นใหม่ในปัจจุบันศึกษาและทำความเข้าใจกฎหมายในเชิงลึกมากขึ้นในพรรคและรัฐบาลเพราะเมื่อมีการศึกษาและเข้าใจแล้วประเทศชาติก็จะเข้มแข็งในอนาคตแต่ทุกกลุ่มก็มักจะคิดบวกและลบเช่นกัน เนื่องจากความทะเยอทะยานของพรรคหรือพรรคพวกบางครั้งก็เป็นเพียงปัจเจกนิยมคิดว่ากลุ่มของเราแข็งแกร่งกลุ่มของเรายิ่งใหญ่หรือมีเพียงกลุ่มของเราเท่านั้นที่ได้ดีความคิดนี้ยังทำให้นักเรียนบางคนเกลียดการเมือง

๘. ผู้วิจัยเห็นว่าพรรคการเมืองแต่ละพรรคมีโครงสร้างที่ชัดเจนของตัวเองและพวกเขา มักจะปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมกับสถานการณ์เพื่อไปสู่เป้าหมาย ในขณะที่เดียวกันพรรคการเมืองยังส่งเสริมให้นักศึกษาหรือคนรุ่นใหม่ในปัจจุบันศึกษาและทำความเข้าใจกฎหมายในเชิงลึกมากขึ้นในพรรคและรัฐบาลเพราะเมื่อมีการศึกษาและเข้าใจแล้วประเทศชาติก็จะเข้มแข็งในอนาคตแต่ทุกอย่างก็มักจะคิดบวกและลบอย่างเช่นพรรคหรือพรรคพวกบางครั้งก็เป็นเพียงปัจเจกนิยมคิดว่ากลุ่มของเราแข็งแกร่งกลุ่มของเรายิ่งใหญ่หรือมีเพียงกลุ่มของเราเท่านั้นที่ได้ดีความคิดนี้ยังทำให้นักเรียนบางคนเกลียดการเมือง

สรุปได้ว่า แหล่งการเรียนรู้ทางการเมืองที่สำคัญ ความรู้ ความเข้าใจ ทัศนคติ ความเชื่อเกี่ยวกับการเมือง ความรู้ของนักเรียนจะได้มาจากครอบครัว มารดาบิดา ผู้ปกครองนักเรียน ส่วนในโรงเรียนมีครูเป็นผู้ปกครอง ซึ่งในนโยบายการปฏิวัติพรรคคอมมิวนิสต์เวียดนามได้มีการตระหนักอย่างลึกซึ้งเกี่ยวกับจุดยืนของพรรคเดียวในการปกครอง ด้วยเหตุนี้ “สมาชิกพรรคและเจ้าหน้าที่แต่ละคนจะต้องใส่ใจกับศีลธรรมแห่งการปฏิวัติอย่างแท้จริง มีความจำเป็นต้องประหยัดซื่อสัตย์และเป็นกลางอย่างแท้จริง” จึงควรมีการให้ประชาชนได้เข้าถึงข้อมูลของพรรคพร้อมกับการฝึกอบรมความรู้ ความเข้าใจทางการเมืองการเมืองแก่นักเรียน

แผนภาพที่ ๔.๑ ด้านพรรคการเมือง

๔.๕.๒ ด้านรัฐธรรมนูญ

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ พบว่า

๑. นักเรียนในโรงเรียนพระปริยัติธรรมตามความเป็นจริงไม่ค่อยรู้เรื่องรัฐธรรมนูญมากนัก ส่วนการเรียนการสอนภายในโรงเรียนยังไม่มีวิชานี้เข้าไปบรรจุให้นักเรียนได้เรียน เพราะฉะนั้นนักเรียนของโรงเรียนพระปริยัติธรรมอาจจะไม่ได้รับความรู้อย่างเป็นทางการเกี่ยวกับรัฐธรรมนูญของประเทศเวียดนาม แต่ในโรงเรียนของรัฐมีการเรียนการสอนอยู่แล้ว นี่ถือว่าเป็นจุดอ่อนของคณะสงฆ์ของประเทศเวียดนาม

๒. มีเอกสารบางฉบับที่ออกแบบมาเพื่อปกป้องชีวิตของพวกเขา โดยการสังเกตตามกฎหมายที่กำหนดไว้สำหรับผู้ที่ได้รับอำนาจทางการเมืองและวิธีหนึ่งที่ทำให้เกิดระบบการเมืองและอีกความหมายหนึ่งในการจัดระเบียบหรือตัดสินใจ บทบัญญัติในรัฐธรรมนูญก่อให้เกิดความรู้และความเข้าใจทางการเมืองแก่นักเรียนในหลาย ๆ ด้าน เช่น ให้นักเรียนรู้เกี่ยวกับสิทธิในการตัดสินใจในการเลือกสิทธิของตนเอง โดยไม่ต้องกลัวว่าจะถูกบีบบังคับหรือบีบบังคับเกี่ยวกับการเลือกตั้ง เช่น

การเลือกตั้งนายกจังหวัด ในช่วงระยะเวลาการเลือกตั้งแจ้งให้นักเรียนทราบว่าเครื่องมือนี้เป็นพื้นฐานสำหรับการดำเนินนโยบายของรัฐบาล ซึ่งเป็นแนวปฏิบัติที่รัฐต้องปฏิบัติอย่างเคร่งครัด และแนะนำผู้มีอำนาจไม่ให้เบี่ยงเบนหรือละเมิดกฎหมายแพ่งเหล่านี้ ควรให้ความรู้ที่เป็นสากลแก่นักเรียน เช่น การศึกษาประเด็นทางกฎหมาย ประวัติศาสตร์ สิทธิของศาลหรือสิทธิในการขอความคุ้มครองทางกฎหมาย เพื่อให้นักเรียนรู้ว่าสิทธิของตนคืออะไร และรู้ว่ารัฐและประชาชนทั้งหมดอยู่ภายใต้กฎหมายที่มีการลงโทษอย่างเท่าเทียมกัน ฯลฯ แจ้งให้นักเรียนทราบว่ารัฐธรรมนูญก็มีปัญหาเมื่อพบวาทกรรมแห่งรัฐได้แก้ไขแนวโน้มในการปกป้องอำนาจหรือตำแหน่งส่วนตัวอย่างไม่เป็นธรรม

๓. รัฐธรรมนูญกฎหมายปกครองประเทศคือชีวิตของประชาชนเส้นในการวัดและปกป้องประชาชนอยู่อย่างมีความสุข ในทางตรงกันข้าม หากรัฐสภากฎหมายเพื่อประโยชน์ต่อพรรคของตนประชาชนจะทนทุกข์เพราะเหตุนี้จึงการความรู้เกี่ยวกับรัฐธรรมนูญสำคัญมากสำหรับการใช้ชีวิตประจำวันของประชาชน

๔. รัฐธรรมนูญเป็นรูปแบบของเอกสารทางกฎหมายที่ประกาศใช้โดยสมาชิกแห่งชาติที่มีคุณค่าทางกฎหมายสูงสุดในระบบกฎหมายของเวียดนามโดยให้ประเด็นพื้นฐานที่สุดของรัฐ เช่น รูปแบบและลักษณะของรัฐระบอบการเมืองระบอบเศรษฐกิจสังคม วัฒนธรรม สิทธิขั้นพื้นฐานและหน้าที่ของพลเมือง การจัดระเบียบและการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐขีดความสามารถภายนอกของประเทศสะท้อนให้เห็นในผลผลิตของสังคมและประเมินผ่านคุณภาพของกำลังแรงงานทั้งทางร่างกายและจิตใจ เมื่อได้รับการดูแลและการศึกษาอย่างเหมาะสมผู้คนจะมีเงื่อนไขในการพัฒนาอย่างครอบคลุมทั้งทางร่างกายจิตใจและความสามารถกลายเป็นปัจจัยสำคัญของพลังการผลิต

๕. เนื้อหาที่สำคัญประการหนึ่งในรัฐธรรมนูญปี ค.ศ. ๒๐๑๓ คือบทบัญญัติเกี่ยวกับการศึกษาและการฝึกอบรมซึ่งสะท้อนให้เห็นในคำยืนยัน "พลเมืองมีสิทธิและหน้าที่ในการศึกษา" (มาตรา ๓๔) " การพัฒนาการศึกษาเป็นนโยบายสำคัญระดับชาติที่มุ่งพัฒนามาตรฐานทางปัญญาของประชาชนพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ส่งเสริมความสามารถรัฐให้ความสำคัญกับการลงทุนและดึงดูดแหล่งเงินลงทุนด้านการศึกษาอื่น ๆ การดูแลการศึกษาก่อนวัยเรียน จำเป็นต้องมีการศึกษาระดับประถมศึกษา คณะกรรมการของโรงเรียนควรเสนอไปรัฐบาลเพื่อขออนุมัติให้มีการเปิดวิชาเกี่ยวกับรัฐธรรมนูญ เพื่อตอบสนองการเรียนรู้ให้ไปตามหลักของสังคมอีกอย่างนักเรียนของโรงเรียนพระปริยัติธรรมอาจมีความรู้พื้นฐานที่จะไปต่อในระดับมหาวิทยาลัยได้

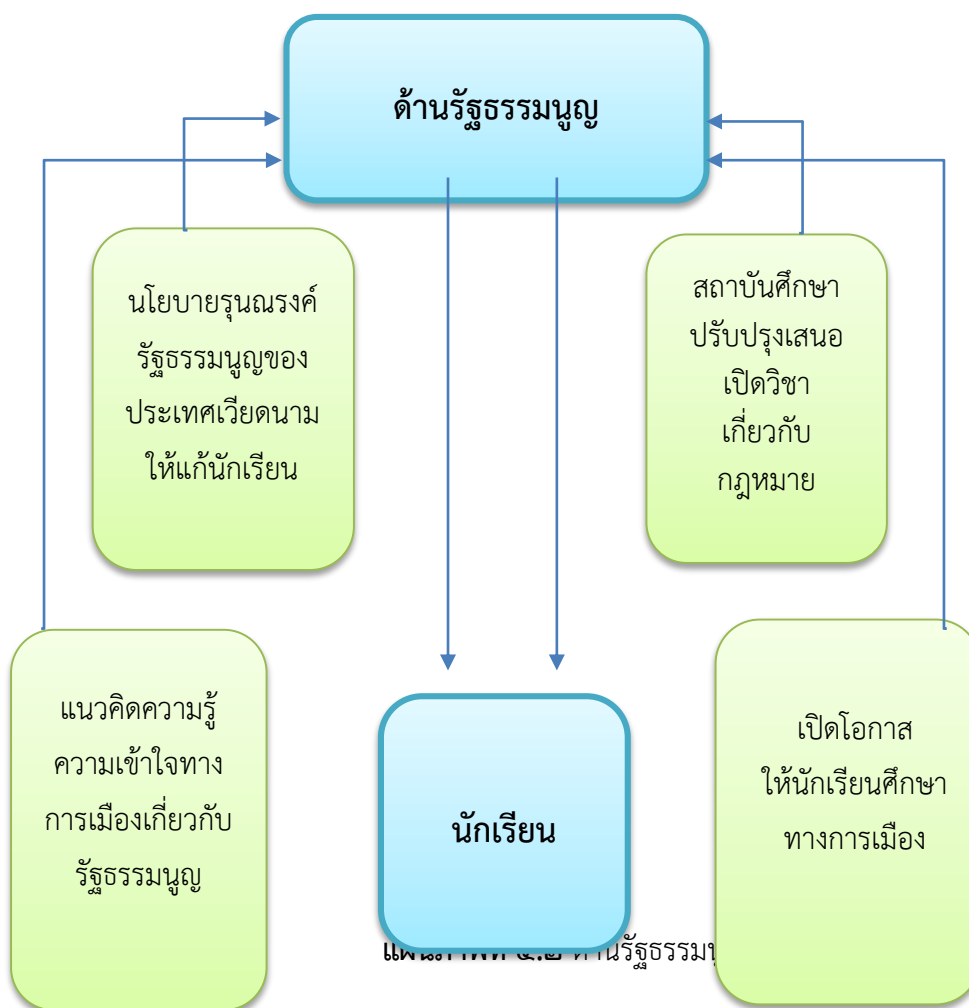
๖. ประธานาธิบดีโฮจิมินห์ย้ำว่า "คนไม่รู้คือคนอ่อนแอ" เห็นได้ว่าท่านให้ความสำคัญกับการศึกษามากเพื่อสร้างคนและพัฒนาประเทศเราต้องพัฒนาการศึกษาซึ่งเป็นที่มาของความเข้มแข็งทั้งหมดก่อน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายนี้ด้วยติภารกิจที่สำคัญในปัจจุบันคือการจัดระเบียบการปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญเพื่อให้มั่นใจว่าสถาบันของรัฐธรรมนูญและสถาบันการศึกษาได้เข้าไปถึงประชาชน

๗. สำหรับนักศึกษาในพรรคคอมมิวนิสต์เวียดนามพวกเขามีความเข้าใจนโยบายของรัฐบาลและพรรคเป็นอย่างดีเนื่องจากมหาวิทยาลัยทุกแห่งในเวียดนามตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาจนถึงวิทยาลัยมีการฝึกอบรมที่จำเป็นเกี่ยวกับรัฐธรรมนูญบางประการ แต่เมื่อพูดถึงโรงเรียนพระปริยัติธรรมในพระพุทธศาสนาและศาสนาอื่นๆ อาจจะเป็นการยากที่จะบรรยาย เพราะส่วนใหญ่ไม่สนใจรัฐธรรมนูญ เนื่องจากมีนักเรียนจำนวนมากกลัวว่าจะถูกลงโทษจากรัฐ แบะเมื่อพูดถึงประชาชนและ

นักเรียนที่เป็นชาวเขมรโกรมประมาณ ๙๐% ไม่เข้าใจรัฐธรรมนูญ เนื่องจากไม่ได้ไปโรงเรียนมาก่อน และเสรีภาพยังไม่เท่าเทียมกัน

๘. รัฐธรรมนูญเป็นรากฐานของประเทศเป็นกฎหมายที่สำคัญ สำหรับประเวียดนามไม่มีใครสามารถละเมิดได้ โดยเฉพาะนักเรียนของโรงเรียนพระปริยัติธรรมที่รัฐยังไม่ส่งเสริมให้มีความรู้เท่าเกี่ยวกับเรื่องของรัฐธรรมนูญมากนัก

สรุปได้ว่า นักเรียนของโรงเรียนพระปริยัติธรรมในจังหวัดตราวิญ ยังไม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับรัฐธรรมนูญของประเทศ อาจเป็นปัญหาใหญ่สำหรับอนาคตของชาวพุทธ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นชนชาติชาวเขมรโกรมผู้ที่สายเลือดแตกต่างจากบรรดาชนชาติอื่นๆในเวียดนาม ที่มี ๕๔ เชื้อชาติ การเรียนวิชาทางโลกมีประโยชน์มากมาย ทำให้เรารู้ทันเหตุการณ์บ้านเมืองที่กำลังเกิดขึ้น อีกทั้งยังสามารถติดตามข่าวสารทางสังคมหรือนโยบายการทำงานของรัฐบาล ทั้งที่เกี่ยวกับทางกฎหมาย รัฐธรรมนูญอันมีบทบาทสำคัญในการแก้ปัญหาและพัฒนา ประชาชน และนักเรียนจะได้มีชีวิตที่ดีในสังคม เพราะฉะนั้น คณะสงฆ์ควรมีการปรับหลักสูตรการเรียนการสอนให้มีความทันสมัยทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลกในปัจจุบัน ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนมีความรู้ความสามารถยิ่งขึ้นและเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เข้ามามีส่วนร่วมกับการสังคม

๔.๕.๓ ด้านการเลือกตั้ง

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ พบว่า

๑. การเลือกตั้งเป็นเรื่องสำคัญมากสำหรับประเทศ เพราะฉะนั้นนักเรียนต้องมีความรู้เกี่ยวกับการเลือกตั้ง แล้วความรู้ที่นั่นมันได้มาจากการเรียนไม่ว่าในโรงเรียนหรือในสถาบันต่าง ๆ เมื่อมีความรู้เกี่ยวกับการเลือกตั้ง นักเรียนสามารถทำการเลือกผู้แทนที่มีความพร้อมระดับภูมิภาคหรือระดับชาติ

๒. เป็นความจริงที่ว่า การลงคะแนนมีส่วนช่วยให้นักเรียนมีความรู้และความเข้าใจทางการเมือง เช่น การให้นักเรียนมีความเข้าใจเกี่ยวกับสิทธิในการปฏิบัติระหว่าง การเลือกตั้ง การรู้กฎระเบียบกำหนดอายุของนักเรียนผู้มีสิทธิในการลงคะแนนเสียง รู้จักบุคลิกภาพของบุคคลที่น่าเชื่อถือ และส่งความหวังทางการเมืองในการปกครองประเทศ ตลอดจนวิสัยทัศน์ในการเสียสละ ผู้นำหรือผู้นำที่มีความเห็นแก่ตัว ไม่มีความเห็นอกเห็นใจต่อความเป็นอยู่ของประชาชนหรือผู้ใต้บังคับบัญชา ให้ตระหนักถึงวิถีแห่งสติตื่นตัวและห่วงใยต่อเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสังคมและรับผิดชอบในฐานะพลเมืองและเข้าใจบทบาทของตน ในทุกฤดูกาลเลือกตั้งสามารถวิเคราะห์ตัวละครและเคารพในคุณค่าของ ส.ส. และตัวเองด้วยความระมัดระวังจากนั้นจึงโยนและเรียกร้องการแก้ปัญหาทางกฎหมายเมื่อพวกเขาเผชิญหรือประสบกับความไม่เป็นธรรมในบัตรเลือกตั้งที่เขายื่นให้ เป็นต้น

๓. การเลือกตั้งเป็นวิธีการเลือกตั้งผู้แทนของประชาชนทั้งในระดับรากหญ้าหรือส่วนกลาง แต่ปัญหาคือประชาชนเองไม่ค่อยสนใจการเลือกตั้ง เพราะเข้าใจว่าไม่ว่าใครจะเป็นผู้เลือกตั้งพวกเขาก็ล้วนเป็นคนทำงานของพรรคทั้งสิ้น ที่สำคัญคือการตื่นรันทามหาภิณสำคัญกว่า

๔. สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑๒ (ม.๖) ที่มีอายุครบ ๑๘ ปี พวกเขาได้รับข่าวสารการเผยแพร่โดยคณะผู้แทนของโรงเรียน ที่ชี้แนะให้พวกเขาเข้าใจความหมายและความรับผิดชอบของการเข้าร่วมการเลือกตั้ง และในขณะเดียวกันก็สั่งให้พวกเขาเข้าร่วมในขั้นตอนการเลือกตั้งเพื่อให้แน่ใจว่าเลือกคนที่สร้างคุณงามความดีที่สุด

๕. การเลือกตั้งเป็นวิธีการคัดเลือกผู้ดำรงตำแหน่งโดยหน่วยงานของรัฐให้เป็นไปตามระบอบรวม ดังนั้นเมื่อสมาชิกแห่งชาติของสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามลงมติเลือกใครสักคนให้เป็นประธานาธิบดีหรือนายกรัฐมนตรี เราจึงเรียกว่าสมาชิกแห่งชาติ ซึ่งเลือกตั้งประธานาธิบดีและนายกรัฐมนตรี

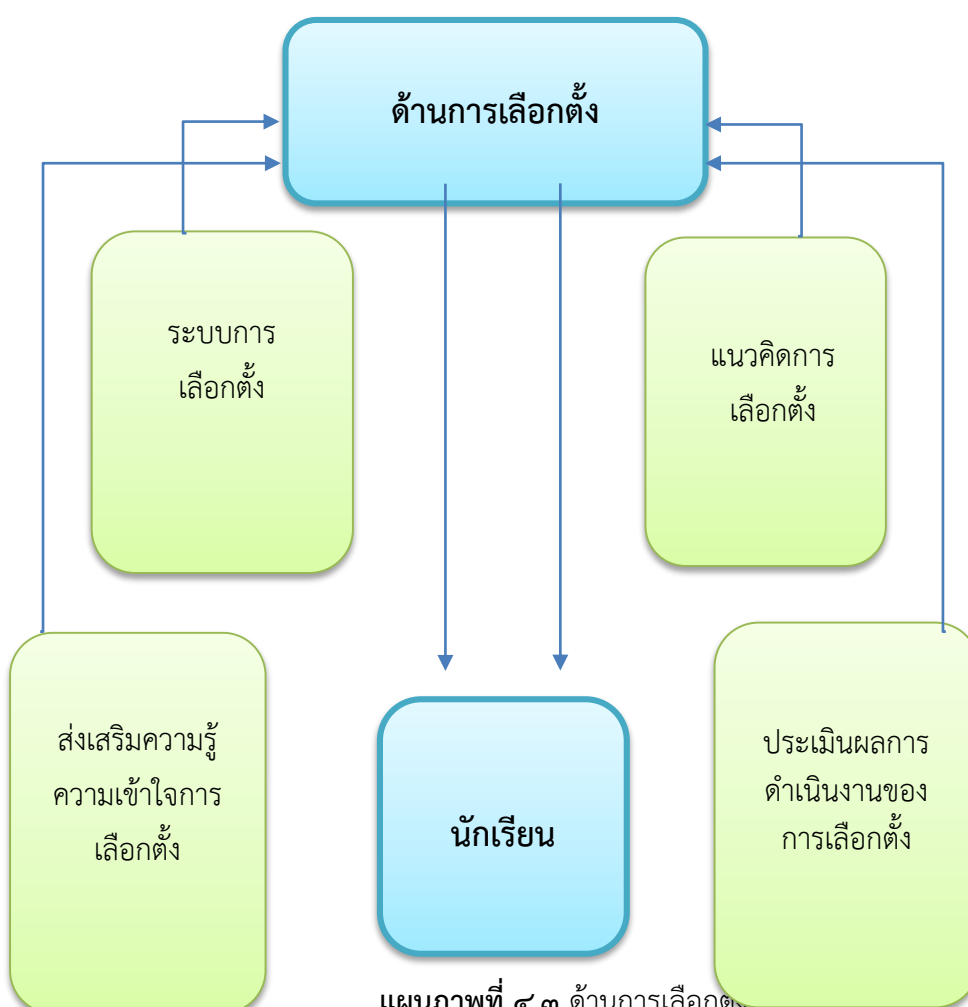
๖. การเลือกตั้ง สามารถเข้าใจได้ว่าเป็นกระบวนการเหตุการณ์ที่ประกอบด้วยขั้นตอนและงานต่าง ๆ มากมายเพื่อจัดระเบียบให้ประชาชนลงคะแนนเลือกตำแหน่งในหน่วยงานของรัฐในรายการรวมทั้งผู้สมัคร การเลือกตั้งแต่ละครั้งมักจะเกี่ยวข้องกับการเลือกตั้งของหน่วยงานในเครื่องมือของรัฐ

๗. สิทธิในการลงคะแนนเสียงเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานของพลเมืองที่กำหนดโดยรัฐธรรมนูญและกฎหมายเพื่อให้แน่ใจว่าประชาชนทุกคนมีสิทธิ์เลือกผู้แทน เพื่อเข้าร่วมหน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจ สิทธิของพลเมืองแยกออกจากหน้าที่ของเขาอย่างแยกไม่ออก

๘. สาระสำคัญของการเลือกตั้งคือ พวกเขาต้องการเข้ามาเปลี่ยนแปลงในสิ่งที่เก่าล้าสมัย เป็นไปไม่ได้อีกต่อไป ในการสรรหาคนที่มีความวิสัยทัศน์สูงของกลุ่มคนที่มีความวิสัยทัศน์ที่ดีมีความสามารถในการเป็นผู้นำที่ดีเพื่อนำมาและเปลี่ยนแปลง สังคมเพื่อความเจริญรุ่งเรือง ในขณะเดียวกันก็เห็นว่าคน

รุ่นใหม่ในปัจจุบันสนใจการเลือกตั้งเพราะเห็นว่าการเลือกคนที่มีความสามารถมากที่สุดมันจะช่วยให้ประเทศไม่เพียงเติบโต แต่ยังสามารถแข่งขันกับประเทศอื่น ๆ ได้อีกด้วยในยุคของอาวุธที่ทันสมัยและวิทยาการก้าวหน้าดังนั้นการเลือกตั้งยังเป็นปัจจัยสำคัญในการดึงดูดนักศึกษาให้สนใจประเด็นทางสังคมและการเมืองระดับชาติ

สรุปได้ว่า การเลือกตั้งเป็นหลักการทั่วไปในระบอบการเมืองการปกครองของแต่ละประเทศ การเลือกตั้งเป็นระบบการหนึ่งในการแสวงหาผู้นำประเทศ แต่ละประเทศนิยมใช้ระบอบประชาธิปไตย ประชาชนให้ความสำคัญกับการเลือกตั้งมาก โดยเฉพาะในประเทศที่นิยมใช้ระบอบการเมืองการปกครองแบบสังคมนิยม โดยมีพรรคคอมมิวนิสต์เป็นตัวแทนเพียงพรรคเดียว การเลือกตั้งเป็นเพียงกลไกทางการเมืองของพรรคเท่านั้น วิธีการเลือกถูกกำหนดโดยพรรคที่มีอยู่ตามจังหวัด สวนภูมิภาค และคณะกรรมการกลางของพรรค ซึ่งอาจเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ประชาชนมีความเพิกเฉยกับการเลือกตั้ง ทำให้เกิดการทุจริตขึ้นได้ โดยประชาชนเองก็รับรู้ แต่ทำอะไรไม่ได้ เพราะฉะนั้นคณะกรรมการพุทธิศึกษาของจังหวัดตราวิญ จึงควรมีการปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอนเพื่อพัฒนานักเรียนให้รู้เท่าทันตามสถานการณ์สังคมบ้านเมืองและประเทศชาติ

แผนภาพที่ ๔.๓ ด้านการเลือกตั้ง

๔.๕.๔ ด้านสิทธิและเสรีภาพทางการเมือง

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ พบว่า

๑. มีคนจำนวนไม่มากนักที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสิทธิและเสรีภาพทางการเมือง ส่วนใหญ่เกิดจากการที่นักเรียนชาวพุทธมีความเข้าใจที่น้อย เพราะไม่มีวิชานี้ให้เรียน แต่เนื่องจากความสนใจในการหาข้อมูล ทำให้พวกเขาเข้าใจบางสิ่งด้วยเช่นกัน เป็นสิทธิในการทำความเข้าใจความรับผิดชอบสิทธิเสรีภาพในการแสดงออกของนักเรียนและเสรีภาพทั่วไปทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับการเมือง สิทธิในการปกป้องตนเองเมื่อได้รับความยุติธรรมหรือเพื่อปกป้องผลประโยชน์ของตนเอง และประชาชนมีสิทธิในการครอบครอง สิทธิทางการเมืองและสิทธิในยามที่เกิดวิกฤต เป็นต้น

๒. นักเรียนมีอำนาจและอิสระในการศึกษาความรู้ทั่วไปเช่น วัฒนธรรมประเพณี ประวัติศาสตร์ภูมิศาสตร์ นักเรียนมีอำนาจในการมีส่วนร่วมในการชี้แจงประเด็นทางการเมืองแก้ไข ความคิดของนักเรียนตั้งแต่ระดับประถมศึกษาถึงมัธยมศึกษาตอนปลายและมหาวิทยาลัย

๓. ปัจจุบันสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามกำลังเผชิญกับการวิพากษ์วิจารณ์จากนานาประเทศ เกี่ยวกับสิทธิเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น ซึ่งเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานของมนุษย์แม้ว่าเวียดนามเองจะมีการปรับปรุงโดยเฉพาะอย่างยิ่งสิทธิในการมีส่วนร่วมทางการเมือง แต่ก็ดูเหมือนจะถูกเข้มงวดจากโดยเจ้าหน้าที่

๔. เสรีภาพทางการเมืองไม่ใช่การแทรกแซงอำนาจอธิปไตยของแต่ละบุคคล โดยการกดขี่หรือรุกรานปัจเจกบุคคล คนในสังคมควรมีสิทธิเสรีเต็มที่ในชุมชนและชีวิตส่วนตัวของตนเอง ตรงกันข้ามกับสังคมที่มีเสรีภาพทางการเมือง คือ สังคมเผด็จการ สังคมที่ลดเสรีภาพทางการเมืองเพื่อกำหนดพฤติกรรมทุกอย่างของประชาชน

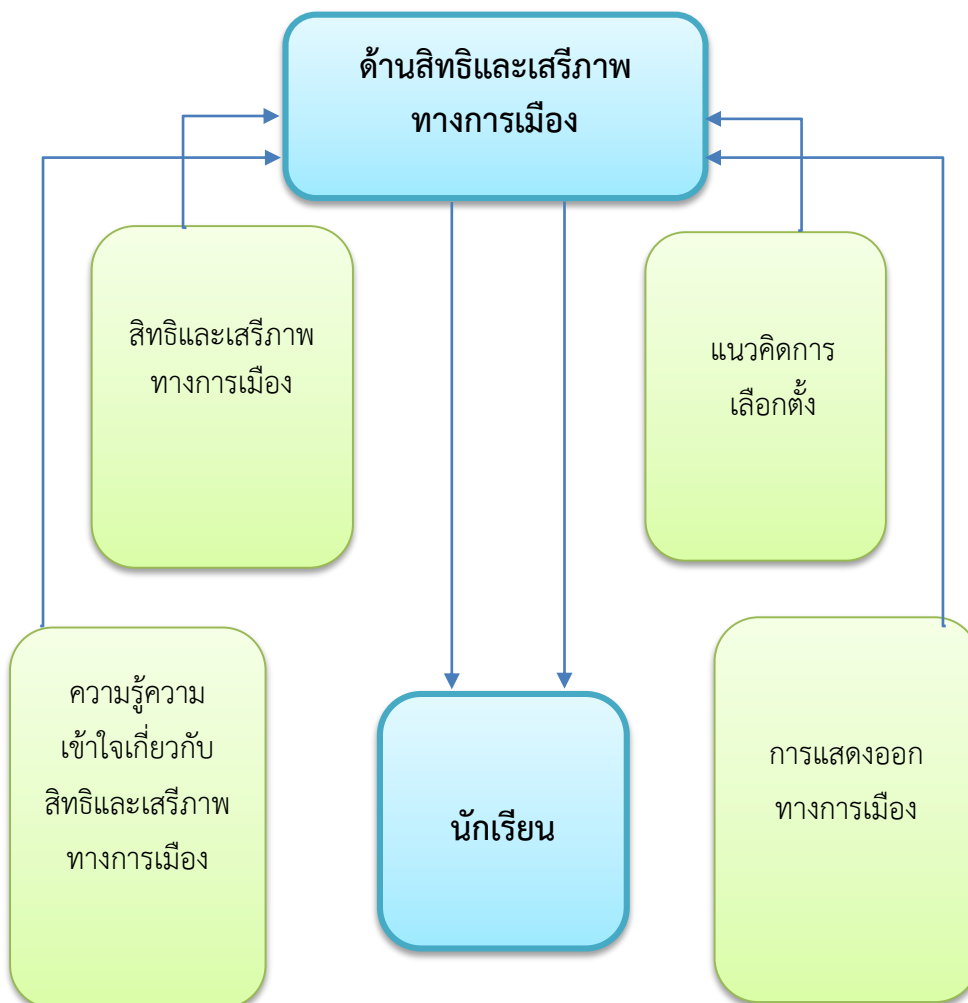
๕. สิทธิและเสรีภาพทางการเมืองในเวียดนามเป็นผลรวมของความสัมพันธ์ทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับการตระหนักถึงสิทธิมนุษยชนในเวียดนาม และประเด็นที่เกี่ยวข้องกับสิทธิในการออกเสียง การรวมถึงสิทธิทางการเมืองและเศรษฐกิจ สังคมวัฒนธรรม ซึ่งยังเป็นเกิดข้อขัดแย้งระหว่างเวียดนามและต่างชาติ

๖. เวียดนามควรมีการปฏิวัติต่อสื่อของรัฐ และปล่อยตัวนักข่าวที่ปกป้องสิทธิอันชอบธรรม และผลประโยชน์ของประชาชนก่อนที่จะมีเสรีภาพสื่อมวลชนและการรวมกลุ่มระหว่างประเทศ ตระกูลหนึ่งหนังสือพิมพ์อิสระสวนนักเรียนแน่นอนอยู่แล้วต้องศึกษาเรียนรู้ถึงสิทธิและเสรีภาพเพื่อรู้ตามความเป็นจริงว่าตนเองมีสิทธิอะไรบ้าง

๗. เข้าใจว่าเวียดนามจำเป็นต้องลบบทความในกฎหมายอาญา “เหยียดหยามประชาธิปไตย เพื่อทำลายรัฐ”

๘. สิทธิเสรีภาพทางการเมืองช่วยให้นักเรียนเข้าใจขอบเขตทางการเมืองได้อย่างแน่นอน เพราะสามารถพูดคุยและหาทางช่วยเหลือสังคมผ่านเสรีภาพโดยไม่ต้องกลัวการกระทำผิดและการเผชิญหน้ากับรัฐธรรมนูญ ในทางกลับกันหากรัฐธรรมนูญ จำกัด สิทธิเสรีภาพในการแสดงออกทางการเมืองก็จะไม่สามารถช่วยเหลือได้ เพราะกลัวการลงโทษทางอาญา เราทุกคนรู้ดีว่านักเรียนคือเถาอ่อนรุ่นใหม่ เป็นอนาคตของชาติ

สรุปได้ว่า เวียดนามได้ลงนามในอนุสัญญาระหว่างประเทศเต็มรูปแบบเกี่ยวกับสิทธิพลเมือง และสิทธิทางการเมือง รวมถึงเสรีภาพของสื่อมวลชน ความเชื่อทางศาสนาและอุดมการณ์ แต่ไม่มีองค์กรอิสระที่จัดตั้งขึ้นเพื่อปกป้องสิทธิเหล่านี้ และในทำนองเดียวกันเวียดนามขาดกลไกในการรับรองการบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ซึ่งประชาชนอาจได้รับความไม่เป็นธรรมเนื่องจากไม่มีองค์กรอิสระมาช่วยเหลือในเวลามีคดีความกับผู้มีอำนาจ เจ้าหน้าที่รัฐ หรือกลุ่มผลประโยชน์

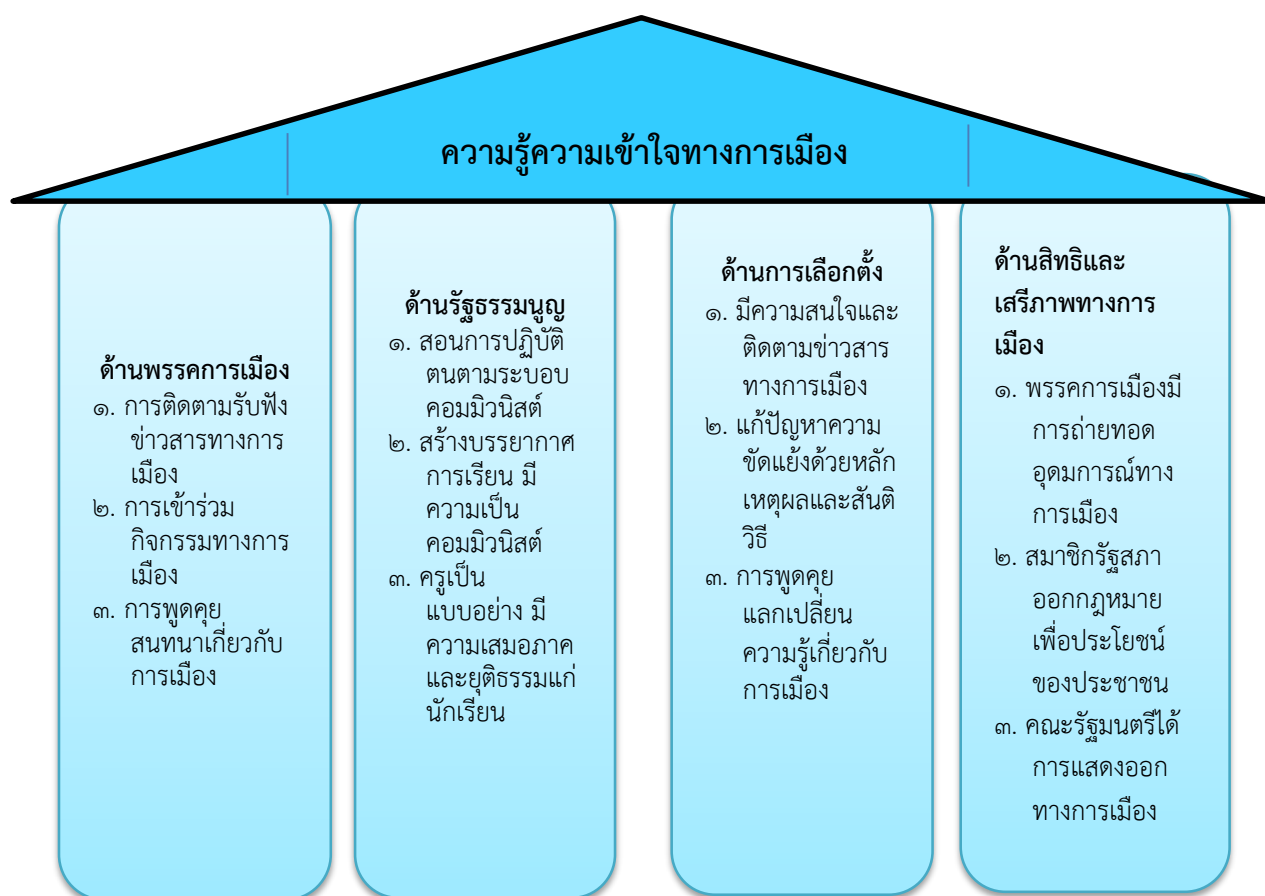

แผนภาพที่ ๔.๔ ด้านสิทธิและเสรีภาพทางการเมือง

๔.๖ องค์ความรู้

๔.๖.๑ องค์ความรู้ที่ได้รับจากการวิจัย

ผู้วิจัยได้สรุปองค์ความรู้ (Body of knowledge) ที่ได้จากการวิจัยเรื่อง ความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรมจังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนามที่ผู้วิจัยสังเคราะห์ได้จากสอบถามและจากการสัมภาษณ์ สามารถนำมาสรุปเพื่อไปใช้ประโยชน์ได้จริง ดังแสดงในแผนภาพที่ ๔.๕

จากแผนภาพที่ ๔.๕ องค์ความรู้ที่ได้รับจากการวิจัย

จากแผนภาพที่ ๔.๕ องค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัย พบว่า ความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรมจังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม ดังนี้

ด้านพรรคการเมือง พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่สนใจเรื่องการเมือง แต่ไม่ค่อยกล้าหาญในการออกความคิดเห็นทางการเมืองอย่างเปิดเผยตามสถานที่สาธารณะต่างๆ เช่น ในสถานที่ราชการ

ของรัฐและเวลาประชุมที่เจ้าหน้าที่รัฐ แต่ลึกๆ นักเรียนสนใจกับการเมืองและพูดถึงการเมืองเป็นประจำ แต่พูดเพียงแต่ภายในกลุ่มเพื่อน ครอบครัว คนที่รู้จัก และอันสำคัญที่สุดนั่น คือ การแสดงออกความคิดเห็นตามสื่อสังคม แม้แต่ความรู้ของนักเรียนในการตีความยังไม่ถูกต้อง แต่มั่นสะท้อนเหตุการณ์อย่างหนึ่งให้เห็นว่านักเรียนสนใจการเมือง

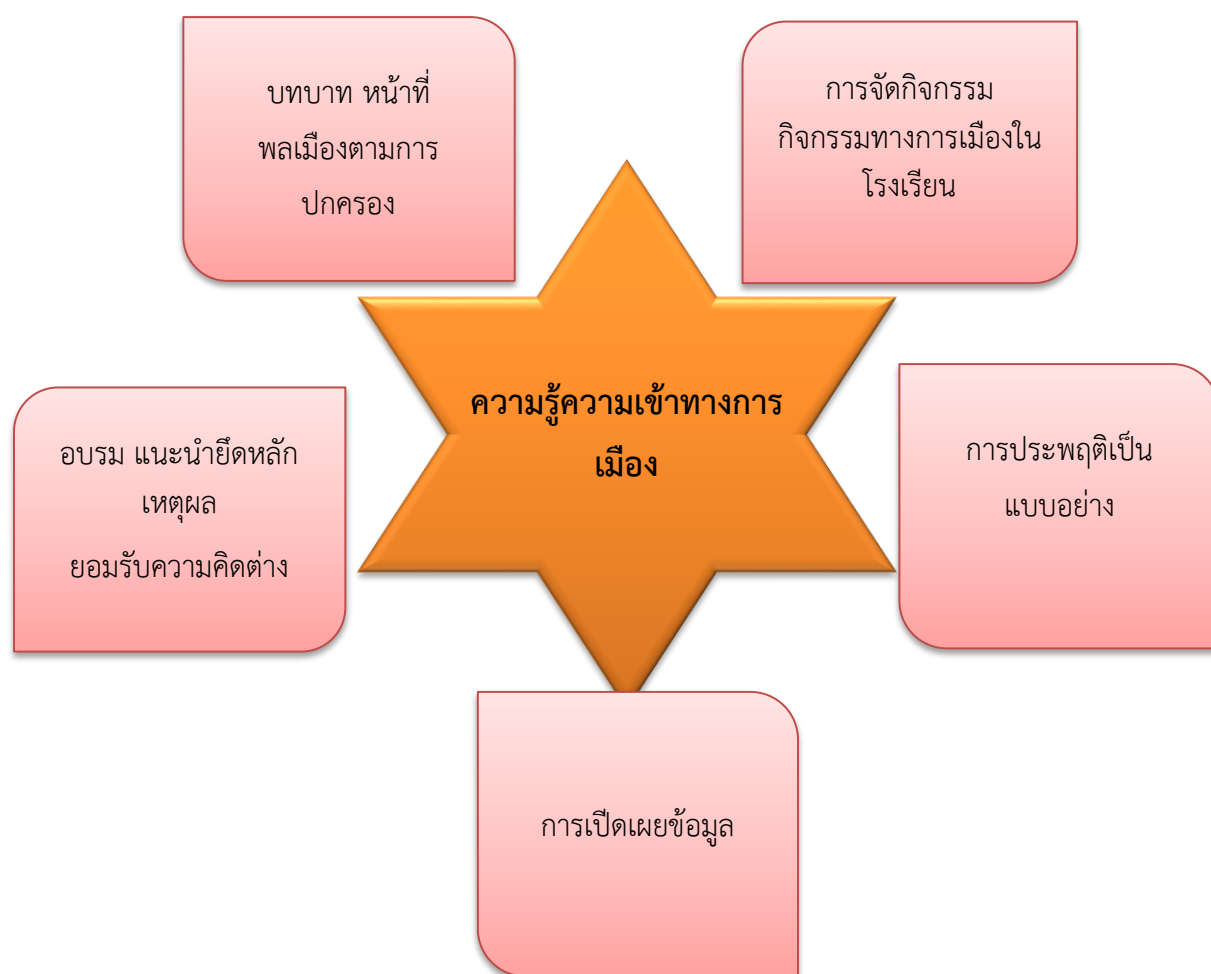
ด้านรัฐธรรมนูญ พบว่า รัฐธรรมนูญของประเทศเวียดนามคือรัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายสูงสุดในระบบกฎหมายของเวียดนาม รัฐธรรมนูญใช้ในปัจจุบันคือรัฐธรรมนูญ ปี ค.ศ. ๒๐๑๓ ตามเนื้อหาในความเห็นนี้ สามารถกล่าวได้ว่ารัฐธรรมนูญของประเทศเวียดนามและประเทศเวียดนามเป็นประเทศเอกราช เอกภาพ อำนาจอธิปไตยอย่างเต็มที่ ดินแดนทั้งหมดของประเทศสาธารณรัฐ ส่วนรัฐบาลของประเทศที่ต้องมาจากประชาชน โดยประชาชน และเพื่อประชาชน แต่ในความเป็นจริงกฎหมายอาจจะเอื้ออำนวยมากกว่าประชาชน การใช้อำนาจแบบสองมาตรฐาน ทำให้ผู้ด้อยกว่าเสียเปรียบ ซึ่งสาเหตุอาจจะมาจากประชาชนไม่มีความรู้พร้อมในเรื่องตีความกฎหมาย เพราะฉะนั้นการปลูกฝังให้ประชาชนให้มีความรู้ อันดับแรกคือเปิดการเรียนการสอนในโรงเรียน โดยเฉพาะนักเรียนที่เรียนอยู่โรงเรียนพระปริยัติธรรมก็สนใจเช่นกัน เพื่อผลิตคนรุ่นใหม่ของประเทศในอนาคตให้ดีขึ้น

ด้านการเลือกตั้ง พบว่า การเลือกตั้งเป็นรูปแบบหนึ่งที่สำคัญของกิจกรรมทางสังคมและการเมืองของประชาชน ปัจจุบันการเลือกตั้งไม่ได้ดึงดูดใจ การมีส่วนร่วมของผู้มีสิทธิเลือกตั้งจำนวนมาก ซึ่งเป็นตัวแทนของทุกชนชั้น ทุกศาสนา และทุกเพศ การเลือกตั้งถือว่าเป็นสิทธิไม่ใช่หน้าที่ เพราะฉะนั้นนักเรียนจึงควรทำความเข้าใจกับคำว่าสิทธิและหน้าที่ ซึ่งมีความหมายแตกต่างกันไป ดังนั้นประชาชนจึงไม่ถูกบังคับจึงมีอิสรภาพที่จะตัดสินใจด้วยตัวเองว่าจะไปลงคะแนนหรือไม่

ด้านสิทธิและเสรีภาพทางการเมือง พบว่า ความรู้ความเข้าใจของนักเรียนเกี่ยวกับสิทธิของตนเกี่ยวกับการเมือง เช่น สิทธิความเป็นมนุษย์ สิทธิในการแสดงออก สิทธิในการเกิดสมาคม เป็นต้น ทั้งนี้เป็นสิทธิขั้นพื้นฐานที่นักเรียนต้องรู้ทำความเข้าใจ แต่การใช้สิทธิทั้งนั้นต้องควบคู่ไปกับความรับผิดชอบ ผู้ที่ต้องการอิสรภาพต้องเข้าใจภาระหน้าที่ของตนก่อน กฎหมายสังคมสิ่งที่ทำได้และสิ่งที่ไม่ควรทำ

๔.๖.๒ องค์ความรู้ที่ได้สังเคราะห์จากงานวิจัย

จากการวิจัยเรื่อง ความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรมจังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนามตามหลัก **อิทธิบาท ๔** ประกอบด้วย ๑) ฉันทะ ๒) วิริยะ ๓) จิตตะ และ ๔) วิมังสา ผู้วิจัยสามารถสังเคราะห์ได้ดังนี้

แผนภาพที่ ๔.๖ แสดงองค์ความรู้ที่ได้สังเคราะห์จากงานวิจัย

จากแผนภาพที่ ๔.๖ จากการวิจัยเรื่อง ความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรมจังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนามที่ผู้วิจัยสังเคราะห์ได้จากงานวิจัย สรุปได้ว่า

๑) การเข้าร่วมมี บทบาท หน้าที่ของผู้ปกครอง ครูบาอาจารย์ เจ้าหน้าที่รัฐ และสังคมในการให้ความรู้ความเข้าใจทางการเมืองกับนักเรียนเป็นการจำเป็นและเร่งด่วนโดยการทำหน้าที่ของตนเองในแต่ละหน้าที่ของตนเองไปผู้ปกครองต้องคอยดูแลการเรียนรู้ของนักเรียน ส่วน ครู อาจารย์ มีหน้าที่

ในการสอน เจ้าหน้าที่รัฐต้องอำนวยความสะดวกแก่นักเรียน และสังคม เช่น วัดอาราม ต้องมีหน้าที่ในการให้กำลังใจซึ่งที่สำคัญอีกประการนั้นคือการสั่งสอนให้นักเรียนมีความรักในการเรียนรู้ มีความอดทนกับการฟัง มีจิตใจเป็นนักเรียนที่ดี และสติปัญญา มีความรู้ความเข้าใจพร้อม

๒) การจัดกิจกรรม เป็นวิธีอย่างหนึ่งดึงดูดการสนใจนักเรียนให้มาร่วมกันทำกิจกรรมรวม เช่น การแลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจทางการเมืองซึ่งกันและกัน อีกอย่างการเรียนรู้นอกห้องเรียนอาจทำให้นักเรียนสนใจมากขึ้น เนื่องจากการจัดกิจกรรมนอกห้องเรียน มีความเป็นอิสระ นักเรียนได้ระบายอารมณ์และไม่ซีเกียดต่อการเรียน โดยผู้จัดกิจกรรมสามารถนำกิจกรรมที่มีความสร้างสรรค์ การฝึกฝนความรักชาติ มีการใช้สมาธิและความอดทน จิตใจมุ่งมั่นกล้าหาญ และการไตร่ตรองกับปัญหา

๓) การฝึกฝนอบรม แนะนำยึดหลักเหตุผล ยอมรับความคิดเห็นต่าง จุดมุ่งหมายของผู้ปกครอง ครูอาจารย์ และผู้นำทางสังคม ล้วนแต่ปรารถนาให้นักเรียนของตนได้เป็นคนดี เพราะฉะนั้นการอบรมนักเรียนที่กระทำความผิดหรือป้องกันไม่ให้เกิดความผิด เป็นเรื่องจำเป็น แต่ในการอบรมนั้น ผู้อบรมก็ต้องยึดหลักในความเป็นผู้มีเหตุมีผล ยอมรับความคิดเห็นที่แตกต่างกัน โดยการตั้งอยู่ในหลักอิทธิบาท ๔ มาประกอบเพื่อไม่ให้เกิดการตีความไปข้างเดียวหรือเสียงข้างมาก เพราะเสียงข้างมากของนักเรียนกับเสียงข้างมากของผู้ใหญ่ไม่เหมือนกัน เพราะความรู้ความเข้าใจไม่เหมือนกัน

๔) การประพฤติตนเป็นผู้ปกครองที่ดี เป็นครู อาจารย์ที่ดี เป็นเจ้าหน้าที่รัฐที่ดี และการเป็นผู้นำทางสังคมที่ดี เป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักเรียน ทำให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเอาเป็นแบบอย่าง และกลายเป็นคนดีให้สังคม สามารถต่อสู้กับชีวิต มีความเพียรในการใช้ชีวิตประจำวัน มีจิตใจเข้มแข็งและมีความรู้พร้อมแก้ปัญหาชีวิต

๕) การเปิดเผยข้อมูลที่ควรเปิดเผย เพื่อเป็นการเรียนรู้ควรทำความเข้าใจเกี่ยวกับการเมืองต่อผู้ปกครอง ครู อาจารย์ เจ้าหน้าที่ของรัฐ และผู้นำทางสังคม การปิดความลับไม่ให้นักเรียนเข้าไปถึงข้อมูลในการเรียนรู้ อาจจะมีผลกระทบต่อการเรียนรู้ของนักเรียน ซึ่งในอนาคตนักเรียนจะขาดความรู้ความเข้าใจ ถ้านักเรียนขาดความรู้สังคมก็ขาดผู้รู้ ขาดผู้มีปัญญา ขาดผู้มีความสามารถทางการเมืองคนหนึ่ง

บทที่ ๕

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “ความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของนักเรียนมัธยมศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรมที่จังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม” มีวัตถุประสงค์ในการวิจัย ดังนี้ ๑) ความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรมจังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม ๒) เปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ในโรงเรียนพระปริยัติธรรมจังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม และ ๓) เพื่อเสนอแนวทางการส่งเสริมและพัฒนาความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรมจังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม

โดยในการวิจัยในครั้งนี้ เป็นการวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed Research Method) โดยประกอบด้วย การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) เก็บข้อมูลภาคสนาม (Field Study) จากนักเรียนในพื้นที่ จังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม จำนวน ๑๒๕ คน โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ลักษณะของแบบสอบถามเป็นทั้งปลายเปิดและปลายปิด ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้ โดยหาค่าความถี่ (Frequency), ค่าร้อยละ (Percentage), ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ทดสอบสมมติฐานโดยการทดสอบค่าที (t-Test) และค่าเอฟ (F-Test) วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) และการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการสัมภาษณ์เชิงลึกจากกลุ่มตัวอย่างผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน ๘ รูปหรือคน โดยมีรายละเอียด ดังนี้

๕.๑ สรุป

๕.๒ อภิปรายผล

๕.๓ ข้อเสนอแนะ

๕.๓.๑ ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

๕.๓.๒ ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

๕.๓.๓ ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

๕.๑ สรุปผลการวิจัย

สรุปผลการวิจัยเรื่อง “ความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของนักเรียนมัธยมศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรมที่จังหวัดตราวิญประเทศเวียดนาม” สามารถสรุปผลการวิจัย ได้ดังนี้

๕.๑.๑ ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียนผู้ตอบแบบสอบถามเรื่อง ความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของนักเรียนมัธยมศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรมที่จังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม พบว่า นักเรียนผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็น เพศชาย จำนวน ๙๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๕.๒ เพศหญิง จำนวน ๓๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๔.๘ นักเรียนมีอายุ ๑๘ ปี ลงมา จำนวน ๓๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๑.๒ นักเรียนมีอายุ ๑๙ ปีจำนวน ๑๔ คนคิดเป็นร้อยละ ๑๑.๒ นักเรียนมีอายุ ๒๐ ปี จำนวน ๑๘ คนคิดเป็นร้อยละ ๑๔.๔ นักเรียนมีอายุ ๒๑ ปีขึ้นไปจำนวน ๕๔ คนคิดเป็นร้อยละ ๔๓.๒ นักเรียนมีสถานภาพเป็นพระภิกษุจำนวน ๖๒ รูปคิดเป็นร้อยละ ๔๙.๖ นักเรียนมีสถานภาพเป็นสามเณร จำนวน ๒๗ รูปคิดเป็นร้อยละ ๒๑.๖ นักเรียนมีสถานภาพเป็นคฤหัสถ์จำนวน ๓๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๘.๘ นักเรียนห้องเรียนวัดโพธิสาลราชจำนวน ๓๙ รูป+คน คิดเป็นร้อยละ ๓๑.๒นักเรียนห้องเรียนวัดสารองเอกจำนวน ๒๓ รูป คนคิดเป็นร้อยละ ๑๘.๔ นักเรียนห้องเรียนวัดบั้งไร่ทะใหม่ จำนวน ๓๔ รูป คนคิดเป็นร้อยละ ๒๗.๒ นักเรียนห้องเรียนวัดพะโนโฌง จำนวน ๒๙ รูปคนคิดเป็นร้อยละ ๒๓.๒ นักเรียนสนับสนุนโดยพ่อแม่ จำนวน ๗๓ รูป+คนคิดเป็นร้อยละ ๕๘.๔ นักเรียนสนับสนุนโดยเจ้าอาวาส จำนวน ๓๓ รูป คน คิดเป็นร้อยละ ๒๖.๔ นักเรียนสนับสนุนโดยญาติโยม จำนวน ๑๑ รูป คน คิดเป็นร้อยละ ๘.๘ นักเรียนสนับสนุนโดยตนเอง จำนวน ๕ รูปคิดเป็นร้อยละ ๔.๐๐ นอกจากนี้ นักเรียนสนับสนุนอื่น ๆ จำนวน ๓ รูป คิดเป็นร้อยละ ๒.๔ ตามลำดับ

๕.๑.๒ สรุปผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นต่อความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของนักเรียนมัธยมศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรมที่จังหวัดตราวิญประเทศเวียดนาม โดยรวม

พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรมจังหวัดตราวิญประเทศเวียดนาม โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu=๓.๒๙$, $\sigma=๐.๙๒$) เมื่อจำแนกเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านรัฐธรรมนูญ ($\mu=๓.๒๒$, $\sigma=๐.๓๘$) อยู่ในระดับปานกลาง ด้านพรรคการเมือง ($\mu=๓.๒๒$, $\sigma=๐.๓๔$) ด้านสิทธิและเสรีภาพทางการเมือง ($\mu=๓.๒๒$, $\sigma=๐.๓๔$) และด้านสิทธิและการเลือกตั้ง ($\mu=๓.๒๐$, $\sigma=๐.๓๕$) อยู่ในระดับน้อย ตามลำดับ

ด้านพรรคการเมือง พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรมจังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม อยู่ในระดับปานกลาง ($\mu=๓.๐๐$, $\sigma=๐.๗๑$) เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่า โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดได้แก่ ข้อที่ว่า “เข้าใจในบทบาทของพรรคคอมมิวนิสต์ของ

สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม” ($\mu=๔.๐๕$, $\sigma=๐.๗๔$) รองลงมาได้แก่ข้อที่ว่า “พรรคคอมมิวนิสต์เปิดโอกาสให้นักเรียนได้รับทราบในการดำเนินงาน ติดตาม ประเมินผลการดำเนินงานของพรรค” ($\mu=๓.๒๒$, $\sigma=๐.๓๔$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดได้แก่ข้อที่ว่า “พรรคคอมมิวนิสต์ของสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามได้ชี้ให้นักเรียนได้รู้เข้าใจกิจกรรมทางการเมืองแก่นักเรียน” ($\mu=๒.๙๔$, $\sigma=๐.๙๑$) ตามลำดับ

ด้านรัฐธรรมนูญ พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของนักเรียนมัธยมศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรมจังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม อยู่ในระดับปานกลาง ($\mu=๓.๒๒$, $\sigma=๑.๘๘$) เมื่อจำแนกเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากได้แก่ข้อที่ว่า “ระดับความพึงพอใจของท่านต่อความชอบรัฐธรรมนูญของสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม” ($\mu=๔.๑๗$, $\sigma=๐.๘๒$) รองลงมาได้แก่ข้อที่ว่า “รัฐธรรมนูญได้ มีบทบัญญัติให้นักเรียนในการดำเนินงานติดตาม ประเมินผลการดำเนินงานของพรรค” ($\mu=๓.๑๓$, $\sigma=๐.๗๔$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดได้แก่ ข้อที่ว่า “การศึกษารัฐธรรมนูญเป็นการส่งเสริมความประพฤติที่ดีงามเป็นแบบอย่างและสนับสนุนให้นักเรียน ได้ศึกษาความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของนักเรียน” ($\mu=๒.๙๐$, $\sigma=๐.๗๙$) ตามลำดับ

ด้านการเลือกตั้ง พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของนักเรียนมัธยมศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรมจังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม อยู่ในระดับปานกลาง ($\mu=๓.๒๐$, $\sigma=๐.๗๕$) เมื่อจำแนกเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากได้แก่ข้อที่ว่า “ระบบการเลือกตั้งของสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม ให้ความรู้ความเข้าใจทางการเมืองแก่นักเรียน” ($\mu=๔.๑๒$, $\sigma=๐.๗๘$) รองลงมาได้แก่ข้อที่ว่า “บุคลากรของรัฐได้ส่งเสริม ให้นักเรียนได้ศึกษาความรู้ความเข้าใจทางการเมืองเกี่ยวกับการเลือกตั้ง” ($\mu=๓.๑๖$, $\sigma=๐.๘๑$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางได้แก่ข้อที่ว่า “ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเลือกตั้งประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม” ($\mu=๒.๗๕$, $\sigma=๐.๗๑$) ตามลำดับ

ด้านสิทธิและเสรีภาพทางการเมือง พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของนักเรียนมัธยมศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรมจังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม ด้านสิทธิและเสรีภาพทางการเมืองอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu=๓.๒๒$, $\sigma=๐.๔๒$) เมื่อจำแนกเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากได้แก่ ข้อที่ว่า “สิทธิและเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญของสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามมีความเหมาะสม” ($\mu=๔.๒๐$, $\sigma=๐.๖๙$) รองลงมามีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากได้แก่ข้อที่ว่า “บุคลากรของรัฐได้ส่งเสริมให้นักเรียนได้ศึกษาความรู้ ความเข้าใจถึงสิทธิและเสรีภาพทางการเมืองของ นักเรียน” ($\mu=๓.๒๐$, $\sigma=๐.๘๗$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดได้แก่ข้อที่ว่า “สิทธิและเสรีภาพของสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจทางการเมืองแก่นักเรียน” ($\mu=๒.๗๙$, $\sigma=๐.๗๖$) ตามลำดับ

๕.๑.๓ สรุปผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรมที่จังหวัดตราวิญประเทศเวียดนาม

พบว่า นักเรียนที่มีความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรมที่จังหวัดตราวิญประเทศเวียดนาม โดยรวมไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ ส่วนนักเรียนที่มี เพศ อายุ สถานะภาพ ห้องเรียน และผู้สนับสนุนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ ๑ นักเรียนที่มีเพศต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจทางการเมือง แตกต่างกัน

พบว่า นักเรียนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรมที่จังหวัดตราวิญประเทศเวียดนาม โดยรวมไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ ๒ ที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อ มีความรู้ความเข้าใจทางการเมือง แตกต่างกัน

พบว่า นักเรียนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรมที่จังหวัดตราวิญประเทศเวียดนาม โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ ๐.๐๕ จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ ๓ นักเรียนที่มีสถานะภาพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อความรู้ความเข้าใจทางการเมือง แตกต่างกัน

พบว่า นักเรียนที่มีสถานะภาพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาโดยรวมไม่แตกต่างกันจึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ ๔ นักเรียนที่ห้องเรียนต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจทางการเมือง แตกต่างกัน

พบว่า นักเรียนที่ห้องเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาโดยรวมไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ ๕ นักเรียนที่มีผู้สนับสนุนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อความรู้ความเข้าใจทางการเมือง แตกต่างกัน

พบว่า นักเรียนที่มีผู้สนับสนุนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาโดยรวมไม่แตกต่างกันจึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

๕.๑.๔ สรุปผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาอุปสรรค และแนวทางการเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรมที่จังหวัดตราวิญประเทศเวียดนาม

พบว่า ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาอุปสรรค และแนวทางเกี่ยวกับดังนี้

ด้านพรรคการเมือง พบว่า นักเรียนผู้ตอบแบบสอบถาม เสนอแนะปัญหา อุปสรรค และ ความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรมที่จังหวัดตรา วิญ ประเทศเวียดนาม ได้เสนอแนะปัญหาและอุปสรรค เรียงลำดับตามความสำคัญดังนี้ คือ ๑) พรรค ปลุกฝังความเชื่อในลัทธิคอมมิวนิสต์แก่นักเรียนจำนวน ๑๐ คน ๒) การเข้าร่วมเป็นสมาชิกของพรรค มีความยาก ๓ คน ๓) พรรครักษาสันติภาพที่ดีที่สุด จำนวน ๘ คน และมีข้อเสนอแนะดังนี้ ๑) ให้พรรค ดำรงต่อไปจำนวน ๓ คน ๒) พรรคควบคุมประเทศทั้งหมด จำนวน ๔ คน ๓) พรรคออกนโยบายในการปกครอง จำนวน ๘ คน

ด้านรัฐธรรมนูญ พบว่า ได้เสนอแนะปัญหาและอุปสรรคความรู้ความเข้าใจทางการเมือง ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรมที่จังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนามเรียงลำดับตามความสำคัญ ดังนี้ คือ ๑) นักเรียนไม่รู้จักรัฐธรรมนูญ จำนวน ๑๔ คน ๒) รัฐธรรมนูญเปิด โอกาสให้พรรคคอมมิวนิสต์เคลื่อนไหวพรรคเดียว จำนวน ๗ คน และมีข้อเสนอแนะดังนี้ ๑) รัฐธรรมนูญควรเปิดโอกาสให้สิทธิแก่ประชาชน จำนวน ๔ คน ๒) รัฐธรรมนูญเข้มงวดกับประชาชน เกินไป จำนวน ๕ คน

ด้านการเลือกตั้ง พบว่า ประชาชนผู้ตอบแบบสอบถาม เสนอแนะปัญหา อุปสรรค และ ความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรมที่จังหวัดตรา วิญ ประเทศเวียดนาม ได้เสนอแนะปัญหาและอุปสรรค เรียงลำดับตามความสำคัญดังนี้ คือ ๑) นักเรียนไม่ได้รับข้อมูลการเลือกตั้งในแต่ละครั้ง จำนวน ๕ คน ๒) การเลือกตั้งเป็นแค่เครื่องมือเท่านั้น ความจริงพรรคจัดการทุกอย่าง จำนวน ๑๐ คน ๓) กฎหมายการเลือกตั้งเอื้อผลประโยชน์พรรค การเมือง จำนวน ๑๒ คน ได้เสนอแนะปัญหาและอุปสรรค เรียงลำดับตามความสำคัญดังนี้ คือ ๑) ควรให้อิสระชนได้ไปรับการเลือกตั้ง

ด้านสิทธิและเสรีภาพทางการเมือง พบว่า นักเรียนผู้ตอบแบบสอบถาม เสนอแนะ ปัญหา อุปสรรค และความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนพระ ปริยัติธรรมที่จังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม ได้เสนอแนะปัญหาและอุปสรรค เรียงลำดับตาม ความสำคัญดังนี้ คือ ๑) นักเรียนมีจำนวนน้อยที่รู้จักสิทธิและเสรีภาพทางการเมืองของตนเอง จำนวน ๗ คน ๒) นักเรียนถูกสอนแต่ในแง่ดีของรัฐ จำนวน ๙ คน และมีข้อเสนอแนะดังนี้ ๑) สิทธิ ในการแสดงออกตามสื่อต่างๆ เช่น สื่อทางสังคมจำนวน ๑๕ คน ๒) รัฐบาลควรสนใจถึงปัญหาสิทธิ และเสรีภาพของประชาชน จำนวน ๔ คน

๕.๑.๕ สรุปผลการวิเคราะห์จากการสัมภาษณ์เกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจทางการเมือง ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรมที่จังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม

ด้านพรรคการเมือง สรุปได้ว่า แหล่งการเรียนรู้ทางการเมืองที่สำคัญ ความรู้ ความเข้าใจ ทศนคติ ความเชื่อเกี่ยวกับการเมือง ความรู้ของนักเรียนจะได้มาจากครอบครัว ที่มีมารดา บิดา ผู้ปกครองนักเรียน ส่วนในโรงเรียนมีครู เป็นผู้ปกครอง ซึ่งในนโยบายการปฏิวัติพรรคคอมมิวนิสต์เวียดนาม คือ การตระหนักรู้เกี่ยวกับภัยที่เกี่ยวกับภัยอันตรายของพรรคเดียวในการปกครอง ด้วยเหตุนี้ “สมาชิกพรรคและเจ้าหน้าที่แต่ละคนจะต้องตื่นตัวกับศีลธรรมแห่งการปฏิวัติอย่างแท้จริง จำเป็นต้องประหยัดชื่อเสียงและเป็นกลางอย่างแท้จริง” การให้ประชาชนได้เข้าถึงข้อมูลของพรรค พร้อมกับการฝึกอบรมความรู้ความเข้าใจทางการเมืองการเมืองแก่นักเรียน

ด้านรัฐธรรมนูญ สรุปได้ว่า นักเรียนของโรงเรียนพระปริยัติธรรมในจังหวัดตราวิญยังไม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับรัฐธรรมนูญของประเทศ ซึ่งต่อไปอาจเป็นปัญหาใหญ่สำหรับของชาวพุทธในพื้นที่ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นชนชาติเขมรโกรมที่เป็นชาติมีกระแสเลือดแตกต่างจากชนชาติต่างๆ ทั้ง ๕๔ เชื้อชาติที่มีอยู่ในประเทศเวียดนาม การเรียนวิชาทางโลกมีประโยชน์มากมาย อันจะทำให้ได้รู้เท่าทันเหตุการณ์บ้านเมืองที่กำลังเกิดขึ้น อีกอย่างสามารถติดตามข่าวสารทางสังคมหรือนโยบาย การทำงานของรัฐบาลที่เกี่ยวกับกฎหมายรัฐธรรมนูญ ซึ่งมีบทบาทสำคัญในการแก้ไขปัญหาให้ประชาชนโดยรวม และนักเรียนจะได้ใช้ชีวิตอยู่กับสังคม เพราะฉะนั้นคณะสงฆ์ควรมีการปรับหลักสูตรการเรียนการสอนให้มีความทันสมัย ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม ในปัจจุบันเพื่อให้เด็กนักเรียนมีความรู้ความสามารถยิ่งขึ้นและเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เข้ามามีส่วนร่วมร่วมกับสังคม

ด้านการเลือกตั้ง สรุปได้ว่า การเลือกตั้งเป็นหลักการทั่วไปในระบอบการเมืองการปกครองของแต่ละประเทศเป็นระบบการหนึ่งในการแสวงหาผู้นำประเทศตามในประเทศนิยมใช้ระบอบประชาธิปไตยประชาชนให้ความสำคัญมากกับการเลือกตั้งโดยเฉพาะในประเทศนิยมใช้ระบอบการเมืองการปกครองแบบสังคมนิยมโดยมีพรรคคอมมิวนิสต์เป็นตัวแทนเพียงฝ่ายเดียว การเลือกตั้งเป็นเพียงกลไกทางการเมืองของพรรคเท่านั้น วิธีการเลือกถูกกำหนดโดยพรรคที่มีอยู่ตามจังหวัด สภาภูมิภาค และ คณะกรรมการกลางของพรรค ซึ่งอาจเป็นสาเหตุทำให้ประชาชนมีความเบื่อหน่ายกับการเลือกตั้ง ทำให้เกิดการทุจริต โดยที่ประชาชนเองก็ทราบ แต่ทำอะไรไม่ได้ เพราะฉะนั้นคณะกรรมการพุทธศึกษาของจังหวัดตราวิญ ควรมีการปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้เท่าทันตามสถานการณ์สังคมบ้านเมืองและประเทศชาติ

ด้านสิทธิและเสรีภาพทางการเมือง สรุปได้ว่า เวียดนามได้ลงนามในอนุสัญญาระหว่างประเทศเต็มรูปแบบเกี่ยวกับสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง รวมถึงเสรีภาพของสื่อมวลชน ความเชื่อทางศาสนาและอุดมการณ์ แต่ไม่มีองค์กรอิสระที่จัดตั้งขึ้นเพื่อปกป้องสิทธิเหล่านี้ และในทำนองเดียวกันที่เวียดนามขาดกลไกในการรับรองการบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ซึ่งประชาชนอาจจะได้รับความไม่เป็นธรรม เนื่องจากไม่มีองค์กรอิสระมาช่วยเหลือในเวลามีคดีความกับผู้อำนาจ เจ้าหน้าที่รัฐหรือกลุ่มผลประโยชน์

๕.๒ อภิปรายผลการวิจัย

๕.๒.๑ จากผลการวิเคราะห์ระดับความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรมที่จังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม

จากการศึกษา พบว่า ความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรมที่จังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม โดยรวมอยู่ระดับปานกลาง อภิปรายได้ว่าระดับความพึงพอใจของท่านต่อความชอบรัฐธรรมนูญของสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม จัดระบบฐานทางทฤษฎีพื้นฐานเกี่ยวกับกลไกของรัฐเพื่อปกป้องรัฐธรรมนูญ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ **ตริิน เฟือง ถาว (Trinh Phuong Thao)** “การสร้างกลไกของรัฐในการปกป้องรัฐธรรมนูญในสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม” ผลงานวิจัยพบว่า สถานะทางกฎหมายตำแหน่งและบทบาทของหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการตามรัฐธรรมนูญ อิทธิพลการสื่อสารทางการเมืองของพรรคการเมือง การมีส่วนร่วมทางการเมือง ความรู้ความเข้าใจทางการเมือง มีผลต่อการตัดสินใจทางการเมืองของสมาชิกกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน^๑ และงานวิจัยของ **วิชัย บุญอุดมพร** “ความรู้ความเข้าใจทางการเมืองการปกครองในระบบประชาธิปไตยของประชาชนผู้มีอายุ ๑๘-๑๙ ปี ในเขตอำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่” ประชาชนมีอายุระหว่าง ๑๘ ๑๙ ปีมีการศึกษาและมีความรู้ความเข้าใจทางการเมืองการปกครองในระบบประชาธิปไตยในระดับดีพอสมควร เนื่องจากในปัจจุบันรัฐบาลส่งเสริมลักษณะให้ประชาชนได้เรียนหนังสือเพิ่มมากขึ้น จะเห็นได้จากนโยบายของรัฐบาลในปัจจุบัน (ชุดนายชวนหลีกภัย เป็นนายกรัฐมนตรี) ได้จัดสรรงบประมาณในด้านการศึกษาสูงสุดและในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๗ กำหนดในปี ๒๕๓๙ ได้ขยายการศึกษาภาคบังคับเพิ่มออกไปอีก ๓ ปีรวมเป็น ๙ ปีทำให้ประชาชนอย่างน้อยที่จบการศึกษาภาคบังคับจะมีความรู้สูงขึ้นมีคุณภาพชีวิตที่ดีกว่าเดิมรวมทั้งความรู้ความเข้าใจทางการเมืองและเพิ่มมากขึ้นและรัฐบาลยังได้เปิดการศึกษาทางไกลหรือที่เรียกว่าการศึกษานอกโรงเรียน (ก.ศ.น.) และในปัจจุบันระบบการสื่อสารโทรคมนาคมทันสมัยรวดเร็วสามารถเข้าถึงประชาชนทั่วทุกคนทุกแห่ง ประชาชนสามารถรับรู้ข้อมูลข่าวสารเหตุการณ์ต่าง ๆ ได้สะดวกรวดเร็วจึงเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้ประชาชนทุกสาขาอาชีพโดยเฉพาะกลุ่มประชากรเป้าหมายที่มีอายุระหว่าง ๑๘ ๑๙ ปีมีระดับ

^๑Trinh Phuong Thao (ตริิน เฟือง ถาว) “การสร้างกลไกของรัฐในการปกป้องรัฐธรรมนูญในสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม”, วิทยานิพนธ์กฎหมายและรัฐธรรมนูญเวียดนาม สาขาการวิเคราะห์ ประวัติศาสตร์และรัฐธรรมนูญ, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยโฮจิมินห์, ๒๐๑๑).

การศึกษามีความรู้ความเข้าใจทางการเมืองการปกครองในระบบประชาธิปไตยในระดับที่ดีและกว่าคนรุ่นก่อนเมื่อเปรียบเทียบในช่วงอายุอาชีพเดียวกัน^๒

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน สามารถอภิปรายเป็นรายด้านได้ดังนี้

ด้านพรรคการเมือง พบว่า ความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรมที่จังหวัดตราวิญประเทศเวียดนาม โดยรวมอยู่ระดับปานกลาง อภิปรายได้ว่าบทบาทของพรรคคอมมิวนิสต์ ประพฤติปฏิบัติตนตามข้อกำหนดของพรรคคอมมิวนิสต์ ซึ่งสอดคล้องกับวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นของประชาชนต่อพฤติกรรมทางการเมืองในการออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้งทั่วไป ปี พ.ศ. ๒๕๖๒ ในตำบลท่าช้าง อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา” โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง อภิปรายได้ว่า ประชาชนส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการดำเนินการของพรรคการเมือง การมีส่วนร่วมออกความเห็นวิพากษ์วิจารณ์เกี่ยวกับพรรคการเมือง ความเป็นมาของพรรคการเมือง และนักการเมืองในพรรคนั้น ๆ ติดตามการเลือกตั้ง

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน สามารถอภิปรายเป็นรายด้านได้ดังนี้

ด้านรัฐธรรมนูญ พบว่าความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรมจังหวัดตราวิญประเทศเวียดนามอยู่ในระดับปานกลาง อภิปรายได้ว่า ความรู้ความเข้าใจในบทบาท การรับทราบถึงกิจกรรม การจัดกิจกรรม การได้รับทราบข้อมูล การเปิดโอกาสของพรรคคอมมิวนิสต์ของสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ **ยุทธพงษ์ เชื้อนแก้ว** วิจัยเรื่อง “ความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์” ผลสรุปการวิจัย อยู่ในระดับปานกลาง ระดับความรู้ความเข้าใจทางการเมือง อยู่ในระดับสูง ๑ ด้านคือ ด้านรัฐธรรมนูญมีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๗ คะแนน^๓

ด้านการเลือกตั้ง พบว่า ความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรมจังหวัดตราวิญประเทศเวียดนาม อยู่ในระดับปานกลาง อภิปรายได้ว่าระบบการเลือกตั้ง ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเลือกตั้ง แนวคิดเกี่ยวกับการเลือกตั้ง ส่งเสริมการเลือกตั้ง การเปิดโอกาสให้นักเรียนได้รับรู้ถึงการเลือกตั้ง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ **สิทธิชัย อินทร์บุญ** “พฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในอำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ ต่อการเลือกตั้งทั่วไปในวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๔” ผลการศึกษา สามารถสรุปได้ดังนี้ ๑. พฤติกรรมการมีส่วนร่วมเลือกตั้งของประชาชน ๑) ความขัดแย้งทางการเมืองทำให้เกิดการ

^๒ วิชัย บุญอุดมพร, “ความรู้ความเข้าใจทางการเมืองการปกครองในระบบประชาธิปไตยของประชาชนผู้มีอายุ ๑๘-๑๙ ปี ในเขต อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่”, **วิทยานิพนธ์ รัฐศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการเมืองและการปกครอง**, (บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, ๒๕๓๗).

^๓ ยุทธพงษ์ เชื้อนแก้ว, “ความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์”, **วิชาการแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์**, ปีที่ ๓ ฉบับที่ ๒ (พฤษภาคม-สิงหาคม ๒๕๕๙) : ๑๐๕-๑๐๙.

ตื่นตัวทางการเมืองของภาคประชาชน ยิ่งความขัดแย้งมีความรุนแรงมากการตื่นตัวของประชาชนก็กระจายออกไปมาก ๒) ประชาชนไปใช้สิทธิเลือกตั้งในระดับมาก และทราบถึงสถานการณ์ทางการเมืองที่เกิดก่อนการเลือกตั้งเป็นอย่างดี และมีการตัดสินใจทางการเมืองโดยพิจารณาจากนโยบายพรรคมากขึ้น ๓) ในด้านความมีอิสระในการเลือกตั้งของคนในครอบครัว และบุคคลที่มีความสนิทสนม พบว่ามีการปรึกษาหารือกัน ในครอบครัวและใช้กลุ่มเครือญาติ ในเรื่องการไปใช้สิทธิเลือกตั้งแต่ให้อิสระในการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง^๔

ด้านสิทธิและเสรีภาพทางการเมือง พบว่า ความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรมจังหวัดตราวิญประเทศเวียดนาม อยู่ในระดับปานกลาง อภิปรายได้ว่า สิทธิและเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสิทธิและเสรีภาพ แนวคิดเกี่ยวกับสิทธิและเสรีภาพ การส่งเสริมให้นักเรียนได้ศึกษาความรู้ความเข้าใจถึงสิทธิและเสรีภาพทางการเมือง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยสิทธิมนุษยชนเป็นสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐานที่สุดที่จะมีวิถีธรรมชาติของการผูกพันใกล้ชิดกับมนุษย์ สัตว์ที่มีเหตุผลและเหนือกว่ามีอารมณ์ทำให้มนุษย์แตกต่างจากสัตว์อื่น ๆ ซึ่งรัฐจัดตั้งขึ้นด้วยหน้าที่ที่สำคัญที่สุดอย่างหนึ่งของฉันคือการปกป้องสิ่งเหล่านี้ถูกต้อง. ด้วยเหตุนี้สิทธิมนุษยชนจึงเป็นเป้าหมายของรัฐธรรมนูญมาโดยตลอดแต่ละประเทศ. สิทธิมนุษยชนแนบอยู่กับรัฐธรรมนูญเสมอ รัฐธรรมนูญไม่ได้สิ่งเหล่านี้เป็นเพียงเอกสารที่ควบคุมองค์กรของรัฐ แต่ยังรับประกันความเป็นจริงด้วยนำเสนอสิทธิมนุษยชนสิทธิพลเมือง ดังนั้นการดำเนินการตามรัฐธรรมนูญจึงมีความสำคัญเช่นกันคือการรับรองการใช้สิทธิมนุษยชน^๕

๕.๒.๒ จากผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรมที่จังหวัดตราวิญประเทศเวียดนาม

จากผลการทดสอบสมมุติฐาน สามารถอภิปรายได้ ดังนี้

๑. ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรมจังหวัดตราวิญประเทศเวียดนาม โดยรวมไม่ต่างกัน อภิปรายได้ว่านักเรียนทั้งหญิงและชายได้รับความรู้ความเข้าใจทางการเมืองเช่นเดียวกัน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของพันฒณภูมิ ผ่องยุบล ได้วิจัยเรื่อง “การส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตยให้แก่ประชาชนขององค์การบริหารสวนตำบลในอำเภอผักไห่ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา” ผลการเปรียบเทียบว่า

^๔ สิทธิชัย อินทร์บุญ “พฤติกรรมกรรมมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในอำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ต่อการเลือกตั้งทั่วไปในวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๔”, รัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการเมืองและการปกครอง, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, ๒๕๕๕).

^๕ หวาง ลาง อาน (HOANG LAN ANH) “การรักษาสีทธิของมนุษย์ในรัฐธรรมนูญเวียดนาม”, วิทยานิพนธ์กฎหมายสาขา กฎหมายสิทธิมนุษยชน, (มหาวิทยาลัยแห่งชาติ HA NOI ภาควิชากฎหมาย, ๒๐๑๔).

ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตยขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอฝักไถ่ จังหวัดพระนครศรีอยุธยาไม่แตกต่างกัน

๒. ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ในโรงเรียนพระปริยัติธรรมจังหวัดตราวิญประเทศเวียดนาม โดยรวมต่างกัน อภิปรายได้ว่านักเรียนได้รับความรู้ความเข้าใจทางการเมืองในแต่ละช่วงชั้นต่างกันตามหลักสูตรการเรียนการสอน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของรัตนา สารักษ์ ได้วิจัยเรื่อง “การส่งเสริมวัฒนธรรมการเมืองของประชาชนในอำเภอนิคมพัฒนา จังหวัดระยอง” ผลการเปรียบเทียบการส่งเสริมวัฒนธรรมทางการเมืองของประชาชนในอำเภอนิคมพัฒนา จังหวัดระยองโดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า ประชาชนในอำเภอนิคมพัฒนา จังหวัดระยอง ที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพและรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมทางการเมืองโดยภาพรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย

๓. นักเรียนที่มีสถานะภาพต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรมจังหวัดตราวิญประเทศเวียดนาม โดยรวมต่างกัน อภิปรายได้ สถานภาพของนักเรียนที่เป็นพระภิกษุ สามเณร และเป็นคฤหัสถ์ต่างกัน แต่มีความรู้ความเข้าใจทางการเมืองไม่แตกต่างกันซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พระมหาณัฐพล กิตติปัญญา (อรรณารส) ได้วิจัยเรื่อง “การมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองของประชาชน ในเขตเทศบาลตำบลมหาพราหมณ์ อำเภอบางบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา” ผลการเปรียบเทียบพบว่า ประชาชนที่มี การศึกษา อาชีพ และรายได้ต่างกัน มีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองในเขตเทศบาลตำบลมหาพราหมณ์ อำเภอบางบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยรวม แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย ส่วนประชาชนที่มีเพศ อายุ และสถานะภาพการสมรสต่างกัน มีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย

๔. นักเรียนที่มีห้องเรียนต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรมจังหวัดตราวิญประเทศเวียดนาม โดยรวมต่างกัน อภิปรายได้ว่านักเรียนที่เรียนในห้องเรียนต่างกันแต่ได้รับความรู้ความเข้าใจทางการเมืองไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ เกรียงไกร พัฒนะโชติ ได้วิจัยเรื่อง “วัฒนธรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในอำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยาผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบวัฒนธรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในอำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลพบว่า ประชาชนที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพและรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการสื่อสารทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่น โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

๕. ประชาชนที่มีผู้สนับสนุนต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรมจังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม โดยรวมต่างกัน อภิปรายได้ว่านักเรียนที่มีผู้สนับสนุนต่างกันแต่ความรู้ความเข้าใจทางการเมืองไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ซไมพร เหล่าพงศ์เจริญ ได้วิจัยเรื่อง “การมีส่วนร่วมทางการเมืองของข้าราชการครูศึกษากรณีโรงเรียนกัณฑ์วิทยานันท์วิทยา จังหวัดศรีสะเกษ” ผลการเปรียบเทียบพบว่า ระดับการศึกษาและการมีความรู้ความเข้าใจ ในทางการเมืองที่แตกต่างกันจะมีส่วนร่วมทางการเมืองที่ไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

๕.๓ ข้อเสนอแนะ

ผลการศึกษาวิจัยเรื่อง “ความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรมที่จังหวัดตราวิญประเทศเวียดนาม” มีข้อเสนอแนะ ดังนี้

๕.๓.๑ ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

ผลการศึกษาวิจัยเรื่อง “ความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรมที่จังหวัดตราวิญประเทศเวียดนาม” มีนโยบายเสนอแนะ ดังนี้

๑. **ด้านพรรคการเมือง** พรรค หรือรัฐ ควรส่งเสริม สนับสนุน ให้ความร่วมมือกับโรงเรียนเอกชนเช่นโรงเรียนพระปริยัติธรรม เปิดวิชาเกี่ยวกับการเมือง

๒. **ด้านรัฐธรรมนูญ** รัฐ หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรเอาผลประโยชน์ของประชาชนเป็นใหญ่ ในการออกกฎหมายและการบังคับใช้กฎหมายที่ไม่ใช่แบบสองมาตรฐานและการออกกฎหมายให้มีองค์กรอิสระต่าง ๆ ได้ดำเนินการภายในประเทศ

๓. **ด้านการเลือกตั้ง** รัฐ หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรปรับปรุงระบบการเลือกตั้งและรณรงค์ความรู้ความเข้าใจกับประชาชน ถึงสิทธิประโยชน์ในการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง

๔. **ด้านสิทธิและเสรีภาพทางการเมือง** รัฐสภาควรแก้ไขรัฐธรรมนูญบางมาตราที่เปิดสิทธิและเสรีภาพทางการเมือง เช่น สิทธิในการแสดงความคิดเห็นทางการเมือง และเปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้ารับการเลือกตั้งเป็นผู้แทนราษฎร

๕.๓.๒ ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

ผลการศึกษาวิจัยเรื่อง “ความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรมที่จังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม” มีนโยบายเสนอแนะ ดังนี้

๑. **ด้านพรรคการเมือง** พรรค หรือรัฐ ควรส่งเสริม อบรม มอบทุนการศึกษา ร่วมมือกับโรงเรียนรัฐ และโรงเรียนเอกชน โดยเฉพาะโรงเรียนพระปริยัติธรรม เปิดวิชาเกี่ยวกับการเมือง

๒. **ด้านรัฐธรรมนูญ** รัฐ หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรลงพื้นที่ตรวจสอบความเท่าเทียมกันระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชนระหว่างเจ้าหน้าที่รัฐและประชาชน

๓. **ด้านการเลือกตั้ง** รัฐ หรือเจ้าหน้าที่รัฐ ควรทำตัวเป็นแบบอย่างที่ดี เอื้ออำนวยความสะดวกแก่ประชาชนที่ไปเลือกตั้ง

๔. **ด้านสิทธิและเสรีภาพการเมือง** รัฐสภาควรเคารพสิทธิและเสรีภาพทางการเมืองของประชาชน การยอมรับฟังเสียงประชาชนและพร้อมแก้ไขจุดด้อยภายในรัฐบาลและภายในพรรค

๕.๓.๓ ข้อเสนอแนะเพื่อการทำวิจัยครั้งต่อไป

จากการวิจัยเรื่อง “ความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรมที่จังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม” พบว่าจะต้องวิจัยต่อในประเด็นดังนี้

๑) ควรวิจัยเกี่ยวกับเรื่อง “ความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของนักเรียนในการเตรียมความพร้อมกับการเลือกตั้ง”

๒) ควรวิจัยเกี่ยวกับเรื่อง “ความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของประชาชนในการใช้สื่อทางสังคม”

๓) ควรวิจัยเกี่ยวกับเรื่อง “ความรู้ความเข้าใจทางการเมืองเกี่ยวกับระบอบคอมมิวนิสต์”

๔) ควรวิจัยเรื่อง “การมีส่วนร่วมการเมืองของพระสงฆ์”

บรรณานุกรม

1. ภาษาไทย

ก. ข้อมูลปฐมภูมิ

มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. พระไตรปิฎกฉบับภาษาไทยฉบับจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๓๙.

ข. ข้อมูลทุติยภูมิ

(๑) หนังสือ

กฎหมายสาขา กฎหมายสิทธิมนุษยชน. มหาวิทยาลัยแห่งชาติ HA NOI ภาควิชากฎหมาย, ๒๐๑๔.

Aurel Croissant Philip Lorenz, *Comparative Politics of Southeast Asia* Aurel Croissant Philip Lorenz *An Introduction to Governments and Political Regimes*, (Switzerland: Springer, 2018).

Mark Sidel, *LAW AND SOCIETY IN VIETNAM*. New York: Cambridge University Press, 2008.

Nhà xuất bản chính trị quốc gia, *Hồ chí minh toàn tập*, (Hà nội: ban bí thư trung ương đảng cộng sản việt nam, 2011).

Nhà xuất bản chính trị quốc gia, *Hồ chí minh toàn tập*, (Hà nội: ban bí thư trung ương đảng cộng sản việt nam, 2000).

VIETNAM HUMAN RIGHTS NETWORK, *REPORT ON HUMAN RIGHTS IN VIETNAM 2016-2017*, Westminster: 8971 Colchester Ave, 2017.

จันทรม สีหาบุญลี. “ระบบการเมือง”. วิทยากรชำนาญการพิเศษ กลุ่มงานวิจัยและพัฒนา สำนักวิชาการ. สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ถนนอุทองใน เขตดุสิต กรุงเทพฯ ออกอากาศเดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๘.

ปรีชา ช่างขวัญยืน. *ระบบปรัชญาการเมืองในมานวธรรมศาสตร์*. พิมพ์ครั้งที่ ๑. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๒๙.

พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตโต). *พุทธธรรม* พิมพ์ครั้งที่ ๘. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๔๒.

พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตโต). *ธรรมนุญชีวิต*. พิมพ์ครั้งที่ ๔๖. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ศาสนา, ๒๕๔๕.

บรรณานุกรม (ต่อ)

พิฑูร มลิวัลย์. *แบบเรียนวิชาธรรมและนักธรรมชั้นตรี*. กรุงเทพมหานคร : กรมการศาสนา, ๒๕๔๐.

วิภาวี อัครบวร และ วรณพรรษศรณ์ ตริยะเกษม. **ระบบบริหารราชการของสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม**. สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (ก.พ.) 47/111 ถนนติวานนท์ ตำบลตลาดขวัญ อำเภอเมือง นนบุรี, ๒๕๕๘.

สำนักข่าวสารนิเทศ-กระทรวงการต่างประเทศ, **ข้อมูลพื้นฐานบางอย่าง สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม**, (Hà Nội: Số 1, phố Tôn Thất Đàm, Ba Đình)

สุชีพ ปุญญานุภาพ. **คุณลักษณะพิเศษแห่งพระพุทธศาสนา**. พิมพ์ครั้งที่ ๒. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๔๑.

สุรินทร์ นียมางกูร. **ระเบียบวิธีวิจัยทางรัฐประศาสนศาสตร์**. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๖๑.

Lee J. Cronbach. **Essentials of Psychological Testing**, 4th ed. New York: Harper & Row, 1971.

(๒) คุชฎินิพนธ์/วิทยานิพนธ์/รายงานการวิจัย :

ชัยกฤต รัตนากร. “ปัจจัยที่มีผลต่อการตื่นตัวทางการเมืองของนักเรียนโรงเรียนชลราษฎรอำรุงและโรงเรียนชลกันยานุกูล ในการเมืองแบบประชาธิปไตย”. **วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต กลุ่มวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน**. วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ : มหาวิทยาลัยบูรพา, ๒๕๕๘.

ตรีน เฟื่อง ถาวร (Trinh Phuong Thảo). “การสร้างกลไกของรัฐในการปกป้องรัฐธรรมนูญในสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม”. **วิทยานิพนธ์กฎหมาย และรัฐธรรมนูญเวียดนาม สาขาการวิเคราะห์ประวัติศาสตร์และรัฐธรรมนูญ**. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยโฮจิมินห์, ๒๐๑๑.

บุญเสริม จันทร์ศิริพรชัย. “การบริหารงานบุคลากรตามหลักอิทธิบาท ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขตที่๑ในเขตทวีวัฒนา กรุงเทพมหานคร”. **วิทยานิพนธ์ปริญญาพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา**. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๗.

บรรณานุกรม (ต่อ)

พระชัยวัฒน์ อริยชยญาโณ เสนาขุม. “ศึกษาความรู้ความเข้าใจทางการเมืองในการปกครองระบอบประชาธิปไตยของประชาชนในเขตเทศบาลท่าคันโท จังหวัดกาฬสินธุ์”. **สารนิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาปรัชญา**. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๖๒.

ฟาง วัง ุงก. “ปรับปรุงระบบการเลือกตั้งของสมาชิกแห่งชาติประเทศของเรา ในปัจจุบัน” **วิทยานิพนธ์
นิติศาสตร์ สาขากฎหมายรัฐธรรมนูญและกฎหมายปกครอง**, (VIỆN HÀN LÂM KHOA HỌC
XÃ HỘI VIỆT NAM HỌC: VIỆN KHOA HỌC XÃ HỘI HÀ NỘI, 2018.

วิชัย บุญอุดมพร. “ความรู้ความเข้าใจทางการเมืองการปกครองในระบบประชาธิปไตยของประชาชนผู้ที่มี
อายุ ๑๘-๑๙ ปี ในเขต อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่”. **วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการเมืองและการปกครอง**. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, ๒๕๓๗.

วีระ ถาจ. “การศึกษาวิเคราะห์ปรัชญาการเมืองของโฮจิมินห์”. **วิทยานิพนธ์พุทธศาสนมหาบัณฑิต
สาขาวิชาปรัชญา**. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงการณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๕.

สิทธิชัย อินทร์บุญ “พฤติกรรมการณ์มีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในอำเภอเชียงดาว จังหวัด
เชียงใหม่ต่อการเลือกตั้งทั่วไปในวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๕”, **รัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขา
การเมืองและการปกครอง**, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, ๒๕๕๕).

หวาง ดึก ญา. “สิทธิเสรีภาพผ่านระบบสื่อสารทางสังคมในเวียดนามปัจจุบัน”. **วิทยานิพนธ์นิติศาสตร์
นิติศาสตร์บัณฑิต สาขาสีทธิมนุษยชน**, (NHÀ VIỆN HÀN LÂM KHOA HỌC XÃ HỘI VIỆT
NAM : HỌC VIỆN KHOA HỌC XÃ HỘI, 2016.

หวาง ลาง อ่าน (HOÀNG LAN ANH) “การรักษาสิทธิของมนุษย์ในรัฐธรรมนูญเวียดนาม” , **วิทยานิพนธ์
hengวียง ธี หุง เมียง (NGUYỄN THỊ HỒNG MIÊN), “พรรคคอมมิวนิสต์เวียดนาม ผู้นำ พัฒนาการ รูปแบบ
ของการดำเนินงานของสมาคมสตรีสหตั้งแต่ปี ๑๙๙๖ ถึงปี๒๐๑๖” วิทยานิพนธ์สถาบัน
การเมืองแห่งชาติ โฮจิมินห์ สาขาประวัติศาสตร์พรรคคอมมิวนิสต์เวียดนาม. หาไณย:
สถาบันการเมืองแห่งชาติโฮจิมินห์, ๒๐๑๙.**

(๓) วารสาร

วัชระ สิ้นรุประมา. “พัฒนาการของมโนทัศน์เรื่อง“ประวัติศาสตร์โลก” ในโลกตะวันตก”. **ประวัติศาสตร์
ธรรมศาสตร์** ปีที่ ๓ ฉบับที่ ๑ (มกราคม-มิถุนายน ๒๕๕๙) : ๘๐.

พระมหาดวงเด่น ฐิตญาโณ (ตุนิน). “สันติภาพบนพื้นฐานความยุติธรรม วิเคราะห์แนวคิดปรัชญาการเมือง
ของคาร์ล มาร์กซ์”. **สันติศึกษาปริทรรศน์** ปีที่ ๓ ฉบับที่ ๑ : ๓๖-๓๗.

บรรณานุกรม (ต่อ)

พระมหาดวงเด่น ฐิตญาโณ (ตุนิน). “สันติภาพบนพื้นฐานความยุติธรรม วิเคราะห์แนวคิดปรัชญาการเมือง
ของคาร์ล มาร์กซ์”. **สันติศึกษาปริทรรศน์** ปีที่ ๓ ฉบับที่ ๑ : ๓๘-๓๙.

เหงียนชีเหอ (NGUYỄN CHÍ HIẾU). “พรรคคอมมิวนิสต์”. **หน่วยงานทางทฤษฎีทางการเมืองของคณะ
ผู้บริหารส่วนกลางของชุมชนชุมชนแห่งเวียดนาม** ปีที่ ๖๓ (พฤศจิกายน ๒๕๖๒) : ๗-๘.

- ยุทธพงษ์ เชื้อนแก้ว. “ความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์”. **วิชาการแพรรกาฬสินธุ์ มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์**. ปีที่ ๓ ฉบับที่ ๒ (พฤษภาคม-สิงหาคม ๒๕๕๙) : ๑๐๕-๑๐๙.
- เพ็ญศรี ฉิรินัง. “ความรู้ความเข้าใจ และความต้องการของประชาชนเขตหนองแขมที่มีต่อพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐”. **ศรีนครินทร์วิโรฒวิจัยและพัฒนา**. ปีที่ ๖ ฉบับที่ ๑๑ (มกราคม-มิถุนายน ๒๕๕๗) : ๑๒๕-๑๒๙.
- เทอดศักดิ์ ยอแสงรัตน์ และ วราภรณ์เทพสมัถ์พร. “ทัศนคติการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต”. **วิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต**, ปีที่ ๑๓ ฉบับที่ ๒ (กรกฎาคม-ธันวาคม ๒๕๖๐) : ๕๑-๕๕.
- อนุกุล จินตรักษ์. “การรับรู้และการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครอง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ”. **บัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา**. ปีที่ ๒ ฉบับที่ ๑ (มกราคม ๒๕๕๙) : ๒๓๗-๒๓๘.
- พระครูโกศลธรรณกิจ. “รูปแบบการบริหารจัดการโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษาในจังหวัดนครศรีธรรมราชตามแนวพุทธปรัชญาเถรวาท”. **ศาสนศาสตร์ดุสิตบัณฑิต สาขาวิชาพุทธศาสนาและปรัชญา**. บัณฑิตวิทยา: ลัมมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย, ๒๕๕๒.
- กรนิภา ไตรพิน. “อิทธิพลการสื่อสารทางการเมืองของพรรคการเมือง การมีส่วนร่วมทางการเมือง ความรู้ความเข้าใจทางการเมือง มีผลต่อการตัดสินใจ ทางการเมืองของสมาชิกกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน”. **บัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา**. ปีที่ ๒ ฉบับที่ ๒ (๒๕๕๙) : ๑๐๘-๑๑๐.
- เหงวียน หยี่ หวี (NGUYỄN DUY QUÝ). “การพัฒนาและการตกแต่งกฎหมายสิทธิพลเมืองแห่งสาธารณะรัฐสังคมนิยมเวียดนาม”. **สถาบันสังคมศาสตร์เวียดนาม** (๒๓ พฤศจิกายน ๒๐๐๙) : ๑๑-๑๒.

บรรณานุกรม (ต่อ)

(๔) สื่ออิเล็กทรอนิกส์

- สารานุกรมเสรี: **เวียดนาม**, [ออนไลน์], แหล่งที่มา: Việt Nam https://vi.wikipedia.org/wiki/Vi%E1%BB%87t_Nam [๐๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๓].
- William, **Vietnam's new-look economy**, [ออนไลน์], แหล่งที่มา: <http://news.bbc.co.uk/2/hi/asia-pacific/3752682.stm> [๑๘ ตุลาคม ๒๐๑๔].
- มานัส ปันหล้า, สารานุกรมเสรี: **ความรู้ หมายถึง (knowledge)**, [ออนไลน์], แหล่งที่มา: <https://www.otoknow.org/posts/396638>, [๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓].
- จากสารานุกรมเสรี: **ความเข้าใจ**, [ออนไลน์], แหล่งที่มา: <https://th.Wikipedia.org/wiki/>, [๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓].

ติตโพบย,แปลศัพท์:**ความเข้าใจ**,[ออนไลน์], แหล่งที่มา: <https://dict.longdo.com/search/understand>
[๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓].

Creative Commons Attribution-ShareAlike License: **การเมือง**,[ออนไลน์], แหล่งที่มา: <https://km.wikimedia.org/wiki/%E1%9E%93%E1%9E%99%E1%9F%84%E1%9E%94%E1%9E%B6%E1%9E%99> [๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓].

Max Weber, จากสารานุกรมเสรี: **การเมือง**, [ออนไลน์], แหล่งที่มา :https://vi.wikipedia.org/wiki/Max_Weber [๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓].

Harold Lasswell, สารานุกรมเสรี: **การเมือง**, [ออนไลน์], แหล่งที่มา: https://en.wikipedia.org/wiki/Harold_Lasswell [๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓].

Robert A. Dahl, จากสารานุกรมเสรี: **การเมือง**, [ออนไลน์], แหล่งที่มา: https://vi.wikipedia.org/wiki/Robert_A._Dahl [๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓].

V.O.KeyJr, จากสารานุกรมเสรี: **การเมือง**, [ออนไลน์], แหล่งที่มา: https://en.wikipedia.org/wiki/V._O._Key_Jr. [๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓].

ชัยอนันต์ สมุทวณิช, จากสารานุกรมเสรี: **การเมือง**, [ออนไลน์], แหล่งที่มา: <https://th.wikipedia.org/wiki/>, [๒๑ กันยายน ๑๒๖๓].

บรรณานุกรม (ต่อ)

ฮาโรลด์ ลาสเวลล์, จากสารานุกรมเสรี: **การเมือง**, [ออนไลน์], แหล่งที่มา: <https://th.wikipedia.org/wiki/%E0%B8%81%E0%B8%B2%E0%B8%A3%E0%B9%80%E0%B8%A1%E0%B8%B7%E0%B8%AD%E0%B8%87> [๒๑ กันยายน ๑๕๖๓].

จากสารานุกรมเสรี: **สาธารณรัฐ**, [ออนไลน์], แหล่งที่มา: <https://th.wikipedia.org/wiki/> [๒๙ กันยายน ๒๕๖๓].

จากสารานุกรมเสรี: **สังคมนิยม**, [ออนไลน์], แหล่งที่มา: <https://th.wikipedia.org/wiki/> [๒๙ กันยายน ๒๕๖๓].

โรเจอร์โอเวน (Robert Owen), สารานุกรมเสรี: **สหกรณ์**, (ออนไลน์),แหล่งที่มา: <https://web.cpd.go.th/chainat/index.php/aboutcoop/history> (๒๗ กันยายน ๒๕๖๓).

กฤษฎาพร วิเศษ,รัฐศาสตร์ Political Science: **แนวคิดทางการเมืองแบบสังคมนิยม**, [ออนไลน์], แหล่งที่มา: <http://witikritsada54mbu.blogspot.com/2015/11/blog-post.html> [๐๗ กันยายน ๒๕๖๓].

จากสารานุกรมเสรี: **เงวียงทีกิมจิง** (Nguyễn Thị Kim Ngân), [ออนไลน์], แหล่งที่มา: https://vi.wikpedia.org/wiki/Nguy%E1%BB%85n_Th%E1%BB%8B_Kim_Ng%C3%A2n [๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓].

จากสารานุกรมเสรี: **เตริงตายนหวาง** (Trần Đại Quang), [ออนไลน์], แหล่งที่มา: https://vi.wikipedia.org/wiki/Tr%E1%BA%A7n_%C4%90%E1%BA%A1i_Quang [๑๔ มิถุนายน ๒๕๖๓]

สารานุกรมเสรี Wikipedia, **เหงียนซวนฟุก** (Nguyễn Xuân Phúc), [ออนไลน์], แหล่งที่มา: https://vi.wikipedia.org/wiki/Nguy%E1%BB%85n_Xu%C3%A2n_Ph%C3%BAC, [๑๒ มิถุนายน ๒๖๕๓].

สารานุกรมเสรี Wikipedia, **วูดีกตาม** (Vũ Đức Đam), [ออนไลน์], แหล่งที่มา: https://vi.wikipedia.org/wiki/V%C5%A9_%C4%90%E1%BB%A9c_%C4%90am, [๑๒ มิถุนายน ๒๕๖๓].

สารานุกรมเสรี: **คณะรัฐมนตรีเวียดนาม**, [ออนไลน์], แหล่งที่มา: https://vi.wikpedia.org/wlkI/B%E1%BB%99_tr%C6%B0%E1%BB%9Fng_Vi%E1%BB%87t_Nam, [๑๒ มิถุนายน ๒๕๖๓].

บรรณานุกรม (ต่อ)

จากสารานุกรมเสรี, เลเวียดดุงLêViệtĐông: **ระบบการเมืองเวียดนาม**, [ออนไลน์], แหล่งที่มา: <http://c.hinhphu.vn/portal/page/portal/chinhphu/NuocCHXHCNVietNam/ThongTinTongHop/hethongchinhtri> [๒๑ กรกฎาคม ๒๕๖๓].

จากสารานุกรมเสรี: **เหงียนฟุตรงงuyenphútrong**, [ออนไลน์], แหล่งที่มา: https://vi.Wikipedia.Org/wiki/Nguy%E1%BB%85n_Ph%C3%BA_Tr%E1%BB%8Dng [๒๑ กรกฎาคม ๒๕๖๓].

สารานุกรมเสรี Wikipedia, **พินัยกรรมของโฮจิมินห์**, [ออนไลน์], แหล่งที่มา: https://vi.wikipedia.Org/wiki/Di_ch%C3%BAC_H%E1%BB%93_Ch%C3%AD_Minh [๒๑ กรกฎาคม ๒๕๖๓].

สารานุกรมเสรี Wikipedia: **การประชุมรัฐสภา Đại hội Đại biểu toàn quốc**, [ออนไลน์], แหล่งที่มา: https://vi.wikipedia.org/wiki/%C4%90%E1%BA%A1i_h%E1%BB%99i_%C4%90%E1%BA%A1i_bi%E1%BB [๒๑ กรกฎาคม ๒๕๖๓].

สารานุกรมเสรี Wikipedia, **พรรคคอมมิวนิสต์เวียดนาม**, [ออนไลน์], แหล่งที่มา: https://vi.Wikipedia.org/wiki/%C4%90%E1%BA%A3ng_C%E1%BB%99ng_s%E1%BA%A3n_Vi%E1%BB%87t_Nam [๒๑ กรกฎาคม ๒๕๖๓].

รัฐธรรมนูญ, สารานุกรมเสรี: **ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยเวียดนาม**, [ออนไลน์], แหล่งที่มา: <https://thuvienphapluat.vn/van-ban/bo-may-hanh-chinh/Hien-phap-1946-Viet-Nam-Dan-Chu-Cong-Ho-a-36134.aspx> [๒๐ กรกฎาคม ๒๕๖๓].

รัฐธรรมนูญ, สารานุกรมเสรี: **ประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม ๒๐๑๓**, [ออนไลน์], แหล่งที่มา: [Wikipediahttps://vi.wikipedia.org/wiki/Hi%E1%BA%BFn_ph%C3%A1p_n%C6%B0%E1%BB%9Bc_C%E1%BB%99ng_h%C3%B2a_x%C3%A3_h%E1%BB%99i_ch%E1%BB%A7_ngh%C4%A9a_Vi%E1%BB%87t_Nam_n%C4%83m_2013](https://vi.wikipedia.org/wiki/Hi%E1%BA%BFn_ph%C3%A1p_n%C6%B0%E1%BB%9Bc_C%E1%BB%99ng_h%C3%B2a_x%C3%A3_h%E1%BB%99i_ch%E1%BB%A7_ngh%C4%A9a_Vi%E1%BB%87t_Nam_n%C4%83m_2013) [๒๐ กรกฎาคม ๒๕๖๓].

เหงวียน เตียง ดุง (Nguyễn Tiến Dũng), จากสารานุกรมเสรี: **กระทรวงรัฐธรรมนูญสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามปี๑๙๙๒**, [ออนไลน์], แหล่งที่มา: www.moj.gov.vn [๒๓ กรกฎาคม ๒๕๖๓].

Nguyễn Văn An, จากสารานุกรมเสรี: **การเลือกตั้งในเวียดนาม**, [ออนไลน์], แหล่งที่มา: https://vi.wikipedia.org/wiki/B%E1%BA%A7u_c%E1%BB%AD_%E1%BB%9F_Vi%E1%BB%87t_Nam [๐๙ กันยายน ๒๕๖๓].

บรรณานุกรม (ต่อ)

Nguyen Van Yeu, จากสารานุกรมเสรี: **การเลือกตั้งในเวียดนาม**, [ออนไลน์], แหล่งที่มา: https://vi.wikipedia.org/wiki/B%E1%BA%A7u_c%E1%BB%AD_%E1%BB%9F_Vi%E1%BB%87t_Nam [๐๙ กันยายน ๒๕๖๓]

กฎหมายปกครอง, สารานุกรมเสรี: **สิทธิพื้นฐานของประชาชนคืออะไร? การกำหนดสิทธิพื้นฐานของประชาชน**, [ออนไลน์], แหล่งที่มา: <https://luatminhkhue.vn/quyen-cong-dan-la-gi-quydinghaphpluatvequyencongdan.A.spx> [๒๓ มีนาคม ๒๐๒๐].

สำนักงานรัฐสภา, สารานุกรมเสรี: **สิทธิและหน้าที่พื้นฐานของพลเมือง**, [ออนไลน์], แหล่งที่มา: <http://www.Chinhphu.vn/portal/page/portal/chinhphu/NuocCHXHCNVietNam/ThongTinTongHop?categoryId=920&articleId=10053009>, [๒๑ กรกฎาคม ๒๕๖๓].

ทูฮว่า (Thu Hoa), จากสารานุกรมเสรี: **เวียดนามให้ความสำคัญเคารพสิทธิเสรีภาพในการก่อตั้งสมาคม**, [ออนไลน์], แหล่งที่มา: <https://vovworld.vn/th-TH/%E0%B8%A1-372455.vov> [๒๗ กรกฎาคม ๒๕๖๓].

ท่าจ ปรีชา เคื่อน, จากสารานุกรมเสรี: **กิมตาง**, [ออนไลน์], แหล่งที่มา: https://km.wikipedia.org/wiki/%E1%9E%82%E1%9E%B9%E1%9E%98_%E1%9E%9F%E1%9E%B6%E1%9E%84 [๑ มิถุนายน ๒๕๖๓].

ท่าจ ปรีชา เคื่อน, จากสารานุกรมเสรี: **สินวง**, [ออนไลน์], แหล่งที่มา: https://km.wikipedia.org/wiki/%E1%9E%9F%E1%9E%BA%E1%9E%84_%E1%9E%9C%E1%9E%84%E1%9F%8B [๑ มิถุนายน ๒๕๖๓]

ท่าจ ปรีชา เคื่อน, จากสารานุกรมเสรี: **กิม ดุกเจ็ง**, [ออนไลน์], แหล่งที่มา: https://km.wikipedia.org/wiki/%E1%9E%82%E1%9E%B9%E1%9E%98_%E1%9E%8F%E1%9E%BB%E1%9E%80%E2%80%8B%E1%9E%85%E1%9E%BE%E1%9E%84 [๑ มิถุนายน ๒๕๖๓].

เสียงเขมรโบราณ, สารานุกรมเสรี: **วัดโพธิสารราช**, [ออนไลน์], แหล่งที่มา: <https://vokk.net/wat-bodhisalaraja-k-om-pong/> [๑ มิถุนายน ๒๕๖๓].

สารานุกรมเสรี: **สมัยอาณาจักรฟรังค์**, [ออนไลน์], แหล่งที่มา: https://vi.wikipedia.org/wiki/Ph%C3%A1p_thu%E1%BB%99c [๑ มิถุนายน ๒๕๖๓].

ภาคผนวก ก
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถาม เรื่อง

ความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรม จังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม

คำชี้แจง

กรุณาตอบแบบสอบถามนี้ตามความเป็นจริง โดยใส่เครื่องหมายลงใน (✓) ซึ่งข้อมูลที่ได้จะปกปิดเป็นความลับ แต่จะนำมาวิเคราะห์ในภาพรวมเพื่อนำผลงานวิจัยมาแก้ปัญหาและพัฒนาหน่วยงานของท่านให้ดียิ่งขึ้น แบบสอบถามแบ่งออกเป็น ๒ ตอนดังนี้

๑. เพศ

- ผู้ชาย ผู้หญิง

๒. อายุ

- ต่ำกว่า ๑๘ ๑๘ ๒๐ ๒๑ ขึ้นไป

๓. สถานะภาพ

- พระภิกษุ สามเณร คฤหัสถ์

๔. ชื่อห้องเรียน

- วัดโพธิสารราช วัดสำโรงเอก วัดพโนดุง วัดบั้งไร่ทะใหม่

๕. ผู้สนับสนุนให้ทุนการศึกษา

พ่อแม่ เจ้าอาวาส ตัวเอง อื่น ๆ ระบุ.....

ตอนที่ ๒ คำถามเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรม
จังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคำตอบให้สมบูรณ์ตามความเป็นจริง ที่เกี่ยวข้องกับท่าน
มากที่สุด

รายการประเมิน	ความคาดหวังของนักเรียน				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
๑. ด้านความรู้ทางด้านพรรคการเมือง					
๑. ท่านเข้าใจบทบาทของพรรคคอมมิวนิสต์ของสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม					
๒. ท่านได้รับทราบถึงกิจกรรมทำให้มีความรู้ความเข้าใจทางการเมืองเกี่ยวกับพรรคคอมมิวนิสต์ของสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม					
๓. พรรคคอมมิวนิสต์ของสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามได้ชี้แนะให้นักเรียนได้รู้เข้าใจกิจกรรมทางการเมืองแก่นักเรียน					
๔. สมาชิกพรรคมีความประพฤติปฏิบัติตนตามข้อกำหนดระบอบการปกครองประเทศให้แก่แก่นักเรียน					
๕. พรรคคอมมิวนิสต์เปิดโอกาสให้นักเรียนได้รับทราบในการดำเนินงาน ติดตาม ประเมินผลการดำเนินงานของพรรค					
๒. ด้านรัฐธรรมนูญ					
๑. ระดับความพึงพอใจของท่านต่อความชอบรัฐธรรมนูญของสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม					
๒. ท่านมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับรัฐธรรมนูญ ประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม					
๓. รัฐธรรมนูญของสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจทางการเมืองแก่นักเรียน					

รายการประเมิน	ความคาดหวังของนักเรียน				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
๔. การศึกษารัฐธรรมนูญเป็นการส่งเสริมความประพฤติที่ดีงามเป็นแบบอย่างและสนับสนุนให้นักเรียน ได้ศึกษาความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของนักเรียน					
๕. รัฐธรรมนูญได้ มีบทบาทปฏิบัติให้นักเรียนในการดำเนินงานติดตามประเมินผลการดำเนินงานของพรรค					
๓. ด้านการเลือกตั้ง					
๑. ระบบการเลือกตั้งของสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม ให้ความรู้ความเข้าใจทางการเมืองแก่นักเรียน					
๒. ท่านมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเลือกตั้งประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม					
๓. การเลือกตั้งของสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจทางการเมืองแก่นักเรียน					
๔. บุคลากรของรัฐได้ส่งเสริม ให้นักเรียนได้ศึกษาความรู้ความเข้าใจทางการเมืองเกี่ยวกับการเลือกตั้ง					
๕. รัฐได้เปิดโอกาสให้นักเรียน รับรู้ในกาดำเนินการติดตาม ประเมินผลการดำเนินงานของการเลือกตั้ง					
๔. ด้านสิทธิและเสรีภาพทางการเมือง					
๑. ท่านเห็นว่าสิทธิและเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญของสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามมีความเหมาะสม					
๒. ท่านมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสิทธิและเสรีภาพของท่านในประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม					
๓. สิทธิและเสรีภาพของสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจทางการเมืองแก่นักเรียน					
๔. บุคลากรของรัฐได้ส่งเสริมให้นักเรียนได้ศึกษาความรู้ความเข้าใจถึงสิทธิและเสรีภาพทางการเมืองของ นักเรียน					
๕. รัฐเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงออกทางการเมือง					

ตอนที่ ๓ แบบสอบถามปลายเปิด ให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่
เกี่ยวข้อง ความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรม จังหวัดตราวิญ
ประเทศเวียดนาม

๓.๑ ด้านพรรคการเมือง

ปัญหา

.....
.....

แนวทางแก้ไข

.....
.....
.....

๓.๒ ด้านรัฐธรรมนูญ

ปัญหา

.....
.....

ทางแก้ไข

.....
.....

๓.๓ ด้านการเลือกตั้ง

ปัญหา

.....
.....

ทางแก้ไข

.....
.....

๓.๔ ด้านสิทธิและเสรีภาพทางการเมือง

ปัญหา

.....
.....

ทางแก้ไข

.....
.....

*** ขอเจริญพร และขอบคุณที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม ***

Ven. Son chuonnat (Yuttaviriyo)

นิสิตหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต
บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
พุทธศักราช ๒๕๖๓

ภาคผนวก ข
แบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย

แบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย

เรื่อง ความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

*** ขอเจริญพร และขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม ***

Ven. Son chuonnat (Yuttaviriyo)

นิสิตหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต
บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
พุทธศักราช ๒๕๖๓

ภาคผนวก ค
ผลค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

ผลการหาค่าดัชนีความสอดคล้องตามวัตถุประสงค์เป็นรายชื่อ (IOC) ของแบบสอบถาม
เรื่อง ความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาโพธิ์พิรมย์รังศรี อำเภอกูว
แก้ว
จังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม

ข้อ	ความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรมจังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					สรุปและแปลผล		
		๑	๒	๓	๔	๕	รวม	ค่า IOC	แปลผล
ด้านพรรคการเมือง									
๑.	ท่านเข้าใจในบทบาทของพรรคคอมมิวนิสต์ของสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม	+๑	+๑	+๑	+๑	+๑	๕	๑.๐๐	ใช้ได้
๒.	ท่านได้รับทราบถึงกิจกรรมทำให้มีความรู้ความเข้าใจทางการเมืองเกี่ยวกับพรรคคอมมิวนิสต์ของสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม	+๑	+๑	+๑	+๑	+๑	๕	๑.๐๐	ใช้ได้
๓.	พรรคคอมมิวนิสต์ของสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามได้ชี้ให้นักเรียนได้รู้เข้าใจกิจกรรมทางการเมืองแก่นักเรียน	+๑	+๑	+๑	+๑	+๑	๕	๑.๐๐	ใช้ได้
๔.	นักเรียนได้รับทราบข้อมูลของสมาชิกพรรคมีความประพฤติปฏิบัติตนตามข้อกำหนดระบอบการปกครองประเทศให้แก่แก่นักเรียน	+๑	-๑	+๑	+๑	+๑	๓	๑.๖๐	ใช้ได้
๕.	พรรคคอมมิวนิสต์เปิดโอกาสให้นักเรียนได้รับทราบในการดำเนินงานติดตาม ประเมินผลการดำเนินงานของพรรค	+๑	+๑	+๑	+๑	+๑	๕	๑.๐๐	ใช้ได้
ข้อ		ผู้เชี่ยวชาญคนที่					สรุปและแปลผล		

	ความรู้ความเข้าใจทางการเมือง ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาใน โรงเรียนพระปริยัติธรรม จังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม	๑	๒	๓	๔	๕	รวม	ค่า IOC	แปร ผล
ด้านรัฐธรรมนูญ									
๖.	ระดับความพึงพอใจของท่านต่อ ความชอบรัฐธรรมนูญของสาธารณรัฐ สังคมนิยมเวียดนาม	+๑	+๑	+๑	+๑	+๑	๕	๑.๐๐	ใช้ได้
๗.	ท่านมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ รัฐธรรมนูญ ประเทศสาธารณรัฐ สังคมนิยมเวียดนาม	+๑	+๑	+๑	+๑	+๑	๕	๑.๐๐	ใช้ได้
๘.	รัฐธรรมนูญของสาธารณรัฐสังคมนิยม เวียดนาม ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับ ความรู้ความเข้าใจทางการเมืองแก่นักเรียน	+๑	+๑	+๑	+๑	+๑	๕	๑.๐๐	ใช้ได้
๙.	การศึกษารัฐธรรมนูญเป็นการส่งเสริม ความประพฤติที่ดีงามเป็นแบบอย่าง และสนับสนุนให้นักเรียน ได้ศึกษา ความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของ นักเรียน	+๑	+๑	+๑	+๑	+๑	๕	๑.๐๐	ใช้ได้
๑๐.	รัฐธรรมนูญได้ มีบทบัญญัติให้ นักเรียนในการดำเนินงานติดตาม ประเมินผลการดำเนินงานของพรรค	+๑	+๑	+๑	+๑	+๑	๕	๑.๐๐	ใช้ได้
ด้านการเลือกตั้ง									
๑๑.	ระบบการเลือกตั้งของสาธารณรัฐ สังคมนิยมเวียดนาม ให้ความรู้ความ เข้าใจทางการเมืองแก่นักเรียน	+๑	+๑	+๑	+๑	+๑	๕	๑.๐๐	ใช้ได้
๑๒.	ท่านมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการ เลือกตั้งประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยม เวียดนาม	+๑	+๑	+๑	+๑	+๑	๕	๑.๐๐	ใช้ได้

ข้อ	ความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนพระ ปริยัติธรรม จังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					สรุปและแปลผล		
		๑	๒	๓	๔	๕	รวม	ค่า IOC	แปล ผล
๑๓.	การเลือกตั้งของสาธารณรัฐสังคมนิยม เวียดนามได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับความรู้ความ เข้าใจทางการเมืองแก่นักเรียน	+๑	+๑	+๑	+๑	+๑	๕	๑.๐๐	ใช้ได้
๑๔.	บุคลากรของรัฐได้ส่งเสริมให้นักเรียนได้ ศึกษาความรู้ความเข้าใจทางการเมือง เกี่ยวกับการเลือกตั้ง	+๑	+๑	+๑	+๑	+๑	๕	๑.๐๐	ใช้ได้
๑๕.	รัฐได้เปิดโอกาสให้นักเรียนในกา ดำเนินการติดตาม ประเมินผลการดำเนินงานของ การเลือกตั้ง	+๑	+๑	+๑	+๑	+๑	๕	๑.๐๐	ใช้ได้
ด้านสิทธิและเสรีภาพทางการเมือง									
๑๖.	ท่านเห็นว่าสิทธิและเสรีภาพตาม รัฐธรรมนูญของสาธารณรัฐสังคมนิยม เวียดนามมีความเหมาะสม	+๑	+๑	+๑	+๑	+๑	๕	๑.๐๐	ใช้ได้
๑๗.	ท่านมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสิทธิและ เสรีภาพของท่านในประเทศสาธารณรัฐ สังคมนิยมเวียดนาม	+๑	+๑	+๑	+๑	+๑	๕	๑.๐๐	ใช้ได้
๑๘.	สิทธิและเสรีภาพของสาธารณรัฐสังคมนิยม เวียดนามได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับความรู้ความ เข้าใจทางการเมืองแก่นักเรียน	+๑	+๑	+๑	+๑	+๑	๕	๑.๐๐	ใช้ได้
๑๙.	บุคลากรของรัฐได้ส่งเสริมให้นักเรียนได้ ศึกษาความรู้ ความเข้าใจถึงสิทธิและ เสรีภาพทางการเมืองของ นักเรียน	+๑	+๑	+๑	+๑	+๑	+๑	๑.๐๐	ใช้ได้

ข้อ	ความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียน พระปริยัติธรรม จังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					สรุปและแปลผล		
		๑	๒	๓	๔	๕	รวม	ค่า IOC	แปล ผล
๒๐.	รัฐเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงออก ทางการเมือง	+๑	+๑	+๑	+๑	+๑	๕	๑.๐๐	ใช้ได้

Reliability

Scale: ALL VARIABLES

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	30	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's	
Alpha	N of Items
.949	20

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
a1	66.8333	169.178	.753	.945
a2	66.8000	167.131	.759	.945
a3	67.1667	172.902	.599	.948
a4	67.1333	169.361	.744	.945
a5	66.7000	166.493	.760	.945
b1	66.8333	169.247	.817	.944
b2	66.9667	172.516	.647	.947
b3	67.2000	169.062	.760	.945
b4	67.3667	160.447	.926	.942
b5	66.9000	174.024	.736	.946
c1	67.1000	177.334	.579	.948
c2	66.9333	170.823	.759	.945
c3	67.2333	160.461	.839	.944
c4	66.8667	168.395	.722	.946
c5	66.7667	170.461	.717	.946
d1	66.9667	173.068	.653	.947
d2	67.1667	164.833	.841	.944
d3	66.9667	167.757	.819	.944
d4	67.8667	189.844	.611	.955
d5	67.6333	189.895	.634	.955

ภาคผนวก ง

หนังสือขอความอนุเคราะห์นำแบบสอบถามไปทดลองใช้

ที่ ฮว ๕๐๐๕๒/ว ๑๒๖

หลักสูตรบัณฑิตศึกษา ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อาคารเรียนรวม โถงบี ชั้น 5 ห้อง B 504 เลขที่ 79 หมู่ 1 ตำบลลำไทร อำเภอศรีณรงค์ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา 13170 โทร. 035 - 248 - 000 ต่อ 8202, 8203 Fax : 035 - 248 - 000 ต่อ 8203 Website : gpa.mcu.ac.th E-mail : gpa@mcu.ac.th

๙ มีนาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอดำเนินการให้หนังสือเก็บข้อมูลการวิจัยเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรง (Try out) เรียน Director of Phopiprom Rangsi School ลี้ขังสงฆ์มาด้วย แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

เนื่องด้วย Ven.Chuon nat Son รหัสประจำตัวนิสิต ๒๒๐๕๒๐๕๐๖๒ นิสิตหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "ความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรม จังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม" เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าหลักสูตรดังกล่าว

ในการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับเรื่องนี้ หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้พิจารณาแล้วว่าบุคลากรในสังกัดหน่วยงานของท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์ สามารถให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ทางวิชาการได้เป็นอย่างดี จึงได้ขอรบกวนคุณครูจากท่านพิจารณาอนุญาตให้ใช้ชื่อคุณครูเป็นชื่อผู้วิจัย จำนวน ๑๐ ชุด ทั้งนี้ได้แนบตัวอย่างแบบสอบถามเพื่อประกอบการพิจารณาพร้อมแล้วนี้ ส่วนข้อมูลในการทำวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าอีกได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณในความเอื้อเฟื้อทางวิชาการ ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ)
 (รองศาสตราจารย์ ดร.เดวิด คัง ทงอินทร์)
 ผู้อำนวยการหลักสูตรบัณฑิตศึกษา
 สาขาวิชารัฐศาสตร์

ผู้ประสานงาน : Ven.Chuon nat Son
 โทร. ๐๒๖-๒๕๐๖๖๖๖

ที่ ฮว ๕๐๐๕๒/ว ๑๒๖

หลักสูตรบัณฑิตศึกษา ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อาคารเรียนรวม โถงบี ชั้น 5 ห้อง B 504 เลขที่ 79 หมู่ 1 ตำบลลำไทร อำเภอศรีณรงค์ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา 13170 โทร. 035 - 248 - 000 ต่อ 8202, 8203 Fax : 035 - 248 - 000 ต่อ 8203 Website : gpa.mcu.ac.th E-mail : gpa@mcu.ac.th

๙ มีนาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอดำเนินการให้หนังสือเก็บข้อมูลการวิจัย เรียน พระจันทร์ ตารา รามบัณฑิต ครูสอนโรงเรียนพระปริยัติธรรม จังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม ลี้ขังสงฆ์มาด้วย แบบสอบถามที่ใช้ในการเก็บข้อมูล จำนวน ๑ ชุด

เนื่องด้วย Ven. Chuon nat Son รหัสประจำตัวนิสิต ๒๒๐๕๒๐๕๐๖๒ นิสิตหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "ความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรม จังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม" เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าหลักสูตรดังกล่าว

ในการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับเรื่องซึ่งจำเป็นต้องเก็บข้อมูลจากท่าน จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตให้ใช้ชื่อคุณครูในการสัมภาษณ์ และเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ซึ่งจะประกอบไปด้วยการตอบ หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าอีกได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณในความเอื้อเฟื้อทางวิชาการ ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ)
 (รองศาสตราจารย์ ดร.เดวิด คัง ทงอินทร์)
 ผู้อำนวยการหลักสูตรบัณฑิตศึกษา
 สาขาวิชารัฐศาสตร์

พระจันทร์ ตารา ๑๒/๓/๒๐๒๓

ผู้ประสานงาน : Ven.Chuon nat Son
 โทร. ๐๒๖-๒๕๐๖๖๖๖

ที่ ฮว ๕๐๐๕๒/ว ๑๒๖

หลักสูตรบัณฑิตศึกษา ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อาคารเรียนรวม โถงบี ชั้น 5 ห้อง B 504 เลขที่ 79 หมู่ 1 ตำบลลำไทร อำเภอศรีณรงค์ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา 13170 โทร. 035 - 248 - 000 ต่อ 8202, 8203 Fax : 035 - 248 - 000 ต่อ 8203 Website : gpa.mcu.ac.th E-mail : gpa@mcu.ac.th

๙ มีนาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอดำเนินการให้หนังสือเก็บข้อมูลการวิจัย เรียน นายฮิน หาย ลี้ขังสงฆ์มาด้วย แบบสอบถามที่ใช้ในการเก็บข้อมูล จำนวน ๑ ชุด

เนื่องด้วย Ven. Chuon nat Son รหัสประจำตัวนิสิต ๒๒๐๕๒๐๕๐๖๒ นิสิตหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "ความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรม จังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม" เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าหลักสูตรดังกล่าว

ในการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับเรื่องซึ่งจำเป็นต้องเก็บข้อมูลจากท่าน จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตให้ใช้ชื่อคุณครูในการสัมภาษณ์ และเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ซึ่งจะประกอบไปด้วยการตอบ หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าอีกได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณในความเอื้อเฟื้อทางวิชาการ ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ)
 (รองศาสตราจารย์ ดร.เดวิด คัง ทงอินทร์)
 ผู้อำนวยการหลักสูตรบัณฑิตศึกษา
 สาขาวิชารัฐศาสตร์

Hai Son Hai

ผู้ประสานงาน : Ven.Chuon nat Son
 โทร. ๐๒๖-๒๕๐๖๖๖๖

ที่ ฮว ๕๐๐๕๒/ว ๑๒๖

หลักสูตรบัณฑิตศึกษา ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อาคารเรียนรวม โถงบี ชั้น 5 ห้อง B 504 เลขที่ 79 หมู่ 1 ตำบลลำไทร อำเภอศรีณรงค์ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา 13170 โทร. 035 - 248 - 000 ต่อ 8202, 8203 Fax : 035 - 248 - 000 ต่อ 8203 Website : gpa.mcu.ac.th E-mail : gpa@mcu.ac.th

๙ มีนาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอดำเนินการให้หนังสือเก็บข้อมูลการวิจัย เรียน พระมหาเถระ สงฆ์ปาโล ศรีเมือง เจ้าอาวาสวัดพิทักษ์ศึกษา ลี้ขังสงฆ์มาด้วย แบบสอบถามที่ใช้ในการเก็บข้อมูล จำนวน ๑ ชุด

เนื่องด้วย Ven. Chuon nat Son รหัสประจำตัวนิสิต ๒๒๐๕๒๐๕๐๖๒ นิสิตหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "ความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรม จังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม" เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าหลักสูตรดังกล่าว

ในการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับเรื่องซึ่งจำเป็นต้องเก็บข้อมูลจากท่าน จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตให้ใช้ชื่อคุณครูในการสัมภาษณ์ และเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ซึ่งจะประกอบไปด้วยการตอบ หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าอีกได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณในความเอื้อเฟื้อทางวิชาการ ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ)
 (รองศาสตราจารย์ ดร.เดวิด คัง ทงอินทร์)
 ผู้อำนวยการหลักสูตรบัณฑิตศึกษา
 สาขาวิชารัฐศาสตร์

Ven. Tran Huong (Sangapalo)
 Secretary of Buddhist studies school.
 22/03/2021

ผู้ประสานงาน : Ven.Chuon nat Son
 โทร. ๐๒๖-๒๕๐๖๖๖๖

ที่ ฮา ๕๐๐๕๒/ว ๑๒๖

 วิทยาลัยนันทศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
 มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
 อาคารเรียนรวม โพนปี ชั้น 5 โทร 8 204
 เลขที่ 79 หมู่ 1 ตำบลลำไทร อำเภอนิคมพัฒนา
 จังหวัดนครพนน ๕๖๑๐๒
 โทร. 035 - 248 - 000 ต่อ 8202, 8203
 Fax : 035 - 248 - 000 ต่อ 8202
 Website : sgn.mcu.ac.th
 E-mail : sgn@mcu.ac.th

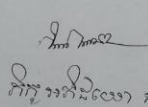
๑๙ มีนาคม ๒๕๖๔

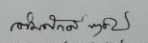
เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้บันทึกเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
 เรื่อง พระภิกษุณา อภิโชโต ครูสอนโรงเรียนพระปริยัติธรรม จังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม
 ที่ตั้งสภาควัด แบบสอบถามที่ใช้ในการเก็บข้อมูล จำนวน ๑ ชุด

เนื่องด้วย Ven. Chuan nat Son หรือประจำตัวมีนิต ๒๒๐๑๒๕๐๑๖ นิสิตหลักสูตรศึกษาศาสตร
 มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้ทำสารนิพนธ์เรื่อง "ความรู้ความเข้าใจทาง
 การเมืองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรม จังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม"
 เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าระดับปริญญาโท

ในการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับเรื่องมีจำเป็นต้องเก็บข้อมูลจากท่าน จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน
 เพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตให้บันทึกดำเนินการสัมภาษณ์ และเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ซึ่งจะ
 ประโยชน์ทางวิชาการต่อไป หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาศึกษาศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์
 มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจักได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี
 และขอขอบคุณในความเอื้อเฟื้อทางวิชาการ ณ โอกาสนี้
 จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

 (รองศาสตราจารย์ ดร.เต็มศักดิ์ ทองอินทร์)
 ผู้อำนวยการหลักสูตรบัณฑิตศึกษา
 สาขาวิชาศึกษาศาสตร์

 (รองศาสตราจารย์ ดร.เต็มศักดิ์ ทองอินทร์)
 ผู้อำนวยการหลักสูตรบัณฑิตศึกษา
 สาขาวิชาศึกษาศาสตร์

ผู้ประสานงาน : Ven.Chuan nat Son
 โทร. ๐๒๒-๒๕๐๒๖๒

ที่ ฮา ๕๐๐๕๒/๐๑๒๓

 วิทยาลัยนันทศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
 มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
 อาคารเรียนรวม โพนปี ชั้น 5 โทร 8 204
 เลขที่ 79 หมู่ 1 ตำบลลำไทร อำเภอนิคมพัฒนา
 จังหวัดนครพนน ๕๖๑๐๒
 โทร. 035 - 248 - 000 ต่อ 8202, 8203
 Fax : 035 - 248 - 000 ต่อ 8202
 Website : sgn.mcu.ac.th
 E-mail : sgn@mcu.ac.th

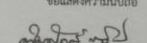
๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้บันทึกเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
 เรื่อง ผู้อำนวยการของโรงเรียนพระปริยัติธรรม จังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม
 ที่ตั้งสภาควัด แบบสอบถามที่ใช้ในการเก็บข้อมูล จำนวน ๑ ชุด

เนื่องด้วย Ven.Chuan nat Son หรือประจำตัวมีนิต ๒๒๐๑๒๕๐๑๖ นิสิตหลักสูตรศึกษาศาสตร
 มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้ทำสารนิพนธ์เรื่อง "ความรู้ความเข้าใจทาง
 การเมืองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรม จังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม"
 เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าระดับปริญญาโท

ในการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับเรื่องมีจำเป็นต้องเก็บข้อมูลจากหน่วยงานของท่าน จึงขอความอนุเคราะห์
 จากท่านเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตให้บันทึกดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ซึ่งจะ
 ประโยชน์ทางวิชาการต่อไป หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่า
 จักได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณในความเอื้อเฟื้อทางวิชาการ ณ โอกาสนี้
 จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

 (รองศาสตราจารย์ ดร.เต็มศักดิ์ ทองอินทร์)
 ผู้อำนวยการหลักสูตรบัณฑิตศึกษา
 สาขาวิชาศึกษาศาสตร์

The Most Ven. THACH ON
 (Director of Buddhist Studies
 of Tra Vinh province)
 8/3/2021

ผู้ประสานงาน : Ven.Chuan nat Son
 โทร. ๐๒๒-๒๕๐๒๖๒

ภาพประกอบการสอบของนักเรียนพระปริยัติธรรมจังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนามเมื่อวันที่ ๒๒ ถึงวันที่ ๒๔ มกราคม พ.ศ.๒๕๖๓-๒๕๖๔

ภาคผนวก จ

หนังสือขออนุญาตเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล (ภาษาไทย)	: Ven. Chuon Nat Son (Yuttaviriyo)
วัน/เดือน/ปี	: วันที่ ๑ เดือน มกราคม ค.ศ. ๑๙๘๕
สถานที่เกิด	: โพนพิริมยรังศรี ตำบลโพนพิริมย อำเภอ กูวแก๋ จังหวัดตราวิญ
ที่อยู่ปัจจุบัน	: วัดโพนพิริมยรังศรี ตำบลโพนพิริมย อำเภอ กูวแก๋ จังหวัดตราวิญ
การศึกษา	: ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัด ลาวจันทะสราราม (นาร๑ฐ๑ภ๑ภ๑) อำเภอ ตรากู จังหวัดตราวิญ : ปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาลัยเขตอุบลราชธานี ประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๘
ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน	: นิสิตหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต (ร.ม.) รุ่นที่ ๒ ปีพ.ศ. ๒๕๖๒ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
เบอร์ติดต่อโทร.	: ๐๖๓ ๖๕๐ ๓๑๙๖